

Η ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
ΤΗΣ ΓΕΡΑΣ ΣΕΒΑΣΜΙΑΣ, ΚΑΙ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Τῆς καὶ μέγα ἐχέσης τὸ αἰδέσιμον, καὶ τὸν ἱστορήσαντα αὐτῇ,
ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΛΟΥΚΑΝ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΝ.

ΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΕΠΙΦΗΜΙΖΟΜΕΝΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΝΗΣΟΝ ΚΥΠΡΟΝ,

Νῦν τὸ Δεύτερον Τύποις ἐκδοθεῖσα, καὶ εἰς Φῶς ἀχθεῖσα, ἐπιμειλέσθων.
Προσεδύτατε, καὶ τινὰ ἄλλα τῶ ἀναγκαίων, πρὸς περισσώτεράν
βεβαίωσιν. Ἐπεὶ δὲ, καὶ θαυμάσια τινὰ τῆς Θεοτόκου, τὰ
πρότερον, καὶ ἐς ὑπερὸν γινόμενα εἰς Δόξαν αὐτῆς,
καὶ πρὸς ἀφέλειαν μεγίστην τῶ Εὐσεβῶν
Χριστιανῶν, τὰ πάντα καλῶς διαταχ-
θεῖσι μετ' ἐπιμελείας,

Καὶ ἀκριβὲς ζητήσεως, καὶ διορθώσεως τῆ Παμπεριωτάτης
Μητροπολίτι Πρωτῷ Ἀγκύρας,

ΚΥΡΙΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΟΥ ΠΙΣΣΙΔΕΪΟΥ,

Ἐπεὶ δὲ προστεθήσων, καὶ τὰ δύο Πατριαρχικά Συγγενιστάδι Γράμματα,
καὶ Ἐπαφελή τινα ἄλλα, ἵνα διανεμῶνται δωρεάν.

ΗΓΟΥΜΕΝΕΥΟΝΤΟΣ ΔΕ, ΤΟΥ ΕΝ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΙΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΜΕΛΕΤΙΟΥ.

αψπβ. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1782.

~~~~~

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΩ, ΓΑΤΚΕΙ ΤΩ, ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

CON LICENZA DE' SUPERIORI, E PRIVILEGIO.

Πᾶσι τοῖς Εὐσεβέσι, καὶ Ορθοδόξοις Χριστιανοῖς, Χάρις Ἑ^{ως}
καὶ ἀγάπῃ Πατρικῇ, καὶ τῷ ᾧ ποτε μέλλαν ἐπιτέλλειν,

Ο' ΠΡΩ'ΗΝ ΑΓΚΥΡΑΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ,
Ο' ΚΑΙ ΠΙΣΣΙΔΕΙΟΣ,

Καὶ ἐκ τῆς Λογᾶδος τῆς τοῦ Κύκκου Μοῦσε,

ΤΗ' Σ Τ' ΠΕΡΑΓΙΑΣ

ΔΕΣΠΟΙ'ΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ,

ΤΗ' Σ ΚΑΤΑ ΤΗ'Ν ΝΗ'ΣΟΝ ΚΥΠΡΟΝ.

Ο' να κρύπτῃ, καὶ να σιωπᾷ τινὰς τὴν ἀλήθειαν,
ὁμοιάζει μὲ Ε'κείτον ὅτῃ θάπτει Χρυσίον εἰς τὰ
υἰόγαλα τῆς Γῆς. ὅτι, ἡ ἀλήθεια πάντοτε ἀγαπᾷ
τὴν ἀλήθειαν, καὶ ὅποιος ὑποβάλλῃ τὴν ἀλήθειαν ὑπὸ
λόγοντα, Ε'χει τὸν νῦν τε βεβλαμμένον, καὶ εἶναι Τυφλὸς, καὶ Ε'χει ἀρα-
σίαν καὶ τὴν Διάνοιαν, καθὼς ὅμως, Ε'κείνος ὅτῃ λαλεῖ τὸ ψῆδος μα-
λίσσεται τὴν Ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα, πῶς ποτε ἔσται, καὶ Ε'κείνος ὅτῃ λα-
λεῖ τὴν ἀλήθειαν, Ἀγιάζεται τὴν Ψυχὴν, Καὶ τὸ σῶμα. καὶ καθὼς
καὶ

αἰσατο, καὶ τὸν Θεὸν ἐκείνου χοιρῶς, καὶ δακρύων, καὶ ἐκ Ψυχῆς, ὅτι
 γὰρ τὸν φατίσῃ τῇ ἐπιλάμῃ τῆς Παναγίας Πνύματος, καὶ τῇ δυνάμει
 τότε, καὶ τελειώσῃ τὴν ἰσορροφίαν καὶ τὴν ἀρίστην τῆς Βασιλείας,
 καὶ Θεοτόκῃ Μαρίας. τὰτα ὅλα, καὶ. ἀρκυτὰ δὲ καὶ ἀρξενήσων εἰς
 τοιαύτῃ Ἰσορίαν, καὶ Ζωγραφίαν μιᾶς τοιαύτης Μήτρὸς τῆς Θεᾶς, Χάριτος
 Θείας, ἀπειρας, καὶ ἀναριθμήτης. καὶ ποῖος ἀμφιβάλει; βαβαί. καὶ τίς
 δὲν τὸ πισδεῖ; ὦ, φεῖσάι με Κύριε, Κύριε. τίς λέγω ὑποπτεύεται; εἰ-
 μῆτι αὐτὶς ἐθνηδὺς, καὶ ἄδιος. ἀλλὰ τὸ κυριότερον τῆς αἰτίας δὲν εἶναι
 πτό. τάχα, ὅτι ἔστι εἶναι Ζωγραφία τῆς Ἀποστόλου, καὶ δὲ τὸ ποσὸν
 Χαριτόβρυτος, καὶ Μυριοχαρίτωτος εἶναι αὐτὴ ἡ Ἀγία Εἰκὼν τῆς Θεοτό-
 κης, ἡ καὶ ἐλεῖσα λεγομένη, καὶ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτῃ ἀπαντας ἐ-
 λεῖσα, καὶ ἀπειρας Χάριτας βρύσσει καθεκάστῃ. ὅχι, τὸ δὲν εἶναι
 ἡ ἀληθὴς αἰτία, ὅχι. ἀλλ' ἄλλο τι ὑπέρτερον, καὶ θαυμασιότερον, καὶ
 ἀδολοχότερον. ποῖον; ὦ τῆς εὐεργεσίας σου, Πανάσπιτε, καὶ Παναμώ-
 μντε Κόρη, ὡς περ ἐδωρήσω τῇ Ἀγίᾳ Εἰκόνι σου ταύτῃ. ἀνέσαστε λοι-
 πὸν τὴν ἀληθῆ αἰτίαν. Ἀφ' ἧς ἐζωγράφησεν ὁμοῦς ταύτῃ τὴν Ἀγίαν
 Εἰκόνα τῆς ἀειπαρθένου Κόρης ὁ Ἀπόστολος Λεκάς. Τεῖται ἔσα αὐτὴ ἐν
 τῇ τριῶν ἐκείνων, (καθὼς ἀκριβέστερον, θέλετε ἀνέσει εἰς τὴν διήγη-
 σιν) ἡ, καὶ ἐλεῖσα ἐπηκέκληται, καὶ λέγεται, ἔχουσα τὸν Μονογενῆ αὐ-
 τῆς Υἱὸν ἐν τῇ δεξιᾷ, ἐφανή κατὰ πάντα τρόπον ἀρετῶν τῇ Κυρίᾳ τῇ
 παντὸς, καὶ ἡ Ζωγραφία, καὶ ἡ Συμμετρία τῆς Ἰσορίας, καὶ ὅτι καὶ ἔ-
 χη, καὶ τὸν Μονογενῆ αὐτῆς εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ πολλὰ εὐχαριστηθεῖσα ἡ
 Πανάχραντος εἰς τὸ, καὶ τὸν Ἀπόστολον ἐπαινέσασα μεγάλως, καὶ ἐκ-
 θαύσασα, ἐκτείνασα τὰς Παναχράντης χεῖρας αὐτῆς, καὶ τὴν Ζωγραφι-
 θείσαν, Εἰκόνα εἰς χεῖρας αὐτῆς λαβῆσα. καὶ τὰς θρυλίας Θεοτόκας, ὁ-
 θαλμὺς αὐτῆς ἀνατείνασα εἰς τὸ Πρόσωπον τῆς Ζωγραφιδείσης Εἰκα-
 ρος.

ρος, καὶ μετ' ἐπιμελείας σοχαδεῖσα, τὴν τε ἀτεχνίαν, καὶ ἐπιμελείαν τῇ
 τεχνίτι, δηλαδὴ τῇ Ἀποστόλῃ θαυμάσασα, πολλὰ τινα ὥραν κρατίστατα
 ταύτῃ τὴν Εἰκόνα εἰς τὰς Ἀχράντης χεῖρας αὐτῆς, ἐξεφάνισεν τὰ ἀδύ-
 μνητα Εἰκείνα τὰ ὧσα τῇ Συγγραφῇ ἰσορικῇ ῥησίδεα, τὸ, ἡ Χάρις τῇ
 ἐξ ἐμῆ Τεχνοῦτος καὶ εἶναι μετ' αὐτῇ. ὦ Χάρις. ὦ Πλῆτος Θεός. ὦ
 Οὐράνιος μυροθήκη. ὦ Εὐεργεσία Μυριόπλητος. Κεχαριτωμένη Κόρη,
 Σεβασμιώτατη ἀπείρανδρε Μήτηρ. μέγιστε τῇ Θαυμασίᾳ σου, καὶ Παράδο-
 ξα ἅπῃ ἐδωρήσω τῇ Εἰκόνι σου ταύτῃ. [τῷ ἥδε πῶρα οἱ φιλακροάμονες
 Εὐσεβεῖς; ἠκούσατε; ἐμάθετε τὸ αἶτιον, δὲ τὸ ὅποιον καὶ Χαριτοβρύτης
 εἶναι ἀπειρα τῇ Θαυμάσιᾳ τῆς Ἀγίας Εἰκόνος ταύτης; ἐπληροφῆσθε
 ὅσον ὀλίγον τὸ Κυρίως, καὶ ἀληθὲς τῆς ὑποδείσεως δι' ἡν αἰτίαν, ποσὸν
 τὸν ὧσα πασῶν τῶν ἄλλων Εἰκόνων τῇ ὧσα τῇ Ἀποστόλῃ Λεκά ἰσο-
 ρηθεῖσαν ἐχαριτώθη αὐτὴ ἡ Ἀγία Εἰκὼν ὧσα τῆς Θεοτόκης, καὶ ἔλε-
 σα ὁδομάδῃ καὶ λέγεται; ἐβεβαιώθητε δι' ἡν αἰτίαν ὑπερίχει, καὶ ἔσφε-
 ρει πάσας τὰς ἄλλας Ζωγραφιδείσας Ἀγίας Εἰκόνας τὰς ὧσα τῇ αὐτῇ
 Ἀποστόλῃ Λεκά, αὐτὴ ἡ Ἀγία Εἰκὼν, ἡ καὶ Κυκλιότιστα ἐπισημίζε-
 ται; τέτη λοιπὸν εἶναι ἡ αἰτία, ὡς ἀπορείρηται. ὅτι ἡ Μήτηρ τῆς Θεᾶς,
 τὴν ἐφείλασεν εἰς τὰς Παναχράντης Χεῖρας τῆς, καὶ ὅτι κρατίστατα ὥραν
 ἰκανῶς αὐτῇ, ἐκτείνασα τὰς Θεολαμπεῖς Ὀφθαλμούς τῆς εἰς τὸ Ζωγραφι-
 θεν, Σεβάσμιον Πρόσωπον τῆς Ζωγραφίας, μετὰ τὰς Θεοειδὲς Χάριτας τὴν
 ἐβράβδωσε, καὶ μετὰ τὰ ἐκφωνηθέντα λόγια, ὅπερ ὑπὸ τὸ Πανάχραντον αὐτῆς
 εἶμα ἐξῆλθεν, καὶ ὁ ἀχνὸς ἐκεῖνος, καὶ ἡ ὕψαις τῆς Θεϊκῆς Χάριτος, με-
 τὰ ὅποιαν ἐξῆλθεν ἡ φωνὴ ἐκείνη ὑπὸ τὸ Πανάγιον αὐτῆς εἶμα, ἡ λέγε-
 σα τὸ, ἡ Χάρις τῇ ἐξ ἐμῆ Τεχνοῦτος καὶ εἶναι μετ' αὐτῇ, Μυριοχαρι-
 τόβρυτον ἀπειργάσατο ταύτῃ, καὶ Δεδοξασμένη τὴν ἀπέδειξεν ἐν πα-
 τὶ καιρῷ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ οἰκονομίᾳ. πάντα δὲ τὰ γινώσκοντα τῇ ἀπείραν
 αὐτῆς

μήνην, ἥτις περιέχει ἐν αὐτῇ τὰ πρὸς τῆς Ἀγίας Εἰκόνης, καὶ ἁλ-
θυσαν γεγραμμένα πρὸς τοῖς Συγγραφεῦσιν, ἔγωγε ἐγράψαν, μετὰ ἁλ-
ρα Θαύματα ἀρχαῖα, καὶ τὰ μετέπειτα ὅπως Νεωστὶ ἐγιναν πρὸς τῆς Χα-
ειποβρύχης Ἀγίας Εἰκόνης· καὶ ἐδόθησαν εἰς τύπον, καὶ τὰ Συγγεγραμμένα
Γράμματα, τὰ Σωδοδικὰ καὶ πρὸς τῆς Ἀγιοτάτων Πατριάρχων Βραβου-
θότα τῇ Ἀγίᾳ Μονῇ ταύτῃ τῇ Κύκλῳ, ἵνα μὴ ἡ πολυκαιρία κατε-
ναλώσῃ αὐτά· σὺν τέτοις ἐτυπώθησαν καὶ τινες κανόνες πρὸς τὴν ἀειπάρ-
θενον Θεοτόκον, καὶ εἰς τὴν Χαριτόβρυτον Εἰκόνα αὐτῆς πρὸς ὠφέλειαν
κοινῇ, πάντων ἡμῶν καὶ Ὁρθοδόξων, καὶ Εὐσεβῶν Χριστιανῶν· ἧς, καὶ
ἡ Χάρις εἴη ὑμῖν ᾧ πασι.

Α'ΦΙΕ'

Α'ΦΙΕ'ΡΩΣΙΣ ΤΗ' ΘΕΟΤΟ'ΚΩ.

Τῇ Ὑπεράγῳ Δεσποίνῃ, καὶ Μητρὶ τῶ Θεοῦ ἡμῶν, Πασιπύλῳ,
καὶ Μυριανύμῳ, Ἀπειράνδρῳ τε,

ΚΑΓ' Α'ΕΙΠΑΡΘΕΝΩ, ΚΟ'ΡΗ.

Τὴν δουλικὴν μου μετ' Εὐλαβείας, καὶ ἐκ μέσης Ψυχῆς,
ὀφειλομένην μου ἅκρᾳ προσκυνήσειμ.

Ἦσαν ὁ ἑλπιὺς Χριστιανός, ἔχει πάντοτε τὸν Θεὸν
εἰς τὸν Νῆντα, καὶ τὸν ἐνδυμάται καθεκάστῃ με-
τὴν Μνήμην τῆς καρδίας, ἐκείνη ἡ ἐνδυμῆσις τὸν
δίδει μεγάλῃ χαρᾷ, καὶ ἀφροσύνῃ εἰς τὴν Ψυ-
χῇ. ὅταν ὁ Εὐλαβὴς Χριστιανός εἰς τὰς ἐλπίδας, καὶ Στενοχω-
ρίας, προσκαλέσῃ τὸν Θεὸν εἰς τὰ λόγια, μετὰ τὸ μέσον τῆς Προσ-
χῆς, διασκεδάζεται ὑπὸ Λόγους ἐκείνῃ ἡ ἐλπίς ὥσπερ τὰ νύμφα ὅπως
διασκεδάζονται εἰς τὸν αἶρα· δεδοξασμένον γὰρ εἶναι τὸ ὄνομα τῆς Κυρίας
μυριάκις, διότι ὅσα πάθῃ, καὶ ἐλπίδας συνεχάρησεν ὁ Θεὸς εἰς τὸ αὐ-
θράπινον γένος ἕως νῦν ὅπως ἐκείνη καὶ ἑκάστῳ ἀνθρώπῳ, ἀκόμι ἄλλα πόσα, καὶ
πρὸς ὅσα πρὸς πλεον, προσηύκασι καὶ τὰ ἱατρικὰ τέπων καὶ παθῶν, καὶ
καὶ ἐλπίσαν εἰς θεραπείαν εἰς ἐκείνους ὅπως τὰ ζητήσεν. ἡ τυχὸν γὰρ εἴηαι
τὰ

τὰ πάθη Ψυχικά, ἢ καὶ Σωματικά. διότι ὅσοι εἶναι φρόνιμοι, καὶ
τετεχνημένοι ἀνδρες, καὶ ἔχουσι βάρος τῶ Νοός των, καὶ εἶναι σοφαστικοί, τὰ
ἄκαχεῖν οὐκ ὀλοῦνται, καὶ τὰ σοφάζονται, πῶς ὁ Θεὸς εἶναι ὑπὲρ βλέ-
πει ὅλα, ὅσα γίνονται εἰς τὸν Κόσμον, καὶ ἔχουσι Πίσιν πῶς χωρὶς
τῶ Διαισθητικῆς καὶ αἰσθητικῆς ἀπ᾿ αὐτῶν εἰς τὸν Κόσμον. ὁ Λόγος
μὲν εἶναι ποιητής, ὅτι ἐγὼ ἡμῶν μικρότερος ἐν τῇ οἰκῇ τῶ Πατρὸς μου,
ὁ δὲ ἐμὲ Θεός, ὁ καὶ πρὸ ἐμὲ προστάτης, καὶ Καθηγούμενος τῆς Μο-
νῆς ταύτης Κύριος Πατριάρχης, ὁ ἐν Μακκρίᾳ τῇ λήξει γενόμενος ἀοί-
διμος ἀνὴρ. ἔπος, λέγω ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, ἀναεισάσας με, καὶ εἰς
τῶ τῆς Νεότητος ἡλικίαν ἀγαγὼν με, γυμνάσασαι νεοεισῶν, καὶ ψυχο-
σωπείων ὁδηγῶν. παιδῶν, καὶ διδάσκων με ὁσημέραι, ἐβαλὴνθι δὲ
δοχον αὐτῶ ποιῶσά με ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ, ἐγὼ δὲ ὄκνην εἰς τὸτο, καὶ
ἐναισθητικῶν αὐτῶν, προσβάλλων τὸ τῆς Νεότητος ἄσπαστον, τὸ ἀνδρες καὶ ἀπακα-
τον τὰ θεῖα τῶ ἐδύμων, καὶ σωτηριῶν τῆς Μονῆς, τὰς κόπας, τὰς ἀ-
γῶνας, τὰς περιπατασμάς, καὶ συνεχεῖς κινδύνους, καὶ ἀδυσχελίας ἀπεποιέ-
μι. ἔπος ἐν ἐκείνῳ ἀγωνιστικῶν, ὡς ὑπέρβλητος ὢν, καὶ ἀδύνατος, ἐ-
φθασε καὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς αὐτῆς, τὸ μεταλλάξαι τὸν βίον τῶτον, ἐπειδὴ
ἀφ᾿ ὧντος ὢν, ἔφαπτε, καὶ δοκιμάσῃ, καὶ τὰ ἀνθρώπινα, ἔτω δὲ μετασῶς
τὸν πεῦθον, καὶ πρὸς τῶ ἄλλῳ ζωῶν μετατεθείς, πρὸς Κύριον ὑποδημή-
σας ὡς εἰκός, τὸ βάρος, καὶ τὸ φορτίον ἅπαν, καὶ τὰ πρὸς τῆς Μονῆς ἐν
ἐμοὶ ἀπέθετο. Ἐγὼ δὲ μὴ ἔχων ἄλλως πῶς ποιῆσαι, ἀναδέξάμινα αὐτὸ
ἐκοντίτε, καὶ ἄκοντι καὶ καὶ μὴ βελόμενος.

„ Οὕτως ἐν ὁ μακάριος, καὶ τῶ πυρκαϊῶν τῆς Μονῆς ἡφατο τὸ ἔργον
τὸ κτίζειν τῶ Μονῶν, ἐκ βάθρων ἀνεγείρει αὐτῶ βελόμενος, ἐπεὶ καὶ
ἡ πυρκαϊὰ ἅπασαν τῶ οἰκοδομῶν κατενόησεν, καὶ ἡφάμενος τὸ ἔργον,
Καὶ ἀνεγείρας τῶ Ἐκκλησίαν, καὶ τῶ οἰκοδομῶν ἀνασώσας, πρὸς Κύ-
ριον

ριον ἀνεπαύσατο, ἐάσας ἅπαν τὸ βάρος, καὶ τῶ φροντίδα ἅπασαν εἰς
ἐμὲ. Ἐγὼ δὲ, σωτηρία, καὶ ὑπερβαρὺ ἀντίληψι τῆς Πανάνθη Μι-
τῆς τῶ Θεῷ ἡμῶν, μόχθῳ πολλῷ, καὶ ἀγῶνι, καὶ τῆς σαπύνης ἐκ ἑκα-
κίας, ἐκ οἷδα ὅπως φρονιμῶν τὰ ἀνάγκαι, καὶ τὰ ἐλλείποντα
καὶ χρεῖσθαι ἀνεπλήρωσα, βοηθείας τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος. πολλὰς δὲ
ἀγῶνας, καὶ κόπας δοκιμάσας, καὶ πειρασθεὶς ὁ ἀοίδιμος ῥηθεὶς Κύρ
Πατριάρχης, καὶ κινδύνους πολλὰς ὑπομένοντας ὡς τῶ ἔξωθεν, καὶ ὡς
τῶ ἔσωθεν τὰ τὰ βίε ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δ' ὅμως, βοηθεία τῆς Θεοτό-
κης, ὑπερφορτισθεὶς τὸ βάρος, καὶ τὸν ὄγκον τὸσον τὰ χεῖρας, ὅσον καὶ
τῶ ἅπασαν φροντίδα, ἐδὼν ἐμαυτῇ συνεδῶν, ἐμὴ τῶ προσασίαν,
καὶ ἀντίληψιν τῆς Θεοτόκης, μετὰ θερμῶν δακρύων προσάπτων, ἐμπα-
ρῶν τῆς Χαριτοβρύτης αὐτῆς Ἀγίας Εἰκότος, κάμπτων δὲ τὰ γόνατά με εἰς
τὸ ἔδαφος, ἐπέφωνησα πρὸς αὐτῶ τὰδε. ἀναξίως, καὶ ἐκτετικῶς οἰκῶς ἔλεον
τῇ τῇ φωνῇ, ἀνείξας τὸ σῶμα, καὶ παμβέβηλά με χεῖλη.

„ Πανύμνητε. ποῖος δυνάται νὰ ὑποδείξῃ μὲ λόγους, τὰς ἀπείρους
ἐργασίας ὅπῃ κάμνετε πάντοτε, καὶ καθεκάτω εἰς ὅλους ἡμᾶς; ὦ Κέ-
ρη Κυριάνουμε, καὶ Μυριάνουμε, ἐσὺν λοιπὸν ἀνυμνεῖσιν ὅλαι αἱ χο-
ρεῖαι τῶ Ἀγγέλων, καὶ αἱ Φλογεραὶ γλώσσαι, καὶ Ποσειμόρφοι, καὶ τῶ
Ἀσωμάτων τὰ σώματα. λοιπὸν ἐσὺ εἶσαι ἀναψυχή τῶ ἐδικῶν μας Ψυ-
χῶν, τὸ ἀγαλλίαμα τῶ καρδιῶν μας, ὁ Φωτισμὸς τῶ ὁμμάτων μας, ὁ
γλυκασμὸς τῶ λαρύγγων μας, καὶ ἡ ἐλάφροσις τῶ πόνων μας, ἡ ὡς
μουθία τῶ λυπημένων, ἡ θεραπεία τῶ ἀσθενούντων, ἡ ἐλπίς τῶ ἀπλη-
πισμένων, ἡ βοήθεια τῶ ἀβοηθήτων, ἡ προσασία τῶ Χιρῶν, ἡ πα-
ρηγορία τῶ ὀρφανῶν, ἡ λύτρωσις τῶ δεισσομῶν εἰς τὰς ἀνάγκας, τῶ
πολεμικῶν τὸ καταφύγιον, ἡ Ἀγία Χώρα, καὶ τὸ ἀγαργύρον Χαρά-
φι. ἡ Νοτιὰ, καὶ ἀνέματος Ἀμπελος, ἡ καθαρά Γῆ, καὶ ἐκλεκτὴ Ἀ-

γνώτετε πότε, Ὁρος ἀλατόμηνον, δεδοξασμένη Πόλις, ζωντανὸν Παλά-
τιον, πάντιμὲς Θάλαμι, Χρυσοπορφύρωτε Πασάς, Νυμφῶν ἀχειρόπλο-
κας, φλόγιον Ἀρμα τῷ Λόγῳ, ὑψηλὴ τῷ Βασιλείῳ Καθέδρα, ὑπερυ-
φῆς καὶ μετάρσιε Κλίμαξ, Κόσμε τῷ Κόσμῳ, καὶ Οὐρανὲ Λογικῇ.
Ναὲ, ἄσπις, καὶ Τέμενος ἄστυον, Πύλη Φωτός, Θεσαυρὲ Μυστηρίων,
ἐμφυχε Παράδεισε, πολυανθέστατε Κήπε, Λειμῶν ἡδύπνοιο, ἡ ἀνέξαν-
τλητος Πηγὴ, ἡ ἀδαπάνητος Κρήνη, ἡ ἀνύστατος καὶ ἀφθονος Βρύσις, ἡ
Καλλονὴ τῷ Γαμβῷ, ἡ Ρίζα τῷ Γεσάτῃ, ἡ Ράβδος τῷ Ἀράν, τὸ Σκῆπ-
ρον τῷ Θεῷ Δαβὶδ, τῆς Ἀρετῆς τὸ Βλάστημα, τὸ τῆς Φύσεως Ἀν-
θος, ὁ τῆς Κτίσεως Καρπός, ἡ τῷ Γόνυ Εὐγένεια, ἡ ἀδεδόξως τεχ-
θεῖσα, καὶ συλλαβῆσα ἀσπράς, καὶ τεκῆσα ἀφθόρας, τῷ ἀνθρώπῳ
ἡ δόξα, τῷ Ἀγίῳ τὸ κράτος, τῷ Ἀγγέλῳ τὸ θαῦμα, ἡ Οὐγάτη
τῷ Ἀδάμ, ἡ Χρυσέρυθρος μυροθήκη τῷ Πνύματι, ἡ ἀειπάρθενος Μή-
τηρ τῷ Χριστῷ, ἡ ἀνύμφητος Νύμφη τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ἡ ἐξαίρετος κα-
τοικία τῆς Πανταγίτου Τριάδος. Σὺ Πανάμωμε, σὺ Δέσποινα, ἡμῶν
τῷ ἀνέξαν, καὶ ἀχρεῖων, καὶ ἐτιδανῶν δέλων σε, Μήτηρ θετῇ, ἐλέῃσα.
σὺ Πανάσπις Θεοχαρίτω, σὺ, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἅπαντα τὸν χρόνον τῷ
Ποίμνῳ σε πάντῳ, τῷ Πνευματικῷ σε Ἐκλογάδῃ, πᾶσι φυλάττοντα
Κλίμακα πάντα, ἐν τῇ Ἀμπέλῳ τῷ ὑἱῷ σε, ἀδελφὲ τῷ Γεωργῷ τῷ Πα-
τρὶ τῷ φάτῳ φυλάττοις, καὶ ὑπολιόρητον, ἐκ τῷ ὁρατῷ Καὶ ἀοράτῳ
ἐχθρῶν, καὶ Ὁρθόδοξον καὶ Εὐσεβείας, ἄξωτόν τε, καὶ ἀνπειρέασον παν-
τοίων ἀέμων ἐναντίων δαιμονικῶν. Δέσποινα, ὦ Δέσποινα, ὦ Κυρία
πάντων ἡμῶν τῷ ταπεινῶν, καὶ τῷ Εὐσεβῶν, καὶ Ὁρθόδοξων ἀπάντων
Χριστιανῶν. ὦ Κόρη, Μήτηρ τῷ Ἐμμανὴλ, ἐπτάφωτος Λυχνία τῷ εἶ-
δεν ὁ Προφήτης Ζαχαρίας, ἐλαία ἕσα κατάκαρπος ἐν τῇ Οἴκῳ τῷ Θεῷ,
κευβεβλημένη πεποικιλημένη ἐν Κροστωῖς Χρυσῶς ἐν τῇ Δόξῃ τῷ Θεῷ,
καὶ

καὶ ἐν τῇ Δεξιᾷ τῷ ὑἱῷ σε ὡς Βασίλισσα ἐνδόξως καθημένη, καὶ ὡς Ἀ-
νασσα, καὶ Δέσποινα πάντων, Βασιλικῶς Βραβδύσα Δώρα Οὐράνια.
ῥάπον καὶ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τῷ ταπεινῶν δέλων σε, ῥανίδα Ἐλεημοσύ-
νης, καὶ Εὐσπλαγχνίας τῷ Ἐλέῃ σου, ὡς Ἐλεῖσα, καὶ Εὐεργιστίας
Θείας, κατεπληρώσα ἅπαντας τὰς μετ' ὀλαβείας, καὶ πόθῳ σοι θι-
μοῖς δάκρυσι τῷ γλῶσσι κατεβρέχοντας. ὦ Δέσποινα, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς,
ὑπολύμεθα ἀποφθασον Δέσποινα. ῥῦσαι Δέσποινα, τῷ Μονῷ ταύ-
τῳ, Κόρη Πανσέβαστος, ἐν ᾗ ἐφίδρυται ἡ Εἰκὼν τῆς Θεῆς σε Μορ-
φῆς, τῷ ἀναλαβῆσα εἰς τὰς Παναχράντας χεῖρας Ἡγίαςας, καὶ Μυ-
εῖοις Χάρισι Θεῆς κατεπληρώσας. Σῶσον δὴ. ὦ Σῶσον δὴ Μή-
τηρ Ἀπειράνδρῃ, Χάρτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τῷ Μονογενῆς σε ὑἱῷ, τῷ
Κυρίῳ, καὶ Θεῷ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὦ ἡ Δόξα, καὶ τὸ
Κράτος εἰς τὸς ἀπείραντας αἰῶνας τῷ αἰῶνι, Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀ-
μήν.

Τῆς σῆς ἀνεργετικοῦ Δεσποίνης, καὶ Κυρίας ἡμῶν
ὑποκλινῆς, ἀνάξις καὶ ἀτελής δούλος,

Μελέτιος Γερομόναχος.

Κύπριος.

(16)

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

A Vendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del Pubblico Revisor Dottor Natal dalle Laste, nel Libro intitolato, la Descrizione in Greco del Monastero denominato Chico in Cipro Manoscritto, non v'esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi, concediamo Licenza a Niccolò Glichì Stampator di Venezia, che possi essere stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. 20. Gennaio 1782.

(Andrea Querini Riformator.

(Nicolò Barbarigo Riformator.

(Alvise Contarini 2. Cav. Proc. Riformator.

Registrato in Libro a Carte 69. al Num. 661.

Davidde Marchefini Segr.

Adì 26. Gennaio 1782.

Reg. al Libro dell'Eccel. Mag. Contro la Bestem. a C. III.

Andrea Sanfermo Segr.

ΣΤΙ-

ΣΤΙΧΟΙ ΓΑΜΒΙΚΟΙ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ

ΘΕΟΤΟΚΟΝ Α'ΕΙΠΑ'ΘΕΝΟΝ ΚΟΡΗΝ.

Σωτεζύτης παρὰ τοῦ Γεροδιδασκάλου.

ΚΥΡΙΟΤΕΦΡΑΙΜ.

Τὴ καὶ ἐς ὑστερον Γεροσολύμων χρηματίσας.

Εἴαι, τὸ μικρὸν τῷ δῶρον Παρθένε,
 Παρ' ἀνδρὸς οἰκτρῷ, καὶ ἀμαρτωλῷ πάντως,
 Χειρῶν τε δέλα Εἰφραίμ, σὺ τ' οἰκίῃ,
 Τῆς Παρθενομήτορος Ἀγίας Κόρης,
 Μητρὸς Θεῶν λόγητε, τῇ καὶ Δεσπότῃ.
 Τῶν ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων,
 Οὐ σαῖς λιταῖς ποίησον ἴλεων Κόρη,
 Ὡς ἔσα Μήτηρ Εἰλέας κ' Εὐσπλαγχνίας,
 Ὅπως ἀδελφοὶ μοι τῶν λύσιν ἤρ' πταισμάτων,
 Κ' ἀξιῶσαι μὲ Οὐρανῶν Βασιλείας.

Istor. di Cipro.

A

ΕΤΕ

ΕΎΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΓΑΜΒΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΑ΄ ΟΡΗ, Ε΄Ν Ο΄ΙΣ ΚΑΓ Η΄ ΜΟΝΗ

Ω΄ ΚΟΔΟΜΗΘΗ.

ΚΟΚΚΥ Ο΄ΡΟΣ ΧΑΐρε, Φῶς γάρ σοι εἶφαι,
 Κόρης Ἀγνῆς, Πανάγνυτε Καὶ Παρθένε,
 „ Εἰκὼν Ἀγία, ἰσοεἶατε πάλοι,
 Γὰρ καὶ Ἀποστόλυ, Λυκᾶ τῷ φίλῳ.
 „ Εὐαγγελιστὴ Θεῷ Μητρὸς, τῷ Ζωγράφῳ,
 „ Εἴ σοι ἀποδοῦνται Μονὴ Ἀγία,
 „ Κυκλιότις αὖτις Ἐπανομιάν ἅμα,
 „ Διὰ σ’ Εὐφημιῶν Καὶ λεγομένη,
 „ Παρ’ ἅπαντας δὲ, θανάως πῶς καὶ ἀδομήν.
 „ Τέσσαρ’ ὅρη πέριξ, καὶ σὺ δ’ ἐν πλησίον,
 „ Σαφῶς ἐκλήσιν σε ὄνομα· Μαρία,
 „ Εὐφύεται παντὶ Μονῇ ὡς δρᾶται,
 „ Σιωπῆς Κόρης Μητρὸς τῆς Παρθένε.
 „ Τέρπει Ο΄ρος Κόκκυ, γεγόναντι γάρ σοι,
 „ Παράδοξα σημεῖα πολλάτε ἄλλα,
 „ Παντίμα πανσέδοξα, καὶ ἀνίκητα.
 „ Σὺ δ’ αὖχμημα Εἰκόντε ἢ σεβασμία.

ΩΣ Ε΄Κ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΤ’ Ο΄ΡΟΥΣ.

ΚΟΚΚΥ Ο΄ΡΟΣ κέλευμαι Παρθένε Κόρης,
 Δόξα τῇ Κυρίᾳ, ἔχω τὰ Βραβεῖα.
 „ Χάρις τῇ Ἀγνῇ, Ε΄χω τὰ Μεγαλεῖα.
 „ Ἀββᾶς Ἡσαΐας, Ἐρημοσικίτης,
 „ Δέμον ἀποδύει, καὶ Ἀναστα ὁδηγεῖ,
 „ Ο΄ Βασιλεὺς δ’ Ἀλέξιος τῷ Κομνηνῶν,
 „ Γόϊοις διαπαύοις, κτήτωρ ἐγγόνει.

ΕΎΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΓΑΜΒΙΚΟΙ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

Η΄Ν Μονὴν Κόρη ἐγείραντες, Εἰς Βάθραν,
 Σὴ ἀντιλήφει ἑσπέρει τῷ ἀβλαβάν,
 Οἰκίας σᾶς, γυμνοὶ πεφυκότες θείας
 Ἐπικυρείας, καὶ ἀρετῆς ἀπάσης,
 Λύτρωσιν αἰῶσιν ἀμαρτιῶν τ’ ὅλων.
 Πάνυ γὰρ ὑπάρχεις Εἰλέες πέλαγος.

ΕΎΤΕΡΟΙ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΤΤΗΝ

ΜΗΤΡΟΠΑ΄ΡΘΕΝΟΝ ΚΟΡΗΝ.

ΚΟΡΗ Μαρία, καὶ Παρθένε Ἀναστα,
 Θεῶν τε Μητέρ, καὶ Πύλην Κελευσιμένην,
 Τρυφῆς Παράδεισε, Νόων τ’ ἀνατέρα,
 Ὑπάρχεις γὰρ Ἀγνῶς, καὶ Οὐρανῶν Πλατυτέρα.
 Ο΄ρεσι τῷ Κόκκυ, ἐπήξα Μονὴν σὴν,
 Σιῶθεντον Σκληρῶν, ἐφιδρυμένην δ’ Ἀγίαν,
 Σεπτῶν δὲ Εἰκόνα, Ε΄λεῖσαν ὄντως,
 Χαλεποπλήρωτον, Θεῶν Πανσέδοξος.

Ε΄ΤΕΡΟΙ, ΕΙΣ ΤΟ' ΟΡΟΣ.

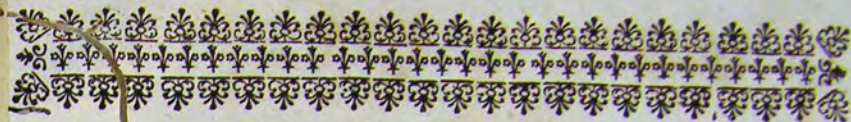
Ο'ρος τῆ Κόκκυ, τί σκυδρωπάξεις, καὶ παράττεισαι;
 Ἀπ' ὅλα τῆς Κύπρου τὰ Βυά, ἰξόρεις τί εἶσαι;
 Μυελόπλωνται, Κοσμοπόδιον, καὶ Ω'ραϊον.
 Κάλλισον Ἀνθισμα, καὶ Ρόδον εὐωδισμῶν.

Ε΄ΤΕΡΟΙ, ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ.

Πέντε Βυά τῆ Κόκκυ, πέντε σοιχεῖα, Μαρία,
 Πεντ' αἰδνητρία ἀνδρὸς Ἀγία βοηδεῖα,
 "Ενίδρυσαν, ἐπηξαν, Κύκκυ Μονίω τῷ Ἀγίαν,
 "Ἡσαίε τ' οἰκοδομῶ, Σιπτίω, καὶ Θαυμασίαν.
 "Ἀλέξιος τῷ Κομνίων, Βυζαντίδος Βασιλίδος,
 "Τῆς Κεχαλειτωμῆς, καὶ Ἐλεῖσης Ταμιδός,
 "Παρὰ Μηδὸς Θεῶ φοβεριδεῖς, καὶ ἀναγκαδεῖς,
 "Πέμπ' Εἰκόνα τῆς Παρθένου, ὡς ἔπο Προσαχδεῖς.
 "Εἰς τῷ τῆς Κύπρου Νῆσον, τῷ Θεώνυμον δίδως,
 "Ἐκ τῆς Θυγατρὸς τῆς Ἀννης, παρελπίδα καὶ ἐγγύς,
 "Ἡ Νόσος φυγαδευθεῖσα, καὶ ἐκ τῷ πόνων ἅμα,
 "Τῷ τῷ Ἀχραντῶν, ἀπαλλαγείσα. ὦ θαῦμα.

ΣΤΙ.

„ ΣΤΙΧΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΤΤΗΝ ΤΗΣ ΚΥΚΚΟΥ Α' Γ Γ Α Ν Ε Ι Κ Ο Ν Α

„Θεὸς τε Μηδὸς Εἰκόνα, ἰσόρησον Ἀκέρωρ,
 „Μαθητῶν, καὶ Ἀπόστολε, Λεκὰ Εὐαγγελήωρ.
 „Χάειν γὰρ ἔλαβες, ὡς ἄλλος ἔποτε τῷ Ζωγράφω,
 „Ἀνωθεῖσοι προσεκομιδῆσαν, Σαυίδος Θεῶν.
 „Τελών, Σιπτῷ Σεβασμίων Παραδόξως Εἰκόνων,
 „Προσάγματι Θεῶν, καὶ Χαρίτων Οὐρανίων.
 „Παρ' Ἀρχαγγέλου τῆ Γαβριήλ, Εὐαγγελίσταυτος,
 „Εὐαγγέλια τῆς Χαράς, τῇ Κόρη Μιυύσαντος.
 „Νοὶ, καὶ καρδίᾳ φοβῶ, τρίμων δὲ καὶ Χειρὶ σε.
 „Ἰσόρησον ἃ προσετίγης, μὲ τῷ ἀπειθείω σε.
 „Χεῖρα κίνησον, καὶ κάλαμον, πῆργον ἐκπλήρωσον,
 „Χάεις ταῖς Χερσί σε Λεκὰ, τῷ Κυρίαν δόξασον.
 „Χάεις Θεῶ τῇ διανοίᾳ σε ὑπερέδοξε,
 „Δόξα τῇ ἀεργεσίᾳ σε Κόρη Πανένδοξε.
 „Κυρίός σοι ἀπεκάλυψεν, ὡς Μύστω σε Θεῶν,
 „Ἀγγελον ἔχεις Μιυυτῶν, καὶ ὁδηγὸν τῷ Ἀγίαν.
 „Βάλ' ἀρχῶν εἰς πῆργον, Χαίρων ὦν καὶ τῇ θανάτῳ,
 „Οὐδέμια δυσκολία τῇ σῇ Μεγαλοφυχίᾳ.
 „Μέγα θαῦμα, πῶς Μητροπάρθενος ὡς ἀτεινίξασα,
 „Κατὰ βάθος σοχάζασα, λίαν δὲ Θαυμάζασα.
 „Ἐπαίνει νύχτω, τῇ καρδίᾳ, ἅπτασα τῇ χειρὶ,
 „Χάεις ἔφηνον ἡμεῖς, ἐλθέτω. καὶ τίς ἔπορε;
 „Εἰκόνι τῇ ἐμῇ. ἅμα δ' αὐτῇ Χαλειπωθεῖσα,
 „Τῷ πλέον ὅμως δίδως Θεοπλητιδεῖσα.
 „Λαμψρότητας καὶ τὰς τυχεύσας Θεῶ τῷ Σωτῆρος,
 „Ἡ ῥεῖα τελείν ἰάσεις ἅμα, ὡς ἐκ τῷ δειπῶς.

„ Φῶς

- 6
 " Φῶς γάρ, καὶ δόξα Κυρίῳ ἐπισκίασεν αὐτὴν,
 Καθὼς ἐκτίσεν ἡ Μητήρ, τὴν Χάριν δι' αὐτὴν.
 " Οὐτως, καθὼς ἐξέχει ὁ Οὐρανὸς ὑπὸ τὴν Γῆν,
 Τοιαύτῃ ἀπ' ἄλλας ὅλας, ἔχει θεοφορικῶς.
 " Τὴν χάριν, καὶ αὐτὴν, ὡς ἀθεώρητος παντελῶς,
 Σκεπασμῷ ἀκλειβῶς με σκέπτῃ, φαίνεται δ' ἑδαμῶς.
 " Πειρικοσμημῇ φαιδρῶς, δόξῃ τῇ Θεϊκῇ,
 Πειρασάμεν, λαμπρότητι τῇ Φωτισικῇ.
 " Μὲ ἀκτίνας μαρμαρινὰς ὑποσίλβασα πολλὰς,
 Ἐκ πέμπουσα, καὶ ἐκχέουσα, δωδίας θαυμασὰς.
 " Ἐνθρονισμῇ δέ, ἐν ᾗ ἐφίδρυται Ὁρόνῳ,
 Κρότος γίνεται πολλὰκις, τῷ καιρῷ, καὶ τῷ χρόνῳ.
 " Εἴτ' ἀπὸ ἐξέρχεται ἐκ τῆς θυελλίδος, λεπτόθερμος,
 Καρδίας ἡδὲ διψύχων ἀναψύχων, ὡς εὐσμος.
 " Διὸ οἱ προσελθόντες ἀσπάζεσθαι, καὶ ἐγκρίσασιν,
 Φέβῳ κρατῆται, ὅπως τῇ ποιῇ μὴ περιπέσωσιν.
 " Ὅθεν οἱ ἀδιορτάτως ἐγγύσαντες, βαρέως
 Παιδολύμφοι, χαμαὶ πίπτουσιν ἑδαφιαίως.
 " Μέγα ἀλαλάζοντες, δεινοπαθῶς οἰδύρονται,
 Τῇ δὲ φλογὶ τῆς καρδίας αὐτῆς καταφλέγονται.
 " Ἄμα δ' ἀχλὺς θρομβήσας πᾶσα ἡδὲ Γερίων,
 Ὅ πάχων ἱάται, καὶ λυτρεῖται ἡδὲ παλαμναίων.
 " Μεγάλατε θαυμασὰ, Παράδοξα τὰ Τελύμφοι,
 Τ' ἐρμετρα καὶ ἀνεκδιήγητα τὰ ὀρώμφοι.
 " Ὅμως ἀνθρώπινος καὶ Ἀγγελικὸς νῆς ἀδυνατεῖ,
 Νὰ νοήσῃ νὰ ἰδῇ, τὴν διήγησιν νὰ κρατῇ.
 " Νὰ μετρίσῃ τινὰς, ἐκτελέσας εἶναι σαφῶς,
 Τ' ἄσπρα τ' οὐρανῶς, Ἄμμον θαλάσσης ἔχοντ' εἰν' ἀληθῶς.
 " Παρὰ νὰ χάσῃ βέβαια, καὶ ποτὲ νὰ διηγηθῇ,
 Θαύματα τὰ ἀπείρα, καὶ ὅ νῆς θέλει ἀλλοιωθεῖ.
 " Κάλιον ἐν τῷ σιγᾷ, εἰς τὸ εἰπεῖν, καὶ λαλῆσαι,
 διότι ταῦτα εἰς τὸν νῦν, ἐδυνάμην χωρεῖσαι.

✠ ✠
 ✠ ✠

✠ ✠
 ✠ ✠

✠ ✠
 ✠ ✠

ΣΤΙ

ΣΤΙΧΗΡΑ' ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ.

Ἐν τῇ Λιτανίᾳ τῇ τῆς Κοιμήσεως Ἑσπέρῃ τῆς Θεομήτορος, Λιτανιῶν παν
 ἡδὲ Γερόντων Πατέρων, καὶ πνευματικῶν, τὰ πέντε ὅλα τῆς Μονῆς
 προαύλια, καὶ τῆς Χαριτοβρύτης Ἀγίας, καὶ Θεομητορικῆς Εἰ-
 κόνης. Συνοικονομούντων καὶ Λαῶν ἀπείρων, κατέχοντες, καὶ
 ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν Φῶτι, Κλεῖα ἀπτόμῃρα πι-
 εύρονται μετ' ἀλλαβείας ἅπαντες, ψάλλοντες,
 καὶ ᾄδοντες τὰ παρόντα, ἀσκεπτεῖς ὄντες τῇ
 κεφαλῇ, δέει πολλῶν, μετὰ φωνῶν, καὶ
 Λαμπάδων, καὶ Εὐαδῇ Θυμα-
 μάτων. Ἡχος, β'.

Ὅτε ἐκ τῆς ξύλας νεκρὸν.

Τε, ὅπῃ Κλίνης σε Νεκρὸν, Χερσὶ Φοιτοῦται καθοράντες, σὲ
 τὴν Μητέρα Ζωῆς, δάκρυσι κατέβρεχον τὴν γλῶσσιν ἄσματος.
 καὶ τῇ πόθῳ ἠπείγοντο, Καρδίᾳ καὶ Χείλει, Σῶμα τὸ
 Παννύδοξον σὲ Περιπτύξασθαι. ὅμως, Συσελθόντες φό-
 βῳ, Μέλποντες ἐβόων σοι Χαῖρε, Μητὲρ ἀειπάρθενε Θεό-
 νυμφε.

Ὁμοιον.

Ὁ Τε, ἐν τοῖς ἡμοῖς σε Νεκρὸν, αἶροντες οἱ Μῦσαι τὰ Λόγια, σὲ πῇ
 Μητέρα Θεᾶ, Μῦρα καὶ ἀρώματα Ἀγγέλων Τάγματα, Οὐρανόθεν
 κομίζοντες, Ἀνύμνῳ ἐν πόθῳ, Ἀδόντες ἐν ἄσματος τοῖς Μύσαις ἔλεγον.
 τί ἐν, ἀδυμεῖται τῇ λύπῃ; τέρποντες βοήσατε πᾶσι, ἡ Ἀγνή πρὸς τὸν
 ἵδι μεδίεσθαι.

Ὁμοιον,

Ομοιον.

Ο Τε, αἱ Δυνάμεις σε σεμνὴ, Ῥ' ἄβδον Ἀρὰν καθορῶντες, κειμέ-
νῳ ἄπνουν ἐν γῇ, ἔφειτον Πανάμωμε ἀλλήλοις λέγοντες, νυνὶ ἀ-
παίρει ἡ Ἀναστα, ἐνδόξως εἰς Θεῖα, Ἀνακτος σκηνώματα Ἀγνὴ Μη-
τρόθεν. ἔξω, σικκόμενοι πάντες, ἐξόδιον ὕμνον ἐβδων, ἀειπαρῶσεν
Θεόθεν.

Ομοιον.

Ο Τε, ἐν τῇ Τάφῳ Σαρκικῶς, σὲ τῷ Κυοφόρῳ δρῶντες, Πνέματων
Τάξεις πυρὸς, φάβῳ συνεξέλλοντο καὶ περὶ πτανο, κατφεύγας πληρέ-
μοι αὐλῆς ἐν δόξῃ, Σῶμα τὸ Θεόθεν τὸν ὁ περὶ πτανο ὅμως, αἱ ἀ-
νέριαι τῶν, ἐπάρατε πύλας ἐβδων, ἐκ σοῦ γὰρ ἀνθρώπων τε ἡ Δύ-
ξωσις.

Ομοιον.

Φ Ῥίττει τῇ Ἀγγέλων ἡ Πληθὺς, καὶ σὲ Μαριὰμ καθορῶσα, κειμέ-
νῳ Κλίνῃ Νικραῦ. Κόσμος Μακαρίζεσσι Πισοὶ Κυμαζόμεν, πῶν
Σεπτίωσιν Μετάσασιν, τιμῶντες ἐνθέως, καὶ σὺ Ἀποστόλοις σε φαιδρῶς
Γεραίρομεν. ὅθεν, καὶ βοῶμενοι σοὶ Χαίρει, ἀπείρανδρι Νύμφῃ Ἀγγέλων, ἡ
Χαρά ἀνθρώπων τε καὶ Λύξωσις.

Ομοιον.

Τ Εἶθρα δακρυρρόα ἐκ Πηγῆς, Θεοὶ ἀνταξίαντες Μῦσαι Λόγῳ Θεῷ
Μαθηταί. ῥήματα χαρμόσυνα ἔχοντες, Φιλοθέοις τῷ Πνέ-
ματος, μιλῶντες πόθῳ, τῷ σὺ ἐκ τῷ Μνήματος Ἀγνὴ Μετάσασιν.
ὅθεν, τῷ ἀντίθετον λύπης, ἡκον φωνῇ ὑπ' Ἀγγέλων, τῶν τῷ τὸ
χαίρειτε προσάψαντες.

Ομοιον.

Α ληκτον καὶ Θεῖαν Χαρμοσύνην, ἐπιορηγῶσαι τοῖς Θεοῖς καὶ Γεοῖς Μα-
θηταῖς, ὥσθονσαν ἀνέριαι Νόων Δυνάμειαν, ἐκπληρῶσαι τὸ Κέ-
λευσμα τῷ Θεῷ Δεσπότη, καὶ ἐξεταμβήθονσαν φωνῇ τῷ ὅθεν, λέγα-
σαν, ἀρδήτως Πύλαι, Οὐρανοδρομῶν τῇ Μητρίμῃ, αὐτὴ γὰρ εἰ Σκη-
νὴ ἐπαρμύσις.

Ομοιον.

Χ αῖροντες Ἀπόστολοι Χεῖρ, τῇ ἐκ τῇ Ἀύλῳ ῥημάτων ἐπακροώμενοι
γὰν, ὅθεν τῷ Μετάσασιν Ἀγνὴς Μητράνδρος, ὡς πλέον πιστέ-
μοι, καὶ πρὶν ἀγνοῦντες. Τάφῳ παρειακήσαν καὶ ἐκταμβέμενοι. ὅ-
θεν, ἀναβλέψαντες τῶν, ὡς κεκοιμήθη ἐν νόῳ, ἡς διηπορῶντο τῷ Με-
τάσασιν.

Ε τῷ ὑπερβάλλουσιν Μητέρα Θεῷ ἡμῶν, Τιμιότεραν πάσης Κτί-
σεως. καθορῶν ὁ σὸς Θεὸς ὅς, φίλος τε ἡγαπητὸς τῷ Θεῷ ῥά-
πα Λόγῳ, κειμένῳ Νικραῦ ὑπτίαν, ἐπιφάνει γοιρῶς, Θρώοις τε καὶ Δά-
κρυσι, καὶ οὐδὲν ἑλγισ. οἱμοι, Μητρίμῃ πιανει; ὡς ἀπὸ μικρῆς τε-
τάσσει, ἐν τῇ τῇ ἐλαίῳ Ὅρει, ἡκετόσσαν καὶ δέσεις προσφύσαντας, ἔτι-
μοντα δὲ τὰ Δούρη Κορυφῆς ὑποκλίνοντα, καὶ Προσκυνῶντα σοι. τὸν δὲ
Γαβριὴλ τὸν Μέγαν Ἀρχάγγελον καταπτατα, καὶ μιλῶντά σοι τὸ Μητρί-
σιον τῆς αἰῶδος, καὶ τὸ Χαίρει σοι λέγοντα. πῶς δὲ νυνὶ, ὑπτίαν καὶ Νι-
κραῦ βλέπωσιν; οἱμοι, τὸν ἔξον, τὸν ὡς φανερῶντα ὡς σὲ. οἱμοι,
τὸν ὑπερβαίνοντα σὲ τῆς Μητρίμῃ, καὶ Θεῷ με γαλαχ. πῶς οἶσω Μητρί;
καὶ ὅς Παράδοξον πραγμάτων, καὶ ἀνεκδιηγήτων Θαυμάτων ἐδύναμαι Νοεῖν
τῷ σαφῶς. ὡς Θαυμάτων Παράδοξον. ὡς Μητρί Θεόνυμφε, ὅπως μι-
γαλεία τὰ σὰ, Δέσποινα Θεοτόκε. ὅθεν Θεαρχίῳ Νόματι, πάντοτε
ἡρχοντο, οἱ Θεοσῶται καὶ Νεφῶν, ἐρῶντες τὸ Θεῖον Σκηνώσιν σε νικρῶν,
ἐξισκῶντες γοιρῶς ἅσματα Θεῷ σοὶ ἀνέμωπον. ὡς Δέσποινα ἐκβοῶντες.
ποταῖς χερσὶν προσφύσαντες, κηδύσμενοι τὸ σὸν ἀκήρατον Σῶμα; μιγα-
λῶμεν σε πανδολαβῶς Πανάχατε Δέσποινα, ἀνυμνεῖς σου, τῷ Θεῷ
Μετάσασιν.

Τὰ παρόντα, Ἰδιόμειλα Ψάλλονται, ὅτε ὁ λαὸς ὅλος ἀπαύζεται τῷ
Ἀγίῳ Εἰκόνα, καὶ τῷ Λιτῷ, ὁ δὲ ἀσασμὸς γίνεται, ἔξω
τῆς πύλης. Ψάλλονται δὲ, τὰ αὐτὰ ὡσαύτως, καὶ ἐν πάσαις
ταῖς Λιτανίαις, ἐν αἷς δέονται τῇ τῇ Θεῷ ἡμῶν Μητρί,
ἐν καιρῷ Αὐχμῇ, καὶ Λιμῇ, καὶ ἀφηνιδίαν Θανάτων, καὶ
δυσκρασίας ἀνέμων. Ἡ'χος, α'.

Π ράμετε δαιτυμόνες, καὶ τῆς Παρθένου ἑρασαί, ὅτι τῇ χειροβούτῃ
Πανηγύρει αὐτῆς. μὴ σωμαπαθεύοντες συμβεβηκὲς τῷ ἑράτορι, ὡς
ἡ προμήτωρ πάλαι ἐν ἐδῇ. ὁ ὅς δόλιος ἐχθρὸς, φθονεῖ τῷ Σωτηρίῳ
ἡμῶν, Ἀναστα δὲ Κόρη ἀντιβραβύσῃ ἡμῖν, ἀπασιν τοῖς Πιστοῖς, Δάρα
Οὐράνια.

Εὖτε τὸ Σύστημα τῇ Πιστῇ, Χειροφόροι Λαοὶ, καὶ τῆς Κύρης οἱ
βλαστοὶ, συνελθόντες πῦτες ὅτι τὸ αὐτὸ, πλησιάζαντες ἐν τῇ τῇ
Κόκκῳ ὅρει, ἀπειτε τῇ τῆς Παρθένου Μορῇ πανδολαβῶς, ἀντλεῖτες τῇ
δωρ Πνευματικόν, Οὐράνιον πόμα καὶ ἡδὺ, χάριτας Θεῖας ὡς τῆς Ἀ-
χαῖας, καὶ τῆς Θεομητορικῆς Εἰκόνας. νίμει ὅς ἡμῖν τὰ βραβεῖα δα-
κρυρῶν. B λῶς,

Ἀγγέλων χαρὰ, καὶ Μεσιτεία ἀμαρτωλῶν, ἡ σώζουσα τὰς Ψυχὰς ἡμῶν
ἔστω τὸ Τόκμα αὐτῆς.

Ο' αὐτός.

Λεῖτε ἵδ' Κυρεῖαν τὸ Σύστημα Χειροφόροι Λαοὶ, οἱ τὴ Φωτὸς ἱοί,
καὶ συναρτῶνται τῆς Θεόπαιδος ἀγνῆς, ἀρατε τὰς ὀφθαλμὰς ὑμῶν,
πὺν γὰρ ἀνιπαυροὶ ἐπιγνώμῃ Μυστικῆς τῶν δυνάμιν. τὶ τὸ Βάθος, τίς ὁ
Πλῆτος, καὶ τὸ Ὑψος τῆς Πανηγύρεως. ἡ δὲ Σεπτὴ τῆς Θεομήτορος Εἰ-
κὼν, Χαριτόβρυτος ἔστα, Κυρεῖαν ἔστι τὸ ἀγλαΐσμα. Ὁρθοδόξων τὸ
Καύχημα, Βασιλείαν τὸ νῆκος καὶ ἔσονται, κατ' ἐχθρῶν ὁρατὴ καὶ ἀ-
ράπων. δόξα καὶ Πλῆτος ἀπάντων ἵδ' ἐπ' αὐτῇ πεπειθότων, Πανδολαβῶν
Χειριῶν ἵδ' Μοναζότων ἔστι τὸ σεμνολόγημα, τὸ Κόκκινον Ὅρος τὸ ἀγαλ-
λίμα, Ἀρχιερίων ἡ δὲ ὁπίσθεν, καὶ τῆς Μονῆς ταύτης ἡ προσάτις καὶ ἀν-
τίληψις· παντὸς δὲ τὸ Κόσμου, ὁ Κόσμος, καὶ Μοναζέων καλλοπισμὸς
καὶ δὲ ὁπίσθεν. ἡ δὲ Ὁσίαν εὐφημος περὶ τῆς, καὶ θυμὸν δὲ ἡ καὶ τὸ ὄρ-
μα Κυκλιότιστα, καὶ κατ' ἐξέρχεται χαλεπὸ πλῆτος, Ἐλεῖσθε καὶ Ἀναστα-
καὶ γὰρ οἱ μὴ ἔχοντες ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις, προσελθόντες ἀρύσασθαι ἔσονται
βόντες αὐτοῖς, καὶ ἐμπλησθέντες ἵδ' δωρεῶν τῆς Ἀναδραῖς ἡμῶν Μητρὸς. Ἐ-
λαῖον ἀγαλλιάσεως, Φωτισμὸν Νοὸς καὶ Διανοίας. Ἐλαῖον Χρηστότης,
χαλεπὸς Θεοφειγγὺς τῆς Σοφίας. Ἐλαῖον Ἀγίασμα Μύρον Οὐραίνου, Θεο-
δοτὴ δωρεῶν, καὶ βοῆς Πνευματικῆς. Τράπεζα δὲ τὴ Λόγῃ ἔστι ἡ Πά-
ναγος, ἐκτέφρασα Θεὸν πενήσας Ψυχὰς. ἀλλ' ὦ Παρθενομήτορ Κόρη,
ἡ δὲ τὸ Ἀρχαῖον Τόκμα, Ἐλέησον, καὶ Σῶσον ἡμᾶς.

Ο' αὐτός.

Οτι εἴδοιτε Νῆκος Κυρεῖαν, ὑπεραίρεσθαι καὶ μεγάλα αὐχεῖν, κομ-
πάξουσα καὶ γὰρ καὶ ἁγνοῖαν, ὡς πεφυκῆα καθεδρὰ τῆς πρώτης Γεν-
νητῆς. ἔχεις δὲ Κυκλιότιστης τῆς Θεομήτορος, ἱεροδόξαρον Ἀποστολικὴν
Εἰκόνα, τῆς ἀσπέρως τὸν Κύριον ἡμῶν Τεκνῆς. καθομολογῶν δὲ
βόησον, κραυγάζουσα, καὶ ὑποδιδέσθαι τῇ τῇ Θεῷ ἡμῶν Μιτρὶ τὰς δὲ χα-
ριστικὰς ὑμῶν, μεγαλύνει ἡ δόξα μα λέγουσα, τὸν Ἀνακτα Θεὸν τὸν ἀ-
ποδόντα με, τῶν τῆς Θεομήτορος Χαριτόβρυτον ταύτῃ Εἰκόνα. τῶν ὑπό-
ληψιν ἵδ' ἀξιωματῶν με, καὶ ἀπάουσιν ἵδ' ἡμῶν κροτάφων, τὸ ὕψος τε ἵδ'
ἀπείρων Θαυμάτων, καὶ βάθος τῆς ἀσπλαγχνίας, καὶ Πλῆτος τῆς ἐμῆς
πτωχείας, καὶ μήκος τῆς Σωτηρίας. διδ' αἰτημένη βόησον. Ἀνδρε Κόρη,
τῶν εἰρήνῃ δάμνησαι τῇ Λαῶσι καὶ τῇ Θεῷ Τόκμα, καὶ ταῖς Ψυχαῖς
ἡμῶν τὸ μέγα Ἐλεος.

Ἡχος, πλ. α.

Προσελθόντες συναγγύσατε, ὁ τὴ Θεῷ λαὸς ὁ Ἅγιος, οἱ πεφωτισ-
μένοι Πνέματος Κυρεῖαν ἡκατε, καὶ τῇ Πανάγῃ Μιτρὶ τῇ Θεῷ ἡ-
μῶν.

ἡμῶν, ὡς δὲ Ἄσπερ, ἐπὶ τῇ χαρμοσύνῃ αὐτῆς Ἐορτῇ. ἡ δὲ Ὑψιλοτέρα
ἵδ' Οὐραίνων αὐτῇ Ταγματῶν, καὶ ἀσυγκρίτως Τιμιωτέρα, Παρθένος καὶ
Σεβασμῖα παχὺς ἔστιν εἰς ἀντίληψιν, καὶ ἀρωγὸς ἡμῶν ἐπὶ κερὸς, καὶ οὐκ
ἔχουσι ἡμῖν ὁ Νοντὸς Ὁφίς, ὁ νῆς ὁ Ἀσπίς καταπαλαίει ἡμᾶς, τῇ
προσάτι αὐτῆς. ἀλλ' ὦ Πανάχαυτε ἀγνῇ, ἡ μὴ ὑπερίσκει ἡμᾶς τὰς τῶν
σὺν προσάτιαν κεκτημένης, τῆς Μιτρικῆς σου χάριτος. μὴ ὑποβάλλῃς ἡμᾶς
ὑπὸ σὲ, Κόρη Ἀρχαῖτε μήποτε καταχωρῶν δὲ ἀθλίως, ὑπὸ ἵδ' δαμν-
ων οἱ Τάλαντες· πᾶσι εἰς τὰ ἀρχαῖα σου ἐλέει, ὦ Πανάμωμε Κόρη; πᾶ-
σι δὲ πρὸς ἡμᾶς τὰς ἀναξίτας, καὶ τὰ σὰ Μιτρικὰ σπλάγχνα; καὶ τὰ φέρο-
ντα οἱ δεινοὶ, τῆς σῆς προσάτιος ἐκ ἔσθης; πῶς οἴσουσι τὰ παγγάλεπα
δεῖν, ὦ Δέσποινα; τί γινώμεθα, ἀδελφότες πρὸς σὲ Πανακίρατε;
Σῶσον ὁδόσον ὦ Ἐλεῖσα πρᾶγματι καὶ ὀνόματι, πρὸς φάσον καὶ ἀντίλα-
βὴ ἡμᾶς, τῇ ἀσπέρῃ Τόκμα, Ἀρχαῖτε Θεόνυμφε.

Ο' αὐτός, πλ. α.

Λεῖτε φιλέορτοι Λαοὶ, καὶ Θεόφρονες Πατέρες πρὸς τῶν Παρθένων
δράμωμεν, νέμει δὲ τὰ βραβεῖα ὡς τῇ Θεῷ Μητρὶ, Εἰκὼν δὲ ταύ-
της Χαριτωδέστα ἔστι αὐτῆς, τὰς χάριτας ἐπιχορηγεῖ ἡμῖν καὶ τῆς Θεόπαι-
δος, ἀπείρας καταπλατίζουσα πάντας βεβαίως. πόθεν οὖν προσελθῶμεν
τῇ Μιτρὶ τῇ Θεῷ ἡμῶν, δούλοισι αὐτῇ ἐκτενῶς, κραυγάζοντες Παναγία
τῇ Κύνῃ πρὸς φάσον, ἔξελε ἡμᾶς, καὶ ῥύσαι Ποιμνὴν σὺν, καὶ λαὸν
ἀναπολόγητον Κυκλιότιστα Παναμώμνῃ. κατέβαλλε δὲ ἵδ' ἐχθρῶν τὰ
φρυάγματα, τῇ Πανακείᾳ καὶ Παντοκρατορικῇ, δυνάμει τῇ ὑπὲρ σου Ἀ-
ρχαῖτε.

Ἡχος, πλ. β.

Χαίροις Ἀναστα ἀγνῇ, Μητροπάρθενε Θεοτόκε Κόρη. σὲ ἱκετόμεν
οἱ δούλοισι, μὴ πόθεν εἰλικρινῶς. σὺ δὲ πέφυκας, παλάτιον τῇ
Λόγῃ Πανύμνῃ Κόρη, καὶ δὲ ἀνεδείχθης Δέσποινα, Οὐρανὸς καὶ Νὰς
τῆς Θεόπαιδος. σπλάγχνα δὲ μιτρικὰ ἀναλαβέσθαι, καταπολέμισον ὡς πο-
τὲ ὁ Δαβὶδ, τὸν Ὑψιλόφρονος Γολιάθ, ἐχθρὸν ἡμῶν τὸν παμπόνηρον, ἐκ
σφενδονίσασα τῇ σφενδόνῃ τῆς σῆς δυνάμεως, καὶ καταβάλλουσα, τῶν ὀφρῶν
αὐτῇ Πανάχαυτε Δέσποινα. ἀλλ' ὦ ἐμψυχε Ναὲ, καὶ Κυβατὴ ἀγιάσματος,
ἐκτεινον τῶν χεῖρας σου τὴν ἄμαχον, καὶ θράυσον ἵδ' ἐχθρῶν ἡμῶν τὰ φρυά-
γματα, σὺ δὲ εἰ Χειριῶν, ἡ ἐλπίς, ἡ ἰδύμενα τὰ πικρὰ νάματα ἵδ'
ἀμαρτιῶν ἡμῶν τῇ σῇ Χάριτι, ἡ ὀδηγέσσα ἡμᾶς ἐν ὁδῷ μετανοίας, καὶ
Σώζουσα τὰς Ψυχὰς ἡμῶν.

Ο' αὐτός.

Ω Νεολαία τῆς Παρθένου καὶ Μητρὸς τῇ Θεῷ ἡμῶν. ὦ Γερὸν Σύ-
στημα, καὶ σινάθροισμα ἵδ' Πατέρων ὁ χορὸς. ἀγγελιδὼν ἡκατε γε-
νῶν.

νυπερὸς τῇ Πανάργῳ, λέγοντες πρὸς αὐτὴν, ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ ὑμῶν μετ' ἀδελφείας, καὶ ἀγαπῶντας καθαρὰς. Ἀναστα Δέσποινα ἡ ἐλπίς ἡμῶν, καὶ βοήθεια ἡ τῆς σιππῆς, καὶ Χαριτοβρύτης Εἰκόνος, Ἐλέησον Ποίμνῳ σὺ ἡμεῖς ᾧ Λαὸς σου, καὶ Πρόβατα νομῆς σου, Σώσον ἡμᾶς Πανάρχωντε ᾧ τῷ Τόκῳ σου.

Ὁ αὐτός.

Τὴν δεκάχορδον κινύραν πῦ Δαβὶδ, τὴν τοῦ Σολομῶντος χρυσὴν Κλίνην, ἐν ἣ ἀνδρες ἐξήκοιτα δυνατοὶ ἐκύκλου αὐτῇ. τὴν ἐπάφωτον τῷ φωτὶ λυχνίαν τὴν Χρυσανθίζουσαν, ἐν ἣ τὸ λαμπάδιον ὁ Χειρὸς. τὴν τῷ Ἀραὶν Βλασφήσαν Ράβδον. τὴν Σπέμνον τὴν Χρυσὴν, ἡ δὲ Λόγος τὸ Μῦθον. τὸ τῷ Κόκκῳ Ὁρὸς σιππὸν σεμνολόγημα, συνελθόντες ἀδελφοί, ὑμνοὶς ἐπαίνων, ἐγκωμιάζοντες ἐπαυρῶ. Θεοτοκε ἀειπάρδε, Κεχαρισμένη Χαίρε Μήτηρ Θεῷ, Ἀρχαγγελικῶς αὐμνουῦντές σου δόξα. φυλάττει Πανύμνιτε ἀβλαβῇ Ποίμνῳ τὴν σὺν, ἐκ λύκων ἀοράτων λυμανομένων αὐτῷ, καὶ Σώσον ἡμᾶς Πανάσπιλε Δέσποινα.

Ὁ αὐτός.

Πανύμνιτε Ἀναστα, Παρθενονήτορ Κόρη Πανάμωμε, καὶ Δέσποινα πάντων. ἐπεὶ ἐπὶ λαὸ τῷ πολλῷ ἡμαρτηκόπες σοι, ἴδε τὴν παπείναν ἡμῶν, ἴδε καὶ τὴν κάκωσιν, πάντως ᾧ ὑποτάλαμῳ ἄχραντε. θαυμάζωσον ἡμῖν τὰ ἐλίησε, αὐχμῶν, λιμῶν, καὶ λοιμῶν ᾧ τῆς Σεππῆς Ἀγίας σε Εἰκόνος ἀπαλάττωσα, ὅτι δυνάσαι ὅσα θέλεις Πανάρχωντε. μήποτε εἰπωσι τὰ ἔθνη, πᾶ ὅσιν ἡ βοήθεια αὐτῇ; ἡρεπίσω δὲ ἐν τάτῳ τῇ Ὁρεῖ, ἐφιδρωθῶντα σὺ τὴν Χαριτοβρυτον Θεῖαν Εἰκόνα, Πανακράτε Κόρη ὡς ἐν Πόλεσιν Ἀγίοις, μὴ παρίδης ἡμᾶς, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν ταῖς σαῖς μυητικαῖς ἐνέργειαις, ἐγκαίνια καθαρότητος Πνέματι ἡγεμονικῷ, τοῖς Οὐρανίοις εἰσοὶς καταπλητίξασα τὰς σὲς δόξας. ἀλλ' ὡς Κυκλιότις ἀλεγομένη, καὶ Ἐλεῖσα πεφυκῶ, σκέπε Ποίμνῳ σου Σεπτῷ, Λαὸν τὸν Ὁρθόδοξον. κληῖρος ᾧ ἐκκλητικὸς τῷ ὑἱ σου ἐσμεν ἅπαντες. ἔξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, ἔσθ' λαὸ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπειγνωσμένης, καὶ Σώσον Παναμώμνιτε τὴν κληρονομίαν σου, ᾧ τῷ ἀφράστῳ Τόκῳ σου.

Ἡχος, Βαρύς.

Λεῖτε φιλόρπων τὸ Σύστημα, Πνέματικῶς Πανηγυρίζοντες, τῇ Μητρὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἁσμεν. ἁσμεν Εἴορτια. ὑπὲρ γὰρ λόγον καὶ ἔννοιαν τὸ Θαῦμα αὐτῆς. πᾶσα δὲ γλῶσσα ὑπορεῖ ἀφηνεῖν κατ' ἀξίαν αὐτῇ. χεῖλαι σὺν ἀναξίοις ἀφιδεῖς ἀνενίζοντες πρὸς αὐτὴν, θερμῶς ἀνακραξάμεν. Παναγία Παρθένε, ρῦσαι ἀναπολόγητον κληρονομίαν σου, εἰς τὴν γὰρ θάρρους ἡ Σώζομεθα πάντες.

Ἡχος,

Ἡχος, πλ. δ'.

Παραδόξα σήμερον, πελοῦται Θαύματα ἐν τῇ Μονῇ, τῆς Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός. τὰ Οὐράνια πάγματα, περικυκλῶσι βόμῃ σιππῶς, τὴν Πανσέβασον αὐτῆς μορφήν, ὡς ἕσα ἔχ' αὐτῆς, πλήρης Χαρίτος πεπλητικῶν. βαβαὶ τῷ χαρίτων, ὡς ἡρώδης Μονὴ τῷ Κύκκῳ; μεγάλη τὰ σὰ θαυμάσια, καὶ μέγιστα τὰ αὐχήματα. μακρόθεν γὰρ ἦκασιν ἐπὶ σοὶ ἔξ Ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, Βορρᾶτε καὶ Οὐλασῆς, γοὶ φωτὸς, προσκομίζοντές σοι δάρα τίμια καὶ εὐδοξία, Πνέματικῶς. ἅπαν γένος ἡμῶν βοῶντες ἡμᾶς κατὰ δύναται, καὶ προαίρειν ἡμᾶς κέκτηται ἀγαθῷ. τὰς Παραδόξας Θαυμασιουργίας, ἐν αἷς ἔχ' ἡμῶν Χαριτοβρύτης, Σεπτῆς Εἰκόνος καταπλητίξασα καταπλητίξασιν, θερμῶς τὰς ἀπείρας Χαρίτας κηρύττοντες, Καδομολογῶσιν ἀδελφῶς τὰ ἐν αὐτοῖς ἐπιτελεσθέντα Θαύματα. δοξάζοντες τὴν Πανύμνητον Ἀναστα, καὶ εὐδοξία Μαρίαν τὴν Ἀγνὴν, ἔξ ἧς τὸ αὐτὸς Χειρὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Χαίρετε Ὁρη, καὶ τὰ βανά, τῷ Κόκκῳ δὲ μέλλων ἀγαλλεῖσθαι τὰ πάντα δόξῃ, καὶ τὰ τῷ ὁρίων Πάσῃ, οἷς γὰρ πρότερον οἰκῶντο θνητὰ Ἀγρία καὶ σαρκοφάγα ὄρνια, νῦν ἡ ἔρημος βλαστῶν ἀνθρώπων ἀνιβλάστησεν, καὶ τὰ ὄρει κατοικεῖται ἀγίων γενομένων. ὡς τῷ Παραδόξῳ θαυμάσιῳ. ὡς Θαυμασίας ἀλλοιώσεως. ὅντως Παραδόξα ταῦτα καὶ ὑπὲρ νοῦν ἐκπλητόματα. διὸ μεγαλύνουμεν τὸ Πανάγιόν σου Ὄνομα Ἀχραντε. Κηρύττομεν τὴν Χαρίν ἡμῶν ἐδωρήσω τῇ Ποίμνῃ σου ταύτῃ. Καδομολογῶμεν αἰνούμετες, τὴν σὺν Κρατίσῳ Ἀντίληφιν, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς τῇ ἀρδύρῳ Τόκῳ σου.

Ὁ αὐτός.

Ψὸν ἡ Φωτοφανὴς λαμπὰς, τὸ Ἄρμα τῷ Λόγῳ, ἡ Πάσας ἡ ἐμψυχος, ἡ Νοητὴ Τράπεζα, ὁ τῷ Γεδεὼν πόκος, ἡ τῷ Ἀραὶν βλασφήσασα Ράβδος, ἔξ ἧς ἡ Σωτηρία ἡμῶν ἐβλάστησεν. ἡ Βάτος ἡ ἀκατάφλεκτος μέινασα, ἡ Παναγὸς Ἀναστα καὶ Ἀγνή, ἡ δαδὸν ἔχουσα ἐν τῇ Εἴορτῃ καὶ πανηγυρεῖ αὐτῆς τὰς Ψυχὰς ἡμῶν, καὶ εὐφραίνουσα τὰς Καρδίας πάντων τῷ Φιλερίῳ, ᾧ τῆς Χαριτοβρύτης αὐτῆς Θεῖας, καὶ Ἀγίας Εἰκόνος. προσέλωμεν σὺν αὐτῇ μὴ πᾶσι καὶ φέβῃ, καταπαλάμῃ τὰς Παναρχαῖς αὐτῆς πόδας, αἰσμενὶ θερμῶς, τὴν λύσιν τῷ δεινῶν Πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ αἰωνίας ὑποτάλασιν τῷ Οὐρανῶν, ἐκβοῶντας αὐτῇ μὴ πίστεως καὶ πόθου καρδίας. Πανταῖνα Μαρίαν, ἐπισκεψαί ἡμᾶς Ἐλεῖσα, ᾧ τῆς σιππῆς σου Εἰκόνος Κυκλιότις. μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρὸς ἡμῶν, ἰχυσά πρὸς αὐτῆς. ἐμπλησον ἡμῶν τὰς καρδίας, Θεαῖς χάρεσι τῷ ὑἱ σου ᾧ τὸ μέγα αὐτῆς ἔλεος, Ἀχραντε Χαρίτων ἡ ἐλπίς.

Ὁ

Ο' αυτός. πλ. δ'.

Ἡμερον ἡ ἀνύμφη καὶ Παρθένος, Δώρα Θεῶν ὡς Ἀναστα δὴ
 βραβύει ἡμῖν τοῖς Πιστοῖς. ἡρέπισσα κατοικεῖν, ἐν Ὄρεσι τοῖς
 τῆς Κόκκῃ. Σιππὶ γὰρ Εἰκὼν ἐφίδρυται ἐνθάδε τῇ Μορῇ, τῆς Θεόπαι-
 δος Ἀγνῆς· κάμπτοντες δὲ τὰ γόνατα ἡμῶν, πανδύλαβως προσπίπτοντες,
 καὶ ἱκετόδοντες προσείπωμεν. ὦ Χαρίτοβρυτος Εἰκὼν, Ὁρδοδόξων τὸ κλέος,
 Κυκκιδότιστα Σιππὶ, Μαρία Ἀνύμφη. Σῶσον Χαρίτωσον πάντας ἡ-
 μάς, πλήρεις γὰρ μολυσμάτων ἐσμὲν, ἔμπλεοι οἱ πόλιντες. ἀλλ' ὑπό-
 πλινον ἡσυχάζουσα ἱδρὸν δεινῶν ἡμῶν, τῇ μεσιτείᾳ σου Πανύμνητε.

ΔΙΗΨ

ΔΙΗΨΗΣΙΣ

ΤΗΨ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΨ.

Ἐπεὶ βέβαια τῷ Θεῷ τὰ Χαρίσματα, εἶναι γέματα χρηστότης,
 καὶ τελειότητος κατ' οὐκ εἰς τὰ λόγια, ἐπεὶ καὶ καὶ αὐτὰ ἀπε-
 λείωνται Χαρίσματα, καὶ ἀγαθὸν ὁρθεῖν ὑπὸ τὸ ἄκρον τέλος,
 καὶ τελειοποιὸν καὶ τελειοποιὸν ἀγαθόν, ὡς δεῖται παρὰ τῆς
 ὁ Ἀπόστολος Γάλατος ἐφίλοσόφησεν, λέγωντας. „ Πᾶσα δό-
 „ σις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον, ἄνωθεν ὅτι καταβαίνει ὑπὸ τῆς
 „ Πατρὸς ἡδὲ υἱοῦ. ἀλλ' ὅτι πλεον ὑψιλόν, Καὶ Σεβάσμιον ὅτι ἔδω-
 „ κεν εἰς τὸν ἀνθρώπον ἡδὲ πλασθέντα, δὸν μὲ φαίνεται νὰ εἶναι ἄλλο,
 „ ἢ ἡ Σοφία. ὅτι τὸ μετ' ἐκεῖνο τελειῖται εἰς τὸ εἶναι ἀνθρώπου, καὶ ἔρ-
 „ χεται εἰς τὸν Κόσμον ἐκεῖνον ὅτι τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς τὸν ἐπλασεν, ἡγοῦ-
 „ εἰς τὴν ὁμοίωσιν τῆς Πλάσσεως, κατ' ὅσον εἶναι διωκτὴν τὰ ὁμοιωθῆναι τὸ
 „ ὑψιλόν μετ' αὐτὸν, ὁμοιωθῆναι τὰς γνωστικὰς αὐτῶν, καὶ ὁρεκτικὰς δυνάμεις
 „ εἰς τὸ Θεῖον θέλημα. καὶ αὐτὸ ἡ τελειότης τῶν ἀνθρώπων εἶναι τελειότερα, καὶ
 „ ὑψιλότερα ὑπὸ τῆς ἡδὲ ἄλλων ζώων τελειότητα, ἡδὲ ἐν τῇ αἰδιότητι τῆς
 „ Κόσμου, καὶ ἐκεῖνο λοιπὸν ὅτι τῆς τελειώσεως εἶναι καλλίωτερον, ἀνώτερον,
 „ καὶ ὑψιλότερον ὅλων ἡδὲ λοιπῶν τελειοτικῶν. ὅτι τὸ ὅτι ὁ εὐαγγελιστὴς Παῦλος,
 „ ἀπαριθμῶν τὰ τῆς Πνεύματος Χαρίσματα, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς κα-
 „ ταπέτης, καὶ τίθει τὴν Σοφίαν, λέγων. „ ἐκαστὸν δίδεται ἡ φανέρωσις
 „ τῆς Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. ὅτι μὴ ὅτι δίδεται ὅτι τῆς Πνεύματος
 „ Λόγος Σοφίας, ἀλλ' ὅτι Λόγος Γνώσεως, καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, ἐπέ-
 „ ρη δὲ Πίσις ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι, ἀλλ' ὅτι, Χαρίσματα ἰαμάτων
 „ ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι. ἐν οἷς Πρῶτον ἐταξέ τὸν λόγον τῆς Σοφίας.
 „ Δεύτερον δὲ, ὡς ὑποβεβηκότα, τὸν Λόγον τῆς Γνώσεως. Τρίτον δὲ, πρῶ-
 „ καὶ κατωτέρω, τὴν Πίσιν, καὶ ἐπειδὴ προετίμα τὸν Λόγον ὑπὸ τῆς ἐνερ-
 „ γείας ἡδὲ Θαυμάτων, ὅτι τὸ τὰ ἐνεργήματα ἡδὲ Δυνάμειον, καὶ τὰ τῶν
 „ Γαμμάτων Χαρίσματα ἐν τῇ κατωτάτῃ τίθει χάρις. καὶ ὁ Ἡσαΐας ὁ-
 „ μοίως λέγει, ὅτι εἰς τὸν ἐκ τῆς ρίζης ἱεραὶ ἀνέστησαν, Πρῶτον ἐπα-
 „ γένετο Πνεῦμα Σοφίας, καὶ Σιωέσεως, καὶ ἐφ' ὧν τὰ λοιπὰ Πνεύμα-
 „ τα,

Istor. di Cipro.

C

τα,

τα, ἵνα οὖν τὰ Χαρίσματα τὰ Πρώματα· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπαγγέλλεται ἔχειν
 ποτεῖλαι Σοφίαν εἰς ἐκείνους ὅπως ἡθελαν Πιστέωσιν εἰς αὐτὸν, καὶ λέγει ὡ-
 ποτε· „ ἰδὲ ἐγὼ ὑποσέλλω πρὸς ὑμᾶς Προφήτας, καὶ σοφούς, καὶ Γραμμα-
 τούς, καὶ ἔξ αὐτῶν ὑποκτενεῖτε, καὶ Σταυρώσετε. καὶ ὁ Δαβὶδ ὅταν ἔ-
 λεγε, καὶ ἔξ αὐτῶν ὑποκτενεῖτε, καὶ ἑκκαίδεκα τὰς ἀρετὰς, εἰς
 ἀποκοπὴν εἰς τὸ κρεῖττον, καὶ καλλίωτερον κατορθώνοντας τὰς ἀρετὰς, εἰς
 τὴν Σοφίαν ἐκαυχῶτο, καὶ ἔλεγον. πῶς νὰ ἐκαταλάβει αὐτὸν ὑπὲρ πᾶς
 Κυρίου ὑπὲρ πᾶς Πρεσβυτέρου. αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς ἐσώφισεν αὐτὸν ὑπὲρ πᾶς
 ἐχθρὸς αὐτοῦ πᾶς ἐντολᾶς τοῦ. ὀλιθίσας δὲ, καὶ ἐκκλίνας τῆς ἀφειδίας ἐδῶ,
 τὴν Σοφίαν εἶχε μείζονα κατήγορον, ὅτι τὰ ἀδελφὰ, καὶ τὰ κρυφία τῆς Σοφίας
 ἐδηλώθησαν εἰς αὐτὸν, αὐτὸς δὲ ταῦτα παρὶδὼν ποσὸν ἐξώκυλόν, καὶ ἐγ-
 κένησεν. ὁ δὲ ὕδρς αὐτῶν Σολομῶν, ὁ δὲ τὴν ὑπερβολικὴν Σοφίαν, τὴν
 κρέμνησεν. ὁ δὲ ὕδρς αὐτῶν Σολομῶν, ὁ δὲ τὴν ὑπερβολικὴν Σοφίαν, τὴν
 ἐκ Θεοῦ δωρηθεῖσαν αὐτῷ Σοφὸς κατ' ἐξοχὴν ὀνομαδεύεις, πῶσα ἐγκώμια
 πλέκει καταπάνω εἰς αὐτὴν τὴν Σοφίαν, εἰς τὸ Βιβλίον ὅπως ἐπέγραψε,
 καὶ τὸ ὀνόμασι Σοφίαν. ὑπὸ τὸ Ε' βδομὸν Κεφάλαιον ἕως τὸ ἑνδέκατον,
 εἰσάσας περὶ αὐτῆς τῆς Σοφίας παραματεῖαν ὀλόκληρον, ἐροῦντες, καὶ πα-
 ραινεῖν πάντας, Βασιλεῖς τε καὶ Ἰδιώτας πρὸς τὴν ἐκείνης περιποίησιν,
 ὡς αὐτὸς ὑπερέχει, αὐτὴ ἡ Σοφία τὰ σκήπτρα τῶν Βασιλείων, καὶ τῶν
 Θρόνων, ὑψίστας τε καὶ ὑμνοῦσας, καὶ Χρυσὰ, καὶ Ἀργύρεα, καὶ πωπείας
 περιωπείας, καὶ τῶν λοιπῶν ὅσα εἰσὶ τοῖς ἀνθρώποις περιωπείας. ταύτης
 τῆς Σοφίας τὸ ὕψος, καὶ τὴν δόξαν, καὶ τὴν ἀφειδίαν ἐπεὶ δεῖ εἰς τὸν
 Κόσμον νὰ ἡδύλαμν ὀπχειριδῇ νὰ ἐρμηνεύσωμεν, ἔτε νῦν, ἔτε ἡ γλῶσ-
 σα, ἔτε ὁ χρόνος ἐξήρκεσεν αὐτῇ. ἔτε τὸ πῆμποντας τῆς φιλομα-
 θεῖς, εἰς τὰ ῥηθέντα τὰ Σολομῶντος Κεφάλαια, ἀδελφὸν νὰ ἱσχυ-
 ρώσιν ἐκεῖ τὸν Παράδεισον τῶν ἐκείνης ἐγκωμίων. καὶ ἡμεῖς, εἰς τὸ ἀπο-
 κείμενον ἔλθωμεν. Ἐπειδὴ λοιπὸν, καὶ ταῦτα ἔτι εἶχε, (ὑποζῶ) ἄξιον
 εἶναι νὰ ἐρωτήσῃ τινὰς τί παθὼν ὁ Παῦλος μετὰ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων,
 καὶ μετὰ ὅλον ὅπως γνωρίζοντες αὐτοὶ οἱ Ἀπόστολοι, πῶς εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ἰ-
 διοὶ Σοφοί, πῶς ὅποιος ὑποχέθη ὁ Κύριος νὰ πέμψῃ εἰς τὸν Κόσμον,
 ἔξ ἐκείνης ὅπως ἔχων νὰ Πιστέωσιν εἰς τὸ Πανάγιόν τε ὄνομα, καὶ λέγε-
 σιν αὐτοὶ οἱ Ἀπόστολοι μετὰ ὅλον τὸτο, εἰς ἄλλας ἀποκρίσεις ὅτι ἡ Σο-
 φία εἶναι καταργημένη, καὶ ὑποβλημένη, καὶ ἀποκρίνεται ὑπὸ αὐτῇ τὴν
 Σοφίαν, τὴν Μαρίαν τὴν Κυρύνματος. ὅμοιον ποιῶντες, τοῖς τὸ σκότος ἐ-
 παινέσει, καὶ τὸ φῶς ἀβιάσει. λέγουσι λοιπὸν, ὁ μὲν εὖας ὑπὸ αὐ-
 τῆς, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. ὁ Χριστὸς μετὰ ἀπέστειλεν Εὐαγγελιστάς τε καὶ
 ὑπερον φέρει, καὶ μαρτυρεῖαν πρὸς βεβαιότεραν τὴν λόγῳ πάντες ἀσφάλειαν, ἀ-
 πό τῆς Ἡσείας, καὶ λέγει. γέγραπται ὅτι ὑπολά τὴν Σοφίαν πᾶν Σοφῶν,
 καὶ τὴν Σωφίαν τῶν σωφίτων ἀφειδίαν· πᾶς Σοφός; πᾶς Γραμματεὺς;
 πᾶς συζητητὴς τῶν αἰῶνος πάντες; ἐχὼ ἐμάρτυρεν ὁ Θεὸς τὴν Σοφίαν τὴν Κό-

μὴ πῆν; τὸ ὁποῖον σὺ φαίνεται νὰ εἶναι ὕβρις τῆς Σοφίας, καὶ ὁ μόνον
 ὁ Παῦλος ἔχει ποιᾶν τὴν γνώμην παρ' αὐτῷ, ἀλλ' καὶ πᾶς ἄλλος ἀδελ-
 φός, λέγει, μηδεὶς αὐτὸν ἔξαπατάτω, ἕτις δοκεῖ Σοφός εἶναι ἐν ὕμνῳ,
 ἐν τῷ ἡμῶν τῷ μαρὸς γενέσθαι, ἵνα γενήται Σοφός. ἡ δὲ Σοφία τὴν
 Κόσμον πάντας μαρτυρεῖ ὅτι τῷ Θεῷ ἐστὶ γέγραπται γὰρ, ὁ δραστήριος τῆς
 Σοφίας ἐν τῇ παναργίᾳ αὐτῶν. καὶ πάλιν λέγει, Κύριος γνωρίζει τὰς
 ἐκλογισμὰς τῶν Σοφῶν ὅτι εἰσὶ μάταιοι. ὁ δὲ Ἀπόστολος Πέτρος λέγει,
 καὶ αὐτὸς, ὅτι ὁ σοφοῦς ἡμῶν μύθοις, ἐξακολούθοντες ἐγνωρίσαμεν ὅ-
 μιν τὴν τὴν Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ δυνάμει, καὶ περιστάσει· ἀλλ' ἐπο-
 πται ἡμεῖς τῆς ἐκείνης μεγαλειότητος. ἐν τῶν ἐν τῶν δοκούντων ἀβ-
 βάλλειν τὴν Σοφίαν, ἡθελε νὰ εἴπῃ τινὰς ὅτι ἀγνοῦνται οἱ αὐτοὶ Ἀ-
 πόστολοι νὰ ἀποσάφωσι μῶμον, Καὶ καταγορεύει εἰς τὴν ἐράτῃ τῆς ἀρε-
 τῆς, (διότι αὐτὸ εἶναι ἡ παιδεία τῆς Σοφίας) περισσώτερον δὲ ὡμῶς
 εἰς τὸ νὰ ὁμοιωθῇ τινὰς μετὰ τὸν Θεόν. διότι τί ἄλλο πρᾶγμα εἶναι ἡ Φι-
 λοσοφία ὡς τὰ πᾶν τὰ ὁμοιωθῇ τινὰς μετὰ τὸν Θεόν καὶ τὴν δύναμιν; τὰ
 ὅσα λοιπὸν εἶπον, (λύσις) οἱ Ἀπόστολοι δὲ λαμβάνονται τοῖς τῶν τῶν
 πᾶν. ὑπὸ αὐτὰ τὰ ἰδὲ λόγια τῶν Ἀποστόλων, ἡμπορεῖ νὰ εὕρῃ τινὰς τὴν
 ἐξήγησιν τῆς νοήματος, αἰσῶς καὶ ἐχὼ ἀποσοχὴν μετὰ ἀκρίβειαν. δύο λο-
 γίων εἶναι ὁ ἥθος τῆς Σοφίας. ὁ εὖας ἥθος, λέγεται ἀπλῶς Σοφία,
 καὶ Σοφία Θεῷ. ὁ δ' ἄλλος, Σοφία τὴν Κόσμον πάντας, καὶ τὴν αἰῶνος πάντας.
 λέγεται, καὶ ἀνθρωπίνῃ, καὶ Σοφία τὴν λόγῳ ὀνομάζεται, ἡγὼν μόνον μετὰ
 λόγον σωφίσταται, καὶ ἄλλα τοιαῦτα παρόμοια. καὶ ἡ μὲν πρώτη, καὶ ἡ
 ἀπλῶς Σοφία εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ὑπὸ τὰ κτίσματα γνωρίζει τὸν κτίστην,
 καὶ ἐρμηνεύει νὰ τὸν λαβδύμεν ἀναβιβάζουσα τὸν νῦν ἡμῶν ὑπὸ τὴν κά-
 πω ὕλῃ εἰς τὸν αἰῶνα τεχνίτῳ, καὶ δημιουργὸν τῶν ὀρατῶν πάντων, καὶ
 ἀόρατων. ἡ Δεύτερα εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία εἰς τὰ κτίσματα μόνον ἐναπο-
 μέμνησα, καταβιβάζει εἰς τὴν κτίσιν τὴν δόξαν τῶν κτίσματος, καὶ ὅτε
 πλανᾷ τὸν ἀνθρώπον μακρὰν ὑπὸ τὸν Ποικιλίαν, δαδύσα μόνον ἐν τῷ
 αἰῶνι τῶν, καὶ τῷ παρόντι Κόσμῳ, πῶς εἰς τὰ εὐλα, καὶ φθαρτὰ
 ἐπιπονητοῖς, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι αἰῶνι τῶν Κόσμου καταργημένην, καὶ ὑποβ-
 λημένην, ὡς ὑπολέσασαν τὰς ἐξακολούθοντες αὐτῇ. ἔξ τῆς Πρώτης
 Σοφίας λέγει ὁ Παῦλος πᾶς ὁ Θεὸς τὴν ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν Κόσμον,
 ἔξ νὰ γνωρίσῃ ὁ Κόσμος μετὰ τὸ μέσον αὐτῆς τὸν Θεόν. ὁ Θεὸς ἐφάνηκεν
 σὺ τὸ Γνωστὸν αὐτῆς τοῖς ἀνθρώποις, τὰ δὲ ἀόρατα αὐτῆς ὑπὸ κτίσεως Κό-
 σμου τοῖς Ποιήμασι νοήματα καθοράται, ἡ τε αἰδὶς αὐτῆς δυνάμεις, καὶ
 θεοῦ. ἐπειδὴ ὡμῶς ἐν τῇ Σοφίᾳ τῷ Θεῷ, ἐκ ἐγὼ ὁ Κόσμος ἔξ τῆς
 Σοφίας τὸν Θεόν, ἀδύκνησεν ὁ Θεός, ἔξ τῆς μαρτυρίας τῶν Κυρύνματος Σω-
 φίας τῆς Πιστέωσας. ἔξ τὸν Δεύτερον ἥθος τῆς Σοφίας λέγει, βλέπε-
 ται τὴν ἀλήθειαν ἡμῶν Ἀδελφοί, ὅτι ὁ πολλοὶ Σοφοὶ καὶ σάρκα, καὶ ποῖ-

Δὲ εἶναι ἀμφιβαλλόμενον εἰς τὰς Ὁρθοδόξους καὶ προσκυωνταὶ τῆς Ἀ-
 γίᾳς Εἰκόνας, πῶς εἶναι τὸ ἔργον Θεῶν, ἢ τιμητικὴν ἀλγίαν τῆς Εἰκό-
 νων προσκυώσεως, καθ' ἡμέραν ὑπὸ τῆς Θεῶν Ἀποστόλων, καὶ αὐτὰ τὰ
 Κυεῖς ἡμῶν Ἰσοῦ Χριστοῦ. ἐπεὶ δὲ Πρῶτος αὐτὸς τὸ ἔχον τὸ ἑαυτὸ ἐκ-
 τύπωμα, Γερὸν Μανδύλιον πρὸς Αὐτὸν ἐπιτίθει, καθὼς ἐν τῇ περὶ
 Εἰκόνων πρώτῃ λόγῳ τῷ Δαμασκηνῷ ἐμφέρεται αὐτοῖς ῥήμασι, λόγος αὐτοῦ
 „ εἰς ἡμᾶς καθ' ἡμέραν κατεστὶν, Αὐτὸν ἐκπορεύσθαι ἔρωτα ἀκοῇ, ὑποτα-
 „ μι, τῇ τῷ Κυεῖς πρὸς Θεῶν ἐκπορεύσθαι ἔρωτα ἀκοῇ, ὑποτα-
 „ κείναι Πρέσβεις τῷ ἑαυτὸν ὁμοίωμα ζωογράφῳ ἐκμάχασθαι. ὁ γὰρ πάντα
 „ δράσων, τὸ πᾶν κινεῖ ὁμοίωμα ζωογράφῳ ἐκμάχασθαι. ὁ γὰρ πάντα
 „ τὸν πᾶν εἶδεν, καὶ πάντα δυνάμενον, τὸ ῥάκος εἰληφέναι, καὶ τῇ
 „ Προσώπῳ προσεγγεῖν, ἐν τῷ τὸν οἰκεῖον ἐναπομόρφασθαι Χαρα-
 „ κτῆρα, ὅς ἐστι καὶ μέγας τῷ νῦν σώζεται. καὶ ὁ Γερὸς δὲ καὶ Θεὸς Ἀπόστο-
 „ λος Δακὰς Ἰσοῦ πρὸς Εἰκόνας Ἀγίας τῷ Δεσποτῇ Χριστῷ, καὶ τῇ
 „ Θεοτόκῃ, μετὰ αὐτῆς προσκυνῶν, καὶ τῇ Κορυφαίᾳ Ἀποστόλων καθὼς
 „ δείκνυται τὸ ὅτι μόνον ἀπὸ τὸν βίον τε, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν Θεῶν Δαμα-
 „ σκηνῶν, καὶ ἀπὸ ἄλλης μεταγενεστέρως. συμπεραίνεται δὲ αὐτὸ, καὶ ἀπὸ ἄλ-
 „ λα τινῶν, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοῦ ὑπομνήματος τῷ μεταφραστῇ Συμεῶντος, ὅπου
 „ κἀκεῖνος εἰς τὸν Εὐαγγελιστῇ Λουκᾷ, εὖτα καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ. „ ὁ δὲ
 „ τῆς ἄλλων ἐστὶ χαλκῶς, ὅτι καὶ αὐτὸν τὸν τῷ προσλήματος τῷ ἐμῷ
 „ Χριστῷ τύπον, τὸν τε τῆς αὐτοῦ Τεκνίας, καὶ δέσσης τὸ προσλήματος, Χα-
 „ ρακτῆρα πρῶτος ἔπος κρῶν καὶ χρώμασι βάψας, ἐν Εἰκόνι τιμαῖται με-
 „ χει καὶ νῦν ἀφ' ἡμέρας. „ ὅθεν ἀκόλουθον εἶναι τὰ Ἰσοῦ πρὸς εἰς τὸν
 „ ζωὸν τὸ Ἀπόστολος, καὶ ἄλλας Εἰκόνας Δεσποτικάς, καὶ Θεομνηστικάς.
 „ ὁ λόγος ὅμως εἶναι περὶ τῶν Τειῶν ἐκείνων Εἰκόνων τῆς Θεομνηστικής, ὅ-
 „ πῃ φαίνεται ἐγγράφως, ὡς ἐπομῇ, εἰς τὸν βίον τε, καὶ εἰδείναι ταύτας
 „ πρὸς τὸν Παρθένον ἐν τῷ ζῶσαν, ἀφ' ἧς τῆς Ἰσοῦ πρὸς. εἰς τὰς ὁποίας,
 „ διαρτιθεῖσα καὶ ἡ Παρθένος, εἶπε τὸ καθ' ἡμέραν ἐκεῖνο. „ ἡ χάρις τῇ
 „ ὅς ἐμῷ Τεκνῷ δι' ἐμῶ μετ' αὐτῆς. „ ἔπειτα τὸ ὅποιον Καὶ ἐπλήτισσεν
 „ ὡς εἰκὸς ἐκχωρεῖται χάριν αἱ βῆς αὐταὶ κατ' ἐξοχὴν. ὅς ἂν ἡ μὲν μία
 „ καὶ πρῶτος Ἰσοῦ πρὸς ὡς φαίνεται, ἡ μὲν τὸν Μονογενῆ αὐτῆς ὑδὸν ἔ-
 „ χουσα, Ἐλεῖσα ἐπιγράφεται ὡς Θεομνηστικῇ τῇ ὑἱᾷ αὐτῆς ἵνα Ἐλεῖσιν ἡμᾶς.
 „ ἡ δὲ ἑτέρα, ἡ καὶ ἔχουσα τὸν μονογενῆ ἐξ ἀειτέρων, λέγεται Ὁδηγί-
 „ τειν, ὡς Ὁδηγῶσα ἡμᾶς, ἡ τὸν Ὁδηγῶντα ἡμᾶς εἰς τὸν Βασιλεῖον τῆς
 „ Οὐρανῶν φέρουσα. ἡ Τετὴ δὲ, ἡ ἔχουσα τὸν μονογενῆ ἐκ δεξιῶν, Ἐ-
 „ λεῖσα καὶ αὐτὴ γράφεται, ἡ ὡς Ἐλεῖσα ἡμᾶς, ἡ ὡς τὸν ἡμᾶς Ἐλεῖσαν-
 „ ται γεννήσασα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσα. αὐτὴ λέγεται, καὶ Ἐλεῖσα τῇ
 „ Κύκλῳ, ἔπειτα τὸ ὡς ὀνομαζόμενον Ὁρος τῇ Κύκλῳ, τῇ μετανομασθέντος
 „ Κύκλῳ. ὅπου γὰρ ὡς δοκεῖ προστεθεῖν, πρὸς ἁποδοχὴν τῆς ἄλλης Ἐλεῖ-
 „ σης.

σας. ἔπειτα τὸ ὅποιον ἴσως αἴτιον, καὶ Κυκκίότιστας ταύτων ἐπὶ γὰρ εἰς
 τὸ Ἀργυρὸν Κόσμημα, χρυσοῦν καὶ τὰς χιλίας πεντακοσίας ἐβδόμηκοι
 ἐξ ἡμέρας, ὡς Χρῆς. καὶ μὴ θαύμαζε εἰς τὴν ἐπιγραφὴν. ἔπειτα τὴν κα-
 θὼς ἡ καὶ Θαλάσσης, ἐλθούσα Θαυματουργὸς Εἰκὼν τῆς Θεομνηστικής ἡ ἐν
 τῇ Βασιλικῇ Μοῇ τῆς Γβήρων, Πορταίτισσα ἐπιγράφεται, ἐπεὶ ἐγγὺς
 τῆς πόρτας ἐστὶ, καθὼς Καὶ ἡτέλλισεν. ἔπειτα καὶ αὐτὴ Κυκκίότισσα ἐπι-
 γράφη, ἐπεὶ ἐξελέχθη εἰς κατοικητήριον τῷ καὶ τὸ Ὁρος τῇ Κύκλῳ Γε-
 ραῦ Μονῇ, ἐν τῇ Νήσῳ Κύπρῳ, ἔπειτα καὶ ἡ Ὁδηγίτεια ἡ ἐν τῇ
 Μεγάλῃ Σπηλαίᾳ ὅσα, σπηλαιότισσα λέγεται. καὶ ταῦτα μὲν τὰ περὶ τῆς
 Τειῶν Σεπτῆς Εἰκόνων τῆς Θεομνηστικής, λεγόμενα καὶ γραφόμενα. ὁ δὲ τῆς
 Περιγραφῆς συγγραφεὺς, γράφει, τῷ Ἀρχαγγέλῳ Γαβριὴλ ἐπιδοῦναι τὰ
 Ἀποστόλων Λεκά, τὰς σκίδας τῆς Τειῶν τῶν Εἰκόνων. τὴν μίαν πρῶ-
 τὴν, τῆς δίχα τῷ Μονογενῆ Εἰκόνας, Καὶ τὰς λοιπὰς δύο ὑπερῶν, κα-
 θὼς τὸ φαίνεται Καὶ ἐν τῇ Ζωογραφίᾳ. μία δὲ ὁλοκληρὸς εἶναι τῆς Εἰ-
 κόνας ἡ σκίς καὶ ἀσπίς, ὡς καὶ ὁράται. Πρῶτον δὲ φασὶ τὰς βῆς ταύ-
 τας Εἰκόνας πεμφθεῖν εἰς Αἴγυπτον, ὡς τὰς Θεῶν Λεκά, ἴσως ἔπειτα
 τὸς ἐκεῖ ὄντας Ναζαράιους, καὶ βίον Ἀγγελοῦ πρῶτος καὶ τῷ Εὐαγγελι-
 στῇ Μάρκῳ μετερχομένους θαυμασίας Πιστῆς, κατὰ τὸν Φίλιππον Ἰσίδωρον,
 Καὶ τὸν Παμφίλῳ Εὐσέβιον. ἐξ Αἰγύπτου δὲ πάλιν, ἡ μὲν τῆς Ὁδηγί-
 τειας Ἀγίας Εἰκὼν, ὑπὸ τῆς Εὐσέβων Βασιλείᾳ ἐφάρθη εἰς Κωνσταν-
 τινέπολιν, κατεπεθεῖσα εἰς τὴν διαγίαν Μοναστήριον, τῆς Ὁδηγίτειας ἐπονο-
 μαζόμενον. καὶ ἄπειρα ἐποίησε θαύματα. καὶ δὲ τὰς ἡμέρας τῆς Εἰκονομά-
 χου Λέοντος τῷ Γοαυρῷ, λέγουσιν ὅτι ἐτέθη ἐν τῇ Κιβωτῇ ἀσφαλτοῦ
 τι καλῶς, καὶ ἐρρίφθη εἰς Θάλασσαν, καὶ μετ' ἑπομένῳ ἐξέβη εἰς τὴν Ἀν-
 τίοχειαν λαμπρῶς ὑποδεχθεῖσα ὑπὸ τῷ τότε Πατριάρχῃ, καὶ παντὶ τῷ
 Λαῷ, κἀκεῖθεν πάλιν ἐκομίσθη εἰς τὸ Βυζάντιον (ὡς τῆς φήμης ἡ ἀπο-
 δέσις.) ἔπειτα πρὸς αὐτὴν τῇ μὲν ταύτῃ Βασιλευσάντῃ Ὁρθοδόξῃ Βασι-
 λεῖαν. ἡ δὲ Ἐλεῖσα λεγομένη, ἡ δίχα τῷ Μονογενῇ, ἐκ οἵα ὅπως ἐ-
 φάρθη, ὡς λέγει, πρῶτον εἰς Ἀττάλειαν, ἔπειτα ὑπὸ τῆς Περσῶν κυριεύ-
 σεως τῆς Ἀττάλειας, ἐφάρθη εἰς τὴν Νήσον Κύπρον, ἔπειτα τὸ εἶναι
 πλησίον. Κἀκεῖνης δὲ ὑπὸ τῆς Σαρακηνῶν κατακυριεύσεως, ἐκομίσθη εἰς
 τὰς Ἀθῆνας καὶ τὸν Συγγραφεῖα, ἔπειτα τὸ ἀκμάζειν ἐκεῖ τότε τῷ Σοφίᾳ.
 πρὸς τὸ ἔχειν αὐτὴν τῆς Σοφῆς Ἀθηνῶν, ὡς λέγει, βοηθεῖν. τὴν δ'
 ἑτέραν, ἥτις καὶ ἐπιγράφεται ὑπερῶν Κυκκίότισσα, τὴν ὅσα ἐν Αἰγύ-
 πτῳ, ἔπειτα τὸς ἐκεῖσε καταδρομὰς ἡτέλλισαν τινες πᾶν Εὐσέβων κομίσαι εἰς
 τινὰ Νήσον πρὸς φύλαξιν. ὅθεν καὶ λαβόντες αὐτὴν ἀλαβῶς ἔδωκεν ἐν
 Πλοίῳ, καὶ ἐπλεον. δεῖξαι δὲ καθ' ἑαυτὴν Σαρακενοὶ τυχόντες αὐτὴν ἡ-
 μαλάρτισαν, καὶ ἔλαβον καὶ τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα μὲν παντὶ τῷ λαῷ δλ-
 βῃ. ἀλλ' ὁ Θεὸς ὁ ἀκατανοήτως καὶ ἀρρήτως βόποις τὸ πάντα παντοφῶς
 οἶκο.

οἰκονομῶν, μὴ θέλων μὴ ἴδ' ἄλλων ἀγαθῶν, ὧν ἐστέλνται τὸ ἴδιον ἑλ-
 λῶν Γένος μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀλλοσιν, ὑπερηθύναι καὶ τῆς
 Θεομνητορικῆς ταύτης καὶ Χαριτοβρυτῆς Εἰκότως, ἀκέσαστε εἰ ὠκονόμουν.
 ἦσαν Ουγατέρεις τῶ Βασιλεῖ Ἀλεξίῳ καὶ τῆς Ἰσοπέρας, ἐκ τῆς δ' Συγγρα-
 φῆς Ουγατέρεις τῶ Μοναρχοῦ τῶ Βασιλεῖ, ἴσως δὲ καὶ τότε μετὰ
 τῶ Ουγατέρ τῶ Βασιλεῖ ἡ ἀπαγορεύσις, ὡς μήπω Ἀρνηθεῖσιν ἴδ' ἄλλων.
 αὐτὴ γὰρ ἡ τῶ Βασιλέως Ουγατέρ, ἡ καὶ πολλὰ ἀγαπομένη τῶ Βασιλεῖ,
 ἐδιδόνεσσα δεινὰ καὶ αἰάτων τόσον τῶ λογομύθῳ Λιθαρίῳ, ὁμοίαν
 ὡς πορεύεται τὸ ὄντος ἐν τῇ Νήσῳ Κύπρῳ Δεινός, ἡλέγχοντο παῖδες αἱ
 τῶ Γαβῶν μέθοδοι, ἀδυνατῶσαι εἰς Θεραπεῖαν τῆ πάθης. ποσῶν γάρ
 τῶ Γαβῶν μέθοδοι, ἀδυνατῶσαι εἰς Θεραπεῖαν τῆ πάθης. ποσῶν γάρ
 συνδραμείων Γαβῶν, εἰδὲς ἐδιδύνθη. Θεραπεῖσαι τῶ τῶ Βασιλέως
 Ουγατέρ, ἀλλὰ πάντες χεδὸν θανεῖν αὐτῶν ἐψηφίσαντο. ἤλγει ἔτι τῶ
 τοῖς ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐκ τῆς λύπης πολλὰκις ποταμῶν ἔχυνε τὰ δάκρυα,
 οἶα Πατὴρ τῆς Κόρης Φιλόσοφος. ἔτυχε δὲ τότε καὶ θείαν οἰκονομίαν ἐν
 τῷ Παλατίῳ καὶ ὁ Βυτομήτης Μανεὶλ, καὶ βλέπων τὸν Βασίλειαν περὶ
 λυποῖν, ἐσκυδράπαζεν ὡς εἰκὸς Καὶ αὐτός. ὁ δὲ Βασιλεὺς τῶν ἰδῶν,
 εἶπε.

„Οὐδὲν δύναται ἐλεῖσθαι με, λέγων μοι τῶ Γαβῶν τῆς Ουγατέρ
 με; τότε ἀπεκρίθη καὶ ὁ Δεῖς τῶ Βασιλεῖ μόνω τε ὄντι, καὶ τῶ καιρῷ
 ὡς ὅπως ἀρμοδίε. ἐγὼ εἶπον, ὦ Δέσποτα Βασιλεῦ, ἐν Κύπρῳ τῶν
 αὐτῶν ἐδοκίμασα ἀδελφείαν, καὶ εἰ μὴ ἐβοήθησέ μοι ὁ Κύριος, δι' ὃ
 ἦν τινὸς Μοναρχοῦ Ἡσαΐε, πάλαι αὐτὸν ἐπεδύνειν, ὅθεν καὶ ἐξαργύ-
 ρωσει νῦν τῶ Γαβῶν τῆς Ουγατέρ, καὶ Κυρίας ἡμῶν, καὶ ἐν
 ποιήσῃς ὡς λέγῃσιν, ταχέως Γαθίσεται. „ταῦτα τῶ Βυτομήτῳ λόγον-
 τας, ἀποχρεῖται ποιῆσαι πάντα ὁ Βασιλεὺς, καὶ προέβλεπον αὐτὸν λαλῆσαι,
 ὅπως ταχέως γένηται ἡ Θεραπεῖα τῆς Ουγατέρ. ὅθεν ὁ Μανεὶλ τῶν
 ἐν πολλῷ τῶ Γέροντος ἐνθυμώμενος, βλέπων μάλιστα καὶ τῶ λογομύθῳ θείαν
 οἰκονομίαν, ἔλεγε θαρρύντως τῶ Βασιλεῖ. „γνωστὸν ἔσῃσιν ὦ Βασιλεῦ,
 ὅτι ἐν πολλῷ ἔλαβον ἀπὸ τῶ Γέροντος ἐκείνου καὶ Ἀγία Ἀνδρόν, ἀναγ-
 γείλαισιν, ὅτι τὸ ὅτι τὸ δέλημα τὸ Οὐδ', καὶ τῆς Θεοτόκου Παρθένου,
 ἀποσείλαι τῶν ἑσῶν ἐν τῷ Παλατίῳ Θεομνητορικῇ Ἀγίᾳ Εἰκότι, ἐν
 τῇ Νήσῳ Κύπρῳ πρὸς τῶ κατοικίαν αὐτῆς, καὶ τῶ λογομύθῳ θείαν
 αὐτῇ Θεῶν Ὀπτασίαν. ὅπερ ἐὰν μὴ ποιήσῃς, ἔκ εἰς καλόν σοι ἔσ-
 οῦται, εἰδὲ ἡ Ουγατέρ τῶ Γαθίσεται. κακείνος δὲ ἡλθε μετ' ἐμῶν,
 θέλων δηλώσασθαι τῶ Θεῶν Προσάγειν δι' ἐμῶν. ἐγὼ δὲ μετὰ τῶν
 τοῦτον εἶπεν τῇ Βασιλείᾳ, ὡς μηδὲ τῶ καιρῷ τὸ καλῶσαντος, ἀνα-
 γήρῃσε πάλιν, ἐντελέμενός μοι μὴ ἐπιτίμῃ τῶ ἀναγγελάσῃσιν πάντα καὶ
 ὡς βέλει ποιῇσιν.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, ἔμελλε περίλυπος, πλὴν ὑπέχετο εἰ
 Γα-

Γαβῶν καὶ Ουγατέρ αὐτῆς, πῶς ποιῇσιν, μάλιστα δὲ καὶ μὴ δακρύων ἐκρη-
 ξῇ. „εἰ τὸ ὅτι τὸν δέλημα Θεοτόκου Παρθένου, τίς ἐμὲ ἐγὼ ὁ Δεῖς
 „λὴν τῶ ἐναντιοθύναι τῇ σῇ βελῇ Κυρία με Δέσποτα; πλὴν τῶν δει-
 „μα ὅς ὅπως τῆς Ψυχῆς, ἵνα Λυβῶσης τῶν Κόρυμν ἐκ τῆς αἰα-
 „τῆς καὶ δεινῆς ἀδελφείας, καὶ πάντως ἀποσείλω ἐντίμως τῶν ἐν τῷ Πα-
 „λατίῳ με Σεπτῶν Εἰκότων ἐν τῇ Νήσῳ Κύπρῳ. „ταῦτα ὁ Βασι-
 λεὺς συνταξάμενος, ἀδελφὴ ἡ Νόσος ἐφυγαδύετο, καὶ ἡ ἀδελφὴ ἀνέφρω-
 νύτω, καὶ ἐν τῷ ὀλίγῳ ἐθεραπεύθη τελείως ἡ παρὰ νεικὰ καὶ ἀναίδιτος.
 Θαυμαστὸς ὅπως ὁ Θεὸς, ὡς ἐνδόξως ποίων τέρατα, καὶ τὸ εἰρημῶν. ἀλλ'
 ὁ μὴ Βασιλεὺς, τῆς Ουγατέρ αὐτῆς Θεραπεύσεως, ἐπιλάττει ὅπερ Καὶ
 συνταξάτω, μὴ θέλων μάλιστα πᾶν Θεοσαυρὸν ἐρηθύναι, τῆς Θεομνη-
 τορικῆς λέγων ταύτης Εἰκότος. ὁ δὲ Θεὸς, ὅς ἐδὲ μυκτηρίζεται, καὶ τὸν
 εἰπόντα, τί ἐποίησεν; ἀδελφὴ ὁ Βασιλεὺς ὡς ἀδελφῆς τῆς ἀποχρεῖται,
 ὡς ἐνθυμηθεὶς ἔκ τῶ ἀδελφείαν, ἐκάλεισεν ἀδελφὸν ἀριστον Ζωγράφον,
 καὶ ἐντελέτω αὐτῷ Ἰσοπέσαι Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντα ὁμοίαν τῆς
 ἐν τῷ Παλατίῳ Γαβῶν Εἰκότος, βυλόμενος ταύτῃ ἀποσείλω ἐν Κύ-
 πρῳ. ἀλλ' ἡ Θεοτόκος, εἰδ' αὐτῇ ἀρεσκόμεν ἐν τῷ, ἐφάνη κατ' ὅσον τῷ
 Βασιλεῖ, μετ' ἀπειλῆς λέγῃσα. „Βασιλεῦ τῶν σὺν Εἰκότι ἔατον ὡς,
 „τῶν δ' ἐμὲν Ἀπόσειλον ταχέως ἐν τῇ Νήσῳ πρὸς τὸν Μοναρχὸν Ἡ-
 „σαΐαν, ἔγω δὲ ἐγὼ ἀρέσκομαι. „εἰς ταῦτα εὐχόμενος ἀδελφόμενος ὁ Βα-
 σιλεὺς, ἐξηγέρθη τῶ ὕπνῳ ἔμβροτος, καὶ ἀδελφὸς ἐπρόσθετο τοῖς περὶ αὐτὸν
 ἀρεσκόμενος τὸ Βασιλικὸν Πλοῖον, εἰς τὸ ὅποιον μὴ πάσης τιμῆς τῶν Ἀ-
 γίων Εἰκότων, ἐκόντι ἀκόντι θυμῷ, καὶ ἀλλαβήτινα Ἰερομόναχον, ἔκ
 Καθηγέμενον ὡς λέγῃσι, χήματά τε. ἵκανα πρὸς οἰκοδομὴν Ναῶ, ἀπέ-
 σείλε πάντα πρὸς τὸν τότε Δεῖκα τῆς Κύπρου, ἀποσάων αὐτῷ ἔκ γε γάμ-
 ματος, ἐγχειρίσαι ταῦτα τῷ Μοναρχῷ Ἡσαΐῳ, τῷ ἀσκεμμένῳ καὶ τῷ Ὀ-
 ρος τῶ Κυκκῷ, συνεργῶν αὐτῷ ἐν πᾶσι, καὶ ὑπακούων τοῖς παρ' αὐτῷ
 λογομύθῳ. ὅπερ πάντα γέγοναν, καὶ τὸ Βασιλικὸν ἐπίταγμα. ἐλθόν-
 τος δὲ τῆς Θεομνητορικῆς καὶ Χαριτοβρυτῆς Εἰκότος ἐν τῇ Νήσῳ Κύπρῳ,
 ἀπερὰ ἀδελφὸς ἐγένοντο Θαύματα. καὶ ἐπληρώθη πῆτε ἡ Προφητεία τῆς Ἡ-
 σαΐας, ἡ ἐν Κεφαλῇ καὶ δ' λέγῃσα. „ἔκ τῶν ἡ δόξα Κυρίας ἐν ταῖς
 „Νήσοις ἔσται τῆς Θαλάσσης, τὸ ὄνομα Κυρίας ἐνδόξον ἔσται. „ὁ δὲ Ἡ-
 σαΐας αὐτῶν ἀλλαβῶς παρὰ τῶ Δεινός, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὡς ὁ Βασι-
 λεὺς ἐκέλευσεν, ἤρξατο κόπτειν τὸ ὄρος, καὶ κτίσεν ἐν αὐτῷ Ναὸν μέ-
 γαν, εἰς ὄνομα τῆς Θεοτόκου, ἐν ᾧ καὶ τῶ Σεπτῶν Εἰκότι ἀπέτατο, καὶ
 κελία ἔτι πρὸς ἀνάπαυσιν ἴδιον Μοναχῶν, ἀπερ Καὶ τελείας, καὶ Ἡγέ-
 μενον ἐν τῇ Μονῇ καταστήσας, καὶ Τυπικὸν ἐν αὐτοῖς ἑταξάμενος, πᾶς
 δεῖ τὸς ἐν τῇ Μονῇ ἔσθαι Μοναχῶν, καὶ ἄλλα ὅσα πρὸς Ψυχικὴν Σα-
 ρείαν ἀποβλέψουσιν, ἐφρόντισεν ὑπερὸν καὶ περὶ τῆς Ζωοφορίας ἴδιον τῶ
 Μο.

Μοναστηρίων, χάριτας τῷ Δεσπν ὅσα ἡ ἀναγκαῖα. ὁ δὲ Δεσπν ἐδωρήσατο χάριν τῆς Ἱεραρχίας Θεοτόκου τῇ Μονῇ δύο Κώμας, πλησίον αὐτῆς ὄνομα τῇ μιᾷ Μύλων, τῇ δὲ ἑτέρα Μυλικαίον. καὶ πάλιν ἐπέθηκε εἰς τὸ μέρος τῆς Λαδικσίας, περιετείχην Καλαμῶν. ὑπερ πάντας καὶ ἔξ Χρυσόβλας ἐπεβελώσεν ὕψιον ὁ Βασιλεὺς. ἔξ τῶτο γὰρ διακρίτως καλεῖται καὶ Βασιλικὴ Μονὴ τὸ Ἱερὸν Μοναστήριον, ἐπεὶ δὲ ἔξ Βασιλικῶν χρημάτων ἐκρέτο, καὶ ὑπὸ Βασιλικῶν Δωρημάτων οἱ ἐν αὐτῷ ἐξείροντο, καὶ καὶ πάντα Λατῖνοι, κυριεύσαντες τὴν Κύπρον καὶ τὰς χιλιάς ἐκείνῳ ἐνεγκόντα χρόνος ὑπὸ Χρυσῷ, ἐκ τῆς Μονῆς ἀφείλοντο καὶ τὸ κάλλος δὲ τῆς Μονῆς καὶ ὁ Ναὸς, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ σκευῇ, Βιβλία, Γερά Ἀμφία, Διαθήκαι, Χρυσόβλας, καὶ ὅσα ἄλλα, διεφθάρσαν ὑπὸ τῶν σκορμῶν ἀφῶ ἐμωρσμέν, καὶ τὸ ἐξαχιλίστον ὀκτακοσιοστὸν ἐβδόμηκον τείτον ἐτος ὑπὸ Κόσμου γενέσεως, χιλιοστῷ δὲ τετακοστῷ ἐξηκοστῷ πέμπτῳ ὑπὸ Χρυσῷ, ὅτε καὶ ὑπὸ τῷ ἐπικράτειαν τῆς Δυτικῆς ἐστὶ ἡ Κύπρος ἡ, ἀγαθὰ καὶ ἁγάρων. πρῶτος γὰρ ὁ Βασιλεὺς ἀρχίας Ριχάρδος Κυριεύσας αὐτῷ ἐπώλησεν εἰς τὰς Τεμπλάρους. ἔπειτα δὲ πάλιν εἰς τὸν Γάλλον Γεώργιον, τῷ ὅποιον ὁ ἀδελφὸς ἐλέγετο καὶ τὸν δοδόντα αὐτῷ τίτλον, Ριχῆ, ἡ Βασιλεὺς, καὶ ἔξ τῶτο φαίνονται μέχρι τῆς νῦν ἐν Κύπρῳ Παλάτια Ρηγός, καὶ ἄλλα πάλιν διεφθαρμένα τῆς Ρηγίνας καλεσμένα, ἐπεὶ τὰ Δεσπν κτίσματα δοὶ λέγονται ποτὲ Ρηγός, ὅσα ὅπῃ ὁ Ριχῆ εἶναι τὰ Δεσπν ἀνώτερος, καθὼς καὶ τὰ Ρηγός πάλιν ὁ Βασιλεὺς. ὕψιον δὲ πάλιν ἦλθεν εἰς τὴν ὀξυσίαν τῆς Γεννησίαν ἡ Κύπρος, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς χεῖρας τῆς Εὐγενίης, ἕως τὰς χιλίας πεντακοσίας ἐβδόμηκοντα χρόνος ὑπὸ Χρυσῷ, ὅτε ὑπέπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῆς Ὁθωμανῶν καὶ τῆς Γεωργίου Μελέτιον, Κυριεύοντων ταύτῃ καὶ μέχρι τῆς νῦν, ὅθεν καὶ δικατεσάρων ὄντων ἐν Κύπρῳ Ἐπισκόπων ἀπὸ τῆς Λατίνων. τὸν Λαδικσίας Ἀρχιεπίσκοπον Λατίνων, πλὴν ἐχὶ Κύπρῳ ἀλλὰ Λαδικσίας μόνον ὀνομαζόμενον, τὸν δὲ Σωλίας Ρωμαίων. ἀμωχέως Λατίνων. Καρπασίαν δὲ Ρωμαίων. Νεμεσίαν Λατίνων, Κεραιάν δὲ Ρωμαίων. Πάρος Λατίνων, Ἀρσενίαν δὲ Ρωμαίων. καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲ τῆς Ρωμαίων, οἱ Λατῖνοι πάλιν εἶχον τὴν προεδρίαν καὶ τὸν Συγγραφεῖα τῆς ἑρεθείας Περιγραφῆς. ἐγὼ δὲ ἐν ἄλλοις ἀνέγνω, ὅτι ἐὰν μὴ ὁμολόγησιν καὶ χεῖρισι καὶ χάρμασι, φρονεῖν ὅσα ὁ Πάπας, οἱ χειροτονεῖται μέλλοντες Ἀρχιερεῖς, καθὰ τῷ Βυζαντινῷ ἐξείσιν ἰδεῖν ἐν Σ. Βιβλίῳ περὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Πατριαρχεῦσάντων τῆς Γερῆς Δοσιθέου, ἐδαμῶς ἐλάμβανον ἄδειαν ἀπὸ τῶν Ἀρχόντων τῆς Νήσου τῶν Χειροτονεῖται. ὅθεν καὶ Γωσὴφ ὁ Βρυένιος, ὁ ἔξ τῷ Σοφίαν καὶ Ἀρετῷ Περίανυμος, σφοδρῶς κατὰ τῆς Κυπρίων φέρεται, προσδοκᾷ

ἐν τῷ καλῶν τῷ Ὁρθόδοξῳ φρονήματι τῆς Ἀνατολικῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας. ἔξ τὸ ὅποιον καὶ Συνοδικῶς οἱ Ὁρθόδοξοι Πατριάρχαι, καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς ἀπέκοψαν τότε τὰς Κυπρίους τῆς Ἐκκλησίας, εἰ καὶ ἔστιν προσκληνομένη καὶ μετανοήσας ἀπεδέξαντο, ὑποταγμένους τῷ ποιῶν ἀναστάς Οἰκονομίας χάριν, καὶ ἀληθεύειν τῷ δοκεῖ, ἐκ τῆς σαζομένης μετὰ τῆς νῦν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Λατινικῇ, καὶ Ἐκκλησίᾳ ἰσθ, τῷ δοδόντος τῆς προσκληνομένης Κυπρίους χάριτας, ἔξ τῆς ἰσθ Πάπας Ἀλεξάνδρου τῷ Τετάρτῳ. « νῦν δὲ ὑπὸ τῷ ἐπικράτειαν ὅσῃς τῆς Ἐθνικῆς τῆς Κύπρου, τέσσαρες ἐν αὐτῇ εἰσὶν Ἀρχιερεῖς. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου, καὶ Νίκας Ἰεσυνιανῆς, (ὁ καὶ μακαριώτατος λεγομένης, ἔξ τὸ Ἀντίνομον ὁ ἔλαχεν ἡ Κυπρίων Ἐκκλησία, ἔξ Ἀποστολικῆς ἀφάδσεως, καὶ ἐπεβελώσεν τῷ ἔξ Κανόνων ἡ Γερά καὶ Οἰκουμένη Τετάρτῳ Σωλίας, τὰ Ἀρχία Ἐθν καὶ τὰς τῆς Πατέρων Ὁντος ἀκατοουήτας μὴν ἔλαβεν, ἔξ τῆς ὀνοχλῆντας τότε τῆς Ἀντιοχείας ἀποστάτης.) καὶ οἱ ἔξ Μιτσοπολίται, ὁ Πάπας, ὁ Κιτίων, καὶ ὁ Κυρηνίας. ἐπανηστὶ ἐν οἱ Κύπριοι, ὅτι μὴ ὄντες πλάσιοι ὑπὸ χημάτα, πλάσσω ὑπὸ ὀνόματι Ἀναθήματα, καὶ Σεβάσματα. οἷον ἔστι τὸ ἐν Λαδικαῖς τίμας ἔχον ὅπῃ ἔδωκεν κτίσασα τῷ ἐν τῇ Ὁρῇ Μονῇ ἡ Βασιλὶς Ἐκκλῆ, ἔξ Γερουσιασμοῦ ἐπανακάμπτισα. καὶ τότε ὕψος ἐγέρθηκε, ἐπὶ δικαιοσύνη τῆς ἀνομβείας ἐπικρατέσης. διὸ καὶ ἡ Νήσος χεῖρον ἐρήμωται καὶ τὸν Γεωργίου Μελέτιον. καὶ ὁ ἐν τῇ Ὁμῶν Ἁγίος Κωνσταντῖνος (τὸ χροῖον λέγω ἐκεῖνο μετ' ἐ τὸν γλυκύτατον μοι Δεσπντῷ, τὸν Θεοφύλακτον Γιστῶν ἔδωκεν οἱ παρανόμοι) Θαυμάσια ἄπερα τελῶν καὶ εἰς τὰς δαιμονιζομένης χάριτι ὡς φεικτόντων τῆς δαιμονίων τῷ αὐτῷ δυνάμει, καθὼς καὶ αὐτοὶ μαρτυροῦσιν οἱ δαίμονες ἐκ τῆς ἀνθρώπων ἐξερχομένων. ἀφῶν καὶ λέγω τὰς δεισφοβίας Θαυματουργῆς Εἰκόνας. ἀφῶν καὶ λέγω τὸ Ἀποστολικὸν τῆς Γερῆς Φιλίππου Κρανίον, καὶ ἄλλα Ἁγία Λείψανα, καὶ μάλιστα τὴν ἐν τῷ Κύκλῳ δεισφοβίαν Ἁγίον Ὁρόν, ἐκ σπινθίδος ὄντα, ἔχον ἐν ἑαυτῷ ἐντέχνως μέρη Ἁγίων Λειψάνων πολύτιμα, ὡς μαρτυρημένα, καὶ ὡς πλῆρη. ἀφῶν καὶ λέγω τὸν εἰς σκάλας τῆς Λαδικας Πόλεως Μέγιστον Ναὸν τῆς Ἁγίας Λαζάρου, ἀρχαιώτατον ὡς μαρτυρεῖ καὶ ἡ οἰκοδομὴ ἐκ τῆς χρόνων αὐτῶ ὡς λέγεται. ἐν ᾧ καὶ τὸ Ἱερὸν Μῆμα τῆς Δικαίας αὐτῆς Λαζάρου, ὡς κητεῖαν Γεράρχη χρηματίσαντος, ἀφῶν καὶ λέγω τὸ πλησίον τῆς Ἀμμοχέως σπήλαιον, ἐνθα τὸ Ἀποστολικὸν τῆς Ἁγίας Βαρνάβα εὐρηται Λείψανον, μετὰ καὶ Ματθαῖον Ἁγίον Εὐαγγελιστῆν, ἐν τοῖς χρόνοις τῆς Αὐτοκράτορος Ρωμαίων Ζυώνος, διὸ καὶ Ἀποστολικὸς Ὁρόνος λέγεται, ὃν ἔχει ὁ Μακαριώτατος Κύπρος, καθὰ καὶ ὁ ἱεροπρεπὴς Δοσιθέος, ὁ Ἱεροσολύμων Πατριαρχὴς μαρτυρεῖ ἐν Βιβλίῳ ἐ. περὶ τῆς Ἱεροσολύμοις Πατριαρχεῦσάντων, ὅτε καὶ τῶ Κωνσταντῆ Πέτρῳ τῷ Ἀντιοχείας

χρείας ἐνοχλήσας τὰς Κυπεύς, Βασιλικῶς ὑπὸ τῆ Ζωῆτος ὤρεται, ἡ
 ἡ χερὶ τὸ ἀνεπνείαςον καὶ Ἀυτόνομον τὴν τῆς Κυπεύων Ἐκκλησίαν, ἡ
 ἡ τῆς Θεῆς Κανόνας, καὶ τὴν ἀρχαίαν παλαιοσύνην. Ἐγγὺς τῆς Ἀποστο-
 λικῆς τῆς Μνήματος μέγιστος Καὶ ἀρχαῖος Ναὸς καθοράται, τῆς Ἀποστόλου
 Βαρνάβα, ἐπισκοπεύει καὶ ὅπως ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Μακαριώτατης Κυ-
 Φιλοθέης, ὡς καὶ πῶς πᾶσι καθοράται. ἀφ' ἧς νῦν λέγω καὶ τὴν Ναὸν τῆς
 Θεοματρὸς Σπυριδωνος, εἰς Τριμυθέντι τὴν Ἐπισκοπὴν, αὐτῆς. ταῦτε
 πάντα παλαιὰ ἔχω, ἐπεὶ σκόπος μοι ὅτι καὶ λόγος, καὶ τῆς Χαιρῶντος
 Θεομνητικῆς Εἰκόνας, τῆς Ἐδύσεως τῆς Κύκκου, καὶ Κυκκιοτίας ἐπιβε-
 φορμῆς, ἡ ὅποια ἀληθὴς ὅτι καὶ Σωτηρία τῆς Κυπεύων καὶ καύχημα. ὁ-
 θον καὶ πάντες ἐ μόνον Χριστιανοί, ἀλλὰ καὶ Ἑθνικοί, δεισκόμῃσι εἰς
 τινὰ περὶ αὐτῶν ἡ κίνδυνον, Παναγία μου τῆς Κύκκου ἐπιβοῶσιν. ἔγω πολὺ
 τὸ αἰδέσμιον τῆς Γερᾶς ταύτης Εἰκόνας, μαρτυροῦμαι ἐ μόνον οἱ ἄνθρωποι,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἀνείδωτα ξύλα. μέλει ὅτι τῆς νῦν φαίνονται Δούρα
 ὑποκλινῇ, ὅσα τὸ παλαιὸν ἐξέβη τῆς Πλοῖς ἡ Θεομνητικῆς αὐτῆς Εἰκῶν.
 ἀλλὰ τί τὸ παλαιὸν τὸ καθέκαστω τελέμῃσι ἀπερα Θεώματα ἐν Ἐννῶ καὶ
 Θαλάσσῃ, εἰς τὰς μὲν Πίσσεως αὐτῶν ἐπικαλυφθῆς, καὶ εἰς ἀνομβρίας μά-
 λιστα; ὥστε, εἰ μὴ καὶ ἐν τῇ Κύκκῳ ἡ Ἀγία Εἰκὼν αὐτῆς, πάλαι αὖ ὑ-
 πό τῆς ἀνομβρίας ἀπώλετο, καθὼς ποτὲ καὶ ἐρημώθη, ὡς μὴ γινώσκω
 ὑπὲρ ἐπὶ δεκαεπτὰ ἔτη καθὰ προέφηνται. μάλιστα δὲ τὰ νῦν ἀπώλετο αὐ-
 τὴς μὴ δυναμένη ἀντέχειν ὑπὸ δύο φοβερῶν δεινῶν μασιζέσθαι, τῆς ἀνομ-
 βρίας καὶ τῆς ἀκείδος.

Εἰ δὲ φοβῶνται οἱ, καὶ πᾶς ἐ θαλαμβώσιν περὶ ταύτης τῆς Μονῆς
 οἱ Ἰσοεῖκοι, ἔτε μὲν περὶ τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Ἀγίας Εἰκόνας ὡς παλαιὰ τῆς
 Ἀποστόλου Λυκά Ἰσορηθείσης, γινώσκω, ὅτι ἐ σκόπος τοῖς Ἰσοεῖκοις
 τὰ ποιαῦτα Συγγραφεῖν, ἔτε ὅτι περὶ τῆς ἐν Κύκκῳ ἐγκλείσθας ράφει
 τί, Βασιλικῆς Μονῆς καὶ αὐτῆς λεγομένης, ὅτι τὸν Κήπορα Γεωργίου τὸν
 Κομνιῶν, καλυμμένης ἔγω, ὅτι τὸ ἐγκλείσθαι ἐν αὐτῇ χρηματίσαι τὸν
 ἐπ' ἀρετῇ θαλάμῳ ὅσιον Νιόφυτον, καθὰ καὶ ἡ ἰδιοχείρως ἐπιβε-
 βαιωμένη ἐκείνη Διαθήκη, ἡ μέλει τῆς νῦν σωζομένη ἐν τῇ Μονῇ, μαρ-
 τυρεῖ, καὶ τὸ Πατριαρχικὸν Συνοδικὸν Συγγεγραμμένον Γράμμα, γενόμενον
 καὶ τὸ ἀρχαῖον. Ἐπὶ τὸ Σωτήριον. ἔτε περὶ τῆς ἄλλων Εὐαγγέλων Μονασι-
 εῶν, καὶ μεγάλων. καθὼς εἶναι φανερόν εἰς τὰς ἀναγιγνώσκοντας τὰ Ἰσο-
 εῖκα. ἀλλ' ὅτι περὶ τῆς Σεπτικῆς Θεομνητικῆς Εἰκόνας ράφει τί τῆς ἐν
 τῇ Κύκκῳ, καθὼς ὅτι περὶ τῆς ἐν τῇ Μεγάλῃ Σπηλαίῳ, ἔτε μὲν πε-
 ρὶ τῆς ἐν τῇ Ἀθῶνι τῆς Πορταίτιδος. ἀρχαῖοι ὅτι αἱ Κυπριακαὶ ἑτά-
 ξεις καὶ συγγράμματα εἰς τὸ δηλῶσαι ἐκάστη Μοναστήριον τὰ προνόμια καὶ κει-
 μένια. εἰδὲ τίς εἶποι, καὶ πῶς οἱ Λατῖνοι Κυριεύσαντες τὴν Κύκκον
 δὲν ἔλαβον τὴν Ἀγίαν ταύτην Εἰκόνα; ὑποκρινόμενοι εἰς αὐτὸν. καθὼς
 Κυ-

Κυριεύσαντες καὶ τὴν Μονήν, δὲν ἔλαβον ὅτι τὴν ἔσαν ἐν τῇ Μεγά-
 λῃ Σπηλαίῳ. ἴσως δὲ ὁ ταῦτα φοβῶν, ἀγνοεῖ τὴν τῆς Ρωμαίων
 Εὐλάβειαν, οἱ τινες φοβόμενος εἰς τὴν ζωὴν περιθῆναι, ἡ τῆς ποί-
 κλον Σεβασμῶν. φαίνεται μάλιστα καὶ ἐν Κύκκῳ καὶ τὸ ὄρος τῆς Κύκκου
 ποιεῖ τὴν Σπηλαίαν, εἰς τὰ ὅποια πολλὰ καὶ καὶ καλῶς ἐκρηγνὼν τὴν
 Ἀγίαν Εἰκόνα, καθὼς καὶ νῦν ποιεῖ οἱ ἐν τῇ Μονῇ Πατέρες ἐν και-
 ρῷ καταδρομῆς, ἔχοντες μὲν σοφισμῶν ἄλλῃ Ἀγίαν Εἰκόνα ἴσως ἐκεί-
 νης, καὶ καὶ πάντα ὁμοίαν, τὴν ὅποιαν εἴπασιν ἐν καιρῷ χρείας εἰς τὸν
 τόπον ἐκείνης, κεκαλυμμένην ἔσαν καὶ αὐτῇ, καὶ τοῖς πολλοῖς ἀγνοεῖ-
 νῃ. ὅτι τὸ ἴσως καὶ ὅτι ἐκδοσμένη αὐτῇ παρὰ τῆς αἰχμαλωσίας, ἵ-
 να μὴ τοῖς πολλοῖς δοκεῖ διαφέρειν τῆς ἀλλῆς. μὲν ὅτι τὴν τῆς Ἑθνικῶν
 ἐπικράτειαν, ἐξ ἑτῆ παρῆλθον, καὶ ἐκοσμήθη ἡ Ἀγία Εἰκὼν, ἡ γυ-
 μνῶντος τότε Γρηγορίου. καὶ δὲ καὶ ἐξ ἀρχῆς κεκαλυμμένη, ὡς μὴ ἔσα
 κεκοσμημένη, καὶ μέλει τῆς νῦν δὲ πάλιν ὅτι μὲν Μανδία, ὅτι τὸ Ἀ-
 γιον Πρόσωπον τῆς Θεομήτορος, καὶ τῆς Δεωπῆς Χειρὸς, τὸ ὅτι ἀρετῇ
 ἀδύσμητον. κεκαλυμμένην ὅμως ὅτι, καὶ ὅτι τὸ μὲν ἀνακαλύψαι τὸ
 ὡς παιδευθέντων ὅτι τὴν πόλιν πολλῶν, τῆς αἰτίας ἀγνοεμένης, καὶ ἵ-
 σως ὅτι τὴν αὐτῇ ἀπιστίαν, καθὼς καὶ τὸ ἔπαθε καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας
 Γεράσιμος ὁ Σοφώτατος ἐκείνος καὶ Ἀγιάτατος, καὶ τῆς χιλίας ἐξακοσίας
 ἐννοεῖται ἐννέα. παιδευθῆς ὅμως μικρὸν, πιστῶς ἐκράξε μὲν δακρύων
 τὴν Γεροτυπίαν ταύτην εἶναι τῆς Ἀποστόλου Λυκά, καὶ ζητεῖ ὅτι τὴν πόλ-
 λαν συγχώρησιν, ἥς καὶ ἔτυχεν ὡς μετανοήσας. ὅτι τὸ ὅποσον καὶ αὐτὸς ἐ-
 βεβαίωσεν ὑπερὸν τὸ ὅτι τῆς ἰδίας Γράμματος, ὅπερ καὶ καταστραφῆται
 ἐν τῇ τέλει καὶ τοῖς ἀσφαρῆς ὅτι, ὅτι τὸ Γεωργίου τῆς συντάξεως. μὲν καὶ ἐ-
 πὶ τῶν Πατριαρχικῶν Γραμμάτων.

Φαίνεται ὅμως ἐν τῇ Ζωγραφίᾳ πᾶς δεικνύει ἀσχεπῆς ἡ Ἀγία εἰ-
 κὼν ἐν τῇ Παλατίᾳ τῆς Βασιλείας, ἐμβαλλομένη δὲ ἐν τῇ Βασιλικῇ
 Πλοίῳ ἐκαλυφθῇ πᾶντοθεν ὅτι ἀσφάλειαν, καὶ ἔκτοτε καὶ ἔγω κεκα-
 λυμμένη μὲν μανδία ὁ κοσμητικῶς. ὅταν δὲ ἀλλὰ αὐτῇ τὸ λεγόμενον τὸ Μαν-
 διον τῆς Ἀγίας Εἰκόνας, ὅτι δὲν ἰσάμῃσι τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ποιεῖ-
 σιν μὲν φόβῳ, καὶ φόβῳ. ἐγὼ πολὺν ἐν τοῖς ποῖσις ἐ δέλω, (ἐμαδὸν
 ὅτι ὅτι ὅτι ἔπαθον) ἐκάστος δὲ ποιεῖ ὡς βέλτεται, ἐὰν ὅμως καὶ διδά-
 ται. ὅτι ὅτι ὁ Ἀγιάτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας Σύλβερος, ἐτόλμῃσι
 τί ποιεῖτον ἐν τῇ Ἀγία Εἰκόνι, ἔτε ὁ Ἀλεξανδρείας Κοσμάς, ἔτε ὁ
 παρὰ αὐτῇ δὲ λαβέσας Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κύκκου Φιλόθεος.

Ὅπως Εὐλογημένοι οἱ ποιαῦτες ἐκάστος ὑπολαβόντες Χάριτος, καὶ Μα-
 κάριοι οἱ Εὐλαβῶς μελετῶντες ὅτι ἔπαθον Δέσποιναν τὴν Ἀγίαν
 ταύτην καὶ Θεῶν Εἰκόνας. Χάρις ὅτι ἀληθὴς ἐξεχῆθη ἐν αὐτῇ, διὰ
 καὶ ἀπείροις μεγαλύνεται Θεώμασι. καθὰ καὶ τὰ Συνοδικὰ μαρτυροῦσι
 Ιστορ. di Cipro. Ε Γράμ.

Γράμματα, γυνήματα καὶ τὸ χιλιοσὸν ἑξακοσιοσὸν ἐβδομηκοσὸν δώτερον ἔ-
τος τὸ Σωπείον, ἐν ᾧ βεῖς περὶέχονται Πατεῖάρχαι, ὁ Κωνσταντινῆ πό-
λεως Διοῦσιος, ὁ Ἀντιοχείας Νεόφυτος, καὶ ὁ Γεροσολύμων Δοσίθεος,
παρόντες καὶ θέων οἰκονομίαν τότε ἐν Κωνσταντινῇ πόλει, ὅτε παρὼ καὶ ὁ
Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Νικηφόρος, ὁρῶνται δὲ καὶ Μητροπολίται Ἰσχυ-
ρὸν Κιλικίας, ὁ δὲ τῶν ἐκ τῆς Οἰκουμένης Κλήματος, καὶ Λεόντιος ὁ
Κυρήνης, ὅς τινες ἐπιβεβαύισι τὸ Γερὸν Μοναστήριον τῆς Κύπρου ὡς Σταυ-
ροπύργιον, καὶ ἀνεστέλλοντες εἶναι πᾶσι πάντων Γερωνῶν καὶ Λαϊκῶν ἀνε-
στέλλοντες καὶ βαρυστάτων ἐπιτιμίων, ἀρεσκῶς καὶ τῇ καὶ καιρὸν Ἀρχιεπί-
σκοπος Κύπρου, τῷ Κανονικῷ μόνον Μνημοσύνῳ, ὡς ὑποφαινόνται. βλε-
πέτε δὲ πάντα τὰς Οἰκονομίαν, καὶ Οὐμᾶζε, δοξάζων καὶ τῷ
τῷ Ὑπέρτατον Δέσποιναν, ἐπεὶ ἦν ἐπαρὼ τότε συνεδριάζων τοῖς λοι-
ποῖς καὶ ὁ Ἀλέξανδρείας ἐν Κωνσταντινῇ πόλει, φιλοκόμισεν ἡ Ἀγία Θεο-
τοκίς, καὶ ἡ μόνον ἐβεβαίωσεν ὅσα καὶ οἱ λοιποὶ Πατεῖάρχαι, ἐλθὼν
ἐπὶ τὰς προσκυνησῶν χάριν, ὁ αἰδίδμος ἐκείνος Πατεῖάρχης Ἀλεξαν-
δρείας Γεράσιμος, ἀλλὰ καὶ τῷ Θεομητορικῷ Εἰκόνα (ἥς αὐτόπτης ἐγέ-
νετο) τῷ πᾶσι Ἀποστόλῃ Λαζάρῳ Γεροντίῳ ἐμαρτύρησεν, ὡς δηλοῖ τὰ γε-
γόμενα. σώζονται ἦν ἐν τῇ Μονῇ τὰ Γράμματα ταῦτα μέχρι τῆς νῦν,
καὶ τὰ ἴσα τῶν κατεστράφησαν ἐν τῷ Κώδι.

Ἐχει δὲ τὸ Γερὸν τῷ Μοναστήριον μετόχια, καὶ ἐν ἄλλοις ἁφῶροις
τόποις, οἷον ἐν Κωνσταντινῇ πόλει, ἐν Φιλιππηπόλει, ἐν Σμύρῃ, ἐν
Ἀιταλῇ, καὶ ἄλλα. ὡς δὲ τῆς Ἐλεημοσύνης τῷ Χριστιανῶν κυβερ-
νήσαν ἐν τοῖς χρόνοις τοῖς, μὴ βεγόντα ταξίδη. ἐν Κύπρῳ δὲ ἔχει
ταῦτα. τὸ τῆς Ἀγίας Γεωργίας εἰς Πεντάγειον. ὅπερ καὶ δωρησάσθαι τῇ
Μονῇ παῶν τὸν τε Δῦκα λέγουσι, καὶ Γεώργιον ἐκ τῆς καλεῖσθαι συμπε-
ράναι. ὅστις καὶ τὰς περὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μοναστείας, ὅτε παῶν
ἐκτίθη πᾶσι τῇ Ἡσάτῃ, καὶ τὸ τῆς Σωπείας, τὸ λεγόμενον Πάνιον, ὅπερ
ἐπερᾶσθαι ὑπερὸν τῇ Μονῇ ἐδωρήσασθαι. τὰ δὲ λοιπὰ εἰσὶ μεταγενέστερα,
οἷον τὸ τῆς Ἀρχαγγέλου, ἐγγὺς τῆς Λαυκοῦς, τὸ ἐν Μεσσηνίᾳ, καὶ τὰ
ἐν Πάφῳ, ὁ Σίγης λεγόμενος, καὶ τὸ Πολέμι, ἀρμόδιον ἔστιν καὶ γε-
γόμενον λοιπὸν, καὶ πᾶσι τῆς Ἀγίας Μοναστείας, εἰς ποῖον μέρος,
καὶ πῶς ἀρῶν.

Μοναχὸς τις πορδόμενος εἰς ἐργασίαν τῆς Μονῆς ἐν καιρῷ θέρους, καὶ
ἐλθὼν ἀνωθεν τῆς Βασιλικῆς, πρὸς βόλιον αὐτῇ εἰς τόπον καλὸν πυργί,
ὑποκαμῶν δὲ ὑπὸ τὸν καύσανα τῆς Ἡλίας κατεβύχασθαι ὑπὸ τῆς δίφης, καὶ
ἐπίσεν χαμᾶι λιποθυμῶν, ὅθεν δεινῆς τῇ Θεοτόκῃ θερμῶς καὶ μὴ δα-
κρύων, εἶπε. Παναγία Θεοτόκε Σώσον με, ὅτι ἐκ τῆς δίφης ὑπόκλυναι,
διδύς ἐν ἡ ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, ἡ αὐτὴ μὴ Πίστεως ἐπακαλεσθῶν ἐ-
πρόφασεν αὐτόν. καὶ ἤκουσεν φωνῆς λεγούσης αὐτῷ, κτύπησον με τῷ
χεῖ.

χεῖρας τὸν Δίδον ἐφ' ὃν κἀθισται, καὶ δεικνύεις ὕδωρ. (ὡς δὲ ὁ λί-
θος παρμυγένης εἰς τόπον αἵμων καὶ τελείας αὐδρῶν.) ὁ δὲ ἔπα ποιή-
σας, δίδύς, ὡς τῷ Θαυμασίῳ σα Δέσποιναν, ἀνέβλυσεν ὕδωρ γλυκύτα-
τον, ὃ ἐξ ἑσπέρου, καὶ βούμβος ἀνίστη καὶ ἐπαρῶτο χεῖρων, καὶ σφαίρας εἰς
τῷ Μονῷ, ἀνήγειλον ἅπαντα τοῖς Παῖσι. ἔκτοτε ἐν μέλει τῆς σῆ-
μερον, ἐκεῖ γίνονται Θαύματα χάριτι τῆς Θεοτόκης, καθὼς σαφῆστα μαρ-
τυροῦσιν, καὶ οἱ Γαθόντες, ὃς ἂν ἔστιν εἰς Γερομόναχος Μελέτιος τῶνα,
ὅστις ἐπαχε κεφαλῶν μείζων τοῦτον σφοδρῶς, ὅσον καὶ ἐπέδην ἡ
Κεφαλὴ πᾶσι, καὶ ἀπὸ τῆς διὰ τὸ καθε αὐθιγνὸν δυνάμιν, ἐπρόσρε-
ξεν εἰς τῷ Θεοτόκῳ, καὶ πορδύεις εἰς τὸ αὐθιγνὸν Ἀγίασμα, καὶ λα-
βὼν ὕδωρ ἔλασεν τῷ Κεφαλῷ, καὶ παρῶτος, ὡς τὰ Θαύματος ἐκ τῆς
πάσης ἀπηνάγῃ.

Ἐπεὶ δὲ τις Μοναχὸς Ἀντώνιος καλεῖσθαι, κρημοδόμενος τῆς Μονῆς,
πληρωθεὶς εἰς τὸν εἰς πόδα αὐτῆς, ἔλκει Θανατοφόρῳ, πῶς ὅτι ἐλατρώθη ὅλον
τὸ ποδῶν, ὅστις ἐξόδωσεν εἰς Γαβῆς πλεία, καὶ μὴ ἔραν καμῖαν
θεραπείαν ἢ ἰαφείαν τελείαν, εἰς τῷ μνήμῳ αὐτῆς ἦλθεν τὸ Ἀγίασμα,
καὶ προσδραμῶν μὴ δακρύων καὶ θερμῆς Πίστεως, καὶ ἐπακαλεσάμενος τὸ Πα-
νμύνητον ὄνομα τῆς Θεομήτορος, ἐφθασεν εἰς τὸ Ἀγίασμα, καὶ λαβὼν ἐξ
αὐτῆς ὕδωρ ἔπλυνε τὸν πόδα, καὶ δίδύς ἀπεκατέστη ὑγιῆς, καὶ ἀπῆλθεν
ἀγαλλόμενος, καὶ δοξάζων τῷ Ὑπέρτατον Δέσποιναν.

Καὶ ἕτερος δὲ τις Μοναχὸς Παρθένος ὀνόματι καταβύχόμενος ὑπὸ ἀ-
δουείας τὰς πυρετὰς ἐπέκεινα τῆς δεκατετάρτης μηνῶν, δίδύς ὅτι ἔπειτα, καὶ νιφά-
μενος ἐκ τῆς Ἀγίας Μοναστείας τῷ ὑγιᾶ ἔλαβεν, τί ἐν ἀπαρῶν ἐν κατ'
ἐκ, ὅτι ὅσημέραι ὑποτελῶνται, μετὰ τῷ δυνάμιν τῆς ἀπαρῶν καὶ
Θεοπαίδος Δεσποίνης, ἀναρῶντα καὶ ἀνεδιγνῶντα τεράσια καὶ Θαύματα
ἐξ αὐτῆς τῆς Ἀγίας Μοναστείας, ὅτι ὅστις προσέλθει εἰς αὐτὸ μὴ θερμῆς Πί-
στεως ἐλατρώεται (ὡς τῷ Θαυμασίῳ σα Μήτρ ἀπέρανθε ὅσα ἐδωρήσθαι
τῇ Ἀγίαςματί σου.) ὑπὸ καθε αὐγῆς πάσης ὅτι ἡδύον ἔχει.

Ἐτι ἀφῶν νὰ λέγω καὶ τῷ Μονῷ καλεῖσθαι, καὶ ἐπακαλεσθῶν ἐκ
οἷον ὅπως τῇ Γερίαν, ὡς ἐν αὐτῇ καθορᾶται γεγραμμένον, ἡ Μονὴ τῇ
Γερίαν, ἔχουσι τὸ πάλαι Μοναστήριον, καὶ ἀρχαῖον, ὡς κτίσθαι ἐγγὺς
τῆς Βασιλείας τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης πᾶσι τῇ Ἀγίᾳ Εὐτυχίᾳ, σωτη-
ρὸν ἔχοντος καὶ τὸν Μέγαν Νικόλαον, ἐπὶ Λαϊκὸν ὄντα, καὶ ὑπὸ εἰδωλι-
κὸν Ναὸν μιανὰς τινὸς Θεᾶς τῇ Εὐφροσύνῃ, εἰς Ναὸν Μείζοντα καὶ Κάλ-
υπτον τῆς Θεοτόκης παρ' αὐτῇ αὐτοκοδομησάμενος, ὡς μέχρι τῆς νῦν ὁρᾶται,
εἰ καὶ μὴ ἡ αὐτὴ οἰκοδομή· καὶ τόπος δὲ δεικνύεται πᾶσι τῇ ἐκείσε δεικ-
νομένων, ἐν ᾧ ἰδίως προσήνυχτο ὁ Μέγας Νικόλαος. Προσέχῃ, λεγό-
μενος μέχρι τῆς σήμερον. τῷ τοίνυν τὸ πάλαι ἔχουσι Μοναστήριον,
ἔχουσι καὶ ἐρημιᾶν, ἐγγεῖτε μετόχιον τῆς Κύπρου, καὶ αὐτοκοδομησάμενος

πράξιμος Νικηφόρος, Ἡγούμενος ἐπιγραφόμενος Κύριος, καὶ Μονῆς, ὅς τις καὶ
 Ἀρχιεπίσκοπος ἐξημερίσθη Κύριος ὕψιστος. οἶδα ὅτι ἀπιστήσαντι τοῖς γρα-
 φόμενοις οἱ ἀναγνωσκόντες, καθὼς ἠπίσαν καὶ γὰρ. πλὴν ἀπελθὼν ἐκεῖ-
 σε, ἐζητήσα πειρώτως ἐγγραφόντι πρὸς βεβαίωσιν τῆς λογιᾶς, ἀλλ'
 ἐδὼν ἔχεν ἔλεγον οἱ ἐκεῖσε Πατέρες. περικρύμψας γὰρ τὸ σκιδροφυλάκιον
 Θεωρίας χάριν, εὗρον ἐκεῖ παρέρριμψον, ὡς ἀγνωστὸν μικρόν τι τετρα-
 διον, ἐν μεμβρανῇς παμπάλαιον, καὶ ἀναγνὼς αὐτὸ Ἑλληνικὸν ἔχων ὕ-
 φος, ἔγνων μέρος εἶναι ἐκ τῆς Βίβ. τῆς Ἀγίας Εὐτυχίας, ὡς ἄλλον Μωυ-
 σία αὐτὸν ἐπανέστος τῆς Συγγραφῆς, καὶ καθὼς Μωσὶ δέδωκεν βοηθόν
 ὁ Θεὸς τὸν Ἀαρών, ἔγω τῷ Ἀγίῳ Εὐτυχίῳ διδάσκοντι ἐν Κύρῳ ἐδό-
 θη βοηθὸς ἐκ Θεοῦ ὁ Γερὸς Νικόλαος, λέγοντος. καὶ πρὸς Πίσωσιν τί-
 θημι αὐτοῖς τὰ ἄνω εὗρον ἐκεῖσε ἀποδιδόμενα. „ καὶ Καθ' ἅπτερ τοῖς
 „ Μωυσεὶ φησὶ ἐδόθη βοηθὸς ὁ Ἀαρών, ἔγω καὶ τῷ Εὐτυχίῳ ἐδόθη ὁ
 „ Συσρατιώτης Νικόλαος, μετ' αὐτὸν δὲ τὸν Ναὸν τῆς ἀναθάρτης Θεᾶς κα-
 „ τέβαλε, καὶ κάλλιστον τέμενος τῆς Ἀγίας Θεοτόκου ἀνήγειρεν, καὶ ἐκ τῆς
 „ λίθων τῆς Θεομάχης καὶ ἀναθάρτης Θεᾶς, τὸν δρώμενον Ἀγίου Οἴκου
 „ ὠκοδόμησεν. Εὐτύχιος μὲν πρὸς λίθους ὠύεργον, Νικόλαος δὲ ἐλαττο-
 „ σάτο, καὶ ἀμφότεροι ὠκοδόμησαν. καὶ ἡ Θεοτόκος Ἀγνή καὶ ἀμόλυντος
 „ ἐνοίκησεν, Νικόλαος τῆς Λυκίας τῷ Προεδρίῳ ἐμπιστεύεται, ὁ δὲ
 „ Μακάριος Εὐτύχιος ἐπαύδα κατέμεινεν, ἐν τοῖς πόνοις, τῆς καρπῶν
 „ αὐτῆς ἀγαλλόμενος. “ Καὶ ταῦτα μὲν ἐξ ὧν ἐτύχησεν Γραμμάτων ἱ-
 κανὰ πρὸς Πίσωσιν.

Καιρὸς δὲ δηλῶσαι καὶ περὶ τῆς γυναικὸς πρώτης ἐμνημονεύσας, καὶ ὅσα ἀνό-
 λογα, ἐτι δὲ καί τινα Θεύματα Συγγραφῆαι, καὶ ἄνω ἑώρακα μόλις, καὶ
 καὶ ἔγω τέλος ποιῆσαι. ἐπεὶ ἐδὲ δύναιτο γράφειν πλείονα, καὶ ταῦτα γὰρ
 ἐν βίβ. ἔγραφα. εἶδε δὲ ὑποδεχθεῖν τὸτο δέμνων ἡ Ὑπέραγνος Δείσπον-
 να, καὶ ὁ Μοιροβήτης υἱὸς αὐτῆς Γησὺς ὁ Θεοῦδραπος, ἰλαθεῖν δὲ πρὸς
 βίων τῆς Μητρὸς αὐτῆς ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις, καὶ ἀφ' ἁρσέμοι τελείαν τὴν
 συγχώρησιν, καὶ ἐπὶ τῇ φοβερῇ αὐτῆς βήματος ἀνατιύχοντι τῷ ἀφ' ἁρσέ-
 σιν, ὅτε ἐλάσσειται Κεῖναι ζώτας καὶ νεκρὰς, καὶ τὰς Γραφάς. ὑμεῖς δὲ
 ὦ Πατέρες Σεβάσμι, δεχόμενοι τὸτο ποσὺ μως, (καὶ τοὶ μὴ γινόμενον
 ὡς ἐζητήσατε καὶ πάντα ἀπλοῖκως, ἀλλ' ἐν ἐδὲ πάλιν Ἑλληνικῶς, μετα-
 ξὺ δὲ τῶν, καὶ τὰς ἁφ' ἁρσέμοις ἀποδέσεις, ὑποκλίναν πότε μὲν εἰς τὸν
 Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, πότε δὲ εἰς τὸν ἀπλοῖκώτερον, ὡς καὶ ἐδυνήθη-
 μιν, καὶ ὡς ὠκονόμησεν ἡ Παιταίασα.) εὐχόμενοι ὑπὲρ ἐμὲ πρὸς τὸν Κύ-
 ριον, καὶ τῷ ἀειπάρθοντι Δείσποντι, μὴ ἀμνημονέσθης τῆς ῥήματός μου,
 ἀλλὰ φυλάττειτε τὰς Μοναστικὰς ἀποδόσεις, καὶ Ἑκκλησιαστικὰς ἀπο-
 λογίας ὡς παρελάβετε, καὶ μάλιστα ὑμεῖς οἱ τῆς Γερᾶς συνάξεως γέρον-
 τες, καὶ οἱ καὶ καιρὸς Προεσῶτες, ἐροῦντες πάντες δὲ τὸ συμφέ-
 ρον

Παιδίον ὡσεὶ νεκρὸν κείμενον, ἔμποδον τῆς Ἀγίας Εἰκόνης. ἡ δὲ Μήτηρ αὐτῆς, ὤλεσεν αὐτὴν. καὶ Παραλυτικὸς τις ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ ἐπιδήσει τὰ ἱερὰ Μανδύα τελείως Θεραπεύεται.

1. Ἡ τὸ Παιδίον αὐτῆς ὤλεσεν αὐτήν.
2. Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἰατρείας ἀδελφὸς, Παραλυτικὸς ὢν.

ρον τὰ ἱερὰ Μοναστεία, καὶ μάλιστα τὴν Ψυχικὴν ἀνέλεον τῇ Ἁγίᾳ ταύτῃ Μανδρᾷ περιεχομένην, ὡς λόγον ὑποδύσαντες ὑπὲρ αὐτῆς, καθὼς ὁ Θεὸς λέγει Ἀπόστολος. Καὶ ταῦτα μὴ πρὸς τὸ πῶς ἴκανα.

Ὁ δὲ ἐμφανισμὸς ἄνω ἐγένετο καὶ τὸν Συγγραφεῖα, τὸν Καὶ μαρτυροῦντα, ὅς τις συνέγραφε πάντα. διὸ καὶ πιστεύεται ἄξιος. ἐπειδὴ μὲν τὸν ἐμφανισμὸν πενήτηκοντα καὶ ἑπτὰ ἐπὶ παρήλθον, ὅτε συνέγραφε αὐτὸς πάντα ταῦτα, καὶ ἐδιώρθασε καλῶς ὡς γράφει, πληρὸν δὲ φανεράναι καὶ τὸ ὄνομα τὸ ἐδύλογημῆτος, καὶ ὅπως ἀξιωμακρίτως ἔχει τὰ ὅσα συνέγραφε, ἀγκαλὰ καὶ ἔχει τὴν προκοπὴν καὶ διόρθωσιν ὅσα λέγει, δὲ χρειάζεται μαρτυρίαν τινὰ, ἐπειδὴ μαρτυροῦν τὰ γεγραμμένα. συνέβηχον δὲ ἀρχῆς εἰς τὴν Μονὴν ἔχει τὰ ἅπαντα τῆς Θεοτόκου Θαύματα πανταχόθεν ἀδελφοί, καὶ δαιμονιζόμενοι, καθὼς καὶ τὰ νῦν ποθέντες ἐὰν ὑπολάβωμεν τὴν ὕμνῳ ληθαργός, ὅτε καὶ καὶ φθόνον τὸ ἔχοντες, ἐγγράμιος τις ἐκ τῆς πλησίον Κωμῶν, ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος ἀρεῖν ἀρεμῆν, ὅπου καὶ συγκαταστήσαντες ἄνθρωποι, ἐπέθηκε πῦρ τὸ διώξει τὴν Μελίαν. αἴφνης δὲ ἐκ τῆς πυρὸς ἐκείνης φλόξ μεγάλη ἐγένετο, καὶ τὸ βόρειον μέρος πυρπολήσασα, ἔφθασε καὶ μέχρι τῆς Μονῆς. ὡς δὲ ὁ ληθαργός τότε κοιμώμενος παρὰ τῆς πόδας τῆς Θεοτόκου, καὶ βλέπει ἐν ὁράματι τὴν ὑπεράσπασιν Δέσποιναν, λέγουσαν αὐτῷ. „ἐγέρθητι ταχέως, καὶ λαβὼν τὴν Εἰκόνα μου, φεύγε, καὶ σώζε.“ ἔξπντος ἐν γενόμενος ὁ ἀδελφὸς, καὶ θεασάμενος ἑαυτὸν μὴ ὑγιῖν, τὸ δὲ πῦρ ἐγγίσαν τῇ Μονῇ, λαμβάνει τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα, ὃν τὴν Θαύματος, καὶ ἔρχεται ἕως τῆς Πύλης, ὅς ὡς αὐτὸν τῆς Μονῆς πρὸς τὸ Νότιον μέρος, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ ἐν τῇ Πύλῃ, καὶ καὶ τὰς ῥίζας οἱ Εὐσεβεῖς ἀνέσταντες δι' Εὐλάβειαν. ἐστὶ δὲ νῦν ἄλλος τις μέγας, ὡς ὁράται, ἐγγὺς τὸ πῶς εὐδα ὡς ἐκείνους. θεασάμενοι δὲ μὴ ταῦτα καὶ οἱ ἐν τῇ Μονῇ Πατέρες τὴν φλόγα, μὴδὲν ἄλλῃ φροντίζοντες, ἄρμυσαν τὴν λαβὴν τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα ἐκ τῆς Νεῆς, μὴ ἀρόντες δὲ αὐτῷ ἐθαύμαζον, καὶ ὑπορῶντες ἐδρῶν ἀπαρηγόρητοι. ἀλλ' ἐπεὶ τὸ πῦρ καὶ μόνον τὸν Ναὸν, ἀλλὰ καὶ τὴν Μονὴν ὅλῃν ἐπυρπόλει, ἔσαν καταπύκνωσιν ἐν ξύλῳ, ἔφαγον κλαίοντες, τὴν ἐαυτῶν Σωτηρίαν παραμαρτυροῦμενοι. πυρποληθέντος δὲ τῆς Μοναστείας, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ Βιβλίων, Εἰκόνων, Κειμηλίων, καὶ τῶν λοιπῶν, ὅτε δὲ ἐμῆκε πλησιάζει τὸ πῦρ εὐδα ὡς ἡ Ἀγία Εἰκών, ἠδὲ καὶ ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ διὰ μίαν ἐπιμαρτυροῦν ἀπιστέστη. τὰ ἰδόντες οἱ Πατέρες ἔβηχον πλησίον ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ θεωροῦσιν αἰφνης ὑγιῖν τὸν πρῶτον ἀνίστατον, καὶ ἐν τῇ Πύλῃ τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα, πίπτοντες κατὰ γῆς ἔχοντες ποταμὸν δάκρυα, λυπόμενοι μὴ διὰ τὴν φθορὰν τῆς Μονῆς, καὶ

ροῖτες δὲ διὰ τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα, πῶς δὲ ὑπερήθνησαν, ποῖται ὁ
σαυρὸς.

Ταῦτα ἀκροῦσται εἰς τὸν Κρατῶντα τότε τῆς Νήσου, Καλέμενον Ρ'·
πῆρ Ντιλαζανία, καὶ τὸν Συρραφία, διηγεμῆς δὲ μάλιστα πάντες τὰ γε-
γόμενα, καὶ τὰ ἀφ' οὗ ἀδένους καὶ ληθαργεῖ, ἠθέλησε τὰ ἀνικοδομῆσαι τῷ
μοιῷ δι' ἀλάβειν. ἀλλ' ἡ πᾶσι Σύζυγος, ἥτις τὸ εἶναι τῷ Μονῷ ἐν
τῇ κοποδιστῇ τῆς Μυριαθῆσης, ἥτις ἐν ποικίλᾳ αὐτῆς, ἐξήτισσε δι' ἱ-
δίαν ἀναλαμῶν ἀνικοδομῆσαι τῷ Μονῷ, συγκατανύσαντος δὲ εἰς
τὸ πᾶσι αὐτῆς, ἐν ὃ ὁ λόγος ἔργον ἔδωκε, καὶ χρήματα ἐδῶκεσαν
ἐκὰς τοῖς Μοναχοῖς, ὧν ἀρχηγὸς ἐν τότε Λακάς Γερομόναχος, καὶ Συ-
μεὼν Μοναχός. ἐν μὲν δὲ Γενίᾳ γενομένη τῇ ἐμπροσθε, ἔδωκε ἀπ' ἀρ-
χῆς Γελία, καὶ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἤρξαντο τῆς οἰκοδομῆς τῇ Ναῷ, καὶ τῶν
κελλίων, πελειωθέντων μέχρι τῆς τελευτῆς Δεκεμβρίου μηνός, καὶ τὸ ἐξαίρη-
τος ἐβδόμησεν τῶν ἐν τῷ οἰκοδομῇ πολλῶν εἰς τὴν οἰκοδομίαν,
καὶ πικτῶν χερδὸν ἡδ' Χερσιανῶν βοηθοῦσιν. ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκοδομὴ ἐκεί-
νη, ὅσα ἐκ ξύλων, ἐκ οἷδα ὅπως, ὑπ' ἄλλῃ ἐμπροσθε πάλιν ἑξῆς
ἐπισυμβάτος, καθὰ καὶ ἀφ' οὗ ἀφ' αὐτῆς, εἴτε ἀπ' ἄλλης τινὸς αἰτίας, ἀπᾶσα
διεφάρη. Ἡγεμῶντος τότε Συμεὼς Γερομόναχος, καὶ τὸ χιλιεὶς πεν-
τακοσιοστὸν πεσαρακοστὸν ἑξῆς ὑπὸ Χερσῆ, ὠκοδομήθη ὁ Ναός, καὶ
τὰ Φοινικαῖα λογύρια κελλία, τὰ πρὸς δυσμᾶς, καὶ σάλονται μόνον ἐκ
τῆς οἰκοδομῆς ἐκείνης ὡς παλαιὰ, καὶ τὸ ἑξαίρητον. ἐπεὶ δὲ τὰ πρὸς
ἀνατολᾶς καὶ τὰ καὶ τὸ Νότον μέρος ἀνικοδομήθη καὶ κελλία, ὠκοδομή-
θησαν καὶ τὰ ἐκείνη. Ἡγεμῶντος Μελετίου, καὶ τὸ χιλιεὶς ἐπτακοσιο-
στὸν Σωτήριον ἔτος καὶ ἐπέκεινα. ἡ δὲ μεγάλη καιροσύνῃ Στέρρα, ἐχρῆτο
αὐτῇ τῇ μετ' αὐτῆς Ἡγεμῶντος Μακαρίου Σωφρονίου, ἐπιστάτην ἐν
πᾶσι πᾶσι καὶ τῇ Μακαρίᾳ Σιλοφύλακος Χερσῆ, πάντων τε ἡδ' Πα-
τέρων μοχθέντων, καὶ ἑξαιρέτως τῇ μαίεσσι Χερσῶν. καὶ τὸ χιλιεὶς
ἐπτακοσιοστὸν πεσαρακοστὸν πέμπτον ἔτος, ὅτε πορεύεσθαι τῆς Μοῦσας ὁ οἰ-
κοδόμος Παρθένιος Γερομόναχος. τότε ὠκοδομήθη καὶ τὸ πλῆσιον τῆς Ἐκ-
κλησίας Κελλίων, καὶ ταῦτα μὲν εἰδήσεις μικρὰς χάριν ἐρεθίσαν, ἐν
σωτηρίᾳ. καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἀγίας Εἰκόνος εἰς Κύπρον, καὶ ἡδ'
ἀκολοθησάντων δύο πυρκαϊῶν. τὸ δὲ Λεῖψον τῇ Ὁσίᾳ Ἡσαΐᾳ, ἔχ-
οντὲν τὸ σινῶλον, ἐδὲ ὁ τόπος, εἰς ὃν ἐτάθη ἐστὶ γρασὸς, ἀλλὰ καὶ αἱ
Κητοὶ αὐτῇ ἡγάγεσθαι ἐπὶ τῇ θροῦνῃ ἐμπροσθε διεφάρησαν.

Ἀλλὰ καὶ οὗτος καὶ τῶν διηγεσάτων θαύματα τῆς Παρθένου, ἥτις τῆς
Ἀγίας αὐτῆς καὶ Χαριτοβόρῃς πελειῶται Εἰκόνος. πάντα δὲ εἰπεῖν τὰ κα-
δεκάσι μέρη, ἀδύνατον, ὅπως δὲ Οὐρανῷ, καὶ ἐκείνῃ τῇ τῆς ἐξ-
ημερίᾳ τῆς Θαλάσσης καὶ Ἀστὸς Οὐρανῷ τίς ἐκείνησιν; ἐν
τῇ ἐπιχειροῦσιν Συρραφίᾳ ὅσα ἀνήκουσιν, καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ πάντως ἐπι-
λέ.

1. Τὸ Καλλίστον, δι' οὗ οἱ ἀποχευόμενοι σκλάβοι ἐλδοφῶνται ἐκ
θαφῶν Πατρῶν, ἥτις αὐτῶν Πίσεως.

καίτοι με δ' ἁγίος διηγήμενος. ἀλλὰ πρῶτον ἡ Θανυσματὶ ἀξιῶν ἔστι, πῶς
ἀπαντᾷ τοὺς Σεβάσμιον τοῦ Μοναστηρίου εἰς τὰς ἀπαραίτητα ἔξοδα, καὶ
κατανομάς τῶν ἐξόδων. πῶς δεισκόμενος ἐν ὑποδυσβάτω τόπῳ καὶ ἀ-
καταστάτῳ, καὶ τὰ σωματικά, ἔχει πάλιν ἱκανὰ τὰ πρὸς ζωάρευσιν;
πῶς οἱ ἡμίονοι, τὰ τῆς Μονῆς λέγω Μελέσια, ἀκαταπαύτως κοπιᾷσιν
τὰς βαρυτάτας τῶν Ὀρέων, πρὸς τὴν τῶν ἀγαγμάτων κομιδῇ, ἔδω εἰς
βλῦπτονται; ἢ μὴ οἱ σραπυκοὶ αὐτοὶ, καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ Χειμῶνος,
ποσῶν ἀπερχομένων προσκυνητῶν μὲν παιδίων, ἔδω δεινὸν ἐν ταῖς ἐν-
αῖς, καὶ τῇ βαρυτάτῃ τῆς ὁδοπορίας πάχουσιν; εἰδότε καὶ συμβαίνει
ἐν ταῖς κρημνοῖς, ἀδωδὲως πάλιν βοιωδύνται οἱ πίπτοντες, καθὼς ποτὶ
γέγονε νηπίῳ τινὶ κρημιζόντι, καὶ ἀδωδὲως φυλαχθέντι. συνέβη δὲ
τοῦτο αὐτῷ καὶ ἐν τῇ πρωτοφάτῃ Χρυσανθῶ τῇ Γερομοῦσῃ, πεισόντι εἰς κρη-
μιζομένην τὴν, καὶ κίνδυνον ζωῆς ἀπειλόντα, ἐξ ἧς ἀδωδὲως ἐσώθη ἡ
τῆς Θεοτόκου ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ. τίς γὰρ ἀειδὴν τὰ εἰς τὰς ἀθροεῖς ἀπαρα-
Θανυσία, καὶ τὰ εἰς τὰς δαιμονιζουμένας; μάλιστα τὰ γινόμενα εἰς τὰς ἐν
Θαλάτῃ πλέοντας, καὶ εἰς κίνδυνον ἐρχομένας; πῶς αὐτὸς ἀδωδὲως
λυθῆναι; καὶ Θεοτόκῳ ἐπιμαλόμενος; καὶ ἀρκεῖ αὐτῇ πάντων εἰς μαρτυ-
ρίαν. Ναυαγίας ἐκείνος, καὶ ὅπῃ φιλία ἔδω τῆς Θαλάττης καθι-
δαίς, καὶ τῇ δὲ κακείσῃ περφερόμενος. ὅστις καὶ ἐσώθη αὐτὸς ἡ τῆς Θεο-
τόκου, ἐπιμαλόμενος τῇ ἐν Κύκκῳ Χαριστήριον Εἰκόνα αὐτῆς. εἰδὲ καὶ
ἐλθὼν ἐμόνασε καὶ τὴν ἐσώχουσιν, Γρηγόριος ὁ πρῶτος ἔστι.

Ἐπεὶ δέ τις Μοναχὸς Γάκωβος ἔνομα, Ζωγράφος τὴν Τέχνην, ἔ-
χων ἔδω τὰ δαίμονα πονηρὸν χρόνος ἱκανὸς, καὶ εἰς Κύκκον, καταπύσας,
σώζων σκοπὸν ἔχων γὰρ προσπίσῃ εἰς τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα, καὶ γὰρ προσκυ-
νήσῃ αὐτῇ, ὅπως τύχῃ ἰάσεως, ὅς τις μὲν ζῆσιν Πίστις ἐκείνησιν ὅπῃ
κτύπος καθήσας, ἐλθεῖν εἰς τὸ Γερον μοναστήριον, μὲν καὶ ἔπειρα Χειμα-
ρίων. ἐκέρχόμενος δὲ τῆς Λακκοῦσας τῆς Χωρᾶς ἔξωθεν, ἦκεν φωνῇ οἱ
συνοδοιπόροι τὸ ρηθῆναι Γάκωβ, λέγοντα, Γάκωβ περ βέβηται γὰρ ὑ-
πάτης; εἰς τὸν ὅπῃ, καὶ μὴ πηγμῆς. ὅπῃ γέγονε δις, καὶ τῆς,
ἦκεν μὲν τὴν φωνῇ, τινὰ δὲ ἐχ' ἐώρων, (ἐπεὶ καὶ ἐλάλει ἔσθω αὐ-
τὸν ὁ δαίμων.) φοβηθέντες ἐν, ἠβέβηοντο σραπῶναι εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν-
τες δὲ τὸν ἄνθρωπον ἵσυχον ὄντα, καὶ μηδὲν τὸ συνόλον παρατρεχόντων ἢ
λαλῶντα, ἔλαβον θάρρος, ἐλπίζοντες εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, καὶ τὸ
ὄνομα αὐτῆς, ἐπιμαλόμενοι ἐβάδιζον τὴν ὁδόν, ἐλθόντες ἕως ἡμῖν τὸ δρό-
μον, ἦκεν πάλιν λαλῶντα τὸν δαίμονα καὶ συνοχαρῶντα τὸν Γάκωβον, καὶ
λέγοντα, Γάκωβ, τί κακόν σοι ἐποίησα; πόρα πόρας, καὶ πόρας χρόνος
ὅπῃ συνοδίσκομαι σὺν σοί, καὶ θέλεις γὰρ ὑπάτης εἰς τὴν Παναγίαν τὴν
Κύκκῳ, ἔχων γὰρ μὲν ἐξελάσης; ἢ θάρρεις πῶς εἶναι καὶ αὐτὴ ἡ Εἰκόνα,
ὡσάν τῆς Εἰκόνας, ὅπῃ Ἰσορεῖτε ἐσεῖς; ἕως τὸ νῦν ὡς κινεῖται κρημιζόν-
τος.

δὲν σὲ ἔρριψα, ὅτε εἰς ὕδαρ, ὅτε εἰς πῦρ, καὶ ἔχ' τι ἐσὺ θέλεις γὰρ μὲ
κακοποιήσης; ὁμῶς ἤξευρε πῶς δὲν σὲ ἀφύων γὰρ προσκυμῆσης τῷ Ἀ-
γίῳ Εἰκότι, οἱ δὲ συνήγοροι τῷ Γαβρίε, ἐβίαζον τὸ ζῶον ὅπῃ ἦτον
ὀπιβεβηκώς. ἀφ' οὗ ὁμῶς ἐφθασαν εἰς τὸ Γερον Μοναστήριον, Καὶ ἐξελ-
σαντες εἰς τὴν πύλιν τῷ Μοναστηρίῳ, ἐξηγῶντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐπέχουσιν
δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ Γαβρίε, καὶ ἐκάθιστον. ἔλεγον ἐν αὐτῷ οἱ Πατέρες
τῆς Μονῆς, ὅτι παρὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ σὺ γὰρ προσκυμῆσης, ὡς πλε-
στον καὶ οἱ ἄλλοι, ἐβλήθη δὲ δις καὶ τρεῖς ἀναστῶναι, ἀλλ' ἐκ ἡδυνάτο
τὸ παντὲς σαλευῖσθαι, ἀλλ' ἔγινον πόσον βαρὺς καὶ οἰκώδης, ἐκ σι-
γῆς τῶν δαίμονος, ὥστε γὰρ ἦτον τις λίθος μέγας ἀκίνητος. ἐβλά-
σαν δὲ πρὸς ὁμῶς τῶν ἐγγεῖραι αὐτὸν, ὁμῶς εἰδὲ γὰρ τὸν κινήσαν προσῶς
ἐδυνήθησαν. ἔμενον δὲ ἐκεῖ εἰς τὴν πύλιν τρεῖς ἡμέρας, ὕστερον δὲ μὲν
μεγάλῃ κόπῃ καὶ βίᾳ, ἐφθασαν ἕως τῷ Πύλιν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ
ἐκεῖ ὁμοίως τὸν ἐμπόδισεν ὁ δαίμων τελείως, καὶ ἐκ εἰς αὐτὸν εἰσελθεῖν,
ἔλεγε γὰρ, ἐκ ἐὼς εἰσελθεῖν. ἀμφοτέρω δὲ αὐτὸν καὶ ἐβίαζον ἵνα ἐμβῇ
εἰς τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' αὐτὸς ἔμενον ἀκίνητος, ἐσάθη δὲ καὶ εἰς τὴν
Πύλιν μερικῶς ἄρας ἐμποδιζόμενος, ὕστερον δὲ μὲν μεγάλῃ σφοδραίᾳ
εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐλθὼν ἐμπροσθεν τῆς Ἀγίας Εἰκότος
προσκυμῆσεν, ὁ δὲ δαίμων φεγγὼν τὴν δυνάμιν τῆς ἀειπαρθένου, ἔρρι-
ψεν αὐτὸν χαμαὶ, καὶ ἔλκεν ἑσπάραξεν καὶ σφοδρῶς ἐπάραξεν, καὶ ὁ-
δέως ἐξ αὐτοῦ ἀνέχρησεν, τὴν συμφορὰν αὐτὴ ὁδυρόμενος, καὶ λέγων, ὅ-
τι πάγω ὅτι διώκει με ἡ δυνάμις τῆς Ἀγίας Εἰκότος καὶ τῆς Θεοτόκου. (ὡ-
ς ἔρριψεν ἀνέχρησεν καὶ ἀπείρων θαυμασίων σε Δέσποινά.) ἠγέρθη δὲ πα-
χέως ὁ ἀνὰ Γαβρίε ὕμνης, καὶ σαφρονῶν, ὕμνος δὲ καὶ ἀχαριστίας
ἀναπέμπων τῇ Θεομητορὶ. ὅστις μὲν τὴν θεραπείαν ἰσόρῃσεν Εἰκότας πε-
ριστάς, μάλιστα εἰς τὴν Κύρον.

Τίς δὲ ἀειδμεῖσθαι δυνάται τὰ ἐν ταῖς ἀνομβείαις πρὸς ὁδοῦς φαινόμε-
να ὑδατῶδη γένη; τίς εἰπεῖν ἰχθυεῖ, τὴν ὑποστροφὴν ἥν ἐν ἀκαθαρσίαις
ὑσῶν γυναικῶν; καὶ τί λέγω ταῦτα; ἀληθῶς τινὲς εἶραι ἔτεχον. ἀλλὰ δὲ
τι παιδίον ἐγενέτο εὐχάλοιο, καὶ ἔτερον ὥστε νεκρὸν κείμενον ἐμπροσθεν τῆς
Θεομητορικῆς ταύτης Εἰκότος περὶ τὸν ὁμῶν ἐδείχθη. ὡς ἐξ ὧν θαύματος.
ἔωσαν μάρτυρες ἡνὶ θαυμάτων πάντων καὶ Κήρυκες οἱ ἐν ἀδελφείᾳ καὶ
μενοι σκλάβοι τῆς Θεοτόκου, κατὰ καὶ ὁ ἐκ Κασοβίας ἀργύρης, ὅστις
ὑπό τινος πάθους καταπνιγόμενος, καὶ εἰς κίνδυνον ζωῆς ἀεισκόμενος, πε-
ριέειπε ὡς δούλος καὶ τὸ συνήδεις τῇ βαχίλῃ τὸ Κολλέριον, ἐν τῇ Μονῇ
τότε ὄρεθείς ὡς προσκυμῆτης, καὶ πρὸς τὸν ἐλθὼν τὴν πάθους, ἰχω-
ρων πολλῶν ἐκχυδόντων ἐκ τῶν σῶματος.

Καὶ ὁ στρατοκόπος δὲ Γεώργιος συντείψας τὸν πόδα αὐτοῦ καὶ τὴν ὁ-
δὸν, ἐν τῇ ὁδῷ ἡμερῶν ὕμνης παρ' ἐλπίδα πάντων ἀπεδείχθη, φαίνεται
καὶ

Οὗ ὡς τὰ Σαράπη πεμφθεῖς, καὶ μετ' αὐτὴν πλῆθος στρατιωτῶν καὶ τῆς
Μοῦνης, καὶ ὅτε ἐπληρίσασαν, (ὡς τὸ Θαύματος.) μέγας ὑετὸς γέγονεν,
ὥς θύξασθαι πάντας.

καὶ Χεῖρας σιδηρὰς, εἰς μνήμην τῆ θροῦνης ἀφ' ἧς τὸν Εὐαγγελιστὴν
ἀπὸ τῆς κινήσεως τῆς Χεῖρας καὶ τῆς Ἀγίας Εἰκότος, ἔλαβεν ὡς τὸν
παλαιὸν τῆς Χεῖρας αὐτῆς Ἐκρανθεῖσης. ὅθεν καὶ πάντες φέρονται οἱ Ε-
θνικοὶ, Παναγίαν τὴν Κύκκου ἀκούοντες. καὶ Ἐθνικοὺς, Σαβάρητας, μέ-
γας τῆς Νύκτος ἀκούοντες τῆς Ἀγίας Θεομητορικῆς Εἰκότος πολλὰ μὲν
καὶ ἄλλα, καὶ ὅτι ἐνεργεῖ εἰς τὰς ἀνομβρίας, αὐτὴν τότε ἐν τῇ Νύκτι ἐν-
εργεῖ, ὅς τινες παιδείαν ἢ κατωκέντων, ἐκάλει τὸν Ἡγούμενον. καὶ μετ' αὐ-
τοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν αὐτὸν. ἀπὸ τῆς πλῆθους τὸν Κόσμον καλὸν μετ' αὐ-
τοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν αὐτὸν. ὅμως μὲν ὀλίγας ἡμέρας ἔξωθεν, αὐτὸς καὶ οὐ γὰρ
βροχὴ, δέλω καύσει εἰς τὴν Κεραλίαν τὴν τὸν σερτίτιον, (ἐνοῦσας τὴν
Ἀγίαν Εἰκόνα,) καὶ ὕστερον νὰ σὲ Θανατώσω. ταῦτα ὁ Ἡγούμενος ἀκού-
σας, ἦλθεν ἐν φόβῳ εἰς τὴν Μονὴν, καὶ Νηστῶν ἐλπίσας μὲν τῆς Ἀ-
γίας Εἰκότος Θεομητορικῆς. ὡς δὲ ἐν Μουσουλμανισμῷ ὅτε ἡγούμενος ἢ δια-
κόνος, καὶ λοιπὸν δόμνος πίπτει καὶ γῆς. ἐμπαρθεῖν τῆς Γεράς Εἰκότος
χυῖον ποταμὸν δάκρυα, ὥς ὑπερβῆναι τὸ ἕδαφος, καὶ ὡς, ὡς τῆς
ἐν τῇ Χαριτοβρύτῃ Εἰκότος μεγάλης Χάριτος Ὑπεραγῆς Δέσποινας,
Νέφος μικρὸν ἐφαίνετο περὶ τὸ μέσον τῆς Οὐραῖς, καὶ σκότος πολλὸν ὕψους,
ὥς καὶ ἐκινδυνώσαν ἐν τῇ μεγάλῃ τότε Βροχῇ. τότε γὰρ Θαυμάσας καὶ
ὁ Σαράνης, ἔδωκεν Ὁρισμὸν Βασιλικὸν εἰς τὸν Ἡγούμενον, ἀνεμπεδύ-
σας νὰ πεικέρχεται τὴν Μονὴν Λιτανεύων μὲν τῆς Ἀγίας Εἰκότος. καὶ
καὶ μὲν, πάλαι ἔχρηστο.

Τὸ δὲ νεωστὶ συμβῶν ἐν τῇ καταδρομῇ τῆς Βασιλικῆς Σαράνης, (ὁ
πικρὸς πασιὰς ἔστιν ἄνθρωπος) καὶ ἐν ὧρα θέρους, καθὼς οἱ πάντες γινώσκου-
σιν, ὡς τὸ ἥλιος τότε ὄντος ἐπὶ τὸν Διόντι, πῶς ἐθαυμάσαι, ὅτε
ῥέει μοι τὸ δάκρυον ῥέοντι; ἔπειτα ἐκείνος ὁ ἐρασιχρήματος (ὁ νε-
κρὸς ἔστιν ὁ λεγόμενος) τὸν αἰσώτερον ἢ αὐτὸς ὑπὲρ τῆς τῆς Μο-
νῆς, ἀπειλὴν καὶ ὀλέθρον. Ἐγὼ δὲ τότε αὐτοὶ ἀδελφὸν, πλὴν προτρο-
πῇ, τὴν Μακαριωτάτην Ἀγίαν Κυρίαν Κυρίαν Φιλοθέην, ἐπορεύθη τὴν ἱε-
ρεῖαν τὴν τῆς Μονῆς Οἰκονόμον, ὃν περ ἀρῶν ἐδήλωσα πάντα τὰ αὐτῇ ἀ-
γνώμενα, καὶ κλαίοντες προειπόμενον ἄνθρωπον, ῥέοντες τοῖς ἐν τῇ
Μονῇ ἔστιν, ἵνα πρὸς τοῖς ἀδελφοῖς, τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα φυλάξαισι μάλι-
κα, εἰς τὴν τῆς ἀποκαταστάσεως ὅπως προειπομένη, προσέχοντες καλῶς εἰς πάντα
μὲν ἀκαταπαύτως δέσπον. ἐφάρτε ἔν ἐν ἀποκαταστάσει τῇ Ἀγίᾳ Εἰκόνι,
Λιτανεύοντων ἢ Πατέρων μὲν δάκρυα. ἀλλ' ἅμα τῷ περὶ τὴν πόλιν αὐτὴν
λαίῳ, ἐγένοντο βρογαί, καὶ ἀσραπαὶ φοβεραὶ, ὡς ὡς τὸν Θαύματος,
ἐν τεισὶν ἡμέραις ἀκαταπαύτως, ὥς καὶ τὴν Κύκκου ὅλην ἐπάρξαν,
καὶ Βροχὴ δὲ φάγδαία γέγονε ποσῶν, ὅσον ἔδωκεν ἐν Χειμῶνι. ὅθεν ἐκ
τῆς ἐπαπεινάθης οἱ ἀπὸ τῆς ἀκαμπτῆς καὶ σκληρῆς, καὶ μεγάλης ἐδειλά-
σαν οἱ Ἐθνικοὶ ἅπαντες, χημάσιν ὀλίγοις μόνον ζημιώσαντες καὶ τότε τὴν
Μο-

42 Μονίω. διόν δὲ γράφει καὶ τὸν ὑπερον πυρπολισμὸν τῆς Ἀγίας Μονῆς καὶ τὸν ἀτακτισμὸν αὐτῆς, καὶ ἔτι τέλος ποιῆσαι.

Κατὰ τὸ χιλιοσὸν ἐπιτακτικὸν πεντηκὸς ἔτος, ὑπὸ Θεοφύλακτου, καὶ τὸν μὲν Νόμβειον, ἐπυρπολήθη ἡδη τρίτον, ἡ Γ' ἰσὶ ἀπὸ τῆς ἑλκελίου, (ἐκ οὗδα ὅπως,) ὁμῶς μὲν τῆς Ἐκκλησίας παρῶσα τῶντος τῶ ἀνῶθεν Οἰκονόμῳ Κύρ Παρθενίῳ, φυλαχθεῖσης αὐτῆς τῆς Ἀγίας Εἰκότος, ὁμῶς μὲν τῶ λοιπῶν Εἰκόνων, καὶ ὀλίγων Κειμηλίων καὶ δὲ τὸ χιλιοσὸν ἐπιτακτικὸν πεντηκὸς ἐπέμπετον ἔτος, αὐτοκοδομήθη αὐτῆς ἡ παρῶσα τῆς Θεομήτορος, ὡς καὶ τῶ αὐτῶ Οἰκονόμῳ, ὑπομείναι τῶ αὐτῶ, ὁλίφεις καὶ ἐσποχωγίας, καὶ κόπας ἐκ ὀλίγας. (τοταυτὰ δὲ ἀγαπᾷ καὶ προσάγει ἡ Ὑπέρραγος Δέσποινα, τῶ Γερῶν πύσῃν δὲ ἀγαπᾷ καὶ προσάγει αὐτῶ καὶ αἰ φροντίζουσα ὑπὲρ αὐτῶ Μονίῳ, ἡ παρῶσα καὶ σκέπτοσα αὐτῶ καὶ αἰ φροντίζουσα ὑπὲρ αὐτῶ τῆς.) ὡς καὶ σαφῆστα αὐτῇ τῇ Μονῇ ἡ ἰδία Θεοτόκος ἀπέδειξε. μὲν δὲ τὸν πυρπολισμὸν ἐρχόμενοι οἱ Πατέρες ἐκ τῆς Βασιλικῆς, τόπος ἔτι καλῆμενος, εἰς τῶ Μονίῳ, ἑώρων μακρόθεν εὐδὸν τῆς Ἐκκλησίας φῶτα φαίνοια. πλησιάζοντες δὲ, εὐδὸν εἰδῶσαν, τεκμήριον ἀληθῶς σαφές, τῆς Θεοτόκος ἐπισκέφειας πρὸς τῶ Μονίῳ τῆς. ὡς καὶ τὸ παρὸν τροπάριον τῶ Δαδῆρος καὶ ὅπως ἐν τῶ τέλει τῆς Βίβλου κατεστρώθη, φανεροὶ εἰς τῶ Πέμπτῳ φῶδι.

„Νέον ἄφθι καὶ τῶ, τῇ πυρποληθείσῃ Μονῇ Πανάμωμε, φῶτα ἐν δούμοις ἡμερῶν καὶ νύκτα ἐξάπνοια, καὶ Γυνὴ Ὁραία Θεοπολῶσα, τὸν Νάον σου, Δαμφοφόρος τ' ὀφθεῖσα οἷς ἡδύει.

Καὶ ἄλλοτε πάλιν ἐβλεπον οἱ καθαροὶ τὸν βίον Πατέρες, Γυνῆκα περβεληνῶν τὸν ἥλιον, πᾶν Ὁραῖον καὶ Ὑπέρραγον, Θεοερχομένην τῶ Μονίῳ, (ὡς βεβαίῳ τὸ ἀνῶθεν τροπάριον.) αὐτοκοδομήσαν δὲ αὐτῶ ἐκ βάθρων ὁ αἰμνῆτος, παρῶν μὲν τῶ Ἐκκλησίῳ, μὲν θῶλα εἰχόρον, εἶτα τὸ Ἡγούμενον πᾶν Ὁραῖον μὲν θῶλα ὡς ὁράται νῦν, μὲν τῶ σερῶν τῶ αὐῶ, καὶ κατὰ Κελῶν, καὶ τὰ πρὸς Νάον Κελῶν τετραχόρα, πρὸς τοῖς τὸ τετραπύριον, μαγειρίον, μαγειρίον, φῆρον, καὶ κελῶν, ὁμῶς καὶ τὰ πρὸς Ἀνατολῶν ἀποβλήσαντα κελῶν. ὑπέμεινε δὲ ὁ αὐτῶς Θεοφύλακτος, καὶ κινδύας μεγάλως, ἐπεὶ ἀπαρτίζοντας τῶ Ἐκκλησίῳ, ἐκαίρης ἐγκρεμίσθη ὁ θῶλος πλακύνωντας ὑποκάτωθεν καὶ τῆς οἰκοδομῆς, (ἐκ οὗδα δὲ εἶπε ὑπὸ ἀντιτιδότητα τῶ κτιστῶν, ἡ δὲ καὶ δείξη καὶ ἔτερον Θαῦμα ἡ Θεοτόκος.) ὁμῶς δὲ τῇ δυνάμει καὶ χάριτι τῆς Πανυμνῆς ἀβλαβῆς ἐπρήθησαν, ὡς καὶ τὸ τροπάριον φανερὰ τὸ κηρύττει, ὃν καὶ τῶ ἐκ τῆς ἐκτῆς φῶδης τῶ ἀνῶθεν καὶ ὅπως.

„Ἐσὶν ὅπως εἰδείχθη, οἱ καταχωρῶντες ὑπὸ τῶ κτισματος, τῆς μονῆς σου κόρη καὶ ἐκείνη Εἰκότος εἰς οἶκον τῆς Κυκκισίας, Σῶσι καὶ ἐφάνθησαν καὶ Ζῶντες, τῇ σὴ χάριτι μόνῃ Πανδαύμασι.

43 Μὲν δὲ τὸν δυνάτον, τῶ αὐτῶ καὶ Ἐφραίμ, ὁ Θεοφύλακτος ὑπὸ ἀνῶθεν αὐτῆς τῶ Ἐκκλησίῳ ὑπὸ Θεοφύλακτου καὶ Ὁραῖου, ὡς ἐξ ἡμῶν, βεβαιώματα ἡδύει παραιτῶν τῶ ἔργῳ, καὶ σμικρῶν τῶ προθυμίας τῶ (εἶναι δὲ ἄξιον ἐνθυμήσας καὶ Θαυμασμοὺς τῶ Μακαρίῳ τούτῳ κηρύττει τὸ κατεστρώματα) παρῶν μὲν ἡ ἀγάπη καὶ εἶχε πρὸς τῶ Θεοτόκῳ, ἡ ἔφεισι εἰς τὰ πνόμενικα, ἡ γενναίως. Καὶ μεγαλοφυχία, ἡ ἀκρα καὶ ὑπομονὴ εἰς ἅπαντα τὰ τυχόντα. (μαρτύρομαι δὲ ἐπὶ ἡ εἶδον ἄτερον ὡς αὐτὸν) ὡς ἐὰν ἦτον ἐπὶ ὁσὶς ἐξάπαντος ἡδύει μετὰ τῶ τὸν σχολόν τῶ, μὲν τὸν ἐγκρεμισμόν τῆς Ἐκκλησίας, ἐπεὶ ἐκ ὀλίγῃ ζημία ἡκολούθησεν. ὑπέρμερος χεδόν. αὐτῆς δὲ ὁ αἰμνῆτος ἅπαντα τῇ Θεοτόκῳ ἀνῶθεν, ἡρῶτο αὐτῆς τῶ ἔργῳ εἰς τὸ κτίειν, ἐλπίζων εἰς Θεὸν καὶ τῶ Κυρίῳ Θεοτόκῳ. ἡ καὶ συνδραμῶσα ἐβοήθησεν αὐτῇ, ἡ μίση τῶ φιλοχρίτων, φατίζουσα πᾶσι ἐπαρκεῖν αὐτῇ, καὶ ἐτελείωσεν αὐτὸ τὸ Θεοφύλακτος ἔργον, καὶ ἀνῶθεν τὸν ἔτι, Θεοφύλακτον Νάον, καὶ ἅπαντα τὰ Θεοφύλακτον Κηρία, τὰ νῦν ἐν τῇ Ἀγίᾳ μονῇ ὁράμενα. ὅστις καὶ μὲν τῶ οἰκοδομῶν Ἡγούμενος ἐχημάτισεν, καὶ Θεοφύλακτος ζήσας, καὶ πολιτείας αὐτῆς, πλήρης ἡμερῶν ἡμέρας, καὶ πολλὰς πρὸς Θεὸν προσεργῶν, ἡ τῶ ἐπαρκεῖν ὑποδείγματον καὶ Θεοφύλακτος πολιτείας αὐτῆς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, εἰς τὸ μετᾶχον τῶ ἀγίῳ Δομῆτι, ἐνταφιαθεὶς δὲ εἰς τῶ Μονίῳ τῶ Ἀρχαγγέλου, καὶ τὸ χιλιοσὸν ἐπιτακτικὸν ἐβδομηκὸς ἔκοντος ὑπὸ Χειρῶν, καὶ μὲν Γανναίον μεταβάς ὑπὸ τῆς προσκαίρης ταύτης ζωῆς, εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς τῶ ὑπολαβεῖν Θεοφύλακτος τῆς ἀειπαρθένῃς Μαρίᾳς τῶ ἀντιμιδίου, τῶ μὲν καὶ ἀγῶν τῶ, ὡς ὑπὲρ τῆς Μονῆς αὐτῆς λίαν μαχθήσαντα.

Καὶ ταῦτα μὲν Γυνῆκα πάντα ὅσα γράφει ἀδύατον, ὑπέρμερος ὅτι καὶ ἄπειρα, καὶ μάλιστα ἐν βίᾳ, ὡς τῶ καιρῶ ἔτι με κατεπεύγοντος, διὸ καὶ ὡς ἔτι γέγραπται, πότε μὲν Ἐβραϊκῶς, πότε δὲ ἀπλοῖκῶς, εἰ καὶ πάντα ἀπλοῖκῶς παρὴν τῇ γράφει, ἀλλ' ὅπως ὡς ἐγείντο ἔτι ἀρίσκειται καὶ ἡ Ὑπέρραγος Δέσποινα. ἔρῶν δὲ εἰ ἀναγιγνώσκοντες, καὶ μέμνηται τῶ ταπεινῶ Ἐφραίμ.

ΣΧΟΛΙΟΝ,

Εν τῇ παρῶν Θεωρεσίᾳ.

ΔΕΝ εἶναι ἀμφίβολον, ὅτι μὴ ἀπίστον εἰς ἄνθρωπον Χριστιανὸν Ὁρθόδοξον, ὅτι νὰ δέσκεται ἡ χάρις τῆς Παναγίας Πνεύματος εἰς τὰς Ψυχάς, καὶ εἰς τὰ Σώματα τῶν Ἀγίων, ἀμὴν ἀκόμη, καὶ εἰς τοὺς Τάφους αὐτῶν, καὶ εἰς τὰς Εἰκόνας αὐτῶν. καθὼς τὸ μαρτυρεῖ Γεωργίου ὁ Δαμασκηνός, εἰς τὸν πρώτον βιβλίου τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων Λόγον, μετὰ τὸν μέγαν Γρηγόριον, ἐπιστὶν Γράφοις. „οἱ δὲ Ἄγιοι, καὶ ζῶντες πεπληρωμένοι Πνεύματος Ἁγίου, καὶ τελειοποιημένοι αὐτοὶ ἡ χάρις τῆς Ἀγίας Πνεύματος ἀνεκφοίτου ὄντος, καὶ ταῖς Ψυχαῖς, καὶ τοῖς Σώμασιν ἐν τοῖς Τάφοις, καὶ τοῖς Χαρακτῆρσι, καὶ ταῖς Ἀγίαις Εἰκόσιν αὐτῶν, καὶ κατὰ ὅσας, ἀλλὰ χάριτι, καὶ δυνάμει.“ „ὅτι τὸ, καὶ Θεομαρτυρεῖ ὁ Θεός, καὶ ἡ ἑστὶν Εἰκόνας τας, καὶ ἡ τῶν Τάφων τας, καὶ ἡ τῶν Σωμάτων τας.“ ὡς ὅτι καὶ τὴν βεβαιότητα τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ μαρτυρίαν τῶν τῶν μεγάλων δύο Θεῶν Πατέρων, βεβαιώματα, πρέπει νὰ πιστώσῃ ἀδυστάκτως χωρὶς τινα ὑποψίαν, καὶ σύγχισιν τῆς Νοῦς μας, ὅτι ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, νὰ δέσκεται εἰς τὰ Σώματα, εἰς τὰς Τάφους, καὶ εἰς τὰς Εἰκόνας ὅλων τῶν Ἀγίων, καὶ νὰ κάμῃ ὁ Θεὸς ἡμῶν αὐτοὺς Θεόματα ἅπαντα. ἡ προσκυνήσεις ὅπως γίνεται εἰς τὰς Εἰκόνας τῶν Ἀγίων, καὶ ὅπως ἡμῶν τὰς Ὁρθόδοξας δὲν εἶναι Λαβδτική, ἀμὴν εἶναι δελτική, καὶ τιμητική. ἡ δὲ ἡ προσκυνήσεις ὅπως γίνεται εἰς τὴν Θεοτόκον, εἶναι ὑποδελτική. δὲν εἶναι ὅτι Λαβδτική, καθὼς γίνεται εἰς τὸν Θεόν, ὅτι πάλιν εἶναι δελτική καθὼς γίνεται εἰς τὰς Ἀγίας, ἀμὴν εἶναι ὑποδελτική. ὅτι ἡ Θεοτόκος Σωτήριας ἐν Γαστρὶ αὐτῆς, καὶ ἐκέντησεν τὸν Μονογενὴ ἱόν, καὶ Λόγον τῆς Προανάρχης Πατρὸς, καὶ ἡ τὸ ὡς ἀνωτέρα πάντων τῶν Παιδῶν, καὶ πάσης Κτίσεως, καὶ Ἀγγελικῶν δυνάμεων, καὶ τιμιωτέρα πάντων τῶν Οὐρανίων Νοῶν, ἡ προσκυνήσεις ὅπως γίνεται πρὸς αὐτὴν, λέγεται ὑπερδελτική, ἡθεοτική καὶ ἐκείνῃ τὴν προσκυνήσιν ὅπως κάμνουμε εἰς ὅλους τὰς Ἀγίας, ὅσον εἰς τὰς Τάφους αὐτῶν, ὅσον εἰς τὰ Σώματα, ὅσον καὶ εἰς τὰς εἰκόνας αὐτῶν. καὶ λοιπὸν καθὼς εἴπαμεν ἀνίσως, καὶ εἰς τὰς Εἰκόνας, τὰ Σώματα, καὶ Τάφους τῶν Ἀγίων ὅλων δέσκεται, καὶ κατοικεῖ ἡ Χάρις τῆς Παναγίας Πνεύματος, καὶ τὴν μαρτυρίαν τῶν τῶν δύο Φωστῶν, λέγων τὸ Δαμασκηνὸς Γεωργίου, καὶ τὸ Θεολόγος Γρηγόριος, ὅσον μᾶλλον ἀκόμη πολλαπλάσιον, καὶ πολὺ θεωρότερον δὲν

ἡθελε κατοικεῖ, καὶ δέσκεται ὅλη ἡ τελειότης τῆς Χρησμάτων τῆς Παναγίας Πνεύματος, εἰς ὅλους τὰς Θεομητορικές Εἰκόνας τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, αὐτὴ ὅπως ὀνομάζεται Μήτηρ τῆς ἡμῶν, καὶ Λόγος τῆς Θεᾶς, αὐτὴ ὅπως λέγεται Θεομήτορ τῆς βασιλείας τῆς ὅλων Θεᾶς, Νύμφη τῆς Παναγίας Πνεύματος, αὐτὴ ὅπως ἦτον ἐκλεγεμένη, προφεισμένη πρὸς καταβολὴς κόσμου καὶ αὐτὸ τὸ Μυστήριον, δηλαδὴ νὰ ἐμνήσῃ τὸν Υἱόν, καὶ Λόγον τῆς Προανάρχης Πατρὸς, αὐτὴ ὅπως ὀνομάσθῃ ὑπὸ τὸν Ἀναρχὸν Θεόν, πρὸ τούτου αἰῶνας πρότερον, Πεισιτέρα Καθαροτάτη, Ἀμώμος, Ἐκκλητική, Πλασίον, καθὼς εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἁσμάτων φαίνεται. ὅλη Καλὴ ἡ Πλασίον μας, ὅλη Καλὴ, καὶ Μώμος ἐν ἐσὶν ἐν σοί. Θεωρεῖται, νύμφη μας, Ἐκκλητική μας, ἡγάπησάς ὑπὲρ πάντας τὰς Νεαίδας. καὶ ἄλλα μύρια πολλὰ, ὅπως εἰς ἡμεῖς τινὰς νὰ τὰς ἀπαλειψώσῃ ὅλους ἐν πρὸς τὰς μαρτυρίας, καὶ δὲν ἐξαρκεῖ. Πνεῦμα Ἄγιον ἐπῆλθεν εἰς αὐτὴν, ὅταν ᾤδε τὴν Ἀρχαγγέλου. Εὐηγγελίσθῃ τὸν Εὐαγγελισμόν. ὁ Μονογενὴς υἱός, καὶ Λόγος τοῦ Προανάρχου Πατρὸς, ἔλαβε Σάρκα ὑπὸ τὰ Πανάχραντα αὐτῆς αἶματά, ὡς ἀμύλητος προεξῆλθεν ὑπὸ τὴν Κοιλίαν της καὶ τὸν ἄνθρωπον, Θεὸς τέλειος, καὶ ἄνθρωπος τέλειος, Θεοῦ ἄνθρωπος ὅμως ὁ αὐτός Γενεῖς Σωτὴρ ὀνομαζόμενος. πᾶς λοιπὸν, ἡ αὐτὴ ὀνομαζομένη Κεχαλειμένη, καὶ ἐν γυναικὶ ἀπάσαις Εὐλογημένη, νὰ μὴν κατοικῇ εἰς τὰς Εἰκόνας της, καὶ νὰ δέσκεται ἡ Χάρις τῆς Παναγίας Πνεύματος; πᾶς; εἰς τὰς δύο τὰς ἡμῶν, καθὼς εἴπαμεν πρότερον εἰς τὰς Εἰκόνας ἐκείνων, Τάφους, καὶ Σώματα νὰ κατοικῇ ἡ Χάρις τῆς Παναγίας Πνεύματος, καὶ νὰ κάμῃ ὁ Θεὸς δι' αὐτῶν τῶν Ἀγίων ἅπαντα Θεόματα, καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον ὅπως κατοικεῖ, πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος Σωματικῶς, εἰς τὰς Εἰκόνας μίαν τοιαύτης Μητρὸς τῆς Θεᾶς τῶν ὅλων, Μορφώματα καὶ Ἐκτυπώματα, νὰ μὴ δέσκεται ὅλα τὰ Χρησμάτων τῆς Παναγίας Πνεύματος, πολὺ θεωρότερον ἡθεορετικὴ καὶ ὑπὸ ὅλα τὰ σώματα, πάφους, καὶ Εἰκόνας ὅλων τῶν Ἀγίων; βεβαιώματα. καὶ ποῖος ἐξήχος, καὶ τελείως τῆς Νεῦς ὑπερμύθος, ἡθελε τὸ κέρη; καὶ λοιπὸν, εἰς ἀπλῶς μόνον, εἰς καθεὶ Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ὅπως ἡθελες Ἰσοδοῖον καθεὶ τυχὸν Ζωγράφος, δέσκεται ἡ Χάρις τῆς Ἀγίας Πνεύματος, καθὼς καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν Ἀγίων Εἰκόνας δέσκεται Χάρις τῆς Παναγίας Πνεύματος, πολλὰ μᾶλλον εἰς ἐκείνῃ, τὴν ὅποιαν ὅχι μόνον πᾶς τὴν Ἰσοδοῖον ὁ Ἀπόστολος Λευκῆς, Μαθητῆς ὄντας ποῖτος τῆς Διδασκαλίας Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ Θεοτόκος ἡ ἰδέα, τὴν αὐτὴν Εἰκόνα ἐθεώλησεν εἰς τὰς Παναχαγίους Χείρας της, καὶ τὴν ἐκράτησεν ἄρῃ ἐκείνῃ, καὶ τὴν ἐθεώρησεν ἀρπάζοντος, καὶ ἀρμολίας, ἐκτείναν τὰς Θεοεργεῖας Ὁρθοδόξου πρὸς αὐτὴν, ἐκράτησεν ἐκείνη τὰ Χρησμάτων λόγια, τὸ, ἡ Χάρις τοῦ ἐξ ἐμοῦ Τεχθέντος νὰ εἶναι μετ' αὐτῆς. δὲ ἀμφιβάλλει τινὰς εἰς τὸ, λέγεσθαι ὅτι δοκίμοις τῶν κόσμων τῶν, οἱ ἡπατημένοι, Καὶ μαρὰ καὶ τὸν

Ἀπόστολον, εἰς τὴν Σοφίαν τῷ κόσμῳ τῷ αἰῶνος τίτῃ· δὲν εἶται ἀμφιβό-
 λια λέγουσιν, οἱ λαοὶ οὐκοῦν, ὅτι νὰ δεικνύεται ἡ Χάρις τοῦ
 Παναγίου Πνεύματος εἰς ὅλας τὰς Εἰκόνας τῆς Ἀγίας, πολλὰ μάλλον εἰς
 τὴν τῆς Θεοτόκου· λοιπὸν, ποῖα εἶναι ἡ δόξα αὐτῆς, ὅτῃς Χοροὶ Σοφί-
 ας φιλεῖ τῷ αἰῶνος τίτῃ; ποῖον τὸ ἐρωτήμασθαι, ὅτῃς ἀμφιβάλλει, καὶ με-
 διασπᾶται πολὺν, Συλλογισμὸς φέρει εἰς τὸν αὐτόν; εἰπέ. ἡ ἀμφιβό-
 λια μὲν εἶναι, λέγει ἡ τὸ ἀπόστολον τῆς Ἀγίας Εἰκόνης ὅτῃς δὲν τὴν
 Θεοῦ καθ' ἑαυτῆς· τὸ μὲν παράττει, καὶ μὲ συγχίζει, καὶ ἀμφιβάλλει,
 διαλέξω, καὶ ἀπιστῶ. βαβαὶ τῆς ἀδελφότητος, καὶ ἀπιστίας· καὶ τῆς ἀδελφότη-
 τος· τῆς μαρᾶς, καὶ ἀσάτης δόξα αὐτῆς· ἀκασον ἀνθρώπου, καὶ μὴ γί-
 νη· ἐρευνῆται Μυστικῶν παραγράφων τῶ Θεῷ, τῶ ὁποῖον ἡ ἀπειρος Σοφία,
 καὶ ἡ Πρόνοια ἡ Θεοῦ, καὶ καὶ Οἰκονομεί τὰ πάντα ἡ τὴν τῆς πολ-
 λῶν Σωτηρίαν, καὶ ἀφίλειαν. εἰδὼς ὁ Παῦλος εἶνα καὶ καὶ, καὶ ζήλον τῆς
 Ρωμανίας Οὐρανοῦ τῶν Ἐκκλησιῶν τῶ Χριστῷ, καὶ ἵτον διαγισμῶν, νὰ
 ὑπάρῃ εἰς τὴν Δαμασκόν, νὰ παιδεύσῃ ὅσους εὔρει Χριστιανούς, τὸν ὁποῖον
 ἐδιείδεν οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Γερουσίας, εἰς τὸν δρόμον ὁμοῦς πηγευόμε-
 νος, ἀνέει Οὐρανόθεν μίαν Φωνὴν, καὶ γίνεται ἡ φωνή· καὶ λέγει ἡ Φω-
 νὴ πρὸς αὐτὸν, Σαβλ, Σαβλ τί με διώκεις; ὑποκρίνεται ὁ Παῦλος, με-
 φόβον, καὶ ῥόμον λέγωντας· καὶ ποῖος εἶσαι ἐσὺ, ὅτῃς ἐγὼ σε διακώ,
 ποῖος εἶσαι εἰπέ μοι; τίς εἰ Κύριε; λέγει ἡ Φωνή, πρὸς αὐτόν· ἐγὼ εἰμὶ
 Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις· ἀκούσατε λοιπὸν, ἐσεῖς οἱ ἐρευνῆται, καὶ φερίεργοι·
 ἡ Φωνὴ ἐκείνη ὅτῃς ἐλάλησε πρὸς τὸν Παῦλον ἵτον φωνή Θεοῦ, ὅτῃς δέ-
 λει νὰ εἰπῇ πῶς ἵτον ὁ Θεός· ὁ ἴδιος· λοιπὸν ἡ ἐκλήθη ἐκείνη ἡ
 Φωνὴ εἰς τὰ ὅτε τῶ Παύλῳ; βέβαια ἡ νὰ φοβῆται ὁ Παῦλος, καὶ νὰ
 ἀπέχη τὸν σοχασμὸν ἐκείνον ὅτῃς εἶχεν εἰς τὸν Νῆον, εἰς τὸ νὰ
 καταδιώκῃ τῶ Χριστιανούς· καὶ λοιπὸν δὲν ἵτον Καλλιόπην νὰ ἐλθον
 ἐκείνη ἡ Φωνὴ πρὸς τὸν Παῦλον, αὐτῆς νὰ εἰπῇ ἐγὼ εἰμὶ Ἰησοῦς, ὃν σὺ
 διώκεις, νὰ ἐλθον ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεός ὃν σὺ διώκεις; βέβαια, μὲ φαίνεται·
 πῶς τὸ· ἡδελε δώση πρὸς τὸν Παῦλον, σελαστέρον φόβον, καὶ ῥόμον·
 διότι ἄλλο εἶναι τὸ, ἐγὼ εἰμὶ Θεός, καὶ ἄλλο τὸ ἐγὼ εἰμὶ Ἰησοῦς· διατὶ
 λοιπὸν δὲν εἶπον τοῖς λογῆς ἡ Φωνή; διότι τὸ εἶναι Πρόνοια Θεῷ,
 ὡ ἀνθρώπου. Πρόνοια Θεῷ εἶναι τὸ, καὶ ἐγὶνη Οἰκονομικῶς, ἡ νὰ μὴ
 χάσῃ τὸν Παῦλον ὁ Θεός· νὰ τὸν χάσῃ ὁ Θεός; καὶ πῶς ἡδελε τὸν χά-
 σῃ; πῶς; ἀκασον· ἐν ἡδελε εἰπῇ ἡ Φωνὴ πρὸς τὸν Παῦλον ὅτι ἐγὼ
 εἰμὶ ὁ Θεός ὃν σὺ διώκεις, ἡδελε σοχαδῇ ὁ Παῦλος νὰ εἰπῇ ὅτι ἐγὼ
 Θεὸν δεῖ διώκω, ἀμὴν διώκω Ἰησοῦν, Ναζωραῖον, καὶ ὅπως ἡδελε πάλιν
 νὰ ἀκολουθῇ τὸν δρόμον, καὶ νὰ μὴ αἰδανῇ παντελῶς τὸ πταίσματῃ·
 ἡ τὸ ὡς ἡκασον, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις, αὐτῶς ἡδελε
 εἰς τὸν αὐτόν τῶ ὁ Παῦλος, καὶ ἐκράξε λέγωντας· Κύριε τί με θέλεις
 ποιῇ

ποιῇσαι; καὶ κατήχησιν τὸν τὴν Θεὸν ἐκείνου Φωνὴν τὸ τί τὰ καμῇ,
 ἐγὼ εἶσε τὸν μεγάλον πταίσμον ὅτῃς ἐκαμῇ, καὶ πηγήνῃς εἰς τὴν Δα-
 μασκόν, Βαπτιστῆς τὸν τὸν Ἀπόστολον, Ἀνανίαν, ἐκέρυττε τὸν Χριστόν,
 παρρησία Θεὸν ἀληθινὸν εἰς ὅλας τὰς Συναγωγὰς τῆς Ἰουδαίας, καὶ τῶ
 τοιαῖς λογῆς ἐγίνε Σκευὸς Ἐκλογῆς. Ἐγνώρισας πᾶρα Πρόνοια, καὶ πᾶ-
 ρα Θεὸν αὐτῶν; ἐκατέλαβε Οἰκονομίας Θεῷ, πῶς πᾶστε Προ-
 νοί ὁ Θεός τὴν Σωτηρίαν τῶ ἀνθρώπων, ἡ νὰ μὴ ὑπολειπῇ; κατὰ
 Καίρῳ Οἰκονομεί ὁ Θεός, καὶ Προνοί ὅλον τὸ πᾶν καθὼς γνωρίζει, καὶ
 ἐξέρει ἡ Πρόνοια τῶ τῶ Σωτηρίαν τῶ κατ' ἐνός ἀνθρώπου, με ἡ
 φόβος ῥόπος ὅτῃς γνωρίζει ἡ Παντοκράτωρ Πρόνοια, καὶ κηδεμονία τῶ.

Ἰστέον ὁ Ἀπόστολος Λευκῆς λοιπὸν, τῶς ἑῖς Εἰκόνας τῆς Θεοτόκου,
 καὶ τὴν μὴ πρῶτον χωρὶς τὸν Μονοφῶν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Θεοτόκου,
 ἡ ἑῖς οὐνομάζεται, πρὸς τὸν ὁποῖον Ἀπόστολον Λευκῶν, προσεκύμασεν ὁ
 Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ τῶς σκευῖδας, καθὼς Γράφει ὁ Συγγραφεύς, αὐτῇ
 πρῶτον, καὶ διεῖρα ἀρετῇ κακοσμητῶν, Συμῶν τῶνομα· τὴν ὅποιαν
 ἀφ' ἡ τὴν ἐποσφερῇ ὁ Ἀπόστολος μετέπειτα ὅταν τὴν Ἰστέον, εἰς τὴν
 Θεοτόκον, δεῖδειν ὑπ' αὐτῆς, ὡς ὅτῃς τὴν Ἰστέον δέχας τὸν Μονο-
 φῶν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς· λαβὼν ἐν θάρρῳ ὁ Εὐαγγελιστῆς εἰς τὸ, ὅτι
 ἐφανῇ τῶ ἀρετῇ εἰς τὴν Μητροπόλιν νὰ Ἰστέον ὁ χαρακτὴρ τοῦ
 Προσώπου αὐτῆς, πᾶν τὸν ἡλεγχον ἡ κατ' ἐνός Ἰστέον νὰ κρατῇ, καὶ τὸν
 Μονοφῶν αὐτῆς ὑπὸ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς, ἀναχωρήσας με χαρὰ πολλῇ,
 καὶ πόθον ἀπλετον, Ἰστέον τὴν δευτέραν εἰκόνα, ἡ κατὰ τὸν Μονοφῶν
 εἰς τὰ ἀρετῶν, καὶ προσφῶν, πάλιν καὶ αὐτῇ εἰς τὴν Θεοτόκον, ἡ
 ὅποιαν οὐνομάζεται Ὁδηγήτρια, τὸν ἡλεγχον καὶ τότε ἡ Θεοτόκος λέγεται,
 ὅτι ἐγὼ ἐξήνησα τὸν ὑπὸ, καὶ Λόγον τῶ Προναρχῆ Πατρὸς, ἀνδοσπῶν
 ἀνδρῶς, καὶ μέναισα Παρθένος, ἡ κατὰ αὐτόν, πῶς λοιπὸν εἶναι ἀρετῶν νὰ
 τὸν κρατῇ ὡς Βρέφος εἰς τὰς Χείρας με τὸ τὸ ἀρετῶν; δυσπιστηθεῖσα,
 καὶ εἰς τὸ τὸ ἡ Παναγία Δέσποινα, ἀπέβαλε τὸν αὐτόν Ἀπόστολον ἀρετῶν
 προσφῶν τῆς· καὶ ὡς ἀναχωρήσας ὁ Λευκῶς τὸν τὴν Θεοτόκον, με μεγά-
 λην σκευῖδα, καὶ ἐπὶ μέλειαν Ἰστέον ταύτῃ τὴν τείτῃ, τὴν ἡ κατὰ τὸν
 Μονοφῶν εἰς τὰ δεῖρα, ἡ κατὰ, καὶ ἡ ἑῖς οὐνομάζεται καὶ προσφῶν ταύ-
 τῃ μὴ χαρὰς εἰς τὴν Θεοτόκον, καὶ ἡδελε, καὶ ἀνὰ χείρας λαβὼσα ἡ
 Παναγία Δέσποινα, ζητήσας δέ, καὶ τὰς ἄλλας δύο, καὶ ἐπὶ σκευῖδας κατὰ
 ναντι ἀντικρὺς αὐτῆς τὰς δύο ἐκείνας, καὶ τὴν τείτῃ ἡ κατὰ εἰς τὰς Χεί-
 ρας αὐτῆς, καὶ ταύτας ἀρετῶν, καὶ ἐκφανήσας εἰπέ τὸ, ἡ
 Χάρις τῶ ἐκ ἐμὲ Τεχθέντος νὰ εἶναι με αὐτῆς· ὡς ὅτῃς ταύτῃ τὴν
 τείτῃ, ἡ λαβὼν εἰς τὰς Παναχαῖν Χείρας τῆς ἡ Θεοτόκος, καὶ ἡδελε καὶ
 δεαρήσας, καὶ τῶς Θεολαμπεῖς Ὁφθαλμοῦ αὐτῆς πρὸς αὐτὴν ἀναιτα-
 σα, καὶ Μιτρικῶν Χάρις ζητήσας πᾶς τῶ Μονοφῶν αὐτῆς ἡ κατὰ
 Χα.

Χαριτώσατα πάντα μετὰ τὰ ἄλλα λόγια ὅσα εἶπεν, ἀπέδωκεν αὐτοῖς τὸν Ἀποστόλῳ, καὶ Εὐαγγελιστῇ Λυκᾷ· πᾶρα λοιπὸν, τί πλέον ἔμενε; ἔμενε καμία ἀμφιβολία;

Καλὰ λέγει, ὁ Φιλόσοφος τῷ αἰῶνι τότε, καλὰ αὐτὴ ἡ Ἀγία Εἰκὼν ὅταν ἐπὶ τῷ εἰς Αἴγυπτον, εἰς Ἀττάλειαν, μάστιγα ὅταν αἰχμαλωτίζῃ ὁ Στόλος ὁ Βασιλικὸς, ἦτον καὶ αὐτὴ ἡ Ἀγία Εἰκὼν εἰς τὸ Πλάσιμον τῷ Στόλῳ ἐκείνῳ, δεῦν ἦτον τότε τὸ Πανάγιον Πρόσωπον τῆς Ἀγίας Εἰκόνος ἀσκηπῆς; ἀναμφιβόλως. ὥτως ἔχει. καὶ πάλιν, ὅταν εἰς τὸ Βασιλικὸν Παλάτιον πόσας χρόνας ὅπως δέλεσκειτον δεῦν ἦτον ἀσκηπῆς; βεβαιώτατα. ὁρθῶς, ἔφη. καὶ λοιπὸν ἔτι τί πᾶρα, δεῦν θέλει νὰ δείξῃ τῷ Θεῷ τῆς, ὡς καὶ πρότερον εἰς ὅλους; τὸ εἶναι Πρόνοια Θεῷ ἀνθρώπου, καὶ κηδεμονία. τότε εἶναι Οἰκονομία Θεῷ, ἔτι κάποια τέλη ὅπως ὁ Θεὸς Προνοεῖ, καὶ ἡμεῖς δεῦν γνωρίζομεν. καὶ ὅχι μόνον ὅταν ἦτον εἰς τὸ Βασιλικὸν Παλάτιον, ἦτον ἀσκηπῆς αὐτὴ ἡ Ἀγία Εἰκὼν, ἀλλ' ἀκόμη, καὶ ὅταν εἰς τὴν χιλίαν πεντακοσίαν ἐβδομήκοντα ἑπτὰ, μετὰ τῷ Ἰῷ Ὁθωμανῶν κυριαρχίᾳ, ἔτι χρόνας ὕπερον ἑκοσμῆθῃ, καὶ ὁ Κοσμήσας αὐτῷ βέβαια ἐδεῶν, καὶ τῷ Θεῷ τῆς Θεοτόκῃ, καὶ τῇ Χρυσῇ ὁμοίως, Ἀγίον Πρόσωπον· πᾶσι τὰ νῦν εἶναι ἀθέατος τοῖς πᾶσιν, ὥσαν ὅπως ὅσοι ἐδοκίμασαν, καὶ ἀκαλύψασιν τῷ σκέπῳ, ἐν ᾧ κεκαλυμμένῳ ἔχασιν τῷ Ἀγίῳ Εἰκόνῃ, βαρέως ἐπαυδῆσαν ὑπὸ τῷ Ὑπέρτατον Μπτέρα τῷ Θεῷ, καθὼς εἶναι ἀπογεγραμμένον εἰς τῷ Περιγραφῷ, μετὰ ὅλον ὅπως ἐκείνοι ὅπως ἔκαμαν τῷ δοκιμῷ, ἦτον ἀνδρὲς ἐνάρητοι, καὶ τῷ Θεῷ ἀνθρώποι. καὶ τὸ Πρόνοια Θεῷ ἀνθρώπου, καὶ κηδεμονία πρὸς ἡμᾶς, εἰς τὴν ἐσχάτην καιρὸς τῆς, καὶ ἀδελφές, ἐπειδὴ, καὶ ἡ ἀγάπη ὑπὸ ἡμᾶς ἐφυγῆθῃ καὶ τὸν Ἀπόστολον. τὸ κακὸν αὐξήσῃ, ἡ ἀμαρτία ἐβασίλευσεν, τὰ Θεῷ ἐκαταφρονήσῃ, ἡ Εὐλάβεια ὑπὸ ἡμᾶς ὑποσβεσθῇ, τὰ Θαύματα κατηγορεύονται, τὰ Μυστήρια ἐμπαίζονται, τὰ πάντα ἐν ἀμελείᾳ, καὶ τὰ τῷ Κόσμῳ ὅλα κοσμῶνται, ἔτι τὸ, καὶ ὁ Θεὸς ἀπονοῶντας, ἀπονοῶνσι τοῖς τῷ ὅπως, ἔτι νὰ μὴ καταφρονῇ ὑπὸ πολλὰς ἀνυπατάς, ἡ Ἀγία Εἰκὼν τῆς Μητρὸς τῆς, καὶ ὅπως ἤθελε κάμῃ τῷ ἐκδίκησιν, καὶ παιδύσῃ τὴν πολυμερὲς ἐκείνης, καὶ ὑπολεῖψιν.

Εἰς τὴν ἀρχαίαν καιρὸς, καθὼς μᾶς φανερώνουσιν, αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ Ἱστορίαι, ὅταν τὸ κήρυγμα τῆς Εὐαγγελίας ἀπλώνεται εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, ἦτον οἱ τότε πιστεύσαντες, μετὰ μίαν εὐθερμον ἀγάπῃ πρὸς τὴν Χρυσῇ, μετὰ ὅσα ἔχασιν ἤσαν, ἀπόθυμοι ὅλοι εἰς τὴν ἀγωνίαν, χαράμενοι ἔβησαν εἰς τὰ κολαστήρια, καὶ βασανιστήρια ὅπως τὴν ἑκάστην οἱ τύρῃνοι Βασιλεῖς, ἔτι νὰ ἀρνηθῶσι τὸν Χρυσόν, καὶ νὰ θυσιάσωσιν εἰς τὰ εἰδωλα ὅπως ἐπροσκύνησαν ἐκείνοι· τινὰς δεῦν ἦτον τότε ἀποδότης τῆς Εὐσεβῆς Πίστεως, ὡς ἀρνητὴς τῇ Χρυσῇ. ὅλοι ἀπόθυμοι, ὅλοι εὐθερμοι, ὅλοι

σύμ-

σύμφωνοι, μετὰ μίαν γνώμην, καὶ ψυχῇ, καὶ καρδίᾳ ὅλοι ἔβησαν εἰς τὸν ἄλγωνα τῇ Μαρτυρίᾳ, συναιεῖνται εἰς ὅσα τὰ ἄλλα, πᾶσι ὑπὸ αὐτοῖς νὰ ἀπολάβῃ, νὰ βῇ ἐμπρός, νὰ δοκιμάσῃ ὡς ἀποδοτικὰ κολαστήρια, καὶ βασανιστήρια ὁ Οὐρανὸς ἐγέμισεν ὑπὸ Ψυχῆς Μαρτύρων, βλεπόντας, καὶ ὁ Θεὸς τῷ ἀπόθυμῳ, καὶ ἔχασιν ἔρωτα αὐτῷ δεῦν ἐμπόδιζε τῷ ἀποδοτικῷ τῷ τυρανῶν, ἀλλὰ τὴν ἀφίει νὰ κάμνωσιν ἄπερα κολαστήρια, καὶ δεῦν κακὰ εἰς τὴν Χρυσῇ ἔτι νὰ φανερῶν ἡ ἀνδρεία, καὶ ἡ μεγαλοψυχία ἡ ἀληθινῶν Σφατιῶν, καὶ Πιστῶν τῶν δειλῶν· καθὼς ἀναγιγνώσκοντες καθὼς εἰς τὰ Μιολόγια, καὶ εἰς τὴν συναιεῖσιν. ὕπερον ὅμως ἀφ' ἡ ἐφυγῆθῃ ἡ ἀγάπη τῆς Πίστεως ὑπὸ πολλὰς, χρεῖς καὶ ὑπὸ ὅλους, καὶ τὸν Ἱεροφάντην Δαβὶδ ὅπως λέγει, πάντες ἐξέλειναν, ἅμα ἡ κατὰ τὴν ἐκείνην ἔτι εἰς τὸν, τότε ἀπονοῶντας ὁ Προνοητὴς Θεὸς, καὶ ἐπαύσαν ὁ διαγωγὴς ὅπως ὑπὸ τὴν τυρανῶν ἡ εἰδωλαβία, ὅπως ἔκαμαν καὶ ἡ Χρυσῇ καὶ ἡ ἔτι; διότι ἀπόθυμα ἀγάπης δεῦν ἦτον· τὰ Πνευματικὰ ὅλα ὑποσβεσθῆσαν, οἱ ἀνθρώποι ἔγιναν σάρκεις· ὅσοι ὁ συναιεῖν τὸ καλόν, ἔτι τὸ ἐπαύσαν ὁ διαγωγὴς, καὶ τὰ Στεφάνῳ τῷ Μαρτύρῳ ἐμπαίζοντες, καὶ πᾶσι ὅλα εἶναι Πρόνοια Θεῷ, καὶ Φιλανθρωποσύνη Οἰκονομία, διότι ἐὰν δεῦν ἤθελε παύσῃ ὁ διαγωγὴς, καὶ τῷ ψυχρῶν τῷ ἀνθρώπων, ὅπως εἶχον εἰς τῷ Εὐσεβίᾳ, καὶ καὶ τῷ δειλίᾳ, καὶ μικροψυχίᾳ ὅπως ἐδεχθῶν οἱ μεταφρονῶντες εἰς τὰ Μαρτύρια, ἀνάγκη ἦτον τότε, ὅχι ὁ Οὐρανὸς νὰ ὑποδεχθῇ Μάρτυρας νὰ Στεφανῶν, ἀλλ' ὁ ἄδης νὰ γεμίσῃ ὑπὸ Ψυχῆς Χρυσῇ. εἶδες πᾶρα Πρόνοια Θεῷ; τοῖς λογίσι ἀπονοῶντας, καὶ πᾶρα ὁ Θεὸς, εἰς τῷ Ἀρχαντῶν Εἰκόνῃ τῆς Θεοτόκῃ, ἔτι νὰ μὴ φαίνεται τὸ Τίμιόν τῆς Πρόσωπον· ὅσα μὴ, ἔτι νὰ ἐξίχῃ, καὶ νὰ εἶναι ἀφοριστικὴ ὑπὸ τὴν Ἱστορίας ἄλλας Εἰκόνας τῶν ἐπαυδῶν Ζωγραφῶν, ὅπως χρεῖς καὶ Ζωγράφος Ἱστορεῖ ἀπλῶς. ἄλλο δὲ, ἔτι νὰ σώζεται ἡ Εὐλάβεια πάντων τῶν Χρυσῇ ἀείποτε, καὶ παντοτινῇ, πρὸς αὐτῷ τῷ Ἀγίῳ Εἰκόνῃ, καὶ νὰ μὴ πλησιάζῃ ὁ τυρανῶν ἀπλῶς, καὶ νὰ ἀσφῆται αὐτῷ καθὼς τύχη, καὶ ὅποτε θέλῃ, λερωμένος, μεθυμένος, καὶ φαγομένος, καὶ ποτισμένος οἶον ὡς θέλῃ, χωρὶς ἔγκλεισιν, καὶ δοκιμῇ τῆς συνειδήσεώς τῆς, ὡς τῇ Εὐλαβείᾳ (ἦτον δεινύοντες, ἀλλ' ἐκατεπίγνωσιν ὅμως, ὁ ζῆλος αὐτῷ καὶ τὸν Ἀπόστολον.

Διὰ ταῦτα λοιπὸν τὰ αἷτια, καὶ ἄλλα παρόμοια, εἶναι ὅπως δεῦν θέλει ἡ Θεοτόκος νὰ βλέπῃ ὁ τυρανῶν τὸ ἐκτύπωμα τῆς Προσωπικῆς εἰς τῷ Ἀγίῳ Εἰκόνῃ, διότι ἐὰν εἰς τοιαύτῳ μίαν Κεχαρισμένην Θεῷ Εἰκόνῃ ὁ κατὰ εἰς ἤθελε πλησιάζῃ ἀπλῶς μόνον ὡς τύχη χωρὶς σκέπῃ, κατὰ καιρὸν, καὶ ὡς ὅποτε βέλονται οἱ ἀνθρώποι, τί ἀποδοτικὴ νὰ γίνῃ; βέβαια ἤθελον, καὶ πρὸς αὐτῷ τῷ Ἀγίῳ Εἰκόνῃ νὰ ἔχασιν τοῖς Στε-

Ist. di Cipro.

G

βας

Ψυχῶν ἡμῶν, σοὶ Βοῶμεν Πανάχαρτε Δίαποινα, ἅπαντες οἱ δοῦ-
λοι σου Εὐσεβεῖς. σὲ Γικέτομεν, σοὶ Διόμεθα, ὑπολούμεθα Μή-
τηρ, Σῶσον ἡμᾶς. Χειρισανῶν τὸ Κέρας Υἱῶσον, ἡμᾶς ἅπαν-
τας, τοὺς ἐν τῇ Μονῇ σου ταύτῃ Οἰκούμετας, διὰ τῆς Χαριτοβρύτου
Σεπτῆς Εἰκότος Περιφρούρησον, ὃ Κόρη Μυριάνομα· Ψυχὴν, ὃ Ψυ-
χὴν ἔγειρε, καιρὸς ἐξόδα ἡκεῖ, κάμε σπουδάσον· ἐπιμασθώμεν λοι-
πὸν, ὃ Ψυχὴν. ἀλλὰ Σῶσον με, Σῶσον με ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς,
καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ Ἁγία Τριάς. Σῶσον με ὁ εἷς, καὶ μό-
νος Θεός. ὅτι σοὶ Πρέπει Δόξα, Κράτος, καὶ Προσκύνησις εἰς τὰς ἀ-
περάτους αἰῶνας, ἡ δὲ αἰώνων, Ἀμήν.

» Οἱ πάντων ἡμῶν, ἅπαντων τῶν ἀγαγινώσκοντων τὸ παρὸν
ποινημάτων ἐν Χριστῷ ἡμέτερος Εὐχέτης, ὁ Πασίδιος
Σεραφεῖμ, ὁ καὶ Πρώην Ἀγκύρας.

ΤΟΥΣ

ΤΟΙΣ ΕΝ ΚΥΚΚΩ,

ΣΕΒΑΣΜΙΟΙΣ ΠΑΤΡΑΣΙ,

Καὶ πάνσιν ἔτι τοῖς Ἐντυχόμεσι τῷ τῷ ποταμῶν ἐπίτολῳ.

Νωσὸν δεῖ πάνσι τοῖς τὰς Ἱστορίας ἀγαγινώσκουσι, καὶ αὐτὰ
ἔτι τὰ εἰς ἀπλῶν φράσιν ἀμπαχέιστα Βιβλία Ἱστορικὰ,
ὅτι μὲν τελακοσίαις χρόνους ὑπὸ τῆς ἐνσαίρκου τῆς Κυρίας ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Οἰκονομίας, ἐβασίλευσεν ὁ παρῶν ἐν
Βασιλεύσει Χειριστὸς ὁ Κωνσταντῖνος, καὶ μὲν τῶν οἱ ἄλλοι
Βασιλεῖς Ρωμαίων ἕως τὰς χιλίας τετρακοσίας πεντήκοντα ἔτις ὑπὸ Χει-
ριστῶ. ἔκτοτε δὲ παρέδόθη οἷς οἶδον ὁ Κύριος Κεῖμασιν, ἡ Βασιλὶς τῶν
πόλεων, καὶ τὸ Ρωμαϊκὸν Σκήπτρον εἰς τὰς ἐκ τῆς Ἀγῆρας Οὐθωμανίας, τὰς
κυριεύοντας αὐτῶν τελακοσίαις ἡδὴ χρόνους καὶ ἐπὶ κείναις. ἐν τοῖς ἐν τῷ Κο-
μνηνῶν Βασιλείῳ, μὲν τῶν παρὸν τῶν χιλίων ἐπὶ ὑπὸ Θεοτοκίας,
καὶ τῶν ἀκόλουθον ἑκατονταετηρίδα, ὅτε ὁ Κομνηνὸς Ἀλέξιος ἐβασίλευσεν
ἐν Κωνσταντινὸς πόλει, ἐκοιμήθη ἡ Οἰκουμενικὴ Οὐαυματρερὸς Εἰκὼν ἐν Κῶ-
πῳ, εἰς τὴν Μοναχὴν Ησαΐαν Ἀσκητήριον, τὸ ἀεισκόμμενον εἰς τῶν Μυ-
ριαδικῶν καὶ τὸ ὄρος τῶν Κόκκων, ὅτε τὸ Δεκάς Εὐμμενὴλ Βασιλεὺς
καθὼς ἐδηλώθη τὸ πλεονέστερον εἰς τῶν Περιεργῶν τῆς Μονῆς. ἐδείχθη
δὲ καὶ Πατριαρχικῶν Συνοδικῶν Γραμμάτων, πῶς εἶναι ἡ Ἁγία Εἰκὼν
ἡ ἐπιγραφείσα Κυκκίότισσα, Ἱστορικῶν ὑπὸ τὰς Χείρας τῆς Ἀποστόλης καὶ
Εὐαγγελιστῶν Ἀνακᾶ, καὶ ἴσως νὰ εἶναι ἐκεῖνη ὅπου ὁ Ἱστορικὸς Ζανθόπολος
γράφει, νὰ ἐπεμψεν Εὐδοκία ἡ Βασίλισσα ὑπὸ τῶν Γερασάλην εἰς Κων-
σταντινὸς πόλιν πρὸς τῶν Πυλῶν, μίαν τῶν τριῶν ἐκείνων τῶν περιεργῶν
καὶ Οὐαυματρερὸν ὅπου εἶδον ἀρεσινθεῖσα καὶ ἡ Οἰοπόκος Ζῶσα. ὅσαι γὰρ
οἰκοδομαὶ ἐγινόντο εἰς τὸ ὄρος, ὅτε ἦλθεν ἐν Κῶπῳ ἡ Ἁγία Οἰομπα-
ρικὴ Εἰκὼν, εἴτε Νεὸς, εἴτε Κελλία, Καὶ πάντα τὰ Σκῆνη καὶ Βιβλία
διεφάρησαν ὑπὸ τῶν ἀγαγινώσκοντων πυρπολισμῶν τῆς Μονῆς, καὶ τὰς χιλίας τελα-
κοσίαις ἐξήκοντα πέντε ὑπὸ Χειριστῶ, ὅτε ἦν ὑπὸ τῶν ἐπιμασθῶν τῶν Δυ-
τικῶν ἡ Κῶπος. ἀνοικοδομήθη ὅμως πάλιν αὐτῆς λαμπρῶς καὶ σπουδ-
μῆς πάντων τῶν ἐν τῇ Νήσῳ. ἀλλὰ καὶ αὐτῆς καὶ τὰς χιλίας πεντακοσίας
πενταράκοντα δύο, πυρπολιθεῖσα δεύτερον ἡ Μονὴ, ἀνοικοδομήθη πλεονέως
ὑπὸ τῶν τότε ἡγεμενέων Συμμενῶν, καὶ σπουδρῶς πάλιν τῶν Εὐσεβῶν.

Histor. di Cipro.

H

καὶ

νῶ δὲ, καὶ τὰς χιλίους ἑπτακοσίας πενήκοντα τελείας τῆς Μοῦνης πυρπο-
 λεισθῆναι ἢν τεῖνον, καὶ διελπεῖν ἢ τῷ Ὁρθοδόξῳ συνδρομῇ καὶ Εὐλα-
 βείᾳ. ὅθεν καὶ τὰς χιλίους ἑπτακοσίας πενήκοντα πρὸς αὐτοκοδομηθῆναι λαμ-
 βανὰς ὁ Ναὸς καὶ τὰ Κελιά αὐτῶν, ἐπιμελεῖται τῷ Οἰκονομῇ τῆς Μοῦνης
 Κυρίῳ Παρθένῳ, ἀφ' οὗ τιμῆς, καὶ Θεοσιβῆς. ἔτι δὲ ὁ Ναὸς τεῖχος, καὶ
 καὶ ὁ μὲν ἐν μέσῳ τιμάται ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου, οἱ δὲ
 ἐκ πλαγίων, ὁ μὲν εἰς τῷ Ἀσωματῶν ἔστι Καὶ Ἀγγελικῶν Ταγματῶν,
 ὁ δὲ ἑτερος πάντων τῷ Ἀγίῳ, ἵνα ὡς Βασιλείᾳ ἐχρῇ ἡ Θεοτόκος ὡς
 πατρὶς ἐξ Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ὅθεν καὶ ἐκτελεῖται καὶ ἡ Ἐκκλη-
 σιαστικὴ Ἀκολουθία πάντοτε, καὶ ἀνάμικτος Θυσία, πρὸς μνημόσυνον
 τῷ κτητόν, καὶ πάντων τῷ ἐλεῶντι Ὁρθοδόξῳ. τότε οὖν ἐτι χεῖρα
 μάλιστα ὡς Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, ἡ ἐν ἀρετῇ ζωὴ καὶ ἡ ἀνυπόκριτος, ἡ
 καὶ ἀγάπης καὶ ταπεινώσεως, Μοναδικὴ Πολιτεία, ἥ τ' ἡ Μεγαλειότης καὶ
 Ἀγίότης τῷ τόπων χωρεῖ ἀρετῶν, ἐδὲν ἀφαιεῖ. ἔτι δὲ ὁ Παράδεισος ἀ-
 φείλεται τὸν Ἀδάμ ἀφαιεῖσθαι, ἔτι δὲ Οὐρανὸς τὸν ἐπαρθεύοντα Ἐωσφό-
 ρον. καὶ ἑκακοσίας χρόνους ὅπῃ ἦτον κεχασμένος καὶ ἀφανὴς ὁ Τάφος τῆς
 Κυρίας, καὶ τὸ Σινῶ ἀκατοίκητον, καὶ τὰς Ἀσεβεῖς Βασιλεῖς καὶ διώκτας, ἐδὲν
 ἐβλάβη ἡ Πίστις, ἀλλὰ τότε μάλιστα ἐπληρώθη ὑπὸ πλήθιν ἀνδρῶν, καὶ
 γυναικῶν, καὶ παιδῶν ὁ Οὐρανὸς, Μαρτυριστῶν, καὶ τὸ ἴδιον ἐκχυσαι-
 των αἵμα, καὶ Χεῖρας τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν. πόσας καταφρονήσεις ἔ-
 δεῖξεν ὁ Ἀδελφός, Γάιος, ὁ Παραβάτης Γελιωδὸς εἰς τὰς Θείας Νεάς;
 εἰς τὰ Γερά σκῆλη, καὶ Εἰκόνας, καὶ οἱ ἄλλοι Ἀσεβέστατοι Τύρανοι; πόσα
 οἱ Σαρακηνῶν καὶ Πέρσαι; πόσα ὁ κατακρημνίσας τὰ πόσα Μοναστήρια
 Ἀσεβέστατος Βασιλεὺς Μελικπᾶχαρ; πόσας ἐξυβείσεις ἔδειξεν εἰς Παρ-
 θοεικὰ ἀφιερωμένα τῷ Θεῷ Σώματα Μοναζουσῶν; πόσα τοῖς Ἀγίοις ἀν-
 δράσι κακὰ ἐποίησαν καὶ Ζῶσι, καὶ Θανόντι, ὡς Εὐσέβιος, καὶ Κεδρίωνος,
 καὶ Σαζόμυρος Γεωργεῖ; ἀλλ' ἐδεῖται τῇ Ὁρθοδόξῳ Πίστει ἐλάττωσις. καὶ
 νῦν τὰ τῷ Ἀγίῳ Ἀγία, καὶ ὁ φειρόμενος Ναὸς Σολομώντος, εἰς Χεί-
 ρας Ἀσεβῶν, καὶ ἡ δι' Ἀγγέλου ἐπιφανείας κτισθεῖσα Ἀγία Σοφία, καὶ
 ἄλλοι πολλοὶ Ναοὶ εἰς ἀσεβεῖς παρεδόθησαν, οἷς οἶδεν ὁ Κύριος Κεῖμα-
 σιν, ἵνα μάθωμεν ὅτι τῷ Θεῷ ἐ χεῖρα τόπων, καὶ κτισμάτων, ἀλλὰ Ψυ-
 χῶν, καὶ ὅτε ἀδυνάμει, τότε δυνατοὶ ἐσμῶμεν. ὅθεν ἂν μὴ καυχώμεθα εἰς
 πλεόν, εἰς μεγάλα κτίσματα, εἰς τόπων Ἀγίότητα, ἀλλ' ἐν Θεῷ καὶ τῇ
 πρὸς Θεὸν καθαρὰ ἡμῶν Λαβείᾳ, καὶ Ψυχικῇ φροντιστῶν Σωτηρίᾳ. πάν-
 τες γὰρ ὑμεῖς λέγει Παῦλος εἰς ἐσθ' ἐν Χειρῶν, καὶ ἐν τῷ πολιτόν, ὁ
 Οὐρανός. Χειριστοὶ ἐσμῶμεν ἅπαντες, καὶ ἐν τῷ ἂν καυχώμεθα, καὶ τὸ
 ἂν ἐπιμελόμεθα μάλιστα πάντων, τὸ ἀρεῖσαι Θεῷ καὶ τῆς ἐργασίας τῷ
 Θεῷ ἐντολῶν καθὼς τὸ ἐδίδαξαν, καὶ οἱ Ἀπόστολοι, καὶ Μάρτυρες, καὶ
 Γεράρχαι, καὶ Ὅσιοι, καὶ πάντες ὅσοι Θεῷ διηρέτησαν. πρέπει νὰ νὰ τι-
 μά-

μῶμεν καὶ τὰς Ἀγίας πόλεις, καὶ μάλιστα εἶδα ὁ Κύριος ἐργάσασθαι τῷ
 τῷ ἀνθρώπῳ Σωτηρίᾳ. πρέπει νὰ ἔχωμεν εἰς τιμὴν τὰ Γερά ὑποτακ-
 ματα, καὶ τὰς Θείας Νεάς, καὶ τὰ δεικνύμεν τῷ δυνατῷ βοήθειαν πρὸς
 σύστασιν πάντων. πλὴν νὰ φροντίζωμεν καὶ ἐξ ἐσθ' ἐσθ' ὅπως τῆς
 τῷ Ἀρετῇ φειδόμεν. ὑμεῖς γὰρ ἐσθ' ἐσθ' Παῦλος, Ναὸς Θεῷ Ζῶντος.
 λοιπὸν ἂν εἶναι ἐν πάντιν ἡ ἀγάπη τῷ Θεῷ, καὶ ὅχι τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ τῷ
 δυνάμει, καὶ τῆς ματαιᾶς δόξης. ἂν εἶναι ἡ ἀγάπη τῆς Ἀρετῆς, καὶ ὅχι τῆς
 κοσμικῆς ματαιότητος. τὰ φθαρτὰ καὶ γήινα ἂν καταφρονίσωμεν, ἐπειδὴ μὴ
 τὸν θάνατον πάντα ἀφανίζονται. Θεὸν δὲ μόνον ποθήσωμεν τὸ ἀεὶ εἶναι
 τὸν, τὸν ἀκράως ἀγαθόν. καὶ πάντων ἀγαθῶν τὸ ἀκρότατον, ὡς φυλάξωμεν
 ὅσα ἐδίδαχθημεν ὡς τῆς Εὐαγγελίας ὡς τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ ὡς τῷ
 ἐν ἐπὶ τῷ Συμβόλῳ ἀποφαινομένων Θεοτόκῳ Πατέρων. εἰς δὲ τὴν θυσίαν
 Εὐαγγελίζονται, καὶ Ἀγγελοὶ καὶ ὅχι Οὐρανῶν, ἐσθ' ἀνάθεμα. τὰ ἐπὶ τῆς
 Ἐκκλησίας Μυστήρια ἀλλαβῶς φυλάττοντες καὶ τιμῶντες, φειδόμενοι ὑπὸ
 τὰ ἄλλα πορευόμενοι εἰς τὸ τῆς Θείας Εὐχαριστίας. ἐπειδὴ φαίνεται πλέον
 καὶ τῆς ἐπιλήσεως τῆς Ἀγίας Πνεύματος, αὐτὸ τὸ Τεθιωμένον Σῶμα, καὶ
 Αἷμα τῆς Κυρίας τῆς Γεραγμένης, ἡ νὰ εἴπω αὐτὸς ὁ Θεοφάνης Γε-
 σθ' καὶ νὰ εἴπω ἐν συντομίᾳ ἐκκλίνοντες ἀπὸ παντὸς κακῶν, ἐπιφανείας, καὶ
 βλαστημίας, ποιήσατε τὸ ἀγαθόν. ὅτι καὶ τὰ γινόμενα Μοναχοί,
 ἵνα μὴ φρονέωμεν τὰ γήινα, ἀλλ' ὅλοι Πνευματικοὶ καὶ Οὐρανοὶ ἁρμό-
 νοι, ὡς τῷ Θεῷ νὰ φροντίζωμεν, καὶ ὅχι νὰ θυφώμεν καὶ ἀδολαβῶς
 νὰ ἔχωμεν προσέχοντες χρίματι καὶ κτήματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ σωματικῶν
 ἐργαζόμεθα, ἐσθ' ἀπὸς δόξαν Θεῷ, ὡς καὶ ὁ Ἀπόστολος ἐρωτᾷ. εἴτε
 ἐσθ' ἐσθ' λέγων, εἴτε πίνετε, εἴτε τὶ ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεῷ ποιεῖτε.
 ἔχετε καὶ τὴν τῷ Ὅσιῳ Χειροδόκῳ ἐσθ' ἐσθ' τῆς ἐν Πάτρῳ Μοῦνης,
 ὡς Κανόνα, καὶ εἰς τὴν Μονὴν ἡμῶν, καθ' ὃ καὶ ὁ τῆς Μοῦνης Ἡγέμε-
 νος ἐκταύθῃ ἐκτελεσμένος ὑπὸ τῷ Πατέρῳ, φειδόμενος ὡς τῷ αὐτῷ.

Οἱ Προεσθ' οφείλει εἶ μόνον πορευομένη τῷ ἐσθ' τῆς Μοῦνης καὶ ἐσθ'-
 δων, ἀλλὰ πολλῶ μάλλον τῷ Ψυχῶν. τὸ ἂν ἐπιμελῆται καὶ ὑπὸ τῆς Γε-
 ροντίας τῆς Συναγωγῆς καὶ ὅχι μόνον αἱ Μοναστηριακαὶ τάξεις εἰς τὴν Ἐκ-
 κλησιαστικὴν Ἀκολουθίαν. καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν ἐπὶ νὰ ἐκτελεῖται καὶ τὴν
 ἀρχαῖαν ὡς δόξιν, καὶ τὴν συνήθειαν τῷ Μοναστηρίῳ τῷ ἐν τῷ Ἀγίῳ
 μῶν Ὁρεῖ τῷ Ἀθῶνῳ, ἀλλὰ καὶ οἱ πεζιδιατάται Πατέρες εἰ καθὼς πολυ-
 πόλονται ὡς κόπες πολλὰς, καὶ κινδύνους ἐν ξηρᾷ καὶ θαλάσῃ ἐκτελεῖται
 τες, νὰ λαμβάνωσι τὴν ἀρετὴν ὡς τῷ ἄλλῳ τιμῶν, καὶ γινόμεν νὰ
 θεωρῆται μία ἀδελφικὴ συντροφία. οἱ ἀνώτεροι προνοοῦμεν τῷ κατωτέρῳ,
 καὶ ἀγαπῶντες αὐτοὺς, καὶ τὰ Ψυχοσωτηρία συμβαλλόντες, οἱ κατώτεροι τὰ
 λιν δεικνύοντες τὴν ἀρετὴν Σίβας καὶ τὴν Τιμὴν εἰς τὰς Γεροντίας.
 πάντες δὲ ὑπακούοντες τῷ Προεσθ' καὶ Θεῷ πολιτοῦμεν, καὶ ἀπὸ φθαρ-
 τῶν

μῶν ἔχοντες τὸν Θάλατον. ἔσσαν Εὐλαβεῖς, Εἰρῆνοφι, Ἀνυπόκριτοι, ἀ-
νεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σιμῶς Βιέντες, ἐν Προσέχῃ, Καὶ Νη-
σεῖα προσκαρτερῶντες, καὶ ἐν φόβῳ Θεοῦ πολιτεύομενοι, μὴ καταλαλοῖ, μὴ
ἐγγίλοι, μὴ αἰχροκέρδεις καὶ φιλάργυροι, μὴ μέθυσοι καὶ ὑδρήφανοι, μηδὲ
ἄλλοις γυναικίαις περιεργαζόμενοι, μήτε σκανδαλοποιοὶ, ἀλλὰ ἀεὶ ἐν πάντι
ἀς ἔχωμεν τὰς παλαιὰς χρυσολογίας, ὑποκρινταί, φιλήδοι, ἐμπέκται τῷ
Θεῷ Μυστικῶν, τῆς Μοναδικῆς ἀκρίβειας πολιτείας κατήγοροι, καὶ τῷ Θεῷ
ἐντολῶν πεφορητοὶ, καὶ ἔτι νὰ εἰπῶ τὰ τὰ Ἀποστόλου λόγια, καὶ τὰς ἰδίαις
ἐπιθυμίαις πορνοῦμενοι, καὶ Θεὸς ἰλαδίην ἡμῖν πρεσβεύει τῆς Οἰομήτορος.
ὥς αἱ Ἐορταὶ γινέσθωσαν καὶ πάσης Εὐλαβείας, καὶ οἱ ἔξοι καὶ προσκυ-
νῶνται τῆς Ἀγίας Εἰκότος ἀσχεμυθεύσαντες καὶ τῷ συνήθων τοῖς Μοναχ-
εῖς φορῶν, καὶ ἀγάπης, καὶ ὑπομονῆς καὶ τὸ πᾶν ἔρμον καὶ ἀσχε-
μύθων, πόθεν ἡ δυνάμει φορᾶς ἀγοράσαι ἑαυτοῖς, Καὶ τοῖς ὑπο-
χίοις αὐτῶν, εἶπε Χρυσόστομος, εἶπε Καὶ οἱ ἀσχεμύθωντες Ἀσχεμύθωντες, διδοῦ-
μεν εἰς τὴν αἰῶνα δὲ ἔρμον πάντας Θεοῦ. οἱ Προματικοὶ νὰ φυ-
λάττωσαν ἀποκρυφὰ τὰ ἐξομολογούμενα. καὶ ὑπὸ πάντων ὡς κακὸς δυσφημι-
ζεται δὲ ἐξομολογηθεὶς, ὅτ' ἐκεῖνον ἐδεμία χρεὶα ὡς κακὸς νὰ λέγεται ὁ
αὐτός, καὶ μάλιστα νὰ μὴ ἀποβλέπῃ εἰς ἀργύρια, ἔτι νὰ γίνονται καὶ
αὐτοὶ μετὰ τῶν ἐξομολογηθῶντος συγκαταπίπτοντες, ἀλλὰ καὶ πάντα ἐν φόβῳ
Θεοῦ νὰ Οἰκονομῇ τὴν Ψυχικὴν Σωτηρίαν καὶ Ἐξομολογηθῶντων. καὶ οἱ
ζητιῶντες ἐν σιμῶς, καὶ καλοσερικῶς πολιτεύομενοι, νὰ ταπεινοφρονῶσιν εἰς
τὰς βοηθούσας αὐτοῖς, καὶ μάλιστα εἰς τὰς καὶ τὸν Ἀρχιερεῖς. τὰ Βιβλία
ἐπειδὴ κατεκάθων, χρεὶα καὶ μικρὸν νὰ ἀποκηθῶσιν, καὶ σπυδαίων φροντῆς
Μοναχῶν, ὡς τῇ Μονῇ Χρησιμολογῶντων, καὶ καὶ τινες καὶ βαρβαρότητα
ἐν ἀκούσῃ πάντα δέλυσιν ἀπὸ τῆς ἀποκοπῆς ἐναντίοι καὶ τῆς ἀρετῆς, καὶ
αὐτοὶ τὸ Θεοφρόνῳ Σωτῆρος ἡμῶν, τὰ εἰπόντος, ἐρῶντες τὰς Γραφάς.
καὶ ὁ Γεροφύλης Δαβὶδ, δρᾶσθε φησὶ παιδείας μήποτε ὀργισθῇ Κόριος.
καὶ Μουσικῶν ἐν χρεὶα, καὶ κάλλος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, καὶ
δοῦναι Θεῷ, ἐὰν καλῶς φησὶται, ἐν ᾧ καὶ τὸν ἐκ ἀναγκαῖον, ἀλλ' ὅμως
ἐν χρεὶασιμον. ὁ δοξαριὶς εἶπε κελάρης, καὶ ὁ ἐν τῇ Ἡγουμενίᾳ ὑπηρε-
τῶν, χρεὶα νὰ εἶναι Πιστοί, καὶ ἐν φόβῳ Θεοῦ νὰ κυβερνᾶσιν τὰ πρὸς ἑ-
σὺν ἀναγκαῖα, ὡς καὶ πολλοὶ κόπῃ καὶ ἐξόδων κομιζόμενα εἰς τὴν Μο-
νὴν, οἵτε Ἀμπεργροί, καὶ οἱ ἐν τοῖς Μειοχίοις, ὡς Πιστοὶ ἀς κάμνουν
τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ οἱ στρατοκόποι ἐν φροντιστικῇ, καὶ τῷ τῆς Μονῆς
ἡμῶν. τὰς ἀς ἐξετάσωσιν ὁ Οἰκοδόμος τῆς Μονῆς καὶ ὁ Ἐκκλησιάρ-
χος, καὶ ὡς καὶ λοιπὰ, μὴ παρόντος τῷ Προεστώτος, καὶ τὸ πολλὰς ἔ-
χειν ὑπηρεσίας τὴν Μονὴν. καὶ μάλιστα ἀς ἀπονέμονται τὰ Μετόχια,
ἐξ ὧν τὰ πρὸς ζωήσαν προέχεται τῇ Μονῇ. καὶ ὅσοι καὶ εἰπῶ ἐν

συντόμῳ ἀποβλέποντες εἰς τὴν Ψυχικὴν Σωτηρίαν, καὶ εἰς τὸ συμφέρον
τῆς Μονῆς ἀς κάμῃ ἕκαστος τὴν δευτέραν αὐτῇ ὑπηρεσίαν ἀναγκάτως,
ἀρχιερεῖς εἰς τὰς ἐξουσίας τὰς ἀναγκαῖας, καὶ τὰ σκαπτάματα καὶ τὸν Ἀ-
πόστολον, καὶ ὡς χρεὶα νὰ φροντίζωσι οἱ προσκαρτερῶντες τῆς Μονῆς. ἐξ-
εῖς ὡς ἀνθρώπος εἰς ἔγκλημα περιπέσῃ ἀνθρώπων, διδύς νὰ ἐξομολο-
γῆται καὶ καὶ ταπεινώσῃς ἀς διορθῶνται. ἐὰν δὲ τὸ ἀμάρτημα φανερόν,
καὶ ἐλεγχόμενος μάλιστα καὶ διορθῶνται, ὡς ἀναγκάτως καὶ ἀμεινωμένος ἀμαρ-
τῶν, ὁ τοῦτος ἀποδιδάσκειτο, ἵνα μὴ καὶ ἄλλοις ἀσχεμύθων γένῃται τὸ
κακόν, καὶ ἀτιμίαν προσάφῃ τῇ Μονῇ. πλὴν τὰ τοιαῦτα Οἰκονομικῶς ἀς
γίνωνται καὶ ἐπειρατικῶς, καὶ ἐν φόβῳ τῷ πᾶντα ἐφορῶντος Θεοῦ. Οἱ
κοινομικῶς εἶπον καὶ τὴν ἐπιμετῶσαν Οἰκονομικὴν δύναμιν. ἀπὸ πάντων
δὲ τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀς ἐκτελέσῃ ἀπάκτος, καὶ πάντες ἀπόδομα ἔσ-
σαν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν, εἰς τὰς πρὸς τὴν Ὑπέρτατον
Παρακλησίαν, καὶ μάλιστα πάντων ἐν τῇ Θεῷ Γερεγγίᾳ μετ' ἑλαβείας καὶ
κατανοήσεως. εἰς δὲ τὰς τῶν ἑξῶθεν ὕβρεις καὶ καταδρομὰς, ὡς καὶ τὴν
ἀγάπην τῇ Διαπότῃ Χρυσῷ, καὶ τῆς Ορθοδόξῃ ἡμῶν Πίστεως γιγνο-
μένης, ἔσω ὑπομονὴ μέχρι θανάτου, καὶ πολὺς καὶ ταῦτα ὁ ἐν Οὐρανῷ
μιθός. οἱ Βίοι καὶ Ἀγίων Ἀνδρῶν ἔσσαν ἡμῖν Παράδειγμα, καὶ Κα-
νόνας, τὰ Μεγάλῃ Βασιλεῖν Ἀσκητικά. ἐὰν δέ τις ἐναντία φροῇ, καὶ
ἐκείνος, καὶ σπυδαῖος, καὶ δαυματρὸς εἴη, ὡς ἐστὶν ἡμῶν τῆς Θεῆς
ἀγάπης καὶ ταπεινώσεως, ὅτ' εἶναι τὰ Πιστὶ οἱ καρποὶ καὶ τὰ ἀληθινὰ
γνωρίσματα, ἀς μὴ εἰσακτεῖται ἢ πιστεύεται ὁ τοῦτος. ἐπειδὴ πολλοὶ
ψεύδοι εἰσὶ, πλανοὶ καὶ ὑποκρινταί, πλανῶντες ἀληθῶς, καὶ πλανώμε-
νοι. ἀληθῶς ἐν ἐσχάτοις ἐσμὲν καιροῖς, ὅτι τὰ τῆς Μοναδικῆς ἀκρίβειας,
πανταχῇ ἡμιλημένα καὶ ἐν ὑποκρίσει μάλιστα καὶ νὰ μὴ λέγω καὶ ἐν ἀνα-
γκάτως, ὥς τινες μήτε Θεὸν φοβεῖσθαι, μήτε ἀνθρώπους αἰδέσθαι. καὶ
ἐξείς καὶ Ψυχῶν λόγος χρεδόν, ἀλλὰ καὶ σαματικῆς κυβερνήσεως ὁ
ἀγὼν πάντων. καὶ οἱ πλείονες Μοναχικὸν χῆμα ἀναλαμβάνουσιν, ἐκ ἵνα
σωθῶσιν, ἀλλ' ἵνα κυβερνηθῶσιν, καὶ ἀναπαυθῶσιν. ὥς ἐλπίδα τὰ κατ'
ἡμᾶς. καὶ ἡμῖν, ὅτι ἀρετὴ πᾶσα πεφορεῖται, χρυσὸς δὲ Οἰοποιεῖται,
καὶ οἱ τῶν ἔχοντες τιμῶνται καὶ πάντων. ἀλλ' ὅτι ἀποφρονεῖται ἢ φοβε-
ρὰ ἡμεῖς Κυρεῖ, πᾶν πᾶντα μάταια ὀφόμεθα, καὶ ὅτι ἐξὸς ἡμᾶς τότε
τῷ κτισμάτων βοῦνται, ἀλλ' ἐξὸς τότε φησὶς. λοιπὸν μὴ τὰς Θεῆς Γρα-
φάς ἀς μύθους ἡγμέμεθα, ἀλλὰ ζήσωμεν Χρυσιστικῶς, τὰς βίβας παλαιῶν
Πατέρων μιμνήσκοντες. καὶ ἐν φόβῳ καὶ φόβῳ τὴν ἐαυτοῦ
ζόμενοι, ὡς ἔξοι ὄντας καὶ παρόντες ἐπὶ γῆς. καὶ τὴν τυφλὴν
πῖς ὁδηγῶς, ὑπακούσας εἰς τὰ διλήματα Σαρκὸς, καὶ Διαβό-
λου, καὶ τῶν φοβερῶν ἡμῶν ἐχθρῶν, ὡς καὶ νικῶσαι οἰκεία δυνάμει μὴδέποτε
δαρρήσασιν, ἀλλὰ τῇ Χάριτι τῷ Θεοφρόνῳ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Διαπότῃ

τὸ καὶ δυνάμει προύτιον εἰς ἐργασίαν ἡμῶν ἀρετῶν δεικνύοντες μετ' ἀγαθῆς
 προαιρέσεως. πάντα καὶ τὸν βέχοντα καιρὸν εἰρηται, ὡς οἶμαι καταβλήσας
 ἱκανά. διὰ τὸ ἐν τῇ καταστάσει τῇ Οὐσίᾳ Χειροδόξῳ Παραγγέλλεται πρὸς
 πάντας τοὺς ἀγαθὸν, ἀλλ' ἢ ποιῶμεν τὸ πο, ἢ ἐν ἀρετῇ κοπιῶμεν, ἐγκει-
 μένης τῆς διακρίσεως ἡμῶν πάντες ὅτι τὰ ποιῶντα. πάντα φημί, καὶ τὸ
 βέχοντα, ὅπως ποιῶν ὁρῶν, ὅτε πάντες ἀληθῶς ἐξεκλίνωμεν, ἅμα
 ἡρεσιάζωμεν καὶ τὸν Προφήτην, ἢ ἐστὶν ὡς εἶδος ὁ ποιῶν Χριστότητα. ὁ
 φόβος ὁ ἀνθρώπινος μικρὸν συτέλλει ἡμᾶς καὶ ἡ ἐξέστη, φόβος δὲ Θεοῦ
 ἢ ἐστὶν ἀπέναντι ἡμῶν ὁφθαλμῶν ἡμῶν. πάντα ὅσα αὐτοῦ κατ' ἐαυτὸν
 ἀμαρτῆσαι δύναιται ἀνθρώπος, ἐν λόγοις τε, καὶ ἔργοις, καὶ ἡρεσιάζωμεν,
 ἀπάντες φράττοιμεν, καὶ ἡ ἐαυτοῦ δικαίωμεν, καὶ αὐτῷ δὲ ἀμελέμεν τὴν
 Προσέχοντι πολλαῖς. καὶ καὶ φοροῦσας ἐν ἀμαρτίαις φοροῦσιν ὁμοῦ.
 Συγχωροῦσά μοι Ἀδελφοὶ τὰ παρόντος αἰῶνος, ὅτι ἐκ ἡμῶν οἰκίαν κείνῃ
 τὰ ἀλλότρια. ἀμελῶς ὅδ' ἐγὼ καὶ ὑποκεινός, καὶ Ἀρετῶν ἀμοιρος ἀληθῶς,
 καὶ καὶ ὁ Θεὸς πολλὰς καὶ ἡ ἀμαρτωλῶν με Χειρῶν ἐποίησε θαυμα-
 σία πρὸς δόξαν αὐτοῦ, (ἐπεὶ καὶ δι' ἀναξίαν ἐνεργεῖ ὁ Παντοδύναμος) καὶ
 τιμῶν ὡς οἶμαι τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Διδασκαλικῆς ἐπαγγελίας, καὶ
 τὴν ἡμῶν προσερχομένων, Πίσιν τε καὶ Εὐλάβειαν, ἴσας καὶ ἀφίλειαν. ἀλλ'
 οἶδα ἐγὼ ἑμαυτὸν ἀμαρτωλὸν, καὶ μὴ μόνον Λεπτοῦν Κυρίῳ, ἀλλ' ὡδὲ
 ζῆν ὅτι αἴτιον, καὶ εἶδε ἐλεήσοιμε Κυρίου περιβεβαίαι, τῆς Θεομύτορος,
 ὡς ἐν ἐλέει ἀείκας, καὶ μὴ καὶ τὰ ἔργα με τὰ παντὶ καταδικάζω με
 ὡς δικαιοκρίτης, καὶ Θεὸς ἐδικύσων, ὅθεν καὶ εὐχόμενος ὑπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν
 Ἐφραίμ. πάντες οἱ ἐντυγχάνοντες, ὅπως ὑμεῖς ἐλεος ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἡμῶν
 ἡμῶν ἀνταποδόσεως.

Εἰς τὴν ἐν καυχᾷ Ἀδελφοὶ ἐν τῇ συνεινῇ καὶ γνώσει τὸν Κύ-
 ριον, καὶ ποιῶν Κρίμα καὶ Δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς Γῆς, καὶ μὴ ἐν χήμασι,
 καὶ πόποις, ἢ βρώμασι καὶ πόμασι, ἐν οἷς ὡδὲ ἀφελήθησαν οἱ περὶ παπῆ-
 σάντες. καὶ ὅδ' καὶ πόποις καὶ γλώσσῃς ποτε, καὶ ἀξιώμασι ὁφείλομεν,
 ἀλλ' ἐν ἐσθλῇ ἐν Χειρῶν, μία Πίστις ἐν πᾶσιν, ἐν Βάπτισματι, εἰς Κύ-
 ριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὰ αὐτὰ πάντα Μυστήρια, καὶ μία ἡ ἐλπίζου-
 μεν ἡμῶν Οὐρανῶν Βασιλεία, καὶ τὸ ἡμῶν Πολίτευμα καὶ τὸν Θεὸν Παῦ-
 λον. μὴ ἐν ὡδὲ ζήλῃ τὴν ποιητορικήν, μηδὲ τὴν ποιητικὴν τὴν αὐο-
 μίαν, καὶ ἐν τῇ ὡδὲ αὐτῇ καταδύονται, μὴ ζήλῃ τὴν ἡρεσιάζουσαν καὶ
 μεγαλοφρονίαν καὶ πλεονεξίαν, ἀλλὰ ζήλῃ τὴν ἐν ἀρετῇ, τὴν ἐν ἐννοχῶ-
 ρειας βίαν, καὶ ἐργαζομένης τὸ Ἀγαθόν, τὴν καὶ Χειρῶν πάχοντες, καὶ
 Πτωχῶν τῇ Πνέματι, μὴ ἀποβλέπετε εἰς τὰ κακά Παραδείγματα, ἀλλὰ
 πάντα δοκιμάζοντες τὸ καλὸν κατέχετε, καὶ ὡς Μέλιναι ἐν πάντων τὸ ἀ-
 γάθον, καὶ εἰς τὰς Ψυχασωτικὰς συμβλάδας ὑπα-
 κέετε

καὶ φυλάττοντες τὴν πρὸς ἀλλήλους Εἰρήνην, καὶ Ἀδελφικὴν ἀγάπην,
 μετὰ τὴν ὁμοιοῦν Ταπεινοφροσύνην, ἐπὶ δὲ καὶ τὴν καθαρότητα, καὶ τὴν
 καθαρότητα ὡς εἶπαι τὸν Θεόν. ὅθεν καὶ Παῦλος ἐλεῖ. μὴ πλεονα-
 θεῖ, ὅτι ἢ τε πόροι, ἢ τε μοιχοί, ἢ τε ἀρσενοκοῖται, ἢ τε μαλακοί, ἢ μι-
 θυσιοί, ἢ λοῖδοροι, ἢ βλάσφημοι Βασιλείᾳ Θεοῦ κληρονομήσουσιν. καὶ εἰς
 τὸ Λευιτικόν, θανάτον ὁ Θεὸς ἀποφασίζει εἰς τὴν μοιχείαν, καὶ ἀρσενομα-
 νεῖς, λέγων. ἢ ὁ μοιχῶν καὶ ἡ μοιχομένη θανάτου θανάτου, καὶ ὁ
 ἢ ἀν κοινῇ, φησὶ μετ' ἀρσενός, καὶ τὴν γυναικὸς, βδελύγμα ἐποίη-
 σεν, ἀμφοτέρω θανάτου θανάτου, ὡς οἱ εἰσίν. ἢ καθαρός ὅδ' ὁ Θεός,
 καθαρός καὶ τὰς Λαβάντας αὐτοῦ. καὶ τὰ καὶ ποιεῖ καὶ τὴν ἡ-
 σαίαν πρῶτον καὶ ἀγάλλωμεν ἐκ τῆς Καρδίας ἡμῶν τὰς ποικίλεις, καὶ τὴν
 καὶ Προσέχοντες. ἢ ἀφετε λέγον τὰς ποικίλεις, καὶ τὴν διῶν καὶ ἐν-
 ἢ λεχθῶμεν. ἢ ὅθεν καὶ ἀμαρτανόντες ὡς μετασώμεν ὡς ἀποφασί-
 σως. δείκνυντες ὑπομονὴν ἐν τοῖς περασμοῖς ἀγογγύσας, καὶ τὸ τὴν Γὰρ
 ἐν πᾶσιν ἐπιλέγοντες, εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου ἀλογηθῆναι. πάντα γὰρ πρὸς
 τὸ συμφέρον ἡμῶν Οἰκονομεῖ ὁ φιλόψυχος Κύριος, καὶ ἡμεῖς ἐν οἴδα-
 μιν, ἀγαλλίπτες ἐν Προσέχοντες, καὶ ἐν παντὶ Εὐχαριστεῖτε τῇ Τειστο-
 ποσάτῃ Θεῷ εὐκλεινῶς, Ἀδελφοί, ἀλόγιστοι καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τοῦτον ἐλεῖς
 ὡδὲ Θεῷ. τὰ ὅποις τὰς κείσεις μὴ ἐρδύνετε μετ' ἀνθρώπινος ὁλογο-
 μέας. τὰ κείματα ὅδ' Κυρίῳ Ἀβυσσος πολλή, ὁ ὅδ' Παχύμιος καὶ κοιν-
 κῆς ἐπελῶπτον, καὶ ὁ Μέγας Θεοδόσιος πολλὰ ἐν ἀδυνατίᾳ καταπαύων,
 τὰς προσερχομένης ἀδυνατίαις ἐδιδράπτε δι' ὡχίς, καὶ αὐτοῦ κατέκετο ἀδι-
 νῶν, Εὐχαριστῶν αἰὲν τῷ Θεῷ. καί τις ἐν τῇ ἐνάρτε, ὡς βεμβράω, τὴν
 νὶ Πατρὶ καὶ ἀνέγνω, ὑπὸ Οὐρανῷ ὡς καυθεῖς, καὶ εἰς Οὐρανῷ χαί-
 ροντα ἢ τὴν αὐτῇ τῇ Ψυχῇ. ἄλλος ἐνοχλεῖται ὑπὸ δαίμονος καὶ ἐνάρτε
 ὡν. πολλοί τε Εὐσεβεῖς καταπνιγνῆτες, αἱ τῶν Ψυχῶν, ὡς Καθαροὶ Πε-
 ριστεῖραι ἀπέπτησαν εἰς Οὐρανῷ. ὅτε ὁ Μέγας Πατὴρ ἡμῶν ἐν Ἀθῶν Ἀθα-
 νάσιος, κατακρημνιθεὶς ἐπελῶπτον ὑπὸ λίθων καταχωθεῖς, καὶ ὡς Ἀ-
 γιος τῆς Ἐκκλησίας. ὅθεν μὴ κείνεται κατ' ὅψιν λέγω, καὶ ἡμαρτηθῆς
 ὡς ἀνθρώποι, ἀλλ' ἄρα τὴν Κεῖσιν πάντων τῷ Θεῷ, τὸ Οἰκονομεῖται
 τὴν Σωτηρίαν ἡμῶν πλεονῶν Πιστῶν αὐτοῦ Φίλων ἐν ἐνοχῶν, καὶ ἐν-
 φεσιν εἰς τὴν παρεσαν ζωὴν, ἵνα ἐν Οὐρανῷ ἀπολαύσασιν πλείας χα-
 ραὶ, καὶ δόξαν ἀληθινῶν. Εὐχαριστεῖτες ἐν ἐν πᾶσιν, ἐν τῷ μόνον καλὸν
 νομίζετε, τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὸ προσκρῆσαι Θεῷ, ὅπως εἶναι ἀληθῶς καλὸν
 μόνον ἢ ἀμαρτία, ὡς χαρίζεσθαι ἡμᾶς τῷ Θεῷ, τὰ δὲ λοιπὰ δυσχερῆ, καὶ
 λυπηρὰ ὑπομείνωμεν εὐχαρίστως. Δοξάζοντες τὸν Θεόν, πάντα πρὸς τὸ
 συμφέρον ἡμῶν Οἰκονομεῖται. ὅτι αὐτὰς ἀρέπει δόξα, τιμὴ, καὶ μεγα-
 λότητα εἰς τὰς αἰῶνας ἡμῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Γ' ΣΟΝ Α' ΠΑΡΑ ΔΛΑΚΤΟΝ
ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥΤ' ΠΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ Α' ΛΕΞΑΝΔΡΕΥΑΣ ΓΕΡΑΣΙ' ΜΟΥ.

Γνω λόγος ὁ δίκαιος τοῖς Βασιλέων τε καὶ Ἀρχιερέων θά-
κοις, τῆς Εὐσεβείας χαρίζεσθαι πρὸς λογικὰς τε αὐχήματα,
τῷ σφίσιν φωταζόμενος χάριν ἐν Ἀγιασμῷ Κόσμῳ, καὶ
πειθαρχίας λαμπρότητι. ἀφ' ἧ καὶ τὰ τῆ Νοδὸς ἀγγιστρῆται,
καὶ τὰ χιτῶνά ἐξέπον ἀδελφὴ δυνάμει τὸν ἀνάλογον τελείηται.
δοκεῖ δὲ τοῖς κοινοῖς ὑπὸ τῶν κοινῶν ἀδελφῶν εἶναι, ἰσορρο-
πῶν τ' ἀνασφαιμίζεται πλάσσει. πῶς ἄλλ' ἐν τῇ ἐξόχῳ Παρθενονακα-
μόρφῳ Ὁρόνῳ τοῖσιν αὐτῶν, ὡς μόνῳ δὲ κλείας ὑπεροχῇ προσήκοντι, τῷ
Βασιλέων Βασιλεῖ, καὶ Ναφ' ἀρχιεργεῖντι πρὸς ὑπερκοσμίῳ, πρὸς καὶ πρὸς τῷ
κίονων, εἰς τὸ παντεπίσκοπον ὅμμα προσαρμόνῳ, καὶ εἰς ἐκλογὰς πρὸς ὑπερ-
φύεις δὲ τὸ Ἀκτιβόλητον καὶ Παναμώμῳ δὲ πατριάρχῳ, Παρθενονῷ
τοῖς φημι τῇ Ἀνυμφοῦ Μαρίας ὅπως ἅπαντα ταῖς ψάμμοις ἰσάφεισμα,
τὰ τῆς Σεβασμιότητος ὑπάρχειν μέτρα, πρὸς πύτας ἐδὸν ὑπέχοντας τὸν
αὐχένα ὑπομένειν ὡς καὶ ἐστὶ δίκαιον. αὐτοῖς δὲ ἀκαλύπτως τὸ Θεοφίλῳς ἀ-
ναπίμπλασαι θυμῷ εἰς ἐφέλαιο, ἔπω τιμᾶν τὰ ὑψίστιμα εἰδῶσι. πῶς δὲ
ἡ Θεὸν Τετοκῆα, κλίσσει καὶ παράγματι Ὁρόνος ἐκείνη, καὶ μὴ καὶ τοῖς
Ἀρχιεπίσκοποις ἀντιτεχνῶν Σορίσμοισιν, ὡς ἀναγνῶν τὸς πάλαι ἐπλεῖ
ἀξίαντας φαῖναι, οἷς ὁ Θεὸς ἐφῆδοτο Νῆς, οἷς περ πέλας Γεζενιῇ ὑ-
πῆρχε, καὶ τῷ Γεζενιῇ ὁ Χειροτονήσιος, ἡ τῆ καλῆς Κιρύνματος Χρυ-
σθουδογγοῦ Σάλπιγγος, ὅς ἄλλαις φησὶ πρὸς τὸ Νῆν ὑπετόπασεν. ὁ δὲ
ὑπὸς Ἀμῶς συνδεδωκὼν αὐτοῖς λαμπρότερον ἀπεμφαίνεται τῷ ὀπτασίῳ.
καὶ τοῖς τοῖς δ' ἐμπνεῖται τὰ τῶν Ὁρόνων χηματομορφεῖτο χαρακτηρισματα. πρὸς
μὴν δὲ ὁ Ὁρόνος Σαπταερούσιμος ἐδίδκει ὑπεραντικῶς τὸ σπέρμα μετὰ τε
τῷ περυσιομῶν Ζῶν. πρὸς δὲ ὁ αὐτοῖς ἐν Οὐρανῷ Ὁρόνος ἐώρατο ἀσρα-
ποβροντόφωτος, καὶ Φωτὸς λαμπρᾷ πρὸς πρῶτον κλειζόμενος ἐπταεῖς μοῖς.
ὁ δὲ καὶ τὸ τέλειον ἀπιδείκνυσεν ὁμοίωμα. ὑψιλὸν δὲ καὶ ὑπερφύονον πε-
ριτοῖται τὸν Ὁρόνον, ἴσα Θεῷ τοῖς ἀδελφῶν μέτραις, ὡς ὁ Γεραῖ ὑπὸς
Ψαλ-

Ψαλμικοῖς μεμελῶδῃσι φωνήμασιν, ὧς ἦλθον τὸν Οὐρανὸν ἀποδύοντα ἐφ-
σας, ἐφορῶντα γὰρ τὰ παπῆνα. ὡς δὲ τοῖς καὶ Σαραφίμ ὁμοιωμένοις ἐναυσι-
ζεν ὁρμασί τὸν αὐτὸν περικυκλῶντα Ὁρόνον, καὶ ζυγῷ μεμολογῶντα δι-
αλείας, Τεσσαρία Φωνῇ, τὸν ἐπὶ δόξης ὧς μολογῶντα κατεδύοντο. πάντες
χρῶμασι τοῖς τοῖς δὲ τῷ ἐμφύον, καὶ ὑπερέδονον τῷ Θεῷ Καθ' ἑαυτὸν
καὶ αὐτοῖς ἀναζωγραφίσαιμι, τεισάξιμον ὡς τοῖς Οἰσιβίσι φιλοφύλακας.
ἐδεῖ δὲ τὸ χωρὶν ἴσας πρὸς τὴν χωρὶν δὲ ἀναζωγραφίσαιμι, (εἰ χωρὶν
δὲ τοῖς τῷ Θεομήτορα δέον) ἀλλὰ καὶ ἄλλως αὐτοῖς εἰποιμ' ὡς ἀφ' ἑαυ-
τῶν δέον, ἡ χωρὶν δὲ, ἡ χωρὶν τὰ ἀχωρήτως Νοδὸς ἀναζωγραφίσαιμι, καὶ
παρεκάζειν τὰ ἐφεδρῶντι, τῷ ἐφ' ὃν δὲ δὲ ἀναζωγραφίσαιμι ἰδρῶνται. τῷ κα-
τα δὲ καὶ ἡ Εἰκὼν ἐκείνη ἀνελκυστῆς ἀναζωγραφίσαιμι. ἀναζωγραφίσαιμι μὴ ἐν γ' ἐφ' ἑ-
αυτῶν τὸ καθαρόν Πνεῦμα σῶντε βοαῖς καὶ βρονταῖς ἐν τῇ τῷ Προφήτῳ φρά-
σει. Φωνῇ δὲ τῷ ἄλλῳ εἰς ἄσμα τὸ τεισάξιον. αὐτῇ δ' ἐμοῖς τὰ αὐτῶν εἰς
τῷ τῷ τῷ Ἰσαάκιον Παρθενῶν φιλοφύλακας Θεολογῶν δὲ τὸ ἰσο-
κλείας καὶ ἰσαρῶν κατ' ἄποκαλύψιν προσηγορίῃσι. ἀναζωγραφίσαιμι μὴ δὲ τοῖς
Παρθενῶν, τὸ πρὸς Τοντῆς Κόρη τῇ Ἀνυμφοῦ Μαρίας Καλλος. τὸ δ'
ἐν Τοντῇ αὐταῖς τῷ ἰσοκλείας Κοσμεῖται Πνύματος. τῇ δὲ τῷ αὐτοῖς
Μονοφύῳς ἡ καὶ Θεὸς δὲ ἀναζωγραφίσαιμι, τὸ μὴ τῷ κύκλῳ ὑπερανυμῶνται.
ἐπικολῶνται αὐτῇ Ὁρόνος τῷ Θεῷ ὁ Κορηπαρθενῶν, τεισάξιον ὧς μὴ
ὑπὸ χειλέων Ἀδελφῶν, πρὸς μὴ τὸ πανικῆς τῷ Γεννητόρος δὲ λήμα, πρὸς δὲ
δὲ τῷ Θεῷ ἐν τῇ τῷ Θεομήτορος Παναζωγραφίσαιμι ὑπὸς Κήμα, πρὸς δὲ αὐτοῖς
δὲ τῷ παναζωγραφίσαιμι τῷ Παρθενῶν σὺν ἐργασίῃ, καὶ χαλκῶς λαμπρό-
τητα. ἐργασίῃ τὸν ἀναζωγραφίσαιμι ὁμοίωμα τῷ Τεισάξιον Θεῷ δὲ τῷ
τῷ γ' ἐν αὐτῷ σοφτεχνῶν ὁμοίωμα οἶδατε δέσιν; καὶ γῆμα τὸ δὲ οἶδατε σὺν
Μορφῇ τῇ Φωτοδότητι; ποιῶν δὲ θεωρίας τῷ ἀπολυτῶ ταυτοῖς γλῶσσαι-
νοι, ἀναζωγραφίσαιμι Νοδὸς δὲ ὑπὸ τὸν φρόνημα, ἐκ ὑπερκοσμίως ἀπεικόντως ἐ-
ποπτεύσαντες Ὁφθαλμοῖς, ἀπανθ' ὑπερπᾶσαντες ἀραισμάτα, σιγῶντα τὰ
Σεβασμάτα, καὶ ἐν Θεοφρεπεί Σεβασμιότητι ταύτῃ τὸν ἡ ἐπαναπαυδῶν
ὧς μὴ τῷ Θεῷ ἐν τῇ τῷ Θεομήτορος Παναζωγραφίσαιμι ὑπὸς Κήμα, πρὸς δὲ αὐτοῖς
αὐτοῖς ὡς αὐτοῖς οἶδατε χαρήσασθαι τιμῶντα, Νοίτε καὶ σῶματα, πρὸς ἐν ὑ-
μῖν πρὸς αὐτῷ σπουδαζήσασθαι, ὑποταγὰς ἀπάσας, καὶ ὑμολογίας ἀνα-
τατα Γεράς προσφερόμενοι. εἰ μὴ δὲ πρὸς μετὰ τῶν, ὡς εἰπὼν ἔπος,
Ἀγιασμῶ κληρωσαυδῶν, τὰ Θεῷ ἴσα τῷ Εὐλαβῶς ἔχον ἀπειθείας, ὁ
Θεὸς ἀπειθῶντα Λόγος (πολὺ τὸ Θαῦμα, ἐκ ὁμοῦ περαιτέρω) ὡς καὶ
Θεῷ πρὸς ἀπειθῶντας ἀπειθεῖν. πῶς ἀρα γὰρ τῇ τῇ Ὑπεραγίᾳ Παρθενῶν
Μαρίας τῇ Πανασίᾳ τῷ Θεῷ, καὶ Ποιῶν τῷ ὅλῳ Μνείᾳ, τῇ τῷ Γε-
ράς ἀπάσας χαλκῶς συλλεξαυδῶν, τῇ τῷ καθαρότητι ψυχῇ ὑπερπᾶσαν-
ται καὶ σῶματος, τῇ τῷ ἀρετῇ ὑπερασφαλιστῶν τῷ καλῶς ἐκ ὑπὲρ τῷ ἐξ
Οὐρανῶ σπλαγίζοντα Φῶτα, ἀλλ' ὑπὲρ πρὸς Οἰοειδῶν τῷ ὑπερκοσμίῳ
I .
Istor. di Cipro.

ἐρεώματος Νόας, πῶς ὑμῶν τὰ Σεβάσματα ταυτὴν, ἢ πρὸς τὰς Θεουργίας
 τῆς ἀθανάτης Βασιλείας λειτουργήσαντες, ἐπεφάνει εἰς ἐαυτὴν τὸν Παντοδύνα-
 μον μεγαλεία ποιήσασθαι, τὸ καὶ πρὸς τοὺς πολλοὺς σιγηθεῖν, μὴ τῆς πρὸς
 Θεὸν μαρτυρίας, θαρρῶν αὐτῆς ὁ ἀχρεὺς ἀποφαινομαι Δευτεργὸς τῆς Θεῶν
 ἡμῶν Καθημερίων ἕταιρος κἀκείνων Κυριότητων, τὴν πᾶσαν τιμὴν καὶ
 προσκυνοῦσιν πρὸς τὴν ἀειπαρθεῖσαν Θεοφροσύναν ἀναδέτειν. αὐτὰρ ὅτ' ἡ
 δεῖδ' αὖ τῆς ἡς ὑπερέρων καὶ ὑπεραθανάτων Αὐγῶν τὸ ἀπειροδύναμον,
 αὐλινῶς ἐπὶ τὰς ἀκτίνας, τὰς αὐτῇ ἐπλάμπουσας, καὶ δ' ἑσθλῶς ἀνατενο-
 μύνης, καὶ μετ' ὀλαβεῖας ἀναπτέρωμύνης Γεράς, σαφρόνως αὐμνῶν, καὶ
 ὕμνολογῶν ἐποφειλῶς, ἡ Ἀγία ἐγνωρίσθη Βίβλοις ἕκ τὸ τῆς Θαν-
 μάτων πλήθος, ἡ ἐν Σηκοῖς Γερόις τοῖς αὐτοῖς τῆς Ὑπερσυνδόξου ἐπλάμ-
 πεσιν ὀνόματι, ἡ ἐν Πίναξιν καὶ Τοίχοις τῇ Ὠραοχημείᾳ, καὶ Χρωμάτων
 τῇ ποικιλίᾳ Μεμορημύνης αὐτὰρ δ' ἐπέθεον καὶ μόνον τὸ ὑπεράγιον ὄνο-
 μα ἐν χεῖρεσσι τῆς γηγενῶν ὡς ταῦτ' ἐκφανίσκειν, αὐτῆς οφείλειν
 τοῖς ἀκρεθείσιν ἀφείδγκως γε μὴν, ἀλλ' Ὀσίαις Νόδς ὀλαβεῖας, καὶ τα-
 πενότητος φρονήσει συσελλομύνης Γερολογεῖν τὸ Φωτολαμπές καὶ Παρθενικὸν
 Σκῆλος, καὶ ὑπ' ὀδόντας ἐσναγμοῖς ἀλαλήτοις αὐτῇ προσομιλῶν τὰς αἰνέ-
 σεις. εἰ δ' ἐχλὺν ἔτω καὶ δι' αἰτίας ὁποίας ὀπίσθας Σέβας ἅπαν ἀνατένειν
 τὸ Ἄγιον, πῶς αὖ ἐν Εἰκόσι, καὶ τοῦτα ὑπὸ Ἀνδρῶν Θεοειδῶν, καὶ Ἀγ-
 γελομυήτων τῆς Βίβλου τυπωθεῖσι ποιήσεσθαι τε; εἶδεν ἡ Ὑπερέστος Φωτοχυ-
 σία πόδας τε καὶ χεῖρας, ὑπὲρ καὶ πᾶσαν αἰσθησιν ἄλλω τῶν Ἀγιάζειν
 τῆς ἐν σάνισιν αὐτοπάτοις Ἀγίων ὑποτυπώσεις, καὶ Μορφώματα Εἰκονογρα-
 φῶντων, καὶ δι' αὐτῆς καὶ τὰς Εἰκόνας ἐδ' ὅτε Θωματοργῶν ὑποκαθίστα-
 θαι πλήρεις· τὰ δ' ἐπὶ ταῖς Ἀγίων κοινὸν Εἶδος, καὶ τοῖς ἐναρτέτοις
 ἀπλῶν εἰκονογραφῶν. τί δὲ φαίνετο αὐτῇ ἐπὶ τῇ τῆς Θεομύτης, καὶ μάλι-
 στά γε ὑπὸ τῆς Μακαριώτατης Εὐαγγελιστῆς Λυκᾶ τῆς Θεολήπτης, καὶ Θεοφρό-
 νης Ἀνδρός τῆς πισοτάτης Θεοράπουρος καὶ Θεᾶς, καὶ Θεομύτης; καὶ ἄλλως ἄ-
 γαμαι καὶ Νῆν ἁποκομῆσαι καὶ Διάνοιαν, ἀλλ' ἡ ῥημάτων τοῖς ἀλαλήτοις.
 αὐτάτης δ' ἐν Κύρῳ τῇ Θεοφροσύνᾳ τῇ Νήσῳ ὡς ἀπρόσμενος τὴν αἰνέ-
 σαν Εὐφημιζομένη Ἀγίῳ Εἰκόνα τῆς ἀειπαρθενίας Μαρίας, τῆς Ὑπερα-
 γίας καὶ Ἀνυμνήτης Κόρης, τὴν τῆς Εὐαγείας Μοναστικῆς, τὸνομα Κύκκου,
 αὐτοῖς ἐώρακα ὁμῶς. ἡμῶν δ' ἐγκωμιάζων τὴν τῆς Οὐρανῆς καὶ Γῆς
 Βασιλείαν τῇ πληνῆν καὶ ἀμαρτωλῶν γλώττῃ, καὶ δακρυοχύτῳ ἔλεγον
 φωνῇ. Χαίροις Ἀγία Θεοτοκε, τὸ τῆς ἀχωρήτης Θεᾶς ἀποκλιχθεῖν Χωρίον.
 ὁ Θεοκοσμίτης Νόος τῆς Ὑπερέσσης δόξης, τὸ Σαπτόν ἀπάτης τῆς Οἰκω-
 μύνης Κεμήλιον, ὁ Ἀνδρωδέσποτος τῆς Παρθενίας Στέφανος, τὸ Φωτοφό-
 ρον τῆς Βασιλείας Παλάτιον, ἡ Πάγκρυτος τῆς Πνέματος Δυχνία, Χαί-
 ροις Μαρία, ἡ τὴν κατεχομένην εἰδωλομανίαν κτίσιν, εἰς ἀληθείας ἐπι-
 γνωσιν ἀγαγῶσα. Χαίροις Θεοτοκε Μαρία, ἡ τῇ τῆς Πνέματος δυνάμει

τὸν

τὸν περᾶλλον ἁγίαστον Οὐρανόθεν ὑποδείξασα. Χαίροις ἡ Οὐρανὸς ὅλην
 ἀγαλλομένην ὑποδείξασα. Χαίροις ἡ Ἀγγέλις καὶ πάντας τὰς ἐν Οὐρα-
 νῷ πολιτάρχας, ὁφρανομύνης καθίσασα. Χαίροις ἡ τὸ ἐπιστὸν Πλάσ-
 μα, εἰς τὸν ἁγνὴν τῆς Παραδείσου Χάρων ἀγαλλήσασα. Χαίροις ἡ Τετο-
 αῖα τὸν τῆς παντὸς Ποιότην, τὸν ἐν Γορδῶν Βαπτισθέντα, τὸν δι' ἀπειρὸν
 ἔλεος σταυρωθέντα, καὶ ἐν νεκρῶν Ἀναστάτη, καὶ εἰς Οὐρανὸς ἐν δόξῃ ἀνα-
 ληφθέντα. καὶ ἄλλα τινὰ τῆς Θεοσεβῶν ἐκπρόξενον λογίων, καλῶς με-
 τὰ τῆς καρδίας προθύμης. ἀλλ' ὅσον τάχος σιγῇ ὑποκαθίσταται τὴν Θεῶν
 ἐκείνη. (τὴν δὲ λέγειν ὑπερῆχον εἰς τὰ δυσείματα τὸ σιγῶν) εἰς ἑκάστην
 ἐν ἑσθλῶς ἔπω ἐγνώμην, τῆς Θεοτυπώσεως εἰσέρχιν τὸ Καλλίστοις τῆς
 ἁγνῆς ἐκπρόξενον, καὶ καὶ πᾶσαν ἀπεχρῆσιν ὑπερῆχον, ἡ ἀναμνήσκων
 τῆς Πνέματος χάριτος, Εὐχῆς τε καὶ Εὐλογίας τῆς ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀνα-
 λαττώμεν, χύσει ἐπιδόσεις. καὶ πάλιν κατεπληθὺς κατεῖχόμεν τὰ μέλη,
 τὰς χεῖρας τῆς τειροσολβίας Μαθητῆς φανταζομένης, καὶ τὴν σφῶν ἐπίστασιν ἐπὶ
 τῇ ἀγαθότητι καὶ ἀσυγκρίτῳ Γεροντίᾳ, καὶ ποτὲ μὲν, τῆς Ὠραοχημείας
 αὐτοχρησιν εἶναι ἐδόκην τὴν ποσάτῳ Χαιροπλάστον Εἰκόνα. ποτὲ δὲ
 πάντως Ἀχειροποίητον ταύτῃ ἐσυλλογίζομεν. ἐσφρόμην δὲ, καὶ πλεῖστα
 εἰς τὴν ἐν τῇ Ἀσκήσει τῆς Ὑπερέσσης ταύτης Μονῆς, τῆς ἐν Χειρῶν
 Νομῆς Ζωῆς, τὴν ὀκλήν καὶ ἀξίαν ἁγιομύνης δόξιν, καὶ ὀλαβεῖας
 ἐκομπαζόμεν τὰς Θεοφροσύνας, καὶ ἦσαν ἀνταυτομύνης πάντες τῆς ἀει-
 παρθενίας Μαρίας φωτιστικῆς Κάλυψις, τειροδοκίμους δὲ κακῶς ἐκράζον,
 ἔποτε τῆς Σαββά Βασιλείας ἐμνήσθην ῥημάτων, τῶν πρὸς Βασιλέα
 Σολομῶνα λαληθέντων, ἐξ αὐτῆς ἕκ τὸ πλήθος τῶν Παίδων ἁγιομύνης,
 καὶ τῶν Δευτεργῶν δόξαν τε τὴν ἐκείνων, καὶ φρόνησιν. ἀλλ' ἐώρακας τοῖς
 κήφει τῇ ἀρετῇ Μονασῆς, ἡ μὲν τὰς δ' αὐτῶν εὐ μάλα ὁσφύας δι-
 ζασμύνης, τῶν παθῶν τε Ψυχικῶν ἅμα καὶ Σωματικῶν καταδεχόμενης. καὶ
 πάλιν αὐτῆς ἐκ καρδίας ἔρασμον συντελεῖν. Μακάριοι οἱ ὡς σοὶ ἐνοῖς
 κέντες, καὶ Εἰκόνησιν παρεσχηκότες τῇ Εὐλογίᾳ Ἀγία Θεοτοκε, Μακά-
 ριοι, καὶ τειρομακάριοι εἰσὶ, λαμφοῖτε, καὶ δόδοιμοι, καὶ ἐν καλῶ τῆς ἐλ-
 πίδος τῆς τοῖς Ἀγίοις ὀφειστικῆς Γρηλατικῆς τὴν τῶν Ἀγίων Πατέ-
 ρων, καὶ Ἀσκητῶν Εὐσέβειαν, ἀφ' ὧν ἀγαθουργῶν ταῖς αὐα Μοαῖς αὐ-
 λιθῶσονται ἐκείνοις, ὁρῶς οἶμαι. ἀλλὰ τί καὶ ἕκ τὴν ἀξίαν ἀνύστω τῆς
 πότῃ, καὶ τὸ πᾶν ἐν τῇ αὐτῇ ἀσκήσει ἐρρωσίων, πολὺν καὶ Κόσμον Πνέ-
 ματος, ὀφειλές μοι τὸ ὑπὲρ ἀνδρα πέλον ἔν, τῶν παρ' ἐμὲ τῇ Μονῇ
 τῇ Πανὸλαβεῖσθαι δαρήσασθαι, μηδέποτε δὲ πᾶν φθορᾶς τῇ ὑσάτῃ ἁμῶν
 ἐπὶρρέονταν, ἀλλὰ τῶν τιμῶν καὶ ἀξιοφάντων· τὰ δὲ τῆς Πατριαρχεικῆς
 ἀρετῆς Δαφνίστης Ἀξίας, ἔτω δέ μοι εἴσι τὸ ἁγιομύνης. ἡ
 ἡμῶν ὑποφάνεται Μιτρίτης, καὶ Ὑπόμνημα ἐν Πνέματι Ἀγίῳ τοῖς ἀν-
 ταῖς Θεοσεβείσιν ἐν Κυρίῳ Τέκνοις ἐμποῖται, πάντας τὰς τῇ Χειρῶν

πολλὰς ἐμεγαλύνθη πάσαι, καὶ νῦν ἔχουσιν ἀκμαζέουσι δύναντως τῆς ἐν αὐτῇ Θεῆς Χάριτος, καὶ ἐπιστημῆς τῆς Εὐσεβείας, ἀπερομεγέθει δὲ σπληχνίᾳ τῇ Μεγαλειᾷ πεποικητός πολλα, καὶ τὴν Τεκνοσύνην αὐτῶν, ἧς τῆς πατρὸς ἐπαρχίας ἡ δὴν καὶ Μεγαλειότης, ἧς ὧν ἰδιουσάτως ὡς ἔχει τις εἰπεῖν κρείττονι δυνάμει σπύσσεται τὸ Γερὸν αὐτὸ Καταγωγίον, ἀλλὰ καὶ μὴ καὶ ἡ ἡδὴ Ὁρθόδοξον Εὐλάβειαν, Φιλοτίμως οἶα προσήκει Γεραίρειν αὐτὸ ἧς ἀποδοῖς ὅτι πλείους μὴ ἔχλειπταται ταῖς δυνάμεις χρησίμους, χάριν τῆς Θεομιμνήσκου, σὺν πολλοῖς ἄλλοις ἡδὴ πρὸς ἐπίδοσιν αὐτῶν σιωπεύοντων, καὶ αὐτοδιδασκαλίας αὐτὸ ἡξίωσε λόγῳ Σταυροπηγίᾳ τῇ καὶ πόποι Πρωτόδοντος Θεοῦ, ἀποδοῖα ἡδὴ πάσαι Θεοφρόνων Ἀνδρῶν, καὶ ἡδὴ Θεοφιλῶς ἐκείνων τῶν Θεοῦ Προστατόντων, ἐπὶ τὸ ἔχλειπτον ἐλάττωσον, καὶ ἀνάλωτον χειρότερος πλειονέκτιστος, καὶ Θεοφροσύνην τοῖσιν, δι' ὧν εἰσὶν φθιμένοι καὶ καλὰ, καὶ τὰ ἀξίολογα κατατρέφονται, καὶ ζημίαν ἔτι τὴν τοῦσιν τοῖς ἀνθρώποις προσερίβεται. αὐτῶν καὶ Καλλιόχης ἐν ἡμεῖς, σιωπεύοντων Θεῶν, καὶ εἰς ἐπίδοσιν φθάσαν, ἔχει τὰς ἀντιλαμβανόμενους αὐτὸ, καὶ σιωπεύοντων Πατέρας καὶ ὁλίγους, Διαδύναμιν καὶ Τύποις ἐν ἀκρίβειᾳ ἡδὴ Κηρύσσων αὐτῶν σιωπῶν τε, καὶ Θεοφροσύνης τὸ Μοναχικὸν ἡδὴ ἐλάττωσον, καὶ ἀποδοῖα τῆς πολλῆς ἀμφοτερότητας, καὶ εἰς αὐτῶν ἀποδοῖα τὸ ἀξίωσον αὐτὸ Σκώμμα εἰς Δόξαν τῆς Ὁρθόδοξης ἡμῶν Θεοῦ, καὶ ἀπειραδὸς Μαρίας, καὶ ἀξίαν Εὐλάβειαν ἡδὴ Ὁρθόδοξον, φυλαγωγίαν τε, καὶ Θεοφροσύνην, ἧς ὧν ὑπολαμβάνουσι Πίστις Χάριτος, καὶ Γραμμάτων πολλῶν, καὶ ὧν καὶ πληρεστέρας ἐπληροφόρησαν ἡμῶν, αὐτοπροσώπως ὡς πορεύεται ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ταύτης, φημι τῆς Νέας Γερμανίας, καὶ πάσης Κύπρου κύριος Νικηφόρος. ἔτι Σταυροπηγίᾳ τῇ Σταυροπηγιακῇ ταύτῃ ἐλάττωσον ἐγνωσαν οἱ ὑπεραριζόμενοι αὐτῶν κηρύττοντες ὁχυράσαι, καὶ δι' ἀντιληπτικῶν Γραμμάτων τῆς Πατριαρχικῆς Θεωρίας, καὶ μεγαλειότητος, τῇ κατ' ἡμᾶς Ἀποστολικῇ, Πατριαρχικῇ, καὶ Οἰκουμένην τότε Θεοῦ, ὧν τὴν ἀξίωσιν μὴ παρδόντες, ἀλλὰ προσήκοντες ὑποδιδάσκοντες μᾶλλον, ἀπὸ πρὸς εὐδαιμονίας ἔργων εἰσκαλεόμενοι ἡμᾶς, καὶ ὡς ἀμφοτέρωθεν αἰεὶ, τὴν δυνάμειν ἐπικρατῶν ὅλαις χερσὶν ἐπιδιδόντες αὐτοῖς τοῖς ταύτης χρίσιν Καταγωγίους Θεῶν, καὶ τὴν ἡδὴ τοῖσιν ἐρεῶσιν ἡμεῖς ἐλάττωσον ποιούμενους, παντὶν ἡδὴ καὶ Θεῶν περὶ ἀποδοῖα ἡμῶν.

Τότε χάριν χάριτος, καὶ ἀποδοῖα τῇ δυνάμει, καὶ ἐξουσίᾳ τῇ Παναγίᾳ Πνεύματος, γνώμῃ ἡδὴ σιωπεύοντων ἐνταῦθα Μακαριώτατον Πατριαρχῶν, τῇ τῆς Θεοφροσύνης Μεγάλῃς Ἀντιοχείας, καὶ πάσης Ἀνατολικῆς Κύπρου Νεφίτης, καὶ τῇ τῆς Ἀγίας Πόλεως Γερουσίας, καὶ πάσης Παλαιστίνης Κύριος Δοσίθεος, καὶ τῇ Μακαριώτατῃ Ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Νέας Γερμανίας, καὶ πάσης Κύπρου Κύριος Νικηφόρος, σὺν ἅμα καὶ ἡδὴ παρδιδόντων

των Γερατίων Ἀρχιερέων, καὶ Ὑπερτίμων ἡδὴ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι πάντων ἀγαπητῶν ἡμῶν Ἀδελφῶν, καὶ Συλλειτουργῶν, ἵνα τὸ Γερὸν αὐτὸ, καὶ Σεβάσμιον Μοναστήριον τῆς Ὑπεραγίας καὶ Θεοφροσύνης τῆς Κύπρου καὶ τῆς Θεῆς αὐτὸ Φιλοτιμίας ἡδὴ πάσαι, καὶ νῦν Ἀρχιεπισκόπων τῆς Κύπρου, εἴη καὶ ἔχλειπτον Σταυροπηγιακόν, καὶ πᾶσι ἐλάττωσον, καὶ ἀποδοῖα τῇ δυνάμει, καὶ ἀκαταπᾶπτον, καὶ ἀνυπόκλητον, καὶ ἀντιπρόσθετον μὴ πάντων ἡδὴ ἀφιερώματων αὐτῶν, καὶ Κηρύσσων Κηρύττοντες καὶ Ἀκρίβειαν, ἡδὴ τε νῦν ἀποδοῖα αὐτῶν, καὶ ἡδὴ μὴ ὕστερον ἀποδοῖα, μὴδὲ μὴ δὲ ὅλως ὀφείλον παρέχειν μέλει καὶ βολῇ, μὴτε τῇ καὶ καίρας Ἀρχιεπισκόπων Κύπρου, μὴτε τῆς περὶ τὰ Ὁρῶν τῇ αὐτῇ Μοναστείᾳ Ἀρχιερατῶσιν Ἐπισκόποις, ἀρκυμῶν τῇ Ἀρχιεπισκόπῳ μόνῳ τῇ Κωνσταντῇ Μνημοσύνῃ, καὶ πᾶσα χεῖρ βία, καὶ ἡμῶν μακρῇ ἀπέχῃ τῇ Γερῇ αὐτῇ Μοναστείᾳ, μὴδὲ κατεπιμβαίνειν αὐτῇ ἐπικρατῶν αὐτῶν, καὶ ἀπαιτεῖν λαβεῖν τὸ οἶον, ἀλλ' ὑπάρχει πάσης καὶ παντοίας καταδυσίας, καὶ δολείας ἀνώτερον, καὶ Αὐτόνομον, καὶ Αὐτοδιδασκόν, φυλαττομένην ἡδὴ Προνομίαν αὐτῇ, καὶ ἡδὴ Τυπικῶν ἐπιταγμάτων ἀπαρεγχερήτων, καὶ ἀποδοῖα.

Ὅς δ' αὖ πολυμήσει ποτὲ καὶ τὸ ὡς γεγραμμένα ποιῆσαι, καὶ ἐνταῦθα, καὶ ἔχλειπτον, τὸ Μοναστήριον αὐτὸ κατ' ὅποιον ἔσται, καὶ ἐπικρατῶν, καὶ βλάβῃ, ἀντιζημιώσαι, ἡ τὴν Ἐλάττωσον αὐτῇ καταδυσίας, καὶ χεῖρα βία, καὶ γνώμῃ κατ' αὐτῇ κινήσαι, καὶ διωσεία τινὲς χρίσασθαι, καὶ ζητῆσαι λαβεῖν ἧς αὐτῇ πολὺ, ἡ ὀλίγον, εἴτε τῇ Ἀρχιερατικῇ, εἴτε τῇ Γερατικῇ Καταλόγῳ ὑπάρχει, εἴτε καὶ τῆς Κοσμικῆς Πολιτείας, ἀφορισμῶν εἴη κατὰ Θεῶν Κυρίῃ Παντοκράτορος, καὶ καταρμῶν, καὶ ἀσυχρότητος, καὶ αὐτοῦ μὴ Θανάτου, ἐν τῇ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῇ μέλλοντι. αἰ Πέτρου, καὶ ὁ σίδηρος λυθίσονται αὐτῶν δὲ ὁδοῦ, καὶ ὁδοῦ τῇ πυρὶ τῆς Γενένης. ἔχει δὲ καὶ τῆς ἀράς τῇ Ἀγίῳ Τετακοσίῳ δέκα καὶ ὅλως Θεοφρόνων Πατέρων ἡδὴ ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἡδὴ λοιπῶν Ἀγίων Συνοδῶν. ὅθεν εἰς εὐδαιμονίας καὶ ἀσφάλειαν, ἐγνόητο καὶ τὸ παρὸν Πατριαρχικὸν Συνοδικὸν Συγγειλιῶδες, καὶ ἐπιβεβαιώθησαν Γράμματα, καὶ ἐδόθη πρὸς τὸ Γερὸν, καὶ Σεβάσμιον αὐτὸ Μοναστήριον τῇ Κύπρῃ.

Ἐν ἔτει Σαπτιῶν, α.χο.β'. 1672.

Κατὰ Μῦθον Δεκέμβριον. Γενετικῶντος ι.α.

„ Νεόφυτος Ἐλῶ Θεῶ Πατριάρχης, τῆς Μεγάλῃς Θεοφροσύνης Ἀντιοχείας καὶ πάσης ἀνατολῆς.

„ Δοσίθεος Ἐλῶ Θεῶ Πατριάρχης, τῆς Ἀγίας Πόλεως Γερουσίας καὶ πάσης Παλαιστίνης.

Νικηφόρος ἐλέη Θεῷ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Νέας Γεσημανῆς
καὶ πάσης Κύπρου.

„ Χριστόδουλος.
„ Γερμανός.
„ Γακάβος.
„ Σίλβεστρος.

„ Φιλόθεος.
„ Παΐσιος.
„ Χρύσανθος.

Οὗτοι εἰσὶν οἱ μέλῃ τῆς νυνὶ Ἀρχιεπισκοπῆς, τῆς Κύπρου
ὑπογεγραμμένοι.

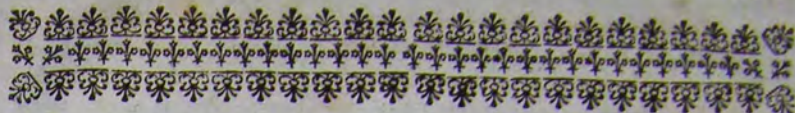
Εἴκ τοῦ Οἰκογμενικοῦ Κλημάτωνος ὑπο-
γεγραμμένοι Μητροπολίται.

α. Ἡρακλείας, Βαρδολομαῖος.
β. Νικομηδείας, Νεόφυτος.
γ. Χαλκηδόνος, Γερεμίας.
δ. Νικαίας, Δαμασκηνός.
ε. Ανδριανουπόλεως, Νεόφυτος.
ς. Πρέσβης, Καλλίνικος.
ζ. Φιλιππεόπολεως, Γαβριήλ.
η. Σεργίου, Κύριλλος.
θ. Δρύστρας, Μακάριος.
ι. Τραπεζούντος, Γεωργίου.
ια. Αἰγιάλεως, Δανιήλ.
ιβ. Γορτίδας, Δαβίδ.

ιγ. Δέρκων, Χρύσανθος.
ιδ. Βερροίας, Γεωργίου.
ιε. Πρωιδίας, Παΐσιος.
ισ. Μονεμβασίας, Λαυρεντίος.
ιζ. Ἀμασσίας, Γερόσιμος.
ιη. Μακωνείας, Ἀναστάσιος.
ιθ. Γαλατίας, Χάριτος.
κ. Προκονήσου, Δανιήλ.
κα. Διττίνας, Θεοδοσίος.
κβ. Καὶ ὁ πότε Κυρηνείας Λεον-
τίος, τῆς Κύπρου Ἐπίσκοπος.

Εἴτε.

Εἴτερον ΣΥΓΓΕΛΙΩΔΕΣ ΓΡΑΜΜΑ,

Τὸ μετέπειτα, εἰς ὑπερὸν δοθέν τῇ Μονῇ.

ΣΕΡΑΦΕΙΜ Εἰς ΔΕΩ, ΘΕΟΤ' Ἀρχιεπίσκοπος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ
Οἰκογμενικὸς ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Περὶ τὰ Θεῖα Σιλωμάτια, Γεράτε Καταγάρια καὶ παπα-
χόδι δευτερεύοντα Σεπτὰ Μοναστήρια, μέγιστα καὶ φροντίς, καὶ
ἡ δεξιὰ τῶν σῶσασιν, καὶ ἀγαθῶν αὐτῶν, καὶ μὴ καὶ δι-
ξαγωγῶν Θεοφιλῆ, καὶ Θεοφίλου διωκτικῆς ἀπειρῆς, καὶ ἐπιμέ-
λειας καὶ διέλειπε πάποτε ὑπὸ τῆς κατ' ἡμᾶς τῆς Χρυσῆς μεγ-
λῆς Ἐκκλησίας, οἷα δὴ κοινῆς Μητρὸς, καὶ τιθῶν, καὶ διεργετικῆς ἀνα-
κόπως ἐνεργετικῆς, καὶ τὰ ἅπαντα πεπληρωμένης ὁ Οἰκουμένης ἐπὶ Θεοῦ
Προνομῶν ἀντιλαμβάνειν τῶν ἀπανταχῶς λαγῶν τῶν Οἰκῶν ἀφ' ὧν
ἀντιληπτικοῖς ἔργοις, καὶ χαρίζεται τῶν τοῦ εὐδοκίᾳ, καὶ νόμιμον, καὶ
τῶν μάλιστα ὅσα Ἀρχαιοῦσι Ἐπίσημα δευτερεύοντα, καὶ ταῖς ἐν αὐ-
τοῖς τελεμαῖαις θαυματουργίαις, ἐκ τῆς Θεῆς ἀνῶθεν Χάριτος, ἀναπᾶσαν
τῶν Οἰκουμένην δευτερεύοντα καὶ περιλάλητα χρηματίζοντα, Σταυροπικρὰ καὶ
Ἀξία, καὶ Ἐλπίδα τετιμωμένα, καὶ ὅσα τοῖς Εὐσεβεῖσι, καὶ Ὀρθοδό-
ξοις Σεβαστάτοις, καὶ Εὐλαβείας ἡγιασμένα, ἅπαντα ταῖς καὶ τῶν αὐτῶν
ἐν φθοροποιῶν τισὶν ἐπιτελείαις δευτερεύοντα, ἐν ἐξουσίᾳ ἐγχερόντο τῶν
ἀνῶθεν αὐτοῖς Φιλοτιμιούτων καὶ Πατριαρχικῶν Συγγελλίων, καὶ Συ-
στατικῶν Γραμμάτων αὐτῆς κατ' ἡμᾶς Πατριαρχικῆς Περιουσίας, καὶ μεγα-
λειότητος, αὐτῶν καὶ χορηγῶν αὐτοῖς Φιλαγάθως τῶν εἰς τὴν Ἀρχαίαν
αὐτῶν ἀνατίνατον τῶν ἀποκατάστασιν, καὶ μεταβιβάσεων Γραμμάτων,
ἀπορηγμένων ἀποδοχῆς ἄξια κείνεται καὶ τὸ ἀπαραίτητον χρεὸς τῆς κατ' ἡ-
μᾶς Οἰκουμένης Θεοῦ, ὡς καὶ ὁλοχερῆς ἀρχῆς, καὶ ὑπερεχέουσας δι-
τάμειας, ἀποβάλλειν οφείλοντος ταῖς ἀπανταχῶς ἀποκαταστάσεως ἡγιασμένης,
ἐπὶ ἀποστάσει, καὶ καταρτισμῶ τῶν τοιούτων ἐπισήμων Γερῶν τῶν Θεῶν Σιλω-
μάτων, καὶ ἀνακαλεῖται κηδεμονικῶς, τῶν ἐπισυμβάσαντων τῶν δευτερεύοντων
Istor. di Cipro.

K.

ἔπρεσαν τε καὶ κάκωσιν. ἐπεὶ δὲ τοιγαρὶν ἀνυέχθη, καὶ ἐδηλοποιήθη ἡμῶν
 ὡς ἐκ μέρους τῶν Ὀσιωτάτων Πατέρων τῶ ἐν τῇ Ἀγιοπᾶτῃ Ἀρχιεπισκο-
 πῇ, καὶ Νήσῳ Κύπρῳ, καὶ τῷ Επαρχίῳ Κυπρίῳ, ἡγουμένου Γερῶ,
 καὶ Σεβασμίᾳ Μορσινίᾳ, τῶ τιμωμένῳ ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Δε-
 σποίνης ἡμῶν Θεοῦ, καὶ ἐπονομαζομένης τῆς Κύκκῃ, ὅτι τὸ Γερὸν αὐτῆς
 Μορσινίον ποτὶ αὐτὸν μὴ καὶ ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἐξ αὐτῆς ἀποκατέρχεται
 αὐτῶν Βασιλικὸν Κτίριον διέπελσον, ὡς καὶ Βασιλικῶν δαπανημάτων ἀνε-
 γερουμένων, καὶ Χρυσοβύλοις Βασιλικαῖς, κατοχυρωμένων ἐπὶ τῆς Βασιλείας
 Ἀδείας τῆς Κυπρίῳ, καὶ τῷ ἐμφαυρωμένῳ ἀρχίῳ, Ἰσορίαν τε καὶ πα-
 ράδοσιν, ἥτις καὶ Νεωστὶ ἑσπέρῳ ἐκδίδεται Προοία τῶν αὐτῶν Ὀσιωτάτων
 Πατέρων, καὶ ἀφίκεται πῶς βελομήτορις ἐπελθεῖν, καὶ ἀναγνῶναι ἐν Βι-
 βλιαρίῳ ὑπερεξαμύῳ Περίγραφῃ τῆς Σεβασμίας, καὶ Βασιλικῆς Μονῆς τῆς
 Κύκκῃ, ἐν ᾗ καὶ τὰ περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Θεῆς Χείρῃ σωζομένης ἐν αὐ-
 τῇ Οὐματργῇ, καὶ Χαιτεβρύτις Οἰομητορικῆς Εἰκότος. ὁφθαλμοὶ καὶ ἐπι-
 γνώσκονται ἀκριβῶς, καὶ εἰς πλάτος ἀνεξαμύνα ὅσατε ἀνεύρας, καὶ εἰς ἀ-
 παύτα χρόνον ἐπιτελεῖται Οὐμασία ὑπ' αὐτῆς, μιᾶς ὥσης, ἐκ τῶν τελῶν
 Ἀγίων Εἰκότων, ὡς ὁ Γερὸς Εὐαγγελιστὴς Λευκὸς ὁ Θεωπίσιος εἰς τῶν
 αὐτῶν δόξαν τῆς Οἰομητορικῆς Δείας καὶ Δείας Ἰσορίᾳ, καὶ ἐξαρχαίοντος, ὡς
 ἐν τῇ Θεοῦ, ἐπονομάζεται δὲ Εὐλεῖσα, καὶ Κυκκίοντα ἐκ τῆς τῆς
 πόλεως ἐπανομίας, τῷ τοιαύτῳ Κλήσιν λαβῶσα. ἐν ᾗ Περίγραφῃ Ἰσο-
 ρικῇ, καὶ δεξιῶτα ἀποστέτι καὶ τὰ περὶ τῆς συμβάσεως (κείμεσιν οἷς οἱ
 δε Θεοὶ) τῆς πυρκαϊᾶς ἐν τῇ αὐτῇ Σεβασμίᾳ Μονῇ, τῶν μὲν δύο
 ἀποτέρων ἀπὸ χρόνων πολλῶν ἐπιγινόμενῶν, τῆς δὲ τῆς καὶ τελειοτάτης
 ἀπὸ χρόνων ἡδὴ ὀλίγων ἀσκυλίας ἀθρόον, δηλαδὴ καὶ τὸ χιλιεὶς ἐ-
 πτακοσιοστὸν πεντηκοστὸν ὥσπερ τὸ Σωτήριον, ἔμπης καίτοι τῶν ἐμ-
 φησιμῶν τῶν ἐκείνου πυρκαϊῶν ἐπαγαγόντος, καὶ ἔμεινον πᾶσαν τῷ
 Οἰοδομῷ μὴ τῷ Ναῷ ἀρδύλῳ ὑπερεξάντων, ἀλλὰ καὶ ὅσα κινεῖται Σελήν,
 Κεμήλια τε, καὶ ἀναθήματα ὑπῆρχον ἐν αὐτῇ σὺν ἅμα τοῖς οἷς ἐκοσμεῖτο
 Βασιλικαῖς Χρυσοβύλοις, Πατριαρχικοῖς τε, καὶ Σπουροπηγικοῖς Γράμμα-
 σι πυρὸς φθανάλωμα ἀπεργασαμένης, ἀλλὰ πᾶν ἐκδανηθέντων ἐκ
 τῆς, καὶ Θεῆς χάριτι ἀνεγερθεῖσαν δαπανήματα βαρυτάτης, σπῆδῃ καὶ ἐπι-
 μελείᾳ, καὶ ἀρρήτῳ φιλοπονίᾳ, τῶν ἐνασκαμμένων Ὀσιωτάτων Πατέρων,
 συνδρομήτε, καὶ βοήθεια ὑπὸ τῆς τῶν Χειριανῶν ἐλεημοσύνης, ἡ Σεβασ-
 μία αὐτῇ Εἰκὼν διεπρήθη, καὶ ἔμεινον ἀβλαβὴς Θεῆς δωόμεν, Χειρί-
 τε, καὶ Προσασίᾳ τῆς Οἰομητορικῆς, ἐκ τῆς δεξιῶτα, καὶ Οὐμασι μν-
 εῖς τῷ ἅπασαν Νῶσον ἐπισκοπικὴν δίνων. καὶ τῆς διοικούντος αὐτῇ
 ὑπὸ πολλῶν περατῶν, καὶ κινδύων, καὶ νοσημάτων ἐκλυθεμένη. ἔως
 ἐν ἐχόντων τῶν καὶ τῷ Σεβασμίᾳ τῷ τῷ μονῷ, ὡς ὑπὸ τῆς τύπῳ ἐκ-
 δοθείσης, ὡς ἔρται Περίγραφῇ ἑαυτῶν ἀναδύνεται, Συγγραφέας ἀπὸ
 ὀλί-

ὀλίγῃ ἡδὴ καιρῷ, ἀλλὰ λογίωτε, καὶ πεπαιδευμένῳ, ἀφίκεται καὶ Θεω-
 πισμῶν, καὶ ἐπὶ βίᾳ Σειρόντι, καὶ Πνευματικῆς πολιτικῆς ἀκριβοῦς
 μαρτυριῶν. Τῷ Ὀσιωτῶν φημι Διδασκάλῳ Κύρῳ Εὐραῖμ, καὶ ἐν
 Κυπρίῳ ἡμῶν ἀγαπῶν Τέκνῳ, τῷ καὶ Διδασκάλῳ χρηματίζοντι ἐν τῇ
 αὐτῇ Νήσῳ, καὶ τῇ ἐκείνῃ ἐφ' ἱκανὸν χρόνον ἡγεμένη, διερρηκῶς ἐπι-
 μελῶς, καὶ ἀκριβῶς ἀναμαρτυρεῖται ὑπὸ τῆς καὶ δεξιῶτα ἀποκατέρχεται
 Προσβυτέρων Ὀσιωτάτων Πατέρων, καὶ λοιπῶν εἰδημόνων τε, καὶ ἐμπείρων
 Εὐτεβῶν τῆς αὐτῆς Νήσου, καὶ τῷ Ἰσορίᾳ τῷ τῷ Φιλοπόνῳ τε καὶ ἐμμε-
 λῶς συντεταχόντι, καθάπερ τοῖς ἀναλίγῳ αὐτῷ ἐναργῶς καθοράται.
 καὶ καὶ ἡμεῖς Συνοδικῶς ἀναγνόντες, καὶ τὸν βηθεῖα Κύρῳ Εὐραῖμ σαματι-
 κῶς εἰς τὰ ὅδε φθῆναι ἀκριβῶς, ἀναπειθόμενον ἀκριβῶς, ὡς καὶ αὐτοῦ
 γινόντα, καὶ ἀπὸ φθῆναι ἀκριβῶς, φθῆναι πολλῶν, ἔμεινον τὰ καὶ τῷ Ἀ-
 γίῳ τῷ τῷ Μονῷ, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς Σεβασμίας, καὶ Οὐματργῆς Εἰ-
 κότος τῆς Οἰομητορικῆς, καὶ πληροφορηθέντες ἀσφαλῶς τῷ περὶ τῶν γινε-
 μῶν ὑπ' αὐτῶν ἀλήθειαν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς ἀποκατέρχεται ἀπὸ χρόνων
 ἱκανῶν Πατριαρχικῆς Συνοδικῆς γράμματος, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶ ἐν Μακαρίᾳ
 τῇ λήξει θροῦν Πατριάρχῃ Διονυσίῳ, δηλονότι καὶ τὸ χιλιεὶς ἐξακο-
 σιοστὸν ἐβδομηκοστὸν ὀκταεὶς ὥσπερ Σωτήριον, ὡς ὁφθαλμοὶ ἐν τῇ Γερῇ Κό-
 δικῇ τῆς καὶ ἡμῶν τῆς Χείρῃ Μεγάλῃς Εὐκκλησίᾳ, καὶ κατὰ φθῆναι
 ταῖς τε συμφησίσι, καὶ βεβαιώσῃ τῶν συμπληρωθέντων τῶν αὐτῶν ἐν
 Κωνσταντινὸν Μακαριώτατον, καὶ Αἰδίου Πατριαρχῶν, τῶν Ἀντιο-
 χείας Νεοφύτου, τῶ Ἱεροσολύμων Δοσιθέου, ἐν τῇ καὶ τῇ Ἀρχιεπισκόπῳ
 Κύπρῳ Νικηφόρῳ, καὶ τῶν μετ' ἐκείνῳ τῷ αὐτῷ Ἀρχιεπισκόπῳ δεξιῶ-
 τῶν, Χειροτέλει φανῶν, Γερμανῶν, Γακάβα, Σιλβέρντε, καὶ Φιλοθέου,
 ἐν τῇ καὶ ὑπογραφικῆς μαρτυρίας, ἡδὴ συμπληρωθέντων Γερασίῳ Μ-
 φοπολίτῃ τῇ καὶ ἡμῶν Ἀγιοπᾶτῃ Ὁρόν, συμπροσβυτέρων ὑπὲρ τῆς ἐκείνου
 τῶν ἀειθμῶν, καὶ μὴ καὶ ἐκ τῶν τοπικῶν τῆς Νήσου Ἀρχιερέων, μάλιστα
 δὲ τῆς Κυπρίῳς Διοντί, ἔτιος Συνοδικῆς Γράμματος καὶ τὸ ἴσον ἡμῶν
 ἡδὴ ἀποσκομιδὸν ἐμφανῶς, ἀπὸ δὲ τῆς Πρωτοτύπῃ ἐν τῇ βηθεῖᾳ ἀποσι-
 κῶς τελειοτάτης πυρκαϊᾶς πυρποληθέντος. καὶ δὴ καὶ ἐτέρῳ γράμματος τῶ ἐν
 μακαρίᾳ τῇ λήξει Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας Κύρῳ Γερασίῳ, ἐν τύπῳ ἐ-
 κατέρχεται Σωζομένη, δὲν ἔγνω κατ' ὀφειλὴν ἀπαραίτητον ὑποδείξαι δι-
 μέλῳς τῷ ἀποσκομιδῶν ἡμῶν δέον τῶν Ὀσιωτάτων τῶν Πατέρων,
 ἐπὶ τῇ ἀνακινῶν τῆς ἀνέκαθεν, καὶ ἐξ αὐτῆς ἀποκατέρχεται Βασιλικῆς
 Φιλοτιμίας, καὶ Σπουροπηγικῆς Ἀξίας τῆς Σεβασμίας αὐτῆς Μονῆς ἔ-
 μείνον καὶ τῷ ἀρχαίῳ, ἀλλὰ καὶ καὶ τῶν ἀτίμων ὅν πεπλάτῃς Θε-
 σαυρὸν τῆς Σεβασμίας Εἰκότος τῆς Οἰομητορικῆς, τὸ μὲν οἶκα καμφοδ-
 τῆς, καὶ συμπληρῶς ἡγεθῆναι ἐπὶ τῆς ἀλλοπαλῶν ταῦτα δυσχερῆς
 περιπετειᾶς τῆς Γερῆς αὐτῆς Μονῆς, δὲ ὡς ἀπὸ τῇ ὑποβολῇ πᾶν
 Κ 2

πὺν ἐν αὐτῇ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως σὺν τοῖς Βασιλικοῖς Χρυσοβάλλοις, καὶ Σπαιορηγναῖς Συγγελοις, ὡς ἀγαθόν ἐκ τῆς ἀντιθέσεως αὐτῶν διαπαντός ὑπερβῆναι, καὶ τὴν ἑθελῶν καταδυνασθεῖν, καὶ ἐπιπράττειν. καὶ πολυαριθμοὺς περὶ πᾶσι, καὶ δυνάμεις ἐνέχεσθαι καὶ πύξασθαι, τὸ δὲ καὶ ἀρχαῖς τῆς Τῆς τῶ Δεσποτῆ ἡμῶν καὶ Σωτῆρι Χειρὶ τῆς Θεῆς ἀναπύματα, τῶ ἡσώσαντι ἀνέπαρον, τὴν Σεβασμίαν καὶ Οὐρανοπύργον Εἰκόνα, τῆς Παναχρῆς Δεσποτῆς ἡμῶν, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας αὐτῆς. καὶ οἱ Γράφοντες ὑποταγόμεθα Σωδοτικῶς μὲν πᾶσι πᾶσι ἡμῶν Γερατῶν Ἀρχιερέων, καὶ ὑπερτίμων, πᾶσι ἐν Ἀγίῳ Πρόσματι ἀγαπητῶν ἡμῶν Ἀδελφῶν, καὶ Συλλειτουργῶν, ἵνα ἡ ῥηδέναι ἐν τῇ Νήσῳ, καὶ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου ἡγεμένης Σεβασμίας Μονῆς τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, ἡ ἐπιεικὴς τῆς Κύπρου, ὡς αὐτῶν, καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐμὸν Βασιλικὴν Φιλοτιμίαν Μεγαλωμένην καὶ Χρυσοβάλλων Σεπτῶν καὶ Βασιλικῇ Μονῇ ἐπιεικὴς, ἀλλὰ καὶ Σπαιορηγναῖς ἀξία τιμιμμένη πᾶσι τῶ Πρωτόκτορος Οὐρανῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, καὶ καὶ ἡγεμονίᾳ μέχρι τῆς ἀσπίδος πύργου, καὶ ἐλδοθέρας ἡγεμένης, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὸ σεπτὸν, καὶ αἰδοῖμον ἐκκλησίαν, ὡς ἰδιοῦσάν τινα καὶ κρείττονα δυνάμει καὶ πᾶσι βρῦντα σιωχῶς Οὐρανοπύργου, ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ σωζομένης Πανσέπειτος Θεομητορικῆς Εἰκόνης, Γερατομένης, καὶ Προσκυμμένης, σὺν πολλῇ καὶ ὑπερβαλλούσῃ Εὐλαβείᾳ πᾶσι τῶν Ορθοδόξων Χριστιανῶν, εἴη καὶ λέγεται, καὶ πᾶσι πάντων γνωσκόντων Βασιλικῇ, καὶ Σπαιορηγναῖς, καὶ πᾶσι γνωσκόντας περὶ αὐτῶν φιλοτιμίας, ἐλδοθέρας, καὶ ἀσπίδος, τῆς Σπαιορηγναῖς ἀξίας πᾶσι πάσαι καὶ νῦν Ἀρχιεπισκοπῶν τῆς Κύπρου, καὶ μὲν πᾶσι ἀσπίδος, ἀκαπατάτος, καὶ ἀδελφῶν, ἀνυόχλητος, καὶ ἀειπυρίας μὲν πάντων τῶν Ἀφρωμάτων αὐτῆς, Κτημάτων καὶ Πραγμάτων, Κτηνῶν τε, καὶ Ἀκινήτων, πάντες ἡδὲ Προσόντων αὐτῇ, καὶ πᾶσι εἰσέπειτα προσκυνήσομεν αὐτῇ, καὶ ἐπαυξηθήσομεν αὐτῇ, μηδὲν μηδὲν ὅπως οφείλῃ παρῆχει μέχρι καὶ ὁβολῶν, μὴτε τῇ καὶ καίρας Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου, μὴτε τοῖς περὶ τὰ ὅρια αὐτοῖς ἡγεμένης Ἀρχιερεῶν, ἀρχαῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μόνον τῆς Κωνσταντῆς αὐτῆς μνημοσύνης, καὶ μηδὲν πολυῶντος κατεπεμβαίνον αὐτῆς ἀνταδῶς, καὶ ζητεῖν πολλῶν, ἡ ὀλίγῳ δόσιν. ἀλλ' ὑπάρχει πάσι, καὶ πτωχοῖς καταδυνασθείας, καὶ δολαφῶν ἀντιθέρας, καὶ αὐτόνομος, καὶ αὐτοδυναστεύου, φυλαττομένη καὶ τῶν Προσόντων αὐτῆς, καὶ πᾶσι πτωχῶν ἐπιεικῶν ἀπαρχειζήτων, ἀμεικνῶν τε, καὶ ἀπῶν δυνάμεν εἰς τὸ παντελές. οἱ δὲ σιωσκέμενοι ἐν αὐτῇ Πατέρες οφείλωσιν ἡγεμονίᾳ, καὶ πολιτεύειν Κοινοβιακῶς, καὶ Φιλαδέλφως, Σερνῶν τε, καὶ Εἰρηναῖως τῆς συστάσεως, βελτιώσεως, καὶ αὐξήσεως τῆς Γεραίας αὐτῆς Μοναστηρίου, καὶ τῆς ἐνδοκίμου καὶ νουομίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας, καὶ τῶν

αὐτῶν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐπιπράττειν ἐν αὐτοῖς Τύποις, καὶ ὅταν ἐν χρεία γινῆται καταστῆσαι ἡγεμονίαν ἐν τῇ Μονῇ αὐτῇ ταύτῃ, Κοινῇ καὶ ὁμοφώνῳ αὐτῇ Βελίῃ, καὶ Γνώμῃ, καὶ μάστιγι τῆς Προσευχῆς, καὶ Γερατοῦ τῆς Συναγωγῆς, ἔχασιν ἐκλέγεσθαι εἴη ἐκ τῆς σιωδίας αὐτῆς, τῶν Κοινοῦ ἀναφανέντων ἄξιον, καὶ ἀποσφορον, καὶ δοκίμον, καὶ πᾶσι ὑποταγόμενῳ ἡγεμονίαν. ὅς τις οφείλει προνοεῖν, καὶ φροντίζειν ἐπιμελῶς ἀρτυρώσας, καὶ ἀδύνατος τῆς συστάσεως τῆς Γεραίας ταύτης Μονῆς, καὶ τῆς διπλῆς ἡγεμονίας, καὶ Θεαρέτης πολιτείας τῆς σιωσκέμενης Πατέρων, καὶ ἡγεμονίαν τῆς ἱερατικῆς τῆς Μοναστηρίου ἡγεμονίας, καὶ ἀρχαίας ἡγεμονίας, εἰσὶν δὲ ἡγεμονίαν λατῶν, ἀντιπλήκτων, καὶ καθαρῶν πάσης πορνείας ὑπολήψεως, καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀδελφῶν νουομένων, καὶ παραινῶν Πατριάρχης, ἡγεμονίας Κοσμίως, καὶ Φιλαδέλφως ἐν καθαρῷ σιωδῶν, καὶ μηδὲν ποιεῖν αὐταίρεως καὶ μοναρχικῶς, καὶ κατ' ἰδίαν ἀρτυροῦν, χωρὶς τῆς Κοινῆς γνώμης, βελτίως καὶ σκέψης τῆς Κοινοῦ τῆς Πατέρων, καὶ μάστιγι τῆς Προσευχῆς, καὶ Γερατοῦ τῆς Συναγωγῆς, καὶ ταῦτα πᾶσι χρεῖων, καὶ ἀναγκῶν, καὶ ἀπορρήτων, ἅτινα οφείλωσιν ἀνακοινῆσαι, καὶ ἡγεμονίας σκέψης, κυβερνᾶσαι, καὶ δι' ἐκπαινεῖν, πᾶσι ὅς οφείλει πᾶσι φρονεῖν ταῖς ἐσοδύμασι, καὶ δαπάναις, ἀκρίτως, καὶ καθαρῶς, ὡς μηδὲν ὑπολήψεως, εἰς τὴν σφαιρῶν ἀμφιβολίας. καὶ ἐν αὐτοῖς, καὶ εἰλικρινείᾳ, ἔχον ἀξιοῦν τῆς καθήκουσας τιμῆς, ὑποταγῶν τε, καὶ αἰδῶς ἐπὶ τῆς Πατέρων Κοινοῦ, ὡς Προσεύας αὐτῆς γνωσκόντων, μηδὲν τῆς Πατέρων πολυμῶντος ἀντίστασαι, καὶ ἀντιβαίνειν αὐτῇ, καὶ τῆς τιμῆς αὐτῆς καθάπτειν οἰωδῆ τῇ ἑσπέρῃ. εἰδέποτε τυχὸν φανερῇ ἀπειθαρχίας φρονίως τῇ ἑσπέρῃ ἡγεμονίᾳ, κοινῇ ὀφείλωσιν καὶ συστάσει, καὶ ἐπισημῶς τῆς Γεραίας Μονῆς, ὡς μὴ φυλάττων τῶν Ὁρῶν καὶ ἑσπέρως τῆς Μοναστηριακῆς Βίης, τῶν καὶ ἡ κοινότης τῆς Πατέρων ἔχει ἐκβαλλεῖν αὐτὸν δικαίως τῆς ἡγεμονίας, καὶ καθίσαν ἕτερον, τὸν ἀποσφορον, καὶ λυσιτελῆ ἀναφανέντα. ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς τὰ ταῦτα τῆς Μοναστηρίου ἡγεμονίας, ὑποταγόμενοι Πατέρες, ἐπειδὴ φανῶσιν ὑποταγόμενοι, καὶ ἀπειθείς καὶ παρρησιαστικῇ, ἔχει ἀδειαν ὁ ἡγεμονίας μὲν τῆς Συναγωγῆς τῶν Πατέρων παιδείᾳ Ἐκκλησιαστικῇ, καὶ ἀρχαίας τῆς Γερατοῦ καθυποβάλλειν πᾶσι τοῖς ὑποτάτοις, καὶ Μοναστηριακῶν δικῶν δικαίων, καὶ ἀνακαλεῖσθαι παρ' αὐτῶν, καὶ ὅταν δὲ δυνηθῶσι ἑσπέρως. ὡς μὴτε τῶν Μονῶν ζημιῶσαι, μὴτε ἀπορρῶν γίνεσθαι πᾶσι τοῖς τοῖς λοιποῖς, καὶ κακὸν ἐκδιδόναι. ἀλλ' ἔπειτα, τῶν Μοναστηριακῶν Πατέρων τινὰ πολλῶν πᾶσι ἀντιθέρας καὶ γνώμης, καὶ ὑποταγόμενῳ Γράμματι τῶν ἡγεμονίας, καὶ τῆς Γεραίας Συναγωγῆς τῶν Πατέρων εἰς βοήθειαν τῆς Μοναστηρίου, καὶ ζητεῖν πᾶσι τῶν Χριστιανῶν πολλῶν, ἡ ὀλίγῳ ἐλεημοσύνην ἐπ' οὐνόματι τῆς Μοναστηρίου, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἑσπέρων, καὶ ἀπορρῶν Πατέρων, καὶ Καλοῦντων πολλῶν τοῖς τοῖς, ἀλλὰ καὶ φανερῶς τῶν

πὺν τοῖσιν παιδεύειν ἀπορρηματίσας, ὡς ἐπίβουλον τῇ Γερᾷ Μοναστείᾳ
 πῶς, καὶ πορφύρεως Γερσουλῶν, ἀλλὰ καὶ μηδεὶς πολλὰν καλοῦσιν οἰωθήτιν
 ἔστω τῷ Μοναστηριακῷ ἐλεημοσιύῳ, ἢ σφαιτερίζεσθαι ἐξ αὐτῆς, καὶ
 κρατεῖν τὸ Μοναστηριακὸν δίκαιον, ἢ συκοφαντίας ἀνακαθεῖν, καὶ ἁββολῆς
 ἐξαρτῶν, ἐπὶ βλάβει καὶ ζημίᾳ τῆς Γερᾶς Μονῆς. ἀλλὰ καὶ αὐτῆς πῶν
 Συνασκημίων Πατέρων φθάσει τελειοῦσαι, μὴ Θάνατον ἐκείνῳ ἅπασιν
 τῷ Θεοσίου αὐτῶν προχαρῶσαι τῇ Μοναστείᾳ, καὶ τῷ ἱερῷ Γερῶν Νό-
 μῳ, καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων ὑποφασιν, καὶ μηδεὶς ἐκ τῶν Συζητῶν
 αὐτῶν ἐπὶ ἀποφάσει Κληρονομίας, ζητεῖν πολὺ, ἢ ὀλίγον τί ὑπὸ τῆς πε-
 ρεσσίας ἐκείνῃ οἰωθήτιν ἔστω, καὶ ἐνόχλησιν τινὰ, καὶ ζημίαν ἐπάγειν
 αὐτῇ, καὶ εἰς μὴ δὲ Τύπος δοεῖται φυλάττεσθαι ἀμειψιότητος ἐν τῇ Σε-
 βασμίᾳ ταύτῃ Μονῇ, εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καὶ πῶς ἀνατῆραι ἐκτεθεύ-
 τας διορισμοὺς, οὗ μὴ τῆς Σταυροπηγιακῆς ἀξίας, καὶ τιμῆς, ἀσιδοσίας τε
 παντὶ, καὶ ἐλδοθείας, ἀγαθωσκόμοτος ἐν τῇ αὐτῇ Σεβασμίᾳ Μο-
 νῇ, καὶ παρρησίᾳ Κυριότητος εἰς τὰ ἐνιαυτὰ, καὶ τῷ Λαμφοφόρῳ ἡ-
 μέραν τῆς Κοσμοσωπείας ἡμῶν Ἀναστάσιος, καὶ καὶ τῷ τελευτήῳ ἐν τῇ
 αὐτῇ Μονῇ ἐπίσιν Εὐερίῳ, καὶ Πανήγιον τῆς Θεομήτορος, ὅς δ' αὖτις,
 καὶ ὅποιος πολὺν ἀπ' ἐναντίας κινήσῃαι πῶς ἐν τῇ παρόντι Συνοδικῇ
 παρ' ἡμῶν ὑποφασίσει, καὶ θελήσῃ ἁρῶσαι, καὶ ἐνοχλεῖσαι τῷ Γερῶν
 ταύτῃ Μονῇ, καὶ τῇ ταύτης Μητοχίᾳ, μὴ ἱερῶν ἐν αὐτοῖς δεισιχομίων
 Πατέρων, ἢ τῷ ἐλδοθείᾳ, καὶ ἀσιδοσίᾳ αὐτῆς ἀναβέβαι, καὶ κατεδελώ-
 σαι, καὶ βίαν τινὰ ἐπαγαγεῖν, ἢ πῶς ἐκτεθεύτας ῥητῶς Τύπος, καὶ Ὁρῶς
 τῇ Μοναδικῇ Βίᾳ περὶ τῇ Ἡγεμονίᾳ, καὶ ἱερῶν Πατέρων, καὶ τῆς ὅλης τῆς
 Μοναστείας Κυβερνήσεως, καὶ ὁρατῆρας ἁρῶσαι, καὶ ἀδασαλῶσαι, καὶ
 βλάβειν, καὶ ζημίαν ἀρῶσαι αὐτῇ, ὁ ποῖτος εἴτε τῇ Ἀρχιερατικῇ, καὶ
 Γερατικῇ Καταλόγῳ ὑπάρχον, ἢ Μοναχῶς, ἢ Γεωίτης, εἰ τῆς ἱερῆς Κοσ-
 μικῆς καὶ Λαϊκῆς Τάξεως, Ἀφορισμῶς εἴη πῶς τῆς Ἀγίας, καὶ Ὁμο-
 σίας, καὶ ἀδιαίρετης Μακαρίας Τριάδος, τῇ εὐδὲς τῇ φύσει Θεῷ, καὶ πατρῶ-
 μῶς, καὶ ἀσυγχάρητος, καὶ μὴ Θάνατον ἄλυτος, αἰ πέβῃ, καὶ ὁ σίδηρος
 λυθίσσεται αὐτῷ δὲ ἑδαιώς, καὶ πάσαις ταῖς Πατρικαῖς καὶ Συνοδικαῖς
 ἀραῖς ὑπέδωκε, καὶ εὐχος τῇ πύλῃ τῆς Γεωίτης. ὅθεν εἰς Ἐνδείξιν,
 καὶ ἀσφάλειαν διωκεῖ τῇ διειλημύῳ, ἐν ᾧ καὶ τὸ παρὸν Ἡμέτερον Συ-
 νοδικὸν Συγγεγραμμένον Γράμμα, καὶ ἐδόθη τῇ ῥηθείᾳ Σεβασμίᾳ Βασιλι-
 κῇ, καὶ Σταυροπηγιακῇ Μονῇ τῇ Κύκκῳ.

Εὐ ἔτει αΨΞ'. Κατὰ Μηνῶς Αὐγύστον,
 Ἰνδικτιῶνος, ἡ.

„ Εὐλόγῳ

„ Εὐλόγῳ Θεῷ Κύριῳ Ἀρχιεπίσκοπος, Παῖσις ὑποφασίται.

ΟΓ ΤΟΥ ΟΓΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΙ.

- „ Καισαρείας Παῖσις.
- „ Ἡρακλείας Γεράσιμος.
- „ Νικαίας Γερεμίας.
- „ Ἀρμενιανπόλεως Διομύσιος.
- „ Πρίσνης Μελέτιος.
- „ Σεργίου Γωαμνίκος.
- „ Μηντιλῶνς Ἀρθιμος.
- „ Μεσσημβρίας Ἀρθιμος.
- „ Δρύστρας Βαρδολομαῖος.
- „ Κῶς Μελέτιος.
- „ Φεσσαλῶν Δωρόθεος.

Επειδὴ Χάριτι τῆς Θεοτόκου, καὶ ἁγῶν Κοσμικῶν Ἀρχόντων τῷ αὐτῷ ἐ-
 βεβαιώθη, καὶ νῦν μάλιστα δι' Αὐθεντικῶν Χρυσόβελων, ἰδὲ γράφεται
 εἰς ἐνδείξιν τῇ Σεβασμῶς τῆς Μονῆς, τὸ ἴσον τῇ δοθέντι πῶς τῇ Γ-
 φιλοπάτῃ Αὐθεντῇ, Γαίνῃ Γρηγορίᾳ Γαίκα Βοεβόδα, Χρυσόβελῳ, ἡ-
 γανῇ ὄντος δηλώσαι, καὶ τῇ ἱερῇ ἁλῶν Ψηφίσματα, ὡς ὅμοια. Δείκνεται
 δὲ τῇ παρόντι Συνοδικῇ, καὶ τῇ Αὐθεντῇ Χρυσόβελῳ, ἐν τῇ Γερᾷ
 Μονῇ ἐν μεμβρανῇ Γεγραμμένα.

Γ' ΣΟΝ

τίξη ὁ ρηθεὶς Ἡγέμενος, καὶ νὰ πέρη αὐτὸ τὸ διαρισμὸν Ἐλῖος κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς Καμαρασιᾶς πὼν Οὐκῶν καὶ τὸν Μάρτιον μῆνα, καὶ ὅς μὴ σὺ Χρησίμων ἀνθρώπων, καὶ ἀξιοπίσαν νὰ τὸ σέλην εἰς τὸ Γερὸν Μονασήριον Κύκκου ὑπὸ τῷ Νήτον Κύκκου, νὰ δώδῃ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐκείσε Πατέρων, νὰ πᾶρῃ ὑπὸ τὰς χεῖρας τῶν ὑποδείξιν ἀπὸ τοῦ Ἡγέμενος τῆς ἐνθάδε Γερᾶς Μονῆς τῆς Ἀγίας Σπυριδῶτος τῆς Θαυματουργῆς.

Διὰ τὸ ἔδωκεν ἡ ἐμὴ Αὐθεντεία τὸ παρὸν Χρυσόβαλλον τῆς Αὐθεντείας μετὰ τῷ Γερῷ καὶ Θεῷ Μονασήριον Κύκκου ὑπὸ τῆς Νήσου Κύκκου, καὶ νὰ πέρη αὐτὸ τὸ Ἐλῖος τὸν κάθε χρόνον ἀσφαλῶς, καὶ ἀνεμποδίστως, νὰ εἶναι πρὸς σύστασιν, καὶ κυβέρνησιν τῷ Γερῷ Μονασήριον τῆς ἐμῆς Αὐθεντείας, καὶ τῷ Μακαρίῳ Γονέῳν με, καὶ Πάππῳ Μνημόσυνον αἰώνιον.

Λοιπὸν φθακαλῶμεν, καὶ τὰς ἄλλας Αὐθεντίας ἐν Χεῖρῳ ἡμῶν Ἀδελφός, ἔστινας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ Θεὸς ἀπείρως αὐτῷ Θεῷ Ἐλέει ὕστερα ὑπὸ λόγῳ μας θέλει ἐκλέξει νὰ εἶναι Αὐθεντεία, καὶ Ἡγεμονίας τῆς Τζαράς ταύτης Οὐγκροβλαχίας, ἢ ἐκ τῆς Γερᾶς ἡμῶν εἶεν, ἢ ὅς ἄλλος Γερᾶς, καὶ ἡ αὐτῇ Αὐθεντεία νὰ ἀνασῶσεν, καὶ νὰ ἐπικυρώσῃ αὐτὸ τὸ Ἐλῖος καὶ τιμῶν Χρυσόβαλλον τῆς αὐτῇ Αὐθεντείας, ἵνα καὶ τὰ ἐλεῖν αὐτῇ ἀποδοθέντα ὡς φθῇ τῷ Θεῷ, καὶ ὑπ' ἄλλων Αὐθεντῶν Κυκυρωμῆνα, καὶ ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς χαρίσῃται αὐτοῖς τὰς αὐτῇ Ἡγεμονίας ἀτυχίας. καὶ ἐπικυρώσῃ ἡ ἐμὴ Αὐθεντεία τὸ παρὸν Χρυσόβαλλον μετὰ τῆς Βελλῆς τῶν τιμιωτάτων, καὶ πσιῶν Μεγάλων Ἀρχόντων τῆς Ντιβανίης τῆς ἐμῆς Αὐθεντείας. Ἀρχὸντος Κωνσταντίνου Δεδοσκῆλου Μεγάλου Μπαῆ. Ἀρχὸντος Γρηγορίου Γρετζάνου Μεγάλου Βορίνου, Ἀρχὸντος Κωνσταντίνου Μπαρκοβανου Μεγάλου Λογοθέτου. Ἀρχὸντος Μπαρπέλου Βακαρισκῆλου Μεγάλου Βεσιάρη. Ἀρχὸντος Κωνσταντίνου Κερετζεσκῆλου Μεγάλου Σπαθάρη. Ἀρχὸντος Στεφάνου Βακαρισκῆλου Κλετζάρη. Ἀρχὸντος Γεωργίου Χρυσοσκῆλου, Μεγάλου Ποσειδῆ. Ἀρχὸντος Θωμᾶ Γαλιανῆ, Μεγάλου Παχαρίνου. Ἀρχὸντος Μανθῆλου Ρωσέτου, Μεγάλου Στολῆ. Ἀρχὸντος Γρηγορίου Γκίκα, Μεγάλου Κομίσου. Ἀρχὸντος Γεωργίου Χαλεπῆ, Μεγάλου Σλατζιάρη. Ἀρχὸντος Σπύρου, Μεγάλου Πάπρη. καὶ ὅσας ἀπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Μπαρκοβανου, Μεγάλου Λογοθέτου, καὶ ἑκατὶ τὸ παρὸν Χρυσόβαλλον ὑπὸ τῷ Θωμᾷ Λογοδετζέλου τῷ Ντιβανίῳ, καὶ Μιλῆλου Λογοδετζέλου, Μαρασισκῆλου ὑπὸ τὸν Οὐκῶν.

Σφ. Οὐκωβείας, ε.

Γεωργίου Γρηγορίου Γκίκα Βεβόδας,
Ἡγεμῶν. Πάσης Οὐγκροβλαχίας.
L KA.

Ist. di Cipro.

ΓΣΟΝ ΤΗΣ ΤΟΤ

ΧΡΙΣΟΒΟΥΛΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ.

ΕΛΕΩ, ΘΕΟΥ ΓΩ'ΝΝΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΓΚΙΚΑ
ΒΟΒΑΔΑΣ, ΑΓΘΕΝΤΗΣ, ΚΑΙ ΗΓΕΜΩΝ,
ΠΑΣΗΣ ΟΥΓΚΡΟΒΡΑΧΙΑΣ,

Ἐργαζόμενοι τὰς Ψυχαφιλεῖς Ἀρετὰς, καὶ Θεάρετα ἔργα, καὶ μόνον καὶ τῷ παρῶν ἐπαινεῖται Ζῶν, καὶ ἀφημίζονται, ἀλλὰ καὶ καὶ Θεάτον ἀφάρτον αὐτῶν ἁμάρτιν τὸ ὄνομα, καὶ αἰώνιον τὸ Μνημόσυνον, ὡν καὶ αἱ Ψυχαὶ ἐν ταῖς Μοναῖς τῶν Δικαίων Συναυλίζονται. τοιγαρὲν πολλῶν ἔσων τῶν Αὐθεντῶν δι' ὧν τις διώταται Ψυχικῶς καρπῶν Σωτηρίας, τῷ παρῶν τῶν ἐπέχει τῶν ἡμῶν ἢ πρὸς τὰς πενήτας γινόμενῃ καὶ ἐνδείξῃ Ἐλεημοσύνης, μάλιστα δὲ ἡ πρὸς τῆς Θεῆς καὶ Γερᾶς Νάκας ἐπανατενομή. διότι καὶ καὶ, ὁ δῶλος τῆς ἐπικρατείας Θεῆς, δούτερος Γεωργίου, Γρηγόριος Γκίκα Βεβόδας, ἐγγονος τῆς ἐν τῇ Μακαρίᾳ τῇ Ἀγίᾳ Σπυριδῶτος πατρὶς Γεωργίου Γρηγορίου Γκίκα Βεβόδας, ὑπὸ Θεῶν ζῶντων ὁδηγούμενος, ὅς ὅλης Ψυχῆς καὶ Καρδίας, ἐκωπίας ὑπερβολικῶς εὐλάβειαν πρὸς τῷ Ὑπεραγίῳ Θεοτόκῳ, καὶ ἀειπαύστῳ Μαρίῳ. ἥς ἡ μνήμη ἀείσκειται εἰς τὸ Γερὸν Μοναστήριον τῷ ἐν τῇ Νήσῳ Κύκκου, ἐπονομαζόμενον Κύκκου, εἰς τὸ ὅποιον Μοναστήριον ἀείσκειται καὶ ἡ φθῇ τῇ Ἀποστόλῃ Λυκά Γεωργίου Ἀγίας Εἰκῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ἀνεάντης ἡ Αὐθεντεία με, ὅτι τὸ ρηθεὶς Γερὸν Μοναστήριον ἀείσκειται εἰς πολλὰν εὐδαιαν, καὶ πτωχείαν, ἀπορήθειν ἡ ἐμὴ Αὐθεντεία, καὶ εὐσπλαχνίδειν, καὶ ἔδωκε τὸ παρὸν Τίμιον Χρυσόβαλλον τῆς Αὐθεντείας με εἰς τὸ ρηθεὶς Γερὸν, καὶ Θεῶν Μοναστήριον, καὶ νὰ ἔχη νὰ πέρη Ἐλῖος ὑπὸ τῷ ἐμῷ Αὐθεντεῖαν κατ' ἔτος χρόσια πενήντα. τὰ ὅποια αὐτὰ ἅπαντα τὰ ἐδωρίσαμεν νὰ δώδῃ ὑπὸ τὸ Αὐθεντικὸν ἄλλας ὑπὸ τῆς καὶ κυρῆς Καμαρασιᾶς πὼν Οὐκῶν, ἔξω ὑπὸ τῷ σῆματι τῆς ἀγορᾶς τῶν Οὐκῶν, καὶ ὅς νὰ μὴ κοπῇ τὸ τὸ Ἐλῖος, ἢ νὰ γερῇ κακοία ἐμποδίων εἰς τὸ νὰ ὑπάρῃ αὐτὸ τὸ Ἐλῖος εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖ εἰς τὸ ρηθεὶς Γερὸν Μοναστήριον, διορίζει ἡ ἐμὴ Αὐθεντεία ἐπιτροπὸν, καὶ φροντιστὴν τὸν καὶ κυρῆς Ἡγεμῶν τῆς Γερᾶς Μονῆς ἐπ' ὀνόματι τιμιωμῆς τῆς ἐν Ἀγίᾳ Πατρὶς ἡμῶν Σπυριδῶτος Τριμυθέντος τῆς Θαυματουργῆς, ἢ ὅποια Ἀγία Μονὴ ἀείσκειται ἐδῶ εἰς τῷ Πολιτείῳ τῆς Βικηρείας, καὶ νὰ φέρῃ τὴν

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΔΕΣΠΟΙΝΑΝ,
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΝ ΚΥΚΛΩ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ ΑΥΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑ.

Ποῖημα Ἐφραίμ ἁμαρτωλῶ. ἦχος, πλ. δ'.

Ω, δὴ, α. Ὑψὲν διεδύσας.

Πολλοὺς μασιζόμενοι τοῖς δειροῖς, καὶ σοὶ προσελθόντες, λύσιν εὐροίμην
ἡδ' ὀφθαλμῶν, ἔχ' ἧς Ἀγίας σε Εἰκόνας, Παρθένε Μήτηρ χριστὸς τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

Παρθένε ἀπείρανδρε σάῃς Λιταῖς, συγχώρησιν δίδου, ἡμετέρων ἁμαρ-
τιῶν, αἷς τὸν Κτίστω πάντων καὶ Θεόν με, τὸν σὸν ἵδόν παρεπίκρα-
τα Ἀρχαντε.

Ελέησον Πανάγνε Μαριάμ, πὺς προσεφύγοντας, σὴ Εἰκόνη τῇ Γερᾷ δι-
ἧς μεγαλεῖα ἀπειργάσω, οἷα Θεὸν Παντοδύναμον Τέξασα.

Εδεμὲ τὴν κἀκὼν ἀγαθὴν, ἴδεμὲ τὴν θλίψιν, καὶ μετὰβλεπε εἰς χα-
ρίαν. σοὶ γὰρ τὴν προσφύγων Παρθένε, Λύσιν εὐρεῖν ἡδ' ὀφθαλμῶν προσ-
δεχόμενος.

Ω, δὴ, γ'. Οὐρανίας ἀφίδος.

Εκείνῳ εἶδα καὶ τείχος, Χερσινῶν Πύργῳ, σὲ ὡς Τετοκῆαν, τὸν
Κτίστω πάντων, καὶ Κύριον, ταῖς Μητρικαῖς σε προσβέβαις, ὃν ἐξ-
λέωσαι, ἐμοὶ ὀργίζομενον, ἡμαρτηκῶτι αὐτῷ.

Θεῖον ἔργον πληρῶμεν, Γερῶν Πατέρων Δόγμα Θεόνυμφε, χιτικῶς Εἰ-
κόνα, προσκυλῶντες τὴν σὴν ὡ Παιύμηντε. ἡ τιμὴ γὰρ ταύτης, τῷ
Πρωτοτύπῳ ὑπεβαίνει, ὡς ὁ Μέγας διδάσκει Βασιλεὺς.

Λεομαί σε Κυρία, ἔχ' ἧς Εἰκόνας σε ἀπειροδύναμι, πὺς Κυκλιότι-
σος, ἢ πλεονάζων τὴν Χάριν ἐξέχειας, Ἐλεῖσαι πάντας, πὺς σὲ πι-
σῶς προσκαλεμῆναι, Ἐλεῖσαι τυγχάνουσα πάργματι.

Κυκλιότιστα Χαίρει, Εἰκὼν Χαριτόβρυτε, πὺς Θεομήτορος, Ἐλεῖσαι πᾶ-
ντας, καὶ πὺς Κύκκῳ Μονῆς ἔσα σπείγμα. μεγαλεῖα γάρ σοι, ἡ τοῦ
Θεοῦ ἐδείξε Μήτηρ, τοῖς ἐπικαλεμῆναι σε πάντες.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ποιῶμαι με τὴν σκόπον, καὶ τὴν πονηρὰ ἐνέδραν Πανταύσα, ἡσκή-
δασον Δυνάμει σε, καὶ Γαλιλῶν δίδα τῇ Καρδίᾳ με.

Μεγαλεῖα ἐποίησας, ἔχ' ἧς Εἰκόνας σε Μητὸς ἁρτῶν, ἐξ ἀνύμῳ καὶ
πρὸς ἁγίων, ὑπομῆναι πὺς προσκαλεμῆναι σε.

Πὸν Σωτῆρα ἢ Τέξασα, δίδου Σωτηρίαν τοῖς μὲν Πίστιας, σοὶ προ-
σέχουσι Πανάμωμι, ἐπικαλεμῆναι σε σὸν ὄνομα.

Ελπίς καὶ βοήθεια, ἡδ' ἀπελπισμένων ὑπάρχεις Δέσποινα. ἔχ' ἧς
τὸ σε δέομεθα, Σῶσον ἡμᾶς Οἰκτεῖρον προσβέβαις σε.

Ω, δὴ, ε. Φώτισον ἡμᾶς.

Πλήρωσον Χαράς, τὴν καρδίαν ἡμῶν Ἀρχαντε, ἢ ἐκπληρῶσαι τὰ αἰτή-
ματα, ἡδ' ὀφθαλμῶν Ἀγνῇ, σὴ θεομύων Πανάμωμι.

Ταῖς ματαῖς ἡμῶν, ἐξαφάνισον δέομεθα, οἷς τὸν ἵδόν σε παροργίζομεν,
Μήτηρ Θεῶν, ἢ καὶ Ἀγγέλους ὑπέρχουσα.

Πῶσαι Ἀγνῇ, ἡδ' ὀφθαλμῶν καὶ πρὸς ἁγίων, ἡδ' κατεχόντων ἡμᾶς Δέ-
σποινα, πὺς τῇ σὴ σκέπῃ ὀφθαλμῶν νῦν προσφύγοντας.

Ελέησον δωρεάν, τὸν Σωτῆρα ἢ Κυρία, ἡμᾶς πὺς πᾶσι προσκύνου-
σοι, καὶ τῷ Σεπτῷ σε νῦν ἐκτυπώματι προσφύγοντας.

Ω, δὴ, ς'. Γλάδῃτί μοι Σωτῆρ.

Ενδεΐνουμεν πειρασμῶν, ἔχ' ἧς σὴς Πανάμωμιτε, Εἰκόνας Θαυματο-
ργῶν, πιστῶς Ἐλεῖσθης πε, δι' ἧς ἀπετέλεσας, πολλὰ καὶ μεγάλα ὡ Παν-
ταύσα Θαυμάσια.

Ως ἐν θαλάσῃ καὶ γῇ, ἐθαυμασάθης Παράδοξα, τέλειστα τοῖς πι-
σῶς ἐπικαλεμῆναι σε, ἔπα νῦν Θαυμάσασον ἐν ἐμοὶ Παρθένε, τὸ
Θαυμάσιόν σε ὄνομα.

Κυκλιότιστος Εἰκὼν, πὺς Θεομήτορος Σῶσον με, ἢ Χάριν πλετοποιῶν,
Θεόδοξον πλεπύσασα, ἐνεργεῖν τεράσια, ἐπ' ἐνεργείᾳ, ἡδ' πιστῶς
προσκαλεμῆναι σε.

Χαλεῖψόν με τὸν νῦν, καὶ τὴν καρδίαν καθάρισον, ἐν πονηρῶν λογισ-
μῶν, Θεόνυμφε Δέσποινα, πειρασμῶν με λύτρωσαι, Κιχαριτωμένη,
ἢ ἐλπίς καὶ προσασία με.

Ω, δὴ, ζ'. Οἱ ἐν πὺς Γεδαιάς.

Τὴν ἐλπίδα με πᾶσαν, σοὶ ἀνέδικα Κόρη Θεοχαρίτωπε, ὡς μέγα θα-
υμασίον, Παντοδύναμον Λόγον, ὡς Τεκνῶν ἀμόλυντε, ὃν ἐλογίσμεν
πατερ, σὴν Ἀγίῳ Πνέματι.

Τὴν Εἰκόνα σε πάντες, ἀπαζόμεθα Κόρη ἀκαταμάχητε, ὡς Θαύμα-
σιν ἀπείροις, ἐν ξηρᾷ καὶ θαλάσῃ, δοξαδεῖσαν Πανάμωμι, τῇ Χά-
ριτί σε Παρθένε Ἀγία Δέσποινα.

L 2

Επὶ

ΕΠηγάω πὺς ὁμβρες, καὶ ἐκράτης αἶρας, Εἰκὼν Χαριτόβρυτε, ὡς πλασίσασα χερσὶν, Θεόθεν ταῖς ἀρισβείαις, πὺς Ἀγνῆς Θεομήτορος, ἡ μεγαλεῖα ὡς ὅπως, ἔδειξε Κύριος.

Ωμάτων ἀδελφείας, καὶ Ψυχῶν ἀρραβείας ἀπερδύαμι, Γάτρον σου Παρθένε, τῇ Θεῷ σου ἀρισβείῃ, παρρησίαν ὡς ἔχουσα, πρὸς τὸν υἱόν σου, Ἀγνὴ μόνῃ Εὐλογισμένη.

Ὡδὴ, ἡ. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Τὸν Βασιλέα ὡς τὸ παντὸς Τετοκίᾳ, Θεοτόκε ἀνυμνέμεν σε πάντες, καὶ δοξολογῶμεν ὡς Κεχαριστομένη.

Τῇ Χαριτόβρυτον τὴν ἐν Κύκκῳ Εἰκόνα, πὺς Παρθένε νῦν τιμῶμεν πάντες, ὡς ἐν Θαυμασίοις πολλοῖς μεγαλυνθεῖσαν.

Ογκοίρησον τὸν λαόν σου Παρθένε, τὸν τῇ σκέπῃ προσδραμόντα σε Κόρη. ἵνα μεγαλῶν τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Ὡδὴ, β'. Κυρίως Θεοτόκε.

Ελέησον Παρθένε, τὴν ἀμαρτωλόν μου, Ψυχὴν Ἀγνὴν, ἡ ἀθλίως δίδουκα, καὶ λύθωσαι με πυρὸς πὺς κολάσεως.

Παρθένε Παναγία, σῶσον με ἀρισβείαις ταῖς σοῖς, Σωτήρα τῷ κόσμῳ ἡγήσασα, ἵνα ὁμῶς τὴν ἀμαχὸν δύναμιν.

Εἰκὼν Κυκκιστίας, Κεχαριστομένη, ἡ τῇ πιστῶν ἐπακέεσα δέσπον, ἐπάκουσον νῦν καὶ Χαριτόβρυτε.

Παρθένε Θεοτόκε, δέχου ἀποσδέκτως, τὸ καὶ δύναμιν δῶρον Πανάχαυτε, καὶ ἀγὲς ἄρες μοι Δέσποινα τὰ ἐγκλήματα.

Τὸ παρὲν Ἰδιόμελον Δοξασικὸν φάλλεται ἐν τῇ Μορῇ πὺς Ὑπεραγίας, ἡμῶν Θεοτόκε τῇ Κύκκῳ ἐν ταῖς Λιτανείαις εἰς τὸν ἀσπασμόν, συντεθεῖν ὡδὴ τῇ Ἱεροδιδασκάλῃ, Εὐφραίμ.

ἦχος, πλ. δ'.

ΟΝτως μεγαλεῖα σοι ἐποίησε, καθά ἀρίφης, ὁ Κύριος, Θεοτόκε Παρθένε, τῇ Πιστῶν ἡμῶν ἡ Προσάγία, ὡς Θαύμασιν ἀπείροις μεγαλεῖα ποιήσας, καὶ ποιῶν καθεκάστω, ἐπὶ τὴν Σεβασμίαν Εἰκόνα σου, τὸ καύχημα πὺς Κύριου, καὶ πὺς Μορῆς τῇ Κύκκῳ ὁ Θεσσαυρὸς, ἀποφθάνεις ὅδὲ παχέως βοήθουσα, πὺς μετ' Εὐλαβείας σὲ ἐπικαλεσμένους, δι' αὐτῆς ἐν ξηρᾷ καὶ θαλάσῃ, ἐν ὁσίοις, καὶ περιστάσει, καὶ ἐν αὐχμῶσι μάλιστα καιροῖς, διὸ δυσωπῶμεν, ὅδε πὺς Χαριτόβρυτε Θεοτόκε Εἰκόνας, κλέος ἔσθης τῇ Ὁρδοδόξῳ, καὶ πὺς Νῆσε τὸ Σεμνολόγημα, Ρῦσαι πὺς διομενέας σε, τῇ ὁρατῇ ἐχθρῶν καὶ ἀοράτων, Χαριζομένη ἡμῖν, ἀμαρτημάτων ἀφαισιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος ὡ ἀειπάθου.

ΕΥΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΤΡΠΟΛΙΣΜΟΝ,

Ὅτε ἀνοικοδομεῖτο ὁ Ναός, καὶ αὐτὸς, εἰς τὴν ἐν Κύκκῳ Θαυματουργὸν Εἰκόνα, καὶ Ἀλφάβητον. ἔχων τὸ ὄνομα τῷ ποιήσαντος, ἐν τῇ Ὁγδῷ, καὶ Ἐννάτῃ, Ὡδὴ. ἦχος, πλ. δ'.

Ὡδὴ α'. Ἀρμαπλάτῃ Φαραώ.

Αῖμα τῇ Λόγῃ σὺ ὑπάρχεις Δέσποινα, Παρθενότητος Ἀγνῆς, ἐξουθεν λόγον εἶδε, ὅδε μεσιτείεσσιν, τῇ πατρὶ καρδίᾳ μου, παλινδύναται πλῆθι, ἀμαρτιῶν μου Πανταγὰς, ὅπως σὺ ἡμῶν τὴν δύναμιν.

Ελὴν νηπιῶν ἐμοὶ λογιζήσονται αἱ προσβολαὶ τῇ ἐχθρῇ· πλῆθι τῇ Κόρῃ, τείχος καὶ βοήθειαν, καὶ ὅπλον ἀμυνήσον. καὶ ὅδὲ δύναται πάντα, Μήτηρ Θεᾶ χηματίσασα, τῇ Παμβασιλείᾳ Σωτήρος μου.

Εἰός ὑπάρχων γήινος τὸ πρότερον, ὅλος Οὐράνιος νῦν, ὅδε τῇ ὑἱᾷ σου Παρθένῃ γέγονα, Βαπτισθεὶς ἐν ὁνόματι, πὺς Ἀγίας Τριάδος, Πατρὸς, υἱᾶς, καὶ Πνεύματος, τῇ εὐδῇ τῇ φύσει Θεᾷ ἡμῶν.

Δουλοῦν ὅλος ἡδοναῖς τῇ σάματι, ὅλος αἰχμηλάτης, καὶ τὴν Ψυχὴν ὡφθῆναι, Παναγία Δέσποινα, μολύνει με τὸ Βάπτισμα, ἀλλὰ σὺ Τετοκίᾳ, Χερσὶν τὸν πάντα δυνάμειον, δάρισαι καὶ τὴν συγχάρητιν.

Ὡδὴ, γ'. Ὁ σεριώσας κατ' ἀρχάς.

Εκ τῇ σκανδάλῳ τῇ ἐχθρῇ, ὡ Πανύμνητε ῥύσαι, καὶ παθῶν με καὶ τῇ κόσμῳ Κυρία, σὲ ὅδὲ μόνῃ ἀσφαλῇ, Ἀγκυρὰ καὶ βοήθειαν, κίχτημαι ἐν ἀνάγκῃς, προσφύγων ἐπὶ τὴν σκεπὴν σου.

ΘΑλὴ κατέλαβέ με πρὶν, πυρποληθεῖσαν ὁρώπτε, τὴν Μορῇ σου πατρὸς ὡς Κυρία, Κυκκιστίας σαφῶς, καὶ λύπῃ, καὶ δόξησιν, ἀλλὰ οἰκοδομηθεῖσαν βλέπων νῦν ἀνδρὶς ἀφραίνωμαι.

Μῖση ἡ Δόξα σου Σεμνὴ, ὑπὲρ τὸ πρῶτον Παρθένε, ἡ ὅδὲ δύναμις ὡπται ἐν ἀδελφείᾳ καὶ Παῦλον τὸν Σοφόν, ἐπίπερ ἐκαθάπιστας λαοφάρως Θεῶν Ναόν σου, πρὸς κατακλιῶν τῇ δαίμονος.

ΘΕλπίσα Ἀχάριε Ἀγνὴν, πῦρ συνεχάρησας πᾶσαν, Παραδόξως τὴν Μορῇ πυρπολησά, ὅδε πῶτο. ὅδὲ καὶ νῦν Λαμπατέρων ἀνδείας, Κτίσμασι, Κειμηλίοις, καὶ ἀκαταπαύστοις δέξιν.

Ὡδὴ,

Ω'δὴ, δ'. Σύμῃ ἰχθὺς Κύμα.

Τῶς σιμῶν, καὶ μὴ παρῆς τὴν δέσιν, ἡμῶν πάντων ἡδ' ἀποκαλεμμένων σε ἐν ἀληθείᾳ οἶον πιστῶν, δέλων τὸ ὑἕσσε, καὶ σὺ Ἀγνὴ Θεοτόκῳ φέτε. ἰχθὺς ᾧ εἰ θέλεις Θεὸ Μήτηρ ὡς ἔσα Ε'λεῖσαι ἡμᾶς καὶ ἡμάρτων.

Ματασθῆναι Θεὸν κριμάτων τὴν ἄβυσσον, καὶ σὺ Κόρη ὅλως τὴν ἀδελφίδα σου, ἀδυνατῶν, ὡς ἀμαρτολόγος, ὧν καὶ ὀλιγόνας, ἐν τοῖς δοκῶσιν εἶναι κακοῖς. διὰ Παρθενότητος αὐτοῦ μεγαλύνω, Οἰκονομίας Θεῆς τὸ πέλαγος.

Αὐτὸς πιστὸς καὶ ἀλαβῆς ἔκ ἐν κτίσμασι καὶ οἰκίαις ἔχει τὴν Εὐσέβειαν, ἀλλ' ἐν Θεῷ, κέπηται ἑρῶς, εἰλεκαμένη Πίστις, καὶ ἐπὶ τὴν Εὐλάβειαν, Ἀγνὴ ὡς Θεοτόκῳ, καὶ ἡμᾶς διὰ σωσον, Οἰκονομίας ὡς ὄντας Πανάμμε.

Μὴ περ Θεῶν, ἡ δοξαζέσασα ἐν Θαύμασι, Ὅρει Κύκκῳ καὶ τῆς Εἰκόνοσσε, ἀπεροδυνάμει τῆς Σεπτῆς καὶ Χαριτοβρύτης, δι' ἧς ἀπήλασας δαίμονας, ἰάσω ἀδελφόντας, καὶ ἐπήγαγες ὄμβρες, κτιζομένη Μονὴ σε Πανάχαυτε.

Ω'δὴ, ε'. Ἰνα τί με ἀπάσω.

Μὲν ἄφθι καὶ τὸτο, τῇ πυρποληθείσῃ Μονῇ Πανάμμε, Φώτει ἐν δούλοις ἡμεῶν καὶ νύκτε ἐξάπτονται, καὶ Γυνὴ Ὁραία ἀξιοποῦσα τὴν Ναοῖσα, λαμπροφόρος τ' ὀρεῖσσε οἷς ἡδελον.

Σὲν ὄντως εἰδείχθη, οἱ κατακωνύμιοι ὑπὸ τῷ Κτίσματος, τῆς Μονῆς σε Κόρη, ὡς ἐκλέξω Εἰκόνοσ εἰς οἰκιστὴν τῆς Κυκκιστῆς, σῶσαι ἐφάνησαν καὶ ζῶντες, τῇ χάριτι μόνῃ Πανδαύμασε.

Οὐδ' ἴσται Κόρη, σφόδρα ἐξισάμμος τὴν δυναστείαν σε, πῶς τὴν πεπρωμένην εἰς τελείαν φθορὰν Μονὴν ἡγεiras, εἰς τὸ πρῶτον Κάλλος, καὶ λαμπροτέραν ἀπεργάσω, ἐν τοῖς τοῖσιν καιροῖς ὡς Πανταλάσσα.

Παναγία Παρθένε, πάρις ὡς εὐσπλαγχτος ἡμῶν τὰ πταίσματα, καὶ πυρπολισμέτε τέτα τὴν τῆς ἡμᾶς ἐλδοτέρωσον, ὥστε μὴ χρεῖσθαι ποτὲ τοῖσιν τῇ Μονῇ σε, ὡς εἰς τέλος σὺ φύλαξον Δέσποινα.

Ω'δὴ, ε'. Γλάσθι μοι σωτήρ.

Ρούμμε βλέπον Σεμνὴ, δακρύων ἡ ἀπερόγαμος, καὶ σβέσον με ἡδ' ἀπαθῶν ἐνδόνον καύσωνα, πρὸς σὲ ᾧ κατέφυγον, θέλοντά με σῶσον, καὶ μὴ θέλοντά με σβέσον.

Γάσων Ἀγνὴ δαριῶν, τὸς πίσει ἀποκαλεμμένης σε, ἐκ κλύδωνος καὶ γάυχμῳ κρημνῶ καὶ κακώσεως, καὶ τῆς Εἰκόνοσσε, καὶ κλύσιν ἔσης, Ε'λεσθῆς Κύκκῳ ἀράγματι.

Τίς

Τῶς δυνάται ἐξεπεῖν, ἡδ' Θαυμασίων τὸ πέλαγος, τοῖς ἐν θαλάσσῃ καὶ γῇ, Παρθένε δεικνύμενον, καὶ τῆς Εἰκόνοσ, ὡς Λακὰς ὁ Θεός, Γεραίς χερσὶν ἀνίστησεν.

Υμνήσῃ σε οἱ Πιστοί, καὶ Εὐλαβῶς Προσκυνημένοι, Εἰκόνα Κόρη Σεπτῇ, χερτικῶς σεβόμενοι, καὶ τὴν ἀδελφίδα σου, ἡδ' Ὁρίων Πατέρων. ἡ Τιμὴ γάρ σοι ἀνάγεται.

Ω'δὴ, ζ'. Παῖδες Εἰβράων.

Φῶς τὸν Χειρὸν ἡ περικύβη, σκοτιζόμενον τῇ ζῳῇ ἡδ' πταίσματων, φώτισόν με Ἀγνὴ, Φωτὸς ὡς ἔσα Μήτηρ, τὴ ἐκ φωτὸς ἐκ λάμπειας, τὴ Πατρὸς ἀνερμυλῶτος.

Χάειν δὲ Παρθένε Θεοτόκε, συγχωρήσασα ἐμοὶ τὰς ἀμαρτίας, καὶ κινδυνῶν Σεμνὴ λυθῶσαι Παναγία, ἐχθρῶν ἐπαναστάσειν ὀρεῖσθαι καὶ ἀοράτων.

Ψάλλω σοι Κόρη γηθοσύνας, Χαῖρε Μήτηρ Θεῶ Παρθενότητος, ἡδ' Ἀγγέλων ἀνθρώπων τ' ἀνώτερα, καὶ πάσης ἄλλης Κτίσεως Αἰδητῆς καὶ Νοκυρῆς.

Ωφθῆς Βασίλισσα ἀπάτων, Οὐρανῶτε καὶ Γῆς Τιμιωτέρη, ὡς Τεκῶσα Χειρὸν τὸν Ποιητὴν τὸ Κόσμον, ὃν ἐκδυσώπει Ἀρχαντε Ε'λεῖσαι ἡμᾶς πάντας.

Ω'δὴ, η'. Τὸν ἐν Ὅρει Ἀγίῳ.

Ως τὸν Κτίστην τὸ παντὸς δεξαμένη, χάειν ἡμέρας ἐν Εἰκότι Γεραίς καὶ Ναοῖσσε, τὴ ἐκτελεῖσθαι ἄπειρα Θαυμάσια, καὶ τὴν ὑἕσσε δύναμιν πλητῶσα, ἐνεργεῖν ὅσα θέλεις.

Λὸς Παρθένε καμὸι τῷ ἀναξίῳ, ὀφλημάτων τὴν λύσιν, καὶ ἀφιστὴν πταίσματων, καὶ τῆς γενέτης ρύσαι με ὡ Δέσποινα, ἵνα μεγαλύνω, σὺ ἀκαταπαύσως τὸ ἔλεος Κυρία.

Μὲν Κύκκῳ ἀπείροις Δοξαζέσασα, Θαύμασί τε ἐν ξηρᾷ πολλάνης καὶ θαλάσσῃ, ἀκαταλείπτως Θεοτόκε φθάνεσα, τοῖς ἀποκαλεμμένοις, ὄνομα τὸ Θεῶν, τῆς σῆς Σεπτῆς Εἰκόνοσ.

Εθέλξασθε Παρθένε τὴν καρδίαν, εἰς ἀγάπῃ Εἰκότων, καὶ Γεραῶν Ναῶν σε, καὶ τὴν Χάειν, ὡς πάντες ἐξέχεας, ἀνῶθεν πλησίως, πάντα δυναμένη, ὡς τὸ Θεῶν Μήτηρ.

Φεῖσαι Κόρη Χειριῶν ἀπάτων, ταῖς πρὸς Χειρὸν σε δ' ἡμᾶς, καὶ Μνηστεύσας πρὸς βίαις, καὶ φόβον Θεῶν καρδίαις ἐμφύτλσον, τέτων Παναγία, ἐπὶ τῇ μισήσῃ τὰ μάταια τὰ Κόσμον.

Ω'δὴ, θ'. Εξέστη ἐπὶ τὸτο ὁ Οὐρανός.

Ρανάτω Κύκκῳ Ὅρος τὸν γλυκασμόν, τὴν ἀποτέραν Παρθένε ἀπαρῶν, ἀπολαβῶν, καὶ τῆς Εἰκόνοσσε τῆς Σεπτῆς, ἧς περ κατοικητήριον ὤρισας, πρὸ χρόνων τὸτο σαρώς, καὶ τὴν Ἡσάτε, καὶ τὴν ἐκ Βυζαντίου, ἄξασα ἑσποῖς οἷς ἡνδύκσας.

Α'πέ

88 ΕΤΕΡΚΑΝΙΖΝ ^{ἐν τῷ ΠΑΡΑΚΛΗΤΩ}
Α Ἰπλάσεν ἐν Κύπρῳ τὴν Ὀπισθορὸν, διαζυγίῃ τῷ Θεῷ Εἰκόνασθε,
 ἢ Μίτηρ Θεῷ, δαίμονες ἠλάθισαν δι' αὐτῆς, νοσηῖντες ἀνερρώθησαν, καὶ
 ἢ γὰρ ἡλίστα ὕδωρ πολὺ, ἐδέχθη ἐν λαγοῖς, καὶ ὕμνοις διχαρίζει, ^{ἐν} ^{τῷ} ^{ΠΑΡΑΚΛΗΤΩ}
 Κόρη φέρει ταῖς ἀρεταῖς βίαις σὺ.

Κόρη φέρει τὰς ἀποσβείας σου.
Δένωσαι τὸν Κτίσωμε καὶ Θεὸν, τὸν ὄντα Παρθένῳ ἀπέρανδρῳ, καὶ
ἐπ' ἐμοί, ὃς μοιτεύας σου δραστικῆς, τὰ ἀδυσβλήτῃ παύσματα, οἷς
πὺρ περιτίκνωται τῶν αὐτῶν, μεγάλῃ διαπλαγχίαν, ἐν ἔργοις τε καὶ λό-
γοις, καὶ ποιητοῖς ἐκνοήμασιν.

ΜΕ Ασία μοι μὴ καταπρυγῇ, ἐλπίς σκέπη καὶ Θεᾶ βοήθεια, Σῶσον
καὶ Κόσμον, Διαβοῶν, καὶ ἐκ Σαρδός, καὶ τὸ παρόν μου πόνημα,
ὑποδείξαι τὸ ὀπίσθιον, δυνάμει τῇ ὑἱῷ σου, κολάσάς με ῥῦσαι. ὡς Πα-
τριῶν Βασιλίσσα.

Ε' Κ Θ Ε Σ Ι Σ,
ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΩΝ.

Σχεδιασμένα,

ΠΑΡΑ' ΑΓΑΠΗΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ,

ΤΗΣ ΑΓΙΟΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Ὡς ἡ Ἀκροστιχίς, ὡς πῶς ἔχει.

„ Τῷ Θεοπάτρι , καὶ Εὐσεβεράτῳ Βασιλεῖ ἡμῶν ,
Γ' ἡγουμένῳ .

ΑΓΓΛΗΤΟΣ Ο ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Μεταφραθεῖσα, ἐκ τῆς Ἑλληνίδος, εἰς τὸ κοινὸν ἡμετέραν ἀπλοῦ κλῶ
ἔλεγον, ὡς τὸ Πανεπιστήμιον Μητροπολίτε,

ΠΡΩ'ΗΝ ΑΓΚΥΡΑΣ, ΤΟΥ ΠΙΣΣΙΔΕΙΟΥ.

Εἰς τὴν τῶ γεύσιν ἡμῶν, κοινῶς, ὠφέλειαν.

 Βασιλεῦ Γεσινιανέ, μέ τό νά ἡξιώθης **Θεῶν** Οὐκ ἄξιον ἀ-
νωτέρων, καί μεγαλιτέρων ὑπὸ καθεὶ ἄλλῃ τιμῇ προσκυνηθεὶς δο-
ξαῖς, Θεωνώτερον ὑπὸ ὅλης τῆς ἀνθρώπου τὸν δημιουργοῦ καί
κτίστην Θεόν ὅπῃ ἡξιώσων καί ἔκκενον ἄξιον ἵσθαι, αὐτῷ τῷ ἀ-
ξιώματι, δηλαδὴ τῆς Βασιλείας. διότι καί καί τῷ ὁμοιωσάτω,
καί τὸν τύπον καί ὡραῖον τῆς ἀρχῆς καί ἐξουσίας τῆς Οὐρανίου τῆς Θεῆς
ἐχάρισεν εἰς τὴν λόγῳ σου τὸ Ρ' αὐτῷ, δηλαδὴ τῷ δυνάμει τῆς ἐξουσίας τῆς
γῆνης, **Θεῶν** νά διδάξῃς νά παιδεύσῃς τὴν ἀνθρώπου τῷ φύλαξιν τῆς δι-
καιοσύνης, καί νά καταβάλλῃς καί νά καταβάλῃς τὸ γαῖον σου τῷ λυ-
σῶν ἐκείνων ὅπῃ λυθῶσι ἐναντίον αὐτῶν τῶ δικαίῳ, μέ τό νά Βασιλεύῃται
νά διοικῇται, καί νά κυβερνᾷται ὑπὸ τῆς νόμου τῆς ἀρετῆς, καί δικαιοσύνης αὐτῶν τῶ
Θεῶν.

Θεῷ, μετὰ τὴν βασιλείαν, καὶ τὰ κυβερνᾶς τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, καὶ δικαίως.

Ἡ ψυχὴ ἡ ἁγία τὰ αἴαντος, ἡ πολυφθαλμος ἡ πολλὰς ὀφθαλμοὺς καὶ ὄμματα ἔχουσα, ἡ πολυφρόνιτος πάντοτε ἀρετῆς, καὶ αὐτὸς ἑαυτῇ ὁ πηδάλιος ὁ παραβοῦρος, μετὰ τὴν κρατὴν τὰ πηδάλια τὰ τιμώρια τῆς καλῆς καὶ τῆς ὁρθῆς διοικήσεως, δηλαδὴ τῆς δικαιοσύνης· μετὰ τὴν υποβάλλει μετὰ ὅλων τῶν δυνάμεων τῆς βίβρα τῆς ὁμῆς τῆς ἀδικίας, ὅπως τὸ Κράτος τῆς Πολιτικῆς ἡγεμονίας, τῆς κοινῆς ὅλης τῆς Κόσμου καὶ μὴ καταντᾷ εἰς κύματα παραχῆς τῆς φθορίας.

Ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι παιδόμεθα, καὶ μωδωόμεθα εἰς μάθημα διδασκαλίας θεοδιδάκτον, καὶ παύσιον ἐξαίρετον εἶναι, τὸ νὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ καταλάβῃ τινὰς τὸν ἑαυτὸν. διότι ἐκεῖνος ὅπως ἠθέλει γνωρίσῃ καὶ καταλάβῃ τὸν ἑαυτὸν τὴν λόγῳ, θέλει γνωρίσῃ καταλάβῃ καὶ τὸν Θεόν, καὶ ἐκεῖνος ὅπως ἠθέλει καταλάβῃ τὸν Θεόν, θέλει γινῆ ὅμοιος καὶ ἡμεῖς μετὰ τὸν Θεόν· ἐκεῖνος ὅπως ἠθέλει γινῆ ἰκανός, καὶ ἀρμόδιος τῷ Θεῷ, θέλει καταστήσῃ νὰ γινῇ, καὶ οἰκίος τῷ Θεῷ, καὶ θέλει γινῇ ὅμοιος μετὰ τὸν Θεόν, ἀρμόδιος τῷ Θεῷ, ἐκεῖνος ὅπως δὲν κάμνει μηδὲ κανένα πρᾶγμα ἀνάξιον καὶ ἀάριστον τῷ Θεῷ, ἀλλ' ὅπως συλλογίζεται τὰς ἐντολὰς ἡμετέρας αὐτοῦ, καὶ ὅπως λαλεῖ ἐκεῖνα τὰ ὅποια συλλογίζεται καὶ σοφάζεται, καὶ ὅπως κάμνει ἐκεῖνα τὰ ὅποια ὁμιλεῖ καὶ συντυχαίνει.

Μηδικοῦς ἄνθρωπος ἂς μὴ ὑπερηφανεύεται, εἰς τὴν λαμπρότητα ὑπερηφανείαν, καὶ ἐλγείνῃ τῷ προγόνῳ καὶ τῷ προπατέρῳ. διότι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι ἀρχὴν τὴν ἡμετέραν τὸν πηλὸν, τὸν χῶν, καὶ τὴν λάσπην, καὶ ἐκεῖνοι ὅπως καυχῶνται ὑπερηφανύονται εἰς τὴν πορφύραν, τὸ βασιλικὸν ἱμάτιον, δηλαδὴ οἱ βασιλεῖς· καὶ ἐκεῖνοι ὅπως καυχῶνται καὶ σενοχωρῶνται μετὰ τὴν εὐδαιμονίαν, καὶ μετὰ τὴν ἀδελφείαν ἀφρώτων, δηλαδὴ οἱ πρῶτες καὶ πτωχοί, καὶ ἐκεῖνοι ὅπως εἶναι ἐνδεδυμένοι καὶ φορεῖσι τὰ βασιλικά σεφάρια, τετάρτοι οἱ βασιλεῖς, καὶ ἐκεῖνοι ὅπως εἶναι ἐρριμμένοι διωγμένοι ἔξω, καὶ ὑπερῶν ἰσχυρίαι, τετάρτοι οἱ ἄνθρωποι. τὸ λοιπὸν ἂς μὴ ὑπερηφανώμεθα εἰς γένος πῆλινον χωματόν, ἀλλ' ἂς ἀγαλλώμεθα καὶ καλλωπίζομεθα εἰς χριστότητα τῆς καλῆς γνώμης τῆς καλῆς, καὶ ἐναρέτων ἐργων μας.

Ὁ ἰνδαλμα ἐκὼν, καὶ ὁμείωμα τῆς Θεοσεβείας, καὶ Ὁρθοδοξίας Θεοκατασκευάσαν, καὶ θεοῦ τεχνουργητόν· ὡς ἐσεβέσασθε καὶ Θεοσεβέσασθε βασιλεῦ, πῶς ὅπως ἀπύλινος ὑπὸ τὸν Θεόν μεγάλας ὑπερβολικὰς δωρεάς, καὶ χάρισμα, τὸς πολλὰ εἶσαι εἰς αὐτὸν τὸν Θεόν ὑποχρεῖς, ἀντιπληρωμῆς περισσότερας καὶ μεγαλειότερας, τὸ λοιπὸν ἀντιπληρώσον εἰς τὸν ὠεργέτην καὶ ἀγαθοποιήσω Θεὸν τὸ δαίειον τῆς ἀμοιβῆς, καὶ ἀντιπληρωμῆς ὅπως λαμβάνει τὸ δαίειον ὡσαύτως δωρεὰν εὐχαιρίων, καὶ ὅπως ἀντιδίδωσιν ἀντιβραβύει.

βραβύει δωρεάν, καὶ ἐργασίαν ἡμεῖς τὴν χάριν ὅπως κάμνομεν εἰς αὐτὸν. διότι αὐτὸς ὁ Θεὸς πάντοτε κάμνει ἀρχὴν, καὶ γίνεταί ἀρχηγός, καὶ τῷ διοριστῶν, καὶ ἀντιπληρῶν τὰς δωρεάς ὡσαύτως δαίειον, καὶ ὁ Θεὸς γινώσκει τὸν λόγον μας ἀντιπληρωμῆς, ὅχι τὴν ἐκφώνησιν ὅπως γίνεταί μετὰ λόγια ἀγαθὰ καὶ ἐπιτήδεα, ἀλλ' ἡμεῖς ζητοῦμε παρ' ἡμῶν τὸ δαῖον ὅπως γίνεταί μετὰ ἔργα, καὶ καπορθάματα ὁσεβῆ, καὶ θεύρετα.

Οὐδὲ κανένα πρᾶγμα κάμνει τὸν ἄνθρωπον, καὶ δάρετον, καὶ ἐπαινετὸν τὸς πολλὰ, καθὼς νὰ δυνάται, καὶ νὰ ἡμπορῇ νὰ κάμνῃ εὐεργετὸν ὅπου θέλει καὶ ἀγαπᾷ· καὶ πάντοτε, νὰ ἀγαπᾷ, νὰ κάμνῃ εὐσπλαγχνία φιλανθρωπίας καὶ εὐσπλαγχνίας ἔργα. τὸ λοιπὸν ἐπειδὴ περὶ ἐχάριστον εἰς τὴν λόγῳ σε ἐχέσῃ ὑπὸ τὸν Θεόν, τὴν ὁποίαν ἐχέσῃ καὶ λόγῳ μας ἡ γνώμῃς καὶ ἐπαινετὴ, θέλει καὶ ἀγάπα, καὶ ἐργάζεσθαι ὅλα σε τὰ ἔργα καθὼς εἶναι ἀρετὴν εἰς τὸν Θεόν, ὅπως ἐχέσῃ εἰς τὴν λόγῳ σε αὐτὴν τὴν δυνάμιν καὶ ἐχέσῃ.

Ὁ θνητὸς ὁ φθαρτός, καὶ ἀπόσκαυρος τῷ γένῳν, ἐστυπᾷται μετὰ τῷ βέξει μὴ τῷ βείθρῳ τῆς ροῆς τῆς ποταμῆς, μετὰ τὴν ῥῆν καὶ τὴν βέξιν, καὶ νὰ καταβαίνει εἰς ὀλίγον ἡμέτερον καιρὸν, εἰς ἐκεῖνος ὅπως νομίζουσι, καὶ ἐπὶ λαμβάνει πῶς νὰ ἔχουσι νὰ τὸν λαμβάνουσιν. ἀλλ' ἡμεῖς μὴ πολλὸν ὑπερῶν ὑπὸ ὀλίγον καιρὸν μετὰ τὴν παρέρχεται, καὶ νὰ ἀλλάξῃ τὸν τόπον, ἀναχωρεῖ καὶ καταντᾷ εἰς ἄλλαν ἀνθρώπων. ἀλλ' ἡμεῖς μὴ μοναχὰ ὁ πῆλτος τῆς ἀγαθοποιίας καὶ τῆς εὐεργεσίας, γίνεταί βέβαιος καὶ ἀκίνητος εἰς ἐκεῖνος ὅπως ἔχουσιν, αὐτὸν τὸν πῆλτον τῆς εὐποιίας. διότι αἱ ἐργασίαι τῷ ἐπαινετῷ ἔργων, γυρίζουσιν εἰς ἐκεῖνος ὅπως κάμνομεν αὐτὰς τὰς χάριτας.

Ὁ βασιλεὺς Γεσινιανὲς, εἶσαι φοβερὸς καὶ φοβερός εἰς τὰς ἀνθρώπους, καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐχέσῃς τῆς κοσμικῆς, ἀλλ' ἡμεῖς γίνεσαι ὁμιλητικὸς εὐλοπολίστατος εἰς τὰς χεῖρας ἔχοντας, εἰς τὰς πρῶτας καὶ ἐνδεῖς, καὶ τὴν δυνάμιν τῆς ἐχέσῃς, τῆς οὐρανίας τῆς θείας, καὶ ἔχεις ἀνταγωνιστὰς αὐτίαν εἰς ἐκεῖνος ὅπως σενοχωρῶνται ὑπὸ τὴν πρῶτον, δηλαδὴ εἰς τὰς πρῶτας καὶ ἐνδεῖς· καὶ νὰ ἐπιτύχῃς τὰ ὅσα τὰ θεῖα ἀνταγωνιστὰς. διότι ὅτι λογῆς εὐσπλαγχνος, ἡ ἀσπλαγχνος ἡ δαλῶν γινῇ εἰς τὰς ἐδικὰς μας, ὁμοδόλος καὶ ἀδελφὸς Χεσιανὲς, τέτοιον εὐσπλαγχνον, ἡ ἀσπλαγχνον θεολογῶν εὐρὴν εἰς τὴν λόγῳ μας τὸν Κύριον, καὶ αὐτοῦ τὴν ἡμεῖς Χεσιόν.

Ἡ ψυχὴ καὶ ὁ νὺς τὰ αἴαντος, ἡ πολλὰς φροντίδας καὶ μετῶνας ἔχουσα, πρῶτα καὶ ἀρμόζει νὰ λαμπρύνεται, καὶ νὰ καλλωπίζεται, καὶ νὰ παρέρχεται ὡσαύτως εὐαδρίτης, καὶ νὰ φωτίζεται πάντοτε ὑπὸ τὰς θεῖας λαμψύρας καὶ ἀκτῖνας, καὶ νὰ παιδίσκῃ νὰ μωδαῖν τὰς ἀποφάσεις τῷ ὑποδίσκῳ καὶ ἐκεῖνος τὰς θείας αὐγὰς· διότι εἰς κανένα πρᾶγμα κάμνει τὸν ἄνθρωπον τὸς πολλὰ νὰ σοφάζεται καὶ νὰ ἡγεῖται τὰ ἀρετῶνα, καὶ ἀρετῶνα.

μόζοντα, καθὼς τὸ νὰ φυλάττῃ ἐκείνῳ τὴν Ψυχὴν, πάντοτε ἀμολύωντον κεκαθαρισμένῳ, καὶ ἀμείστον παθῶν.

Καὶ καθὼς εἰς τὰς πλείους καὶ παξιδύοντας, εἰς ἐκείνας δηλαδὴ ὅπῃ ἀρμυρίζουσιν, ὅπου δὲ ταύτης ἡδελε σφάλῃ, προξενεὶ ὀλίγην τὴν ζημίαν εἰς ἐκείνας ὅπῃ παξιδύουσιν, καὶ ἀρμυρίζουσιν ὁμοίᾳ. ἀμὴν ὁπόταν σφάλῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος καταβοσκοῦντος, προξενεὶ ἀφυσισμὸν ὅλε τὰ καταβύθια τοιαυτοῦτως καὶ εἰς τὰς πολιτείας, αἰσῶς ἡδελεν σφάλῃ κανονίας ὑπὸ τὰς ἐξουσιαζομένων, καὶ ὑπὸ τὴν ἐκείνων δὲν ζημιώνει τόσοι πολλὰ τὴν κοινότητα, τὴν πολιτείαν, ὅσοι ἀδικεῖ τὸν ἑαυτὸν τὴν μόρον, ἀμὴν αἰσῶς σφάλῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐξουσιαστῆς, ὁ Βασιλεὺς, φέρεται τὸν ὀλεθρον ὅλης τῆς κοινότητος ὅλε τὴν ὑπὸ τὴν τοιοῦτον ὡσαν ὅπῃ μίλλει νὰ τιμωρηθῇ μεγάλως, αἰσῶς ἡδελε παξιδύειν, καὶ ἀμελήσει κανονίας ὑπὸ τὰς ἀρετῶν, καὶ ἀρετῶν, καὶ ἀναγκαῖα, ἀρετῶν μὲ πολλὰ ἐξέτασιν νὰ κάμνῃ ὅλα τὰ τὰ ἔργα καὶ λόγια.

Εἰς τὰς βροχὰς περιτετυχεῖται εἰς τὰ ἀνθρώπινα, καὶ κοσμικὰ πράγματα, ὑποθέσεις κομίζων, καὶ περιτετυχεῖται αὐτὰ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα, ἄλλως φορῶν καὶ ἄλλως ὅσον, καὶ ἄλλως ἄλλως. καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα δεικνύονται ἀνομοιότητες, καὶ ἀκαταστάσι μὲ τὸ νὰ μὴν μὴν μὴν δὲ κανονίας ὑπὸ τὰς παρόντας, καὶ ἐνδεῶν πράγματα τῆς παράσης ζωῆς, εἰς ταυτοῦτητα, καὶ ὁμοιότητα, καὶ ἰσότητα. τὸ λοιπὸν δὲ αὐτοκράτωρ Γεσιμανὲ, κραταιώτατε, ἀρετῶν εἰς τὴν μεταβολῶν, καὶ ἐναλλαγῶν αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων, τὴν δὲ μεταβλητὴν καὶ δὲ μεταβλητὴν, νὰ ἔχῃς νὰ κρατῇς καὶ νὰ φυλάττῃς τὸν συλλογισμὸν, καὶ τὴν ψυχὴν τὴν Θεοσεβῆ, ἀμετάθετον ἀσφαλῆ καὶ σερεῖ.

Ὁ Βασιλεὺς Γεσιμανὲ, ὁποσῶν καὶ μίσει τὰ λόγια τῶν γαλήνων, τὰ ἀπαθῆ καὶ φουδῆ, καθὼς ὑποτρέφουσιν τὰ ἡδὴ, καὶ τὰ ἐδιώματα τῶν κοράνων τὰ ἀρπακτικά καὶ πλεονεκτικά. διότι οἱ κοράνες ἀναπαύσιν καὶ ἀγάζουσιν τὰ ὁμμάτια τῶν Κορμῶν, ἀμὴν οἱ κόλακες σκοτίζουσιν τυφλῶνσιν τὰς συλλογισμὰς τῆς λογικῆς ἡμῶν ψυχῆς, μὴν ἀφύωντες νὰ βλέπῃ τὸ ἀληθὲς τῶν ὑποθέσεων. διότι μερικὰς φορὰς, ἡ θαυμάζουσιν ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι ἀξία κατηγορίας, ἡ πολλὰς φορὰς κατηγορεῖται τὴν ὑπερτέρῃ ὑπὲρ τὰς ἐπαινεῖς, καὶ νὰ σφαλῇ τὸ ὅσα ὑπὸ τὰς δύο, ἡ ἡ κακία ἐπαναμῆν, ἡ τὸ ἀγαθὸν ἡ ἀρετὴ δηλαδὴ ὑβρίζουσιν, καὶ κατηγορεῖται.

Πρέπει, καὶ ἀμολύει πάντοτε ἡ φρόνησις τὸν ἀνάντος, νὰ εἶναι ὁμοία ἀμετάβλητος. διότι τὸ νὰ συμμεταβάλλεται τινὰς εἰς τὰς μεταβολὰς, καὶ μεταβολὰς τῶν καίριων ὑποθέσεων, γίνεται σημεῖον γνώμης ἀκαταστάτης, καὶ δὲ μεταβλητῆς, ἀμὴν ἀρετῶν νὰ εἶναι τινὰς σεριωμῶν εἰς τὰ ἀγαθὰ, καὶ ἐπαινετὰ ἀμεταβλητῶν. ἡ ἐδικῆς Θεοσεβῆς Βασιλείας εἶναι ἐσηρηγμένη, καὶ σεριωμένη, καὶ μὴ νὰ ὑπεραίρεται, καὶ νὰ ἀλαζονίζεται εἰς ἑαυτὸν, καὶ μεγα-

λαυχίας, καὶ ὑπερηφάνειας, μὴ νὰ καταπίπτῃ εἰς λύπην καὶ πέναν. καὶ τὸ εἶναι ἴδιον ἀνθρώπων ἐσηρηγμένων βεβαίως, καὶ ὅπῃ ἔχῃ τὸν νοῦν ἀκλόνητον, καὶ ἀμετάβλητον.

Ὅποιος ἀνθρώπος φυλάττει τὸν λογισμὸν, καὶ τὴν διάνοιαν τὴν ἐλαδίσαν καὶ καθαράν ὑπὸ τὴν ἀπάτην τῶν ἀνθρώπων, καὶ σοφάζεται τὴν διάνοιαν τῆς ἐδικῆς φύσεως, καὶ τὴν ὀλιγόπτη, καὶ τὸ περὶ τὴν ἀνθρώπου τῆς παράσης ζωῆς, καὶ τὴν ἀκαταστάτην, ὅπῃ εἶναι συλλεγμένη καὶ ὑπὸ τὴν σάρκα, δὲν θέλει πῖπει εἰς τὸν βράδρον, καὶ τὸν λάκον τῆς ἐπαρσίας, καὶ καὶ, δεικνύεται καὶ εἰς ἀξίωμα ὑψηλόν, καὶ μεγάλην.

Περισσότερον ὑπὸ ὅλα τὰ λαμπρὰ, καὶ τὰ τίμια πράγματα τῆς Βασιλείας, τὸ ἔσχατον τῆς Ὁρθοδόξιας σοφίζει τὸν ἀνάντη. διότι ὁ Σπασυρὸς ἀναχωρεῖ καὶ ἀφανίζεται, καὶ ἡ τιμὴ μεταπίπτει καὶ μεταβαίνει εἰς ἄλλας ἀνθρώπους. ἀμὴν ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ τῆς πολιτείας τῆς θείας, καὶ ἐναρετῶν συνεῖται πλεῖται, καὶ συμπροσφύρει μὲ αἰῶνας, καὶ μὲ χρόνους, μὲ καιροὺς, καὶ ἀθανάτους αἰδῶν. δηλαδὴ εἶναι ἀθάνατος καὶ κάμνει ἐκείνας ὅπῃ ἔχουσιν αὐτὴν τὴν εὐθεῖαν πολιτείαν μακραν ὑπὸ ἀληθιμοποιῶν, δηλαδὴ τὰς κάμνει νὰ μὴν ἀληθιμοποιῶν ποιῇ.

Με φαίνεται, πῶς νὰ εἶναι ἀρεπῆς αὐτὸν καὶ πολλὰ. διότι οἱ ἀνθρώποι οἱ ἄτυχες, καὶ ἄποροι, πτωχοὶ ὑπομύουσιν ζημίαν παρομοίαν, ὑπὸ ὑποθέσεις καὶ ὑπὸ αἰτία ἀνόμοια, καὶ ἁφῶρα ἐναντία ἀντικείμενα. διότι οἱ πλείστοι ξερίζονται, καὶ σκάδουσιν ὑπὸ τὴν πλησμοσύνῃ καὶ ὑπὸ τὰς περὶ τὴν φαντασίαν, καὶ οἱ πτωχοὶ φθείρονται, καὶ ἀφανίζονται ὑπὸ τὴν πείνῃ. καὶ οἱ πλείστοι κρατοῦν καὶ ἐξουσιάζουσιν τὰ τέλη ὅλε τὴν Κόσμον, ὅλης τῆς γῆς, δηλαδὴ ὅλην τὴν οἰκουμένην, καὶ οἱ πτωχοὶ δὲν δεικνύουσιν εἰς ποῖον μέρος νὰ βάλῃν, νὰ πᾶνσιν τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν, τὰς πατάνας τῶν. τὸ λοιπὸν καὶ νὰ ἡδελεν ὁπτιχῇ, καὶ τὰ δύο μέρη τὴν ὑγίαν, καὶ τὴν διόρθωσιν, ἀρετῶν νὰ διορθώσῃ αὐτὰς τὰς πλυσίνας, καὶ πέναντες μὲ ὑστέρησιν, καὶ μὲ ἀρετῶν σιν προδῆκιν, καὶ ἀρετῶν νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀνισομετρίαν εἰς τὸ ἴσον, εἰς ὁμοιότητα ἰσομοιῶν.

Ὁ καιρὸς τῆς καλῆς, καὶ ἄτυχος ζωῆς, καὶ πολιτείας ἐφανέρωθι εἰς τὰ λόγια μας εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐδικὸν μας, τὸν ὅποιον χρόνον τῆς δόξιας, εἰς τὸν πᾶς μέλλει νὰ γόνῃ, ὅπου ἡ οἱ μετερχόμενοι τὴν Φιλοσοφίαν, οἱ μαθηματικοὶ, καὶ παιδαγωγοὶ ἀνθρώποι ἡδελεν Βασιλεῖς νὰ γόνῃ Βασιλεῖς, ἡ οἱ ἄρχοντες καὶ ἐξουσιασταί, ἡδελεν μετέλθῃ τὴν Φιλοσοφίαν, γόνῃ Φιλόσοφοι. ἀλλ' ἐπειδὴ μετερχόμενοι τὴν Φιλοσοφίαν, πᾶσι, ὅπως Φιλόσοφοι εἴσῃ, ἐκείνην ἀξιοῖ, καὶ ἐλαβε τὴν Βασιλείαν. καὶ ἀφ' ἧς ἐβασιλεύσατε, δὲν μακρύνετε ὑπὸ τὴν Φιλοσοφίαν. διότι αἰσῶς νὰ ἀγαπᾷ τινὰς τὴν Σοφίαν,

είαν, καὶ τὴν ὑπερήλικαν τὴν γυνῶσιν ἡδ' ἔπον, τὸ θεμέλιον τῆς Σοφίας εἶναι ὁ ἔσθμος, καὶ ἡ ἀλάβεια τῆς ἡδ' ὅλων Θεῶν, τὸν ὁποῖον φόβον κρατεῖτε, καὶ φυλάττετε πάντοτε μέσα εἰς τὴν καρδίαν σας, καὶ εἰς τὴν ψυχὴν σας. φανερόν ἐστίν ὅτι, πῶς ἐκείνο ὅπερ λέγεται ὑπὸ λόγου μας, εἶναι ἀληθινόν, καὶ βέβαιον.

Ταῦτά τῃ ἀληθείᾳ λέγω ἐσθῶν τὸν αὐτὰν ὡσαύτ' ὅπερ διδάσκει καὶ Βασιλεὺς, καὶ νὰ ἐξεσιᾷ τις τὰς σαρκικὰς ἡδονὰς, τὰς ἀλλότ' ὁρῆσεις, καὶ ἐπιθυμίας τῆς Σάρματος, καὶ ὡσαύτ' ὅπερ ἐφοβήσας τὸ σφαγὴν τῆς ἐγκρατείας, καὶ τῆς χαλινάγωγίας ἡδ' παθῶν, καὶ ὡσαύτ' ὅπερ ἐνεδύθης τὸ Βασιλικὸν ἱμάτιον τῆς δικαιοσυρίας καὶ τῆς φυλακῆς τῆς δικαίης. διότι ἡ ἀλλή γυνὴς ἡ Κοσμικὴ Βασιλεῖα, ἔχει Ἀκολοθίαν τὴν τελούσταν. Ἠλαθὲ τὴν ἡδεύεσθαι ὁ Θεὸς, εἶναι θνητὴ φθαρτὴ καὶ ἀπόσκαυρος, ἀμὴν ἡ τέτοια Βασιλεῖα τῆς σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης, φυλάττει τὴν ἡδεύεσθαι αἰώνιον καὶ ἀπελεύσιν. καὶ ἡ Κοσμικὴ Βασιλεῖα φθείρεται, καὶ ἀφωρίζεται εἰς τὸν παρόντα βίον, εἰς τὴν παρεσσαν ζωὴν, ἀμὴν ἡ Βασιλεῖα τῆς σωφροσύνης, καὶ δικαιοσύνης ἐλάττειται τὸν ἄνθρωπον ὑπὸ τὴν κόλασιν, καὶ τιμωρίαν τὴν αἰώνιον.

Ὁ Βασιλεὺς Γεσινιανὲ, αὐτίσως θείεις καὶ ἀγαπᾷς νὰ ὑποταμβῶν ὑπὸ ὅλως τῆς ἀνθρώπου τὴν δόξαν, γίνῃ εἰς ὅλως τῆς ἀνθρώπου ἀγαθοποιότητος καὶ μετὰ τοῦ. διότι ἐδὲ καὶ καὶ φανερὰ φανερὰ τὸν ἄνθρωπον εἰς ἐνοίαν καὶ ἀγάπην πᾶσιν πολλὰ, καδὼς ἔλκει τὸν ἄνθρωπον ἡ δωρεὰ τῆς ἀγαθοποιότητος ὅπερ δίδεται εἰς τὰς δεξιὰς, καὶ εἰς τὰς ῥεῖαν ἔχουσιν, εἰς τὰς ἐνδεῖς. διότι ἡ τιμὴ, καὶ ἡ φεικτοσύνη ὅπερ γίνεσθαι ὑπὸ φόβον, εἶναι κολακεία ὑποκρυμμένη πεπλάσμη, καὶ ψεύδης, καὶ ἀπατῶσα ἐκείνης. ὅπερ προσέχουσιν εἰς αὐτὴν τὴν ζωπείαν μετ' ὅσῃ δόξης ἐχρηματισμένης ψεύδης.

Πρεπόντως ἡ ἐδικήσας Βασιλεῖα εἶναι σεβασμία τιμὴ, καὶ ἀξία αὐδῆς, καὶ ἀλαβείας. διότι εἰς τὰς πολέμους καὶ ἀντικειμένους ἐχθρὰς φανερᾷ, τὸ ἐξεσιαστικόν, καὶ τὴν δύναμιν, καὶ εἰς τὰς ὑπνίκους τῆς φανερᾷ Εὐσπλαγγίαν καὶ ἀγάπην, καὶ μετ' ὅτ' νικᾷ ἐκείνης τὰς πολέμους μετ' ὅτ' δύναμιν ἡδ' ἁρμάτων, νικᾷται ὑπὸ τὴν ἀγάπην ἡδ' ἐδικῶν τῆς ὑπνίκων, τὴν ἀσπλάν καὶ ἀσπλάντων. διότι ὁποῖον εἶναι ἡ ἀσπλάν τῆς ἀγείας θηρὸς, τῆς λύκος καὶ τῆς φροβᾷ, τῶσιν λογίζεσθαι τὴν ἀσπλάν, καὶ ἡδ' δύο, ἡδ' τῆς ὑπνίκων καὶ πολέμων.

Ὁ Βασιλεὺς ὁ ἐξεσιαστικὸς καὶ τὴν ἐσθῶν, καὶ καὶ τὴν φύσιν τῆς κορμῆς εἶναι παρόμοιος μετ' ὅτ' ἄνθρωπον, ἀμὴν καὶ τὴν ἐξεσιαστικὴν καὶ δύναμιν τῆς ἀξίας, εἶναι ἀσπλάντος μετ' ὅτ' Θεόν, ὅπερ εἶναι Βασιλεὺς ὅλων ἡδ' κτισμάτων, ἐπάνω εἰς ὅλως. διότι ἐδὲ ἔχει ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ἐκείνην ὅπερ νὰ εἶναι ὑψηλότερος, καὶ ἀνώτερος ὑπὸ λόγου μας. τὸ λοιπὸν ἀρέπει αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς, καὶ ὡσαύτ' ὅπερ εἶναι Θεὸς καὶ χάριν, νὰ μὴ ὀργίζεσθαι νὰ μὴ

θυμῶνται, καὶ ὡσαύτ' ὅπερ εἶναι θνητὸς φθαρτὸς καὶ ἀπόσκαυρος καὶ φύσιν, νὰ μὴ ἐπαίρεται νὰ μὴ ὑπερηφανεύεται. διότι, καὶ ἀγαθὰ ἐκείνη, καὶ ἐδὲ ἡδὲ μετ' Εἰκόνα, καὶ μετ' ὁμοίωμα θεῶν τῶ Θεῶν, ἀμὴν εἶναι καὶ συμπαλῆγμος μετ' ὁμοίον χαματισμόν, μετ' ὅτ' ἡμᾶς μετ' ὅτ' γῆν, διὰ μέσῃ τῆς ὁποίας κόνεως, παιδίζεται καὶ μυνταῖς τὴν ὁμοίωσιν ὅπερ ἔχει μετ' ὅλως τῆς ἀνθρώπου.

Ὁ Βασιλεὺς Γεσινιανὲ, ἀγάπα ἐκείνης ὅπερ θείεις, καὶ ἀγαπᾷς καὶ συμβουλεύεις τὰ ἀγαθὰ, καὶ τὰ ἐπαφίλῃ καὶ τὰ ἐπαινεῖς, καὶ ὅχι ἐκείνης ὅπερ ἐπιμελῶνται νὰ σὲ κολακῶσι. διότι οἱ τὰ χερσὶ συμβουλεύει ἐπείλονται, σοχάζονται τὸ ὠφέλιμον ἐκείνο ὅπερ ὀφείλει μετ' ἀλήθειαν, μετ' ἀνταρξίαν καὶ μετ' ἀπλότητα. ἀμὴν οἱ κολακῆς σοχάζονται εἰς ἐκείνα ὅπερ φαίνονται ἀρετὰ εἰς τὰς κρατύντας Βασιλεῖς, καὶ μετ' ὅτ' νὰ μιμῶνται τὰς ἰσχυρὰς ἡδ' κορμῶν, συμφανῶσιν καὶ ἀκολοθῶσιν εἰς ἐκείνα ὅπερ λέγονται, ὑπὸ αὐτῶν τὰς Βασιλεῖς.

Ὁ Βασιλεὺς Γεσινιανὲ, ἡμᾶς τέτοιος εὐσπλαγγος, καὶ φιλανθρώπος εἰς τὰς ἐδικῆς σου δόξης, ὅτι λογῆς εὐσπλαγγος ἀσπλάντος νὰ ἡμᾶς εἰς τὰ λόγους ὁ κοινὸς κύριος, καὶ ἀνδρῆς ἡμῶν Θεός, διότι καδὼς ἀσπλάντος ἡμῶν τῆς ἄλλης τῆς ὑποδείξεως, θείειν ἀσπλάντος Θεός. καὶ καδὼς σοχάζομεθα ἡμῶν τῆς ἄλλης, θείειν ἀσπλάντος Θεός, καὶ ὑπὸ τὸ βλέμμα τῶ Θεῶν ὅπερ ἐφορᾷ, καὶ βλέπει τὰ πάντα τὸ λοιπὸν ἀσπλάντος τὴν φιλανθρώπων τὴν ἐδικλῶν εἰς τὸν ἔλεον, καὶ ἐλεημοσύνην τῶ Θεῶν. καὶ νὰ ὑποταμβῶν μετ' ὅτ' ὅμοιον, καὶ ἀσπλάντος. μετ' ὅτ' φιλανθρώπων, καὶ εὐσπλαγγίαν τὴν ἐδικλῶν μας, τὴν αὐτὴν, καὶ ὅμοιον φιλανθρώπων, καὶ εὐσπλαγγίαν τῶ Θεῶν.

Ὁν ἔσθον, καδὼς οἱ καθαροὶ καὶ οἱ λαμπροὶ καδὲρπται φανερᾷ τῆς ἐνεργείας, καὶ τὰς ὁμοιότητας, τὰς Εἰκόνας καὶ τὰς μορφὰς ἡδ' ἀσπλάντων, τῆς λογῆς εἶναι καὶ τὰ ἀρχέτυπα. δεικνύει μὴ τὰ ἀσπλάντα ἐκείνων ὅπερ ἀσπλάντων καὶ ἀείσκονται εἰς χαρὰν, καὶ δεικνύει τὰ ἀσπλάντα ἐκείνων ὅπερ ἀείσκονται εἰς λύπην. τῆς λογῆς καὶ ἡ δίκη, ἡ ψῆφος τῶ Θεῶν ἡ ἀδέκαστος, καὶ ἀπαραλόγιστος παρομοῖται μετ' ὅτ' ἐδικλῶν ἔργα, καδὲρπται, ὅτι λογῆς ἡδὲ καὶ ἡδὲ ἀγαθὰ, ἡ ποικιλὰ ἐκείνα ὅπερ ἐφαρξθῶν καὶ ἔγιναν ὑπὸ λόγου μας, τέτοια φανερᾷ καὶ εἰς τὰ λόγους ὑπὸ τὰ ὅμοια παρομοῖται.

Ὁ Βασιλεὺς Γεσινιανὲ, σοχάζε ἐκείνα ὅπερ ἀρέπει νὰ κάμῃς ἀργῶς μετ' ὅτ' πολὺν χρόνον, καὶ καιρὸν, καὶ κάμνε τὰ δόξαντα ἐκείνα ὅπερ ἐφανῶν, ἀρετὰ εἰς τὰ λόγους ταχῶς, μετ' ἀσπλάντος καὶ ὀργή. ἐπειδὴ ἡ ἀσπλάντος εἰς τὰ λόγους ταχῶς, μετ' ἀσπλάντος εἶναι ἐπιβλαβὲς, ἐπείνῃ τῆς γίνεσθαι εἰς τὰ ἀσπλάντα, καὶ εἰς τὰς ὑποδείξεις εἶναι ἐπιβλαβὲς, ἐπείνῃ διῶν καὶ πολλὰ. διότι αὐτίσως τινὰς ἡδὲ σοχάζε τὰ δεινὰ καὶ τὰς βλάβας ὅπερ ἀσπλάντος ὑπὸ τὴν ἀβελίαν καὶ ἀσπλάντος, τῆς καδὲρπται εἶναι

Ὁ Βασιλεῦ, νομίζε πᾶς τὰ Βασιλέως σιωπᾶν κατ' ἐκείνους τὸν καιρὸν βεβαίως, ὅπου Βασιλέως, καὶ ἐξουσίας τὸς ἀνθρώπου διημερι-
κῶς. διότι ἐκεῖνο τὸ ὑπὸ ἡκούσας ὅπου ὑποτάσσεται πανικῶς, μετὰ βίαν καὶ με-
τὰ ἀνάγκην, ὅπου ἐν ἡμέρᾳ ἀνθρώπου καιρὸν ὑποτασσεται καὶ ὑποτασσεται, ἀλλ' ἐκεῖνο
τὸ ὑπὸ ἡκούσας ὅπου ὑποτάσσεται, ὅπου τὸς ὅρας καὶ θεομῶς τῆς φιλίας, καὶ
τῆς ἀγάπης, φυλάττει τὴν ὑποταγὴν εἰς τὸν κρατῆτα μονιμον, καὶ ἀσ-
φαλῆ.

Ὁ Βασιλεῦ, καὶ τὰ ὑποδείξεις καὶ τὰ κάμης τὴν δύναμιν τῆς ἐξουσίας,
τὴν Βασιλείαν σε δηλαδὴ, αἰμυνησον αἰωνίως ἀδομῶν, ὅσον θυμὸν μετα-
χειρίζεσαι εἰς τὸς ὑπὸ ἡκούσας ὑπεξουσίαν, ὅπου σφάλαισι, τὸς ὅρας ὅπου
καίεαι ἀξίον, καὶ ἔχεις τὰ μεταχειρίζεσαι ἐναντίον εἰς τὰ λόγους, ὅπου
σφάλαισι, καὶ πταίης. διότι ἐκείνους ἀνθρώπου δύναται νὰ παιδῶν, καὶ
τὰ σωφρονίζῃ ἐκεῖνον ὅπου δέξεται, εἰς τέτοιαν μετὰ ἡλίου ἐξουσίαν, τὸν
Βασιλεῦ δηλαδὴ, παρὲς ὃ ἐδικὸς τε συλλογισμὸς, ἐγερῶν καὶ ὁρμῶ-
ντος, ὅπου αὐτὸν τὸν ἴδιον Βασιλεῦ, ὅπου σφάλαι.

Εἰς τοὺς ὅπου ἔλαβον, καὶ ἔχει μετὰ ἡλίου ἐξουσίαν, ὅπου μετὰ, καὶ ὅπου
ζητοῖ τὸν βραβεύον τὴν κράτος τῆς Βασιλείας, ὅσον δύναται καὶ ἡμπο-
ρεῖ. διότι αὐτὸς σῶν κατὰ τὴν ἔξοχον, τὴν ὁμοίαν, καὶ τὸν τύπον τῆς
Θεοῦ, ὅπου εἶναι ἐπ' αὐτὸν εἰς ὅλους. καὶ ὅπου αὐτὸν τὸν Θεὸν βασιλεῦ τὴν
ἐξουσίαν ὅπου εἶναι ἐπ' αὐτὸν εἰς ὅλους, λοιπὸν εἰς αὐτὸ, κατὰ τὸ τὸ κατὰ
σῶν, καὶ ἐξαιρέτως θέλει μετὰ τὸν Θεὸν, εἰς τὸ νὰ μὴ νομίζῃ μη-
δὲ κατὰ τὸν ἀνθρώπου τιμωρῶν εἰς τὸ νὰ ἀπολαύσῃ καὶ τὰ ἀγα-
θοποιῇ.

Αἱ συνάξεις, καὶ αἱ φυλάξεις εἰς τὰ λόγους τὸν Θεοῦ τῆς
ἀγαθοποιίας, καὶ τῆς ἐλεημοσύνης πλεονέκτητον ὅπου τὸ μάλαγμα, καὶ ὅπου
κάθε ἄλλο πολυτίμον, καὶ ἐκλεκτὸν λίθον, ὅπου ἀφαιρῶν καὶ εἰς τὴν πα-
ρεῖσαν ζωὴν μετὰ τὴν ἐλπίδα, τῆς προσδοκίμης ἀπολαύσεως, καὶ μετοχῆς
τῆς Οὐρανίου Βασιλείας. καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν μετὰ τὴν ζωὴν, ὅπου γλυκαίνει
μετὰ τὴν δοκιμὴν τῆς Οὐρανίου δόξης, ὅπου ἡλπίσαντες νὰ ἀπολαύσῃ τῆς
Οὐρανίου Βασιλείας. ἀλλ' ἐκεῖ τὰ πράγματα ὅπου δέξονται πᾶς εἰς τὰ λό-
γους, ὅπου ὅπου δὲν χρησιμώσιν εἰς ἡμᾶς παντελῶς, ὅπου μὴ μᾶς ἀ-
φαιρῶν, καὶ ὅπου μὴ μᾶς χαροποιῶν.

Ὁ Βασιλεῦ Γεσιανὲ, ἐπιμελῶ καὶ φροντίζε νὰ χαρίζῃς, καὶ νὰ κάμῃς
τὴν αὐταμοιβὴν εἰς ἐκείνους ὅπου κάμνουν ἐκεῖνα ὅπου πλεονέκτηται
ὅπου λόγους, τὰ προσάγματά σου δηλαδὴ, μετὰ εὐνοίαν, ἀγάπην, καὶ προ-
θυμίαν, μετὰ ἐργασίας, καὶ χαλάρωσιν λαμπρότερα, καὶ μεγαλύνετα. διό-
τι μετὰ αὐτὸν τὸν ἔξοχον θέλεις αὐξήσει, καὶ τὸ πλεονέκτητον τῶν καλῶν ἀνθρώ-
πων, καὶ θέλεις διδάξῃ καὶ τὸς κακοῦς ἀνθρώπους νὰ μεταβάλαν, καὶ νὰ
ἀπολαύσῃ τὴν πονηρίαν. διότι τὸ νὰ ἀπολαύσῃ τὰς αὐτὰς καὶ
ὁμοίας

ὁμοίας τιμὰς, ἐκεῖνοι ὅπου δὲν κάμνουν τὰ αὐτὰ καὶ ὁμοία ἔργα, αὐτὰ
αὐτοῖς πλεονέκτητον, καὶ ἀδικον καὶ πολλὰ.

Ἡ ἐξουσία εἶναι, τὸ πλεονέκτητον, καὶ ἐξαιρέτων ἀνθρώπων ὅπου ὅλα
τὰ πράγματα, καὶ κατ' ἐκείνους τὸν καιρὸν πλεονέκτητον, καὶ ἐξαιρέτως εἶναι
τέτοιον τιμωρῶν, ὅπου ὁ πλεονέκτητον, καὶ ἀνθρώπων ἐκεῖνος, ὅπου
πλεονέκτηται αὐτὸν τὴν δύναμιν, τὴν ἐξουσίαν καὶ Βασιλείαν, δὲν κλίνει εἰς
δυστυχίαν. κατὰ δὲν εἶναι δυνάμεις καὶ σκληρὸς, ἀλλ' ἀπὸ εἰς ἡμερότητα,
καὶ ἡλικίαν, εἶναι λαμπρὸς ἡμέρος. καὶ ὅπου ὑποτάσσεται τὴν ἀπολαύσεως,
καὶ σκληρότητα ὡς ἴδιον τῶν Θεῶν, ὡς προσήκουσαν τῶν Θεῶν. καὶ μετα-
χειρίζομαι τὴν φιλανθρωπίαν, ὡς ὁμοίαν τῇ Θεῶν, καὶ ὑποτάσσεται τὸν
ἀνθρώπον, ὡς ἐπιμελῶν.

Ὁ Βασιλεῦ, κάμνε τὰς ἀπολαύσεις, ὅπου παρομοίως, δικαίως δηλα-
δὴ, καὶ εἰς τὰς ἡγαπῶντας, καὶ εἰς τὰς ἐχθρὰς καὶ πολεμίας σου. μήτε νὰ
κάμῃς χάριν εἰς τὰς ἀπολαύσεις, καὶ ἡγαπῶντας σου καὶ τὴν φιλίαν, καὶ
ἀγάπην ὅπου ἔχεις εἰς αὐτὰς, μήτε νὰ ἐναντιώνῃς εἰς τὰς ἐχθρὰς σου
καὶ τὴν ἐχθρὰν ὅπου ἔχεις εἰς αὐτὰς, ἐπειδήπερ εἶναι εὐδὲς καὶ τὰ αὐ-
τοῦ ἀποπήματος, τὸ αὐτὸ δηλαδὴ ἀπόπημα καὶ πλεονέκτητον εἶναι, καὶ νὰ δι-
καιῶν τινὰς ἐκεῖνον ὅπου ἀδικεῖ, τὸν πλεονέκτητον δηλαδὴ, αὐτὸς καὶ εἶναι
ἡγαπῶντας, καὶ νὰ ἀδικῇ ἐκεῖνον ὅπου ἔχει τὸ δίκαιον, αὐτὸς καὶ εἶναι
ἐχθρὸς. διότι ἡ ἀμαρτία εἶναι παρόμοιον, καὶ εἰς τὰ δύο μέρη. καὶ αὐ-
τὸς εἶναι εἰς τὰ ἐναντία ἀντικείμενα πρὸς τὴν φιλίαν, καὶ ἐχθρὰς.

Πρέπει, καὶ ἀρμόζει οἱ κατὰ τῶν ὑποδείξεων νὰ ἀπολαύσῃ φρονι-
μῶς, καὶ σοφιστικῶς. διότι ἡ γνώσις τῆς δικαιοσύνης εἶναι, δυσκολοποιῶν-
τος, λαμβάνουσα δόκωας, ἐκεῖνος ὅπου δὲν σοφιστικῶς καὶ πολλὰ. ἀλλ' αὐτὸς
καὶ ἀφῆκεν τὴν ἐπιμελῶν, τὴν εἰς τὸ λέγειν ἐμπειρίαν ἐκεῖνον
ὅπου λέγει, δηλαδὴ, ἀφῆκεν τὴν παιδείαν, ἡδὲ καὶ ἐμβάλωσι τὰ λόγους
εἰς τὴν βαρύτητα τῶν νομάτων, θέλων δὲν ἀγαθὴν, καὶ ἀνακαλύψῃ τοῖς
λογῶς ἐκεῖνον ὅπου γινώσκουσιν ὅπου αὐτὰς τὰς κατὰς, τὸ δίκαιον δηλαδὴ
καὶ θέλουν γινώσκουσιν τὸ ἀμάρτημα διπλῶν. μήτε μετὰ τὸ νὰ ἀπολαύσῃ αὐ-
τοῖς οἱ κατὰ τὸ ἀγαθὸν τὴν δικαιοσύνην, μήτε πάλιν νὰ συγχωρῇ,
καὶ νὰ ἀφῆκεν ἄλλους ἀνθρώπους, νὰ ἀφῆκεν αὐτὸ τὸ ἀπολαύσαι τὸ
δίκαιον.

Ὁ Βασιλεῦ Γεσιανὲ, αὐτὸς ἡδὲ καὶ ἀπολαύσῃ, καὶ κάμῃ τὰ ἀγα-
θὰ, καὶ ἐπαινετὰ ἔργα ἰσόμεθα, καὶ παρόμοια μετὰ τὰ ἄλλα τὰ Οὐρα-
νοῦ, δὲν θέλεις ὑπερηκίσει καμίας φρονίαν τὴν συμπάσαν, καὶ ἀ-
πολαύσῃ τὴν Θεῶν, διότι ὅπου ἔργα, καὶ καποδῶματα τινὰς ἀνθρώ-
πος, ἡδὲ καὶ προσφέρει, εἰς τὸν Θεὸν ὅπου τὰ ἐδικὰ ἔργα καὶ ἀφῆκεν,
ὅπου αὐτὸν τὸν Θεὸν τὰ ἐδικὰ ποιήματα καὶ ἔργα, καὶ κατὰ δὲν
εἶναι δύνατον νὰ ὑπερέβῃ, καὶ νὰ ἀφῆκεν τινὰς τὸν ἐδικόν σου
εἰς

εἰς τὸν ἥλιον, ὅπου εἶναι ἥλιος, καὶ μὲ τὸ νὰ προλαμβάνῃ νὰ προκινῇται, καὶ νὰ προφέρῃ πάντοτε ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον ὅπως ἀναδίδει βί-
χαι, καὶ βιάζεται, καὶ περπατᾷ καὶ πολλαὶ ὁγλήγορα, ποίτης λογῆς, μή-
τε οἱ ἄνθρωποι δὲν θέλουν ξαπιδάσει τὴν ἀγαθότητα, καὶ τὴν δὲ ἀπαι-
χίαν τὸ Θεὸς τὴν ἀσύγκειτον, τὴν ὑψηλὴν καὶ μεγάλῃ μὲ τὰς διερ-
γασίας, καὶ ἀγαθουργίας ὅπως κάμνῃσι.

Ὁ Θεοπαυρὸς τῆς ἀσπλαγχνίας, καὶ τῆς ἐλεημοσύνης εἶναι ἀντιθέτος, καὶ ἀκόντως, διότι ὁ πλῆθος τῆς ἐλεημοσύνης, πέρνεται ὅπου δίδεται, καὶ χαρίζεται, καὶ συναδριάζεται ὅπου δαμοιράζεται εἰς τὰς πτωχάς.

Ὁ Βασιλεὺς Γεσινιανὲ, μεγαλόδωρε, μεγαλοπερίεσσε, φιλότιμος, δει-
γνικώτατος· μὲ τὸ νὰ ἔχῃς, καὶ νὰ φυλάττῃς μέγα εἰς τὴν φυσικὴν σε-
αγαθὴν ἡδυσίαν, αὐτὸν τὸν πλῆθος τῆς δουλείας, χάριζε εἰς ὅλας πτω-
σίως, καὶ ἀφθόνας εἰς ἐκείνους ὅπως ζῆσσι ἐλεημοσύνην ὑπὸ λόγους·
διότι θέλεις λάβῃ, καὶ καταλάβῃ τὰς ἀντιμιδίας ἡδὺς αὐτὰς τὰς διερ-
γασίας, καὶ χάριτας μυριοπλασίας, ἀναειδημίας, καὶ ἀμείβας ποικί-
ας, ὅπου ἡδύων ἔλθῃ ὁ χρόνος τῆς ἀντιμιδίας τῆς ἀνάξιας, καὶ καπορ-
μάτων. ἦτοι εἰς τὴν δούτερον παρῶσαν.

Ὁ Βασιλεὺς Γεσινιανὲ, μὲ τὸ νὰ ἔλαβῃς τὴν ἔξοσιαν κατ' ὁδοίαν, καὶ θέλῃς τὸ Θεὸν, μιμῆσαι, καὶ ζήλωσαι αὐτὸν τὸν Θεόν, μὲ ἔργα καὶ με-
καπορῶματα τὰ καλὰ καὶ θεάρεστα· διότι ἔγινες ὑπὸ ἐκείνους ὅπως δὴ
ναῖται, καὶ ἡμπορῶσι νὰ διεργασῇ, ἀμὴν ἐν ἔργῳ ὑπὸ ἐκείνους ὅπως πα-
ρακαλῶσι νὰ διεργασθῶσι. διότι ἡ προχειρότης τῆς πλεσιότητος, καὶ ἀφθό-
νίας τῆς ἀσπρων, εἶναι ἀντιπρόδισον εἰς τὰς ἐλεημοσύνας, καὶ διεργασίας
τῆς πτωχῶν, καὶ ὑπέρων ἀνθρώπων.

Καθὼς τὸ ὄμμα εἶναι λυώμενον, καὶ κεκολλημένον εἰς τὸ σῶμα, τὸ
ὅμοιον ἔσπον καὶ ὁ Ἀναξ εἶναι ἐνερμοσύνης, καὶ κεχαραγμένος εἰς τὸ
Κόσμον, καὶ εἰς τὸ ὑπὸν, μὲ τὸ νὰ ἐδόθῃ, καὶ νὰ ἐχαρίδῃ ὑπὸ τὸ
Θεὸν εἰς συμβούδιον τῆς χρησιμότητος πραγμάτων· τὸ λοιπὸν πρέπει
αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς νὰ ἐπιμελῇται, καὶ νὰ προμηθεύεται ὅλας τὰς ἀνθρώπους
ἐλόντες τὸ ὑπὸν ποιεῖν ὅπως, ὡσανὶ ἐδικά τε ἴδῃ μέλη, ἡδὺ νὰ πε-
χωρῶσι, καὶ νὰ αὐξάνωσιν εἰς τὰ καλὰ ἐπαινετὰ, καὶ θεάρεστα ἔργα
ἦτοι εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἡδὺ νὰ μὴ σκοπεύωσι εἰς τὴν
πονηρὰ ἔργα. ἦτοι εἰς τὰς ἀδικίας, καὶ ἀκατομίας.

Ὁ Βασιλεὺς Γεσινιανὲ, ὑπολαμβάνε, καὶ κείνῃ τὴν φύλαξιν τῆς ζωῆς σε-
βεβαιότητι, καὶ ἀκινδυνότητι, εἰς τὸ νὰ μὴ βλάβῃς καμὴν φοράν
καυρὰ ἄνθρωπον ὑπὸ τὰς ὑπὲρσεως, διότι ἐκεῖνος ὅπως δὲν βλάπτει
καὶ δὲν κακοποιεῖ καυρὰ ἄνθρωπον, δὲν ὑποπτεύεται, καὶ δὲν φοβᾷτο
καυρὰ ἄνθρωπον· ἀμὴν ἀνίσως, καὶ τὸ νὰ μὴ βλάβῃς τίς, τινὰ ἄνθρω-
πον δίδει μενιμότητα, καὶ ἀκινδυνότητα, πόσον θεοσώτερον, ἢ διερ-
γασίας.

σία, καὶ ἡ χάρις νὰ μὴ ἀποξενῇ τὴν ἀσφάλειαν, καὶ πολλαὶ θεοσώ-
πον, καὶ ὑποβαλλόντως; διότι ἡ διεργασία δίδει, καὶ ἀποξενῇ τὴν ἀ-
σφάλειαν, καὶ τὸ ἀκινδυνον, καὶ δὲν ἀποδίδει, ἔπε ὑποβάλλει, τὴν φίλειαν,
καὶ ἀγάπην.

Ὁ Βασιλεὺς Γεσινιανὲ, θεοσεβέστατε, ὁρθοδόξωτατε, Χριστιανικώτατε,
ἡδὺ, καὶ φαῖνδι. ὡς εἶσαι εἰς τὰς ὑπὲρσεως, καὶ θεομὸς καταπληκτι-
κὸς ἡδὺ τὸ μέγεθος, καὶ ἡδὺ τὸ μεγαλεῖον τῆς βασιλείας, καὶ ἀγαπῶς, ἡδὺ
τὴν δόξαν, καὶ χορηγίαν τῆς διεργασίας, καὶ τῆς ἐλεημοσύνης. μήτε νὰ κατα-
φρονῇς τὸν φόβον ἡδὺ τὴν εὐνοίαν, καὶ ἀγάπην, ἔπε πάλιν νὰ ἀπαβλέπῃς,
καὶ νὰ ἀτιμάζῃς τὴν ἀγάπην, ἡδὺ τὸν φόβον, καὶ ἐκπλήξῃς τὴν ἀρετήν,
καὶ τὴν ἰλαρότητα, φυλάττωντας τὸ ὀλίγωρον, καὶ καταρροειμένον ἡδὺς,
τὸ ἄγιον, καὶ καταπληκτικόν.

Εἰκὴνα τὰ θεοαγγέλματα τὰ ὅποια θεοαγγέλεις εἰς τοὺς ὑπὲρσεως
μὲ τὰ λόγια, αὐτὰ τὰ θεοαγγέλματα ἐκτενέωσον προπότερα μὲ τὰς ἀρε-
ταίς, ἐμπαράτως, ἡδὺ νὰ συμπερῇ καὶ ἡ ζωὴ ἡ πολιτεία ἡ ἐνάρκτος μὲ
τὰς θεοαγγελίας, μὲ τὰς ὁποίας καταπείσεις τὸ ὑπὸν σου. διότι πο-
τεῖν ὅπως θέλεις ὑποδέξῃ, καὶ κάμει τὴν Βασιλείαν, τὴν ἐλεημοσύνην σε-
ἐπαινετῶν, καὶ εὐδοξῶν. καὶ μὲ τὸ νὰ λέγῃς, καὶ νὰ θεοαγγέλλῃς μὲ ἀρε-
τῶν καὶ κατέρωσιν ἐμπαράτως, καὶ κάμνοντας λογικοπερίεσσε; μὲ πα-
ραίτησιν λογικῶν, καθὼς πρέπει τοῖς λογικοῖς.

Ὁ Βασιλεὺς Γεσινιανὲ, παρῶτατε, καὶ ἐπικρίστατε, σέργε, καὶ φίλει
θεοσώτερον ὑποβαλλόντως, ἐκείνους ὅπως θεοκαλῶσιν, νὰ πέρνῃσι, καὶ
νὰ διεκωνται ὑπὸ λόγους διεργασίας, καὶ ἐλεημοσύνης, ἡδὺ νὰ ἀγα-
πᾷς ἐκείνους ὅπως ἀναδίδῃσι, καὶ ἀναγκάζονται νὰ ὑποδέξῃσι δῶρα, καὶ
χαιρίσματα εἰς τὸ λόγους· διότι τοῖς ἀναγκάζοις προσφέρειν σοὶ δῶ-
ρεάς, κατασείνεται ὑπόχρεως ἀνταποδόσεως, καὶ ἀντιμιδίας. καὶ οἱ διό-
μοιοι ἡδὺ σε λαμβάνειν δῶρεας, κάμνῃσι χρεώσι τὸν Θεόν εἰς τὰ λό-
γους, ὅπως ἰδιοποιεῖται, καὶ κείνῃ ὡς ἴδῃ τὰ δῶρα, καὶ τὰς ἐλεημο-
σύνας ὅπως δίδονται εἰς αὐτοὺς τοὺς πενήτας καὶ πτωχάς, καὶ ὅπως ἀνα-
μείβει, καὶ ἀνταποδίδωσι μὲ ἀντιμιδίας πλεσίας, καὶ ἀφθόνας τὴν ἀρετῇ-
ρεσίαν σε τὴν φιλέσαν καὶ ἀγαπῶσαν τὸν Θεόν, καὶ φιλόσπλαγχνον συμ-
παθητικῶν φιλελήμονα.

Ἐργον καὶ κατέρωμα εἶναι τὸ ἥλιος, νὰ φωτίξῃ, καὶ νὰ λαμπεύῃ
μὲ τὰς λαμπερότητας ὅλην τὴν οἰκουμένην ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ τὸ πο-
τέρημα ἰδίωμα τὸ ἔργον τοῦ Βασιλέως εἶναι, τὸ νὰ ἀσπλαγχνίζῃ τοὺς
πνέοντες ἔχοντας, τοὺς ἐνδοεῖς, καὶ πνέοντες· καὶ ὁ Βασιλεὺς ὁ Θεοσεβής,
καὶ ὁ Ὀρθόδοξος εἶναι λαμπερότερος, καὶ φωτεινότερος ὑπὸ ἐκείνον τὸν ἥ-
λιον, διότι ὁ ἥλιος κρύπτεται ὑποκόπεται, ἀναχωρεῖ, καὶ Βασιλεὺς μὲ
τὸν ἐρχομὸν, καὶ μὲ τὸ θεοδέξιμον τῆς νυκτός. ἡλαδή, ὅπου φάσκει ἡ
νύξ.

νῦν· καὶ ὁ Βασιλεὺς δὲν ἀφίει τόπον καὶ καιρὸν εἰς τὴν συναρπαγὴν, καὶ ἀδικίαν ἢ πορνείαν, καὶ ἀπόπων ἔργων, ἀμὴ φανερῶναι τὰ ληστρικά, καὶ τὰ κεκρυμμένα τῆς κακίας, καὶ ἀνομίας μετὰ τὴν λάμψιν, καὶ φαιδρότητα τῆς δικαιοσύνης. τῶς μετὰ τὴν φυλακὴν τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ ἐξουσία ἐξόλισεν, καὶ ἐλαττωσεν τὰς Βασιλείας· ἐκείναις ὅτι ἐσθλὰς ἀποτίναξεν ὑπὸ λόγους, ἀμὴ ἐστὶ ὁ Βασιλεὺς Γεσιμανὴ, ἰχυρώτατε, ἐνδοξώτατε, ἐκαμὲς, καὶ ἀπέδεξας αὐτὴν τὴν Βασιλείαν λαμφοτέρην μετὰ τὴν ἐνάντην, καὶ τὴν συνάπτειν τὸ μεγαλεῖον τῆς Βασιλείας, μετὰ ἀσφάλειαν ἐκείναις ὅτι ἀποσπῶνται εἰς τοὺς λόγους, ὅτι τὸν φόβον, καὶ τὴν δειλίαν μετὰ τὴν ἀγαθότητα, καὶ συμπάθειαν, ὅτι πᾶσι ἐκείνοις ὅτι χρεάζονται συμπάθειας, καὶ ἀσπλαγχνίας ὅλοι οἱ ἀνθρώποι ἐλλοιμίζονται, καὶ ἀράσσονται, ἔρχονται εἰς ἐσθλὰ τὴν λαμπρὰ, εἰς τὴν βοήθειαν, καὶ ἐπισκεψίαν τῆς ἐδικῆς ἐπιεικείας. καὶ μετὰ τὴν ἐλευθερώσονται, καὶ τὴν ἀποφύγῃσι τὰ κύματα, τὰς συμφορὰς καὶ δυσυχίας τῆς πτωχείας, καὶ ἀποδίδουσιν εἰς τὴν λόγους, δοξολογίας αἰνὰς ὀχλαίους, καὶ ἐμολογητικὰς. δηλαδὴ σὲ ὀχλαίους.

Ὁ Βασιλεὺς Γεσιμανὴ, ὅσον ἐκείναις, καὶ ἐκείναις ὑπὸ ὅλης τῆς ἀνθρώπου καὶ τὴν ἐξουσίαν, καὶ Βασιλείαν, ἐπιμελὴς τὴν ὑπερσφάπτειν, τὴν ὑπερπῆξ, καὶ τὴν φαίνεται λαμφοτέρως τὸν πολλὰ, καὶ τὰ ἐπαινετὰ, καὶ διαρέει ἔργα. διότι ἐλπίσεν, καὶ ὑπολάμβανε πῶς μέλλει τὴν ζήτησιν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀρξὴν τὴν ἐνέργειαν, καὶ κατάρθωσιν ἢ ἐπαινετῶν καὶ διαρέων ἔργων, ἀνάλογον μετὰ τὸ μεγαλεῖον, καὶ ὕψος τοῦ κράτους τῆς Βασιλείας καὶ ἀρχῆς· λοιπὸν δὲ τὴν δοξαζέει, καὶ τὴν ἐπαινεῖ ὑπὸ τὸν Θεόν, ὅμως μετὰ τὸ σφαιρὶ, καὶ τὸ δῶδῆμα τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τῆς αὐκῆς, ὑποκίπτοι, καὶ λάβει τὸ σφαιρὶ τῆς ἐνέργειας, καὶ τῆς ἐλευθεροσύνης, καὶ τῆς ἀγαθουργίας ἢ πτωχῶν, καὶ ἐνδεῶν δούλων.

Ὁ Βασιλεὺς Γεσιμανὴ, σοφάζει πρὸς τὴν προσέγγειν, καὶ τὴν ἀδελφὴν, τὴν ἀποφασίζεις ἐκεῖνα ὅτι βέβαιον, καὶ τὴν παραγγέλλεις φρονίμως ἐκεῖνα ὅτι εἶναι δίκαιον, καὶ νόμιμον. διότι τὸ ἐργαλεῖον τῆς γλώττης, ἡ γλώσσα δηλαδὴ, εἶναι ἀπολογητικὸς, ἀκόλως πταίσσα, καὶ προσέχει ζήτησιν μεγαλαυγίας εἰς ἐκείναις ὅτι ἀμελῶν, καὶ παραβλέπων τὸ ἔργον τῆς γλώττης· ἀμὴ αἰσῶς ἡθέλει ἐπιείκη, καὶ βάλῃ ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον τῆς γλώττης, τὴν λογικὴν κέσιν, τὸν νῦν καὶ τὴν ἁγνοίαν τὴν διουσιβή αἰσῶν μισθὸν, θέλει φάσκει τὸ μελῶδῆμα τῆς ἐναντίου ζωῆς, καὶ πολιτείας τὸ εὐτακτον, καὶ τὸ μελῶδῆματον.

Βέβαια ὁ Βασιλεὺς, πρέπει νὰ εἶναι εἰς ὅλας τὰς πολιτείας, καὶ κυβερνήσεις ὀλιγότορας, καὶ ἀσθενῶς, καὶ τὸ ἐλαττωτέρον ἐξαιρέτως πρέπει νὰ εἶναι, ὅςτις εἰς τὰς δικὰς, καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις ἢ πολιτικῶν πραγμάτων, καὶ ὑποθέσεων, ἢ δυσκόλων, καὶ δυσνοήτων. καὶ πρέπει ὁ Βασι-

λεὺς νὰ φαίνεται εἰς τὴν θυμὸν ἀργός, ἀσκήντος καὶ πολλὰ, διότι ἐπείπερ ἡ ἀσκησία, τὸ μακρόθυμον τὸ νὰ μὴ θυμῶνται ὁ Βασιλεὺς, καὶ πολλὰ εἶναι ἀπολογητικόν, καὶ ὅτι πᾶσι ἀσκησιμῶνται ἐν καιρῷ τῆς δέοντι, καὶ ἀσ μὴ ὀργίζεται ἐξω τῆς μέτρης· κατὰ τὴν μὴ, πρέπει νὰ θυμῶνται ὁ Βασιλεὺς, ὅτι νὰ ἐμποδίσῃ τὰς κινήσεις, καὶ τὰς θέλησεις ἢ κακῶν, καὶ ἀεικλῶν πράξεων, καὶ κατὰ τὴν δέ, δὲν πρέπει νὰ ὀργίζεται ὁ Βασιλεὺς, ὅτι νὰ ἐξέταξῃ, καὶ νὰ ἀείκλῃ τὰς αἰτίας ἢ ἀγαθῶν, καὶ ἐναντίων πράξεων.

Ὁ Βασιλεὺς Γεσιμανὴ, ὅσον, καὶ ἐξέταξῃ ἀεικλῶς μετὰ ἐπιεικείαν, καὶ σοφασίαν τὰ ἢ τὰς γνώμας ἐκείνων ὅτι συμβαδίζονται, καὶ συμβαδίζονται μετὰ τὴν λόγους, εἰς τὸ κερτῆρον εἰς τὸ σωμῶδες τῆς ἀνείκτου, τὸ ἀληθές, καὶ ἀφιδῶδες ὅτι νὰ γνωρίζῃς, καὶ νὰ φανερῶνται καὶ πολλὰ, καὶ ἐκείναις ὅτι τιμῶσι μετὰ φίλων, καὶ ἐκείναις ὅτι γαλιόδους, τιμῶσι μετὰ πτωχῶν καὶ δολιότητος, διότι πολλοὶ ἀνθρώποι κηματιζόμενοι πῶς νὰ ἀγαπῶσι, καὶ νὰ εἶναι φίλοι, κακοποιοὶ καὶ πολλὰ, ἐκείναις ὅτι ἐμπιστεύονται, καὶ θαρρύνονται εἰς αὐτούς.

Ὁ Βασιλεὺς Γεσιμανὴ, μετὰ τὴν ἀνείκτου νὰ μάθῃ, καὶ νὰ διδάσκηται κατὰ λόγον, ἢ καμὴν διδασκαλίαν, καὶ συμβελῶν ὅτι δύναται νὰ κησινῶν, καὶ νὰ βοηθήσῃ, μὴ ἀκῆς μοναχὰ αὐτὸν τὸν λόγον μετὰ τὴν ἀνείκτου δύναμιν, μετὰ τὰ ὅτι δηλαδὴ, ἀμὴ ὅτι μετὰ τὴν κατάρθωσιν ἐμπρακτῶς, διότι τοιοῦτόπως ἡ Βασιλεία τὴν ἀνείκτου σολίζεταί, καὶ καλλωπίζεται, ὅταν καταλαμβανῇ, καὶ σοφάζεται ὑπὸ λόγους τὰς πρέπειν, καὶ ἀφελίμα, ἢ ὅτι δὲν παραβλέπει παντάπασι τὰ καλὰ ὅτι ἡθέλει ἀρεθῇ, ὑπὸ ἄλλον ἀνθρώπων, ἀμὴ ἀκῆς, καὶ διδάσκειται χωρὶς ἐντροπῶν, καὶ κατάρθων χωρὶς ὑπέρθεσιν, καὶ ἀναβολῶν καιρῶν, χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ νὰ περάσῃ καιρὸς.

Βέβαια ἡ ἀκρόπολις, τὰ Βασιλεία ὅτι εἶναι σερὰ μετὰ τειχοκῆρα, μετὰ τείχη ἀκρόπολις, εἰς ὅσον λογίζονται, δὲν ἡφῶσι τὰς ἐχθρὰς, καὶ ἐναντίας ἐπὶ πολιορκίαις, καὶ πολεμῶσιν αὐτὴν τὴν ἀκρόπολιν, αὐτὰ τὰ Βασιλεία, καὶ ἡ ἡγεμονία ἡ ἐδικῆς ἡ Ὀρθόδοξος, μετὰ τὴν εἶναι σερὰ μὴ μετὰ δαρείας, καὶ χάριτας, καὶ φελατερισμῶν, μετὰ τὰς ἀποσφάχαις, καὶ δέσεις πρὸς τὸν Θεόν, ὑποκαθίσταται αἰκῆτος, καὶ ἀπολείμνιος ὑπὸ τὰ βέλη, καὶ ὁρμὰς ἢ πολεμίων, καὶ ἀντιπάλων, μετὰ τὴν σικῶν, καὶ νὰ κατάρθων νικητρία φελαβόντα, ἐκείναις, καὶ μεγάλα λαμφοῦ ἐναντίον ἢ ἐχθρῶν καὶ πολεμίων.

Ὁ Βασιλεὺς Γεσιμανὴ, μεταχειρίσῃ ἀποτίναξ, τὴν ἡγεμονίαν ἐξουσίας, τὴν Κοσμικὴν, καὶ νὰ γωνῇ, καὶ νὰ ὑποκατασταθῇ εἰς τὴν λόγους σκῆλα, αὐτοδὸς ἀνάβασιν τῆς Βασιλείας τῆς Οὐρανῆς. διότι οἱ Βασιλεῖς ὅτι κυβερνῶσιν αὐτὴν τὴν κατὰ Βασιλείαν ὀρθῶς, καὶ διαρέει,

κρίνεται ἄξιοι, ἀξιόνοται, καὶ λαμβάνουσι καὶ ἐκένω τὴν Οὐράνιον Εὐδοσίαν, καὶ Βασιλείαν, ὑπερὸν αὐτῶ τῷ κάπῳ Βασιλείαν. κυβερῶσιν διαρέσας, ἐκείνοι οἱ Βασιλεῖς ὅπῃ φανερώνουσιν, ἀγάπῃ εἰς τὰς βερῶσιν διαρέσας, ἐκείνοι οἱ Βασιλεῖς ὅπῃ φανερώνουσιν, ἀγάπῃ εἰς τὰς ὑπεξοσίας ἀρμόζουσιν τοὺς παῖδας, καὶ μὴ τὸ νὰ ἀντιδίδωται ἔθνος, καὶ λαβεῖν ἀποστήκοντα, τοὺς Βασιλεῦσι, ὑπὸ αὐτὰς τὰς ὑπνῶδες, καὶ νὰ ἐμποδίζωσι, μὴ φοβερύσας, καὶ ἐπιτιμῶσιν τὰ σφάλματα τῶν ὑπακούων, καὶ νὰ μὴ προσφέρωσι δοκιμῶν, καὶ ἀποπείραν εἰς αὐτὰς τὰς ὑπνῶδες, παιδείας Κολάσεως, ἵτοι νὰ μὴ τὰς τιμαρῶσι.

Τὸ εὐδύμα τῆς διεργασίας τῆς Ἐλεημοσύνης, καὶ τῆς Ἀσπλαγχνίας, εἶναι εἷς εὐδύμα μὴ παλαιστέον, ἀφάρτον καὶ αἰδῶν. ἡ εὐνοία, καὶ ἡ ἀγάπη, ὅπῃ γίνεται εἰς τὰς ἐνδεῖς, πτωχὰς ἀνθρώπους, εἶναι ἐνδυμασία σοφισμὸς αἰώνιος καὶ παντοτενὴ. τὸ λοιπὸν κάμνει χρεία ἐκείνος ὅπῃ βέλτεται θέλει, καὶ ἀγαπᾷ νὰ ἡγεμονίῃ θεοσεβῶς, καὶ διαρέσας, ἀρέπει νὰ λαμβανῇ, καὶ νὰ σολίζῃ, τὴν ψυχὴν μὴ τέτοιον φορέματι τῆς ἀπορίας καὶ Ἐλεημοσύνης, διότι ὁ Βασιλεὺς μὴ τὸ νὰ εἶναι ἐνδεδυσμένος κόκκινοι, καὶ ἀλλερὸν Βασιλικὸν ἱμάτιον, καὶ οὐλοσπλαγχνίας καὶ Ἐλεημοσύνης, κρίνεται ἄξιος, λαμβάνει τὴν Οὐράνιον, καὶ ὕψισον Βασιλείαν.

Ὁ Βασιλεὺς Γεννητὴς, μὴ τὸ νὰ ἔλαβας, νὰ ἡξιώθης, καὶ νὰ ἐνέπιςθῃς ὑπὸ τὸν Θεὸν τὸ Βασιλικὸν Ῥάβδι, τὸ σημεῖον τῆς Βασιλείας πετέσι τῷ Βασιλείῳ, σοχάζε, καὶ μελῖτα τίτι ἔσῃ θελεις ἀρεσὴν εἰς τὸν Θεὸν ὅπῃ ἔδωκεν, καὶ ἐχάρισεν εἰς τὴν λόγῃ σου, αὐτῷ τῷ Βασιλείῳ, καὶ ἐπιμελῆς ἀναγκάζε νὰ δοξάζῃς, νὰ τιμᾷς, καὶ νὰ λαβῇς αὐτὸν τὸν Θεὸν περισσώτερον ὑπὸ ὅλης τῆς ἀνθρώπου, ὡσαν ὅπῃ ἐποτιμῶθης, καὶ ἐποτιμῶθης ὑπὸ αὐτὸν τὸν Θεὸν περισσώτερον ὑπὸ ὅλης τῆς ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς κρίνει δῶρον, χάρισμα μεγαλῶτατον αὐτὸ, ἀνίσως προνοοῦσι, καὶ ἐπιμελῶσιν ἐκείνας τὰς ἀνθρώπους ὅπῃ ἐδημιουργήσαν ὑπὸ αὐτὸν τὸν Θεὸν, ὡσαν αὐτὸν τὸν Θεόν. καὶ αἰσῶς ἐσὺ πληρώνης τὰς διεργασίας καὶ τὰς Ἐλεημοσύνας, ὡς πληρωμὴν ὀφλημάτων, ὡς χρεὸς διλαδί.

Κάθε ἀνθρώπος, ἐκείνος ὅπῃ ἐπιθυμεῖ, καὶ ἀγαπᾷ τὴν ἐλδοθεῖαν τῆς ψυχῆς, ἥσως νὰ προσέχη, καὶ νὰ κατεργάσῃ εἰς τὴν αὐτὴν τὴν Θεῶν, ὅμως ὁ Βασιλεὺς ἥσως νὰ προσέχη, καὶ νὰ κατεργάσῃ εἰς τὴν βοήθειαν τῆς Θεῶν ἀποστήτερα ὑπὸ ὅλης τῆς ἀνθρώπου, ὡσαν ὅπῃ μεριμᾷ, καὶ ἐννοιάζεται ὅπῃ ὑπεράσπασιν, καὶ βοήθειαν ὅλων τῶν ἀνθρώπων. διότι ὁ Βασιλεὺς μὴ τὸ νὰ ἀφυλάττεται ὕγινης, καὶ ἀνεπηρέαστος ὑπὸ τῆς βοήθειαν τῆς Θεῶν, καὶ νὰ ἀνδρείως κατακράτως τὰς ἐχθρὰς, καὶ ἐρεῖται τὰς ἐδικὰς, τὰς ὑπεξοσίας ὀγλήζοντα.

Βέβαια ὁ ὕψιστος, καὶ Οὐράνιος Θεὸς δὲν χρειάζεται, δὲν ἔχει ἐνδεῖαν καὶ

κινεὸς παράγματος, ὅμως ὁ Βασιλεὺς χρειάζεται μοναχὰ ὑπὸ τῆς χρεῖς, καὶ βοήθειαν τῆς Θεῶν. τὸ λοιπὸν ὁ Βασιλεὺς, μὴ ἴσως τὸν Θεὸν ὅπῃ δὲν χρειάζεται κινεὸς παράγματος, καὶ πλυσίως δίδε εἰς ἐκείνας ὅπῃ ζῶσι τὴν Ἐλεημοσύνην, καὶ τὴν Ἀσπλαγχνίαν, μὴ τὸ νὰ μὴ ἀπεβολογῶσι, καὶ νὰ μὴ λυπάσθαι νὰ κάμνῃς τὴν Ἐλεημοσύνην εἰς τὰς ἐδικὰς διλάς, καὶ ὑπνῶδες, ἀλλὰ καὶ νὰ δίδῃς νὰ χαρίζῃς εἰς ὅλους τὰς ἀνθρώπους, τὰς μεσιτείας, καὶ ἀφελαιέσεις ὅπῃ ζῶσι τὰς ἀνθρώπων ἀνταγῆς, διότι καὶ πολλὰ εἶναι παράγματα καλλίτερον, καὶ ἀφελαιέσεων νὰ ἐλεησῇ, καὶ νὰ ἀεργετῇ τινὰς καὶ ἐκείνας ὅπῃ δὲν εἶναι ἄξιοι ἐλέους, ὅπῃ τὰς ἀξίας τῆς Ἐλεημοσύνης, ἀλλὰ νὰ ὑπερῇ ἐκείνας ὅπῃ εἶναι ἄξιοι ἐλέους, ὅπῃ τὰς ἀξίας τῆς Ἐλεημοσύνης.

Ὁ Βασιλεὺς Γεννητὴς, μὴ τὸ νὰ ζητῇς ὅπῃ Θεῶν συγχώρησιν, καὶ συμπάθειαν ἐξιδέωσιν τῶν πταισμάτων σου, καὶ ἐσὺ συγχώρει, καὶ συμπάθει εἰς ἐκείνας ὅπῃ ἀμαρτάνουσιν εἰς ἐσῶν, διότι ἡ συγχώρησις ἀντιχαρίζεται ἀμοιβαίως, καὶ ἐκἀλλὰ μὴ συγχώρησιν, καὶ ἀντιδίδεται ἡ ἀγάπη καὶ ἡ οἰκειοποίησις μὴ τὸν Θεόν, μὴ τὴν εὐνοίαν, καὶ ἀγάπῃ ὅπῃ ἔχουσιν εἰς τὰς ὁμοδόλους μας, καὶ ὁμοίους ἀνθρώπους.

Κάμνει χρεία ἐκείνος ὁ Βασιλεὺς ὅπῃ ἐπιμελῆται, καὶ θέλει νὰ Βασιλεύῃ ἀκατηγόρητος, χωρὶς λόγον, καὶ κατηγόριαν, ἀρέπει νὰ ἀποδοῇ τὰς ἀτιμίας, ὅπῃ συμβαίνουν ὑπὸ τὰς ἰδιώτας ἀνθρώπων, ὑπὸ τὴν κοινὸν λαόν, καὶ ἀρέπει νὰ ἐνβέπεται τὸν αὐτὸν, περισσώτερον ὑπὸ ἐκείνας τὰς ὑπνῶδες, ὅπῃ νὰ ἀπομακρυνέται, καὶ νὰ λείπῃ ὑπὸ τὴν πταίῃ φανερὰ ὅπῃ τὰς ὑπνῶδες, καὶ ὅπῃ νὰ ἐμποδίζεται ὑπὸ λόγῃ σου, ὑπὸ τὴν πταίῃ καὶ μόνως κρυφίως. διότι αἰσῶς οἱ ὑπεξοσίας φαίνονται ἐπάξιον ὀλαβείας, καὶ ἐνδοκίᾳς ἀδελφίμου, καὶ πολλὰ περισσώτερον ὁ ἀναξ χρηματίζει ἐπάξιον αὐτῆς τῆς αἰδὸς καὶ ὀλαβείας.

Καὶ ὑποφαίνουμαι λέγω, πῶς νὰ εἶναι, νὰ νομίζεται ποινὴ βαρβαρὴ ἀνθρώπου, τὸ νὰ κάμνῃ, καὶ νὰ ἐργάζεται ἔργα κακὰ, καὶ ἐπάξιον τιμαρείας, καὶ λέγω ὑποφαίνουμαι νὰ εἶναι κακὰ τὰ Βασιλείας, τὰ ἀρεῖς, τὸ νὰ μὴ κάμνῃ τὰ ἐπαινετὰ, καὶ ὀφελίμα ἔργα, καὶ αἷτια τῆς ψυχικῆς ἐλδοθεῖας, διότι ἡ ἀποβολὴ, καὶ ἐρήσις τῶν ποινῶν ἔργων, δὲν δικαιώνει τὸν Βασιλέα, ἀλλὰ ἡ δόσις τῶν ἐπαινετῶν, καὶ ἐναρέτων ἀνθρώπων ἐκφανάνει, καὶ σολίζει τὸν τέποιον Βασιλέα. τὸ λοιπὸν ὁ Βασιλεὺς ἀς μὴ νομίζῃ, νὰ ἀποδοῇ μοναχὰ ὑπὸ τῆς κακίας, ἀλλὰ ἀς ἐπιμελῆται νὰ ἐργάζεται τὴν δικαιοσύνην, καὶ ἀρετὴν.

Ὁ Θάνατος δὲν ἀσπλαγχνίζεται, δὲν φοβάται, καὶ δὲν ἐνβέπεται τὰς περὶφαιάς, τὰς τιμὰς καὶ δόξας, τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐχθρῶν, διότι ὁ Θάνατος ἐπιπέμπει τὰ ὀδόντια τὰ ἐδικὰ, τὰ πάντα ἀνθρώπων κατεδόντα, καὶ καταφώγοντα ἐπάνω εἰς ὅλους τὰς ἀνθρώπους. τὸ λοιπὸν ἡμεῖς οἱ ἀνθρώποι

Θραυτοὶ αὖς μεταθίσσονται εἰς τὸν Οὐρανὸν τὴν συνάξιν ἡρ' Ὀπισθοῦν ἀπὸ τῆς ἐλπίσεως ἐκείνη τῇ Θανάτῃ τὸν ἀπαραίτητον . διότι εἰδὲ κανόνας αὐτοῦ τῆς ἐλπίσεως ἐκείνη τῇ χηρίματι, καὶ τὰ πράγματα τὰ ὅποια συνιστοῦν, καὶ σαρδύει εἰς τὴν παρῶσαν ζωὴν, καὶ μὲ τὸ νὰ ἀναχωρήσῃ τῇ βίῃ, φέρει ἐκεῖ εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἀμὴ ἀφύωντας, ὅλα τὰ πράγματα ἐπ' αὐτῶν εἰς τὴν γλῶσσαν εἰς τὸν παρόντα Κόσμον, ἐξιστάται, καὶ κρινεῖται γεγενημένων τὴν ζωὴν, καὶ τὴν πολιτείαν τῶν.

Β' βασιὰ δ' Ἀναξ εἶναι αὐτοῦ, καὶ ἐξουσιᾶς εἰς ὅλας τὰς ἀνθρώπων, ὅπως εἶναι ὑπὲρ τῆς ὑπὸ τῆς Θεῶν, μαζί μὲ ὅλας τὰς ἀνθρώπων, καὶ ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὀνομαστὴν αὐτοῦ, καὶ ἐξουσιᾶς τὸ περιεσπότερον ἐξουσίᾳ ἐκείνου τὸν καιρὸν, ὅποταν αὐτὸς ὁ ἴδιος Βασιλεὺς, ἐξουσιᾶς τὸν ἐαυτὸν τῶν, καὶ ὅταν δὲν ὑποτάσσεται εἰς τὰς ἑσφὰς τὰς ποτηρὰς, ἀμὴ ὁ Βασιλεὺς μὲ τὸ νὰ ἔχῃ τὴν λογικὴν κρίσιν, τὸν νῦν τὸν Θεοσεβῆ συμβουθὸν, λέγων δηλαδὴ τὸν μονάρχῳ τὸν Βασιλεῖα ἡρ' αἰχρῶν καὶ ἀπόπων ἐπιθυμίων, καὶ ὀρέξων τὸν αὐτὸν, καταβροπῶναι, καὶ νικᾷ τὰς αἰχρὰς ἐπιθυμίας ὅπου φθείρουσι, καὶ ἀφανίζουσι πάντα ἀνθρώπων, μὲ τὴν ἀρμάτωσιν τῆς ἐγκρατείας, καὶ χαλινωγαγίας ἡρ' παδῶν . τῆς μὲ τὴν ἐνδρετον ζωὴν, καὶ πολιτείαν .

Ὅτι λογῆς, καθὼς οἱ ἴσκιαι ἀκολουθεῖσι τὰ κορμῖα ἡρ' ἀνθρώπων, τὸν ὅμιον ἑσφῶν, καὶ τὰ ἀμαρτήματα ἀκολουθεῖσι εἰς τὰς ψυχὰς ἡρ' ἀνθρώπων, καὶ νὰ φανερώσῃ, καὶ νὰ διατελλέσῃ τὰ ἔργα, καὶ κατορθώματα φανερώσῃ παρρησία . ἔξ' ταύτῃ τὴν αἰτίαν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀρνηθῇ τις νὰ κρύψῃ, καὶ νὰ μὴ ὁμολογήσῃ εἰς τὴν μέλλουσαν καὶ ἀδέκαστον Κρίσιν, εἰς τὴν δούτερον παρῶσαν . διότι αὐτὰ τὰ ἔργα καὶ κατορθώματα θέλουσι ὁμολογήσει, καὶ φανερώσει ἐκαστὸν τῶν κατ' ἐνός ἀνθρώπου, μὲ τὸ νὰ μὴ πέμπουσι ἀποφύρῃσι λαλιῶν λόγον, τῆς νὰ μὴ ὁμιλεῖσιν, ἀμὴ μὲ τὸ νὰ φαίνωνται τέπια, ὅτι λογῆς καλὰ, ἢ κακὰ ἔγιναν ὑπὸ λόγῳ μας .

Ἡ ἐξέβασις τῆς παρῶσης ζωῆς, ἡ ὀλιγόχως μιμᾶται τὸ πέρασμα τὸ πλάσσιμον τῆς κεραιβί, ὅπῃ πλέει τὸ πῆλαγος, πλανῶσα ἡμᾶς τὰς ἀνθρώπων, τὰς περὶ δούτας, ἐξέβασις αὐτῆς τῆς νηὸς, τῆς τῆς παρῶσης ζωῆς, καὶ μὲ τὸ νὰ τραβᾷ ἡμᾶς τὰς ἀνθρώπων εἰς εὐράταν κατ' ὀλίγον ὀλίγον, καὶ νὰ πέμπῃ, νὰ φέρῃ ἡμᾶς τὰς ἀνθρώπων εἰς τὸ ἴδιον πέραν τῆς κατ' ἐνός ἀνθρώπου, ἥτοι εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς τῆς κατ' ἐνός . λοιπὸν ἐπειδὴ αὐτὰ τὰ πράγματα δύνανται ποικιλοτρόπως, αὖς ἀφῆσθαι, καὶ αὖς ἀφῆσθαι τὰ πράγματα τῆς παρῶσης ζωῆς ὅπῃ φθείρονται, καὶ ἐξελύονται, καὶ αὖς ἀφῆσθαι, καὶ αὖς ἀφῆσθαι νὰ φθᾶσθαι εἰς ἐκείνη τὰ πράγματα ὅπῃ μύρῃσι, καὶ δύνανται εἰς χρόνους, καὶ καιρὸς ἀθανάτους, τῆς αὐτῆς αὐτῆς πάντοτε .

Ὁ ἀνθρώπος ὁ ἀλάων, καὶ ὑπερήφανος, αὖς μὴ μεγαλοπρεπῆ αἰσθημάτων, αὖς αὖς καταλάβῃ τὴν ὑπαρξιν, καὶ τὸ εἶναι τῆς Σωμάτων, καὶ αὖς σμικρὴν τὴν ὑπερηφάνειαν τῆς ψυχῆς τῆς . διότι ἀγκαλὰ ἐκείνος ὁ ἀνθρώπος καὶ ἐξημέτισε ποιεῖται, ἐξουσιᾶς ἐπ' αὐτῶν εἰς τὴν γλῶσσαν εἰς τὸν Κόσμον, αὖς ἡδύρῃ πῶς κατὰ γίγται ὑπὸ τὴν γλῶσσαν, μὲ τὸ νὰ ἀναβιβάζεται εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς Βασιλείας, ὑπὸ τὸ χῶμα ὑπὸ τὴν λάσπην, καὶ ἔσωντας νὰ γυρίσῃ πάλιν εἰς αὐτὴν τὴν γλῶσσαν, ὑστερὰ δὲ ὀλίγον καιρὸν, μετὰ Θάνατον .

Ὁ Βασιλεὺς Γεσινιανὲ, αὐτίκῃ . ἐπὶ μελὲ πάντοτε καθὼς ἐκείνοι ὅπῃ ἐκαμῶν ἀρχὴν νὰ ἀναβαίνωσι τὰς ἀναβάθρας καὶ τὰς σκάλας, δὲν σέκοιται, ἥτοι δὲν προβαίνεισι προπότερα ὑπὸ τὴν κίνησιν ἐπ' αὐτῶν ὑψηλὰ ποιεῖται νὰ φθάσωσι νὰ πατήσωσι τὸ ὑπερῶν σκαλοπάτι, ποιῆται λογῆς, καὶ ἐσὺ ὁ Βασιλεὺς Γεσινιανὲ, βάσταζε ὑπὸ τὴν αὐδὸν ἀνέλεσιν, καὶ αὐτίκῃ σιν ἡρ' ἐναρέτων, καὶ θεοφιλῶν ἀφῆσθαι, ἥτοι τὴν ἀρετὴν . ἔξ' νὰ ἡδέι-λες μετέξῃ, καὶ κληρονομίᾳ τὴν Οὐρανίαν καὶ ὑψίστην Βασιλείαν, τὴν ὁποίαν Οὐρανίον Βασιλεῖα ὁ Θεὸς ἀνθρώπος Γεσῆς, ὁ Κύριος ἡρ' κυριότητων, καὶ κυριότητων ἀμποτε νὰ ἡδέι χαρίσῃ βραβύση εἰς τὴν λόγῳ σου καὶ τῆς Ὁμοζύγῃ καὶ γαμῆς τῆς συνδύσεως Αὐγεστῆς, αὐτῆς πάντοτε . νῦν . γνόντο . ἀμποτες . Αὐτῶν .

Τ Ε Λ Ο Σ .

